

86. MEURSIUS. J. Graecia Feriata sive de Festis Graecorum libri VI.
Eleusinia, sive de Cereris Eleusinae sacro ac festo.

Leyden, I. Elzevier, 1619.

4to, 2 volumes in one, with printers' devices on both title-pages. Two interesting works on the feasts of Ancient Greece. Contemporary vellum.

VP-
163.

A. Van Gouvenne

Huic tractatui accedit auctoris
pertractatio de festo Cruxis,
Eluifinae facta & de Mineræ festo

IOANNIS MEYRSI...
GRÆCIA
FERIATA.

Sive,
DEFESTIS
Græcorum,
Libri VI.

LVGDVNI BATAVORVM,
Ex Officinâ ELZEVI R I A N A.
ANNO clō IO. C. XIX.

490.

12-532

VF

Library

HRC

Digitized by the Internet Archive
in 2018 with funding from
Getty Research Institute

<https://archive.org/details/ioannismeursigra00meur>

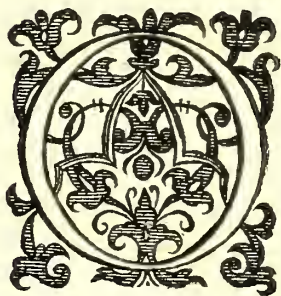
Illustrissimis Potentissimisque
Dominis,

ORDINIBVS
Fœderatarum Belgij
Prouinciarum,

IOANNES MEVRSIUS

Dedico, Consecroque.

Illustrissimi Potentissimiq; Domini,

FFERO Vobis munus
istud Literarium, quod
ne infra magnitudi-
nem istam vestram vt
putetis, nihil causæ est
quod metuam ; nam
& vos amare semper Literatos, Lite-
rasque æstimare, ostendistis : idque ad
Principum longè maximorum exem-
plum, quibus nihil omninò ceditis. In

EPISTOLA

his Macedoniae regem Archelaum commemorabo. qui, ut scire se Literarum dignitatem, & aestimare, testaretur, Ioui Musas exaequavit, & commune illi ipsisque festum instituit; quod, per nouem dies actum, de earum singularum etiam nomine in dies singulos diceretur. Nempe sciebat Rex egregius, alijque item Principes, quibus par affectus animi, regna quidem, ac principatus, à maioribus obuenire; sed hæc omnia morte ignobili obscurari: nec virtutum, aut præclarè à se gestorum, vllum apud posteros nomen superesse, gloriamque intercidere, nisi æternaturis scriptis viri docti contra vim iniuriamque Obluionis assertum irent: Nam quis, quæso, nunc Achillem, Alexandrum, Cæsaremve, aliosque heroes plurimos præstantissimos fuisse sciret, absque
vno

DEDICATORIA.

vno Literarum beneficio ? Quantum credimus Regum etiam maximorum iacere in tenebris ignoratum, quantum aliorum Principum, quorum scepra ligonibus verè mors æquavit? Est nimirum, vt Horatius olim cecinit.

*Vixere fortes ante Agamemnona
Multi, sed omnes illacrymabiles
Vrgentur, ignoti^q, longâ
Nocte, carent quia vate sacro.*

Et apud Romanos Fulvius Nobilior nouem Musarum simulacra, Ambra-
ciâ allata, Herculi olim consecrauit,
æde communi dedicatâ; innuere cu-
piens, mutuâ operâ hunc, illasque, in-
digere: & dignitatem Musis suam ab
Hercule vindicandam esse, & virtutem
item Herculis, gloriamque, illarum ore
celebrandam. Hoc & vestrum est iu-
dicium; ideoque tanto studio benè sem-

EPIST. DEDIC.

per Musis facere annisi estis. quas profectò cùm ita Vobis obstrinxeritis, omnes illi, qui se alumnos earum esse profitebuntur, beneficium nunquam prædicare desinent. In his ego. sed cùm laudem, quam ingentem hîc meriti estis, celebrare ex dignitate vestrâ nequeam, GRÆCIAM ecce vniuersam Vobis sisto, quæ id faciat; non quidem illam bellis tristem, turbatamve: at lætâ in pace FERIATAM, & tranquillam, ac festos dies agitantem. Qualem Vobis hanc Rempublicam,

Illustrissimi Potentissimiq; Domini,
 vt Deus ille Optimus Maximus, pacis & concordiaë auctor, dare velit, ac perpetuò conseruare, sacrosanctum eius numen supplex veneror. Lugd. Bat. ad diem XXI Iulij CLO IOC XIX.

BENIG-

BENIGNE LECTOR,

Am triennium est, cùm, De Pópulis Atticæ edens, De Græcorum festis etiam sum pollicitus. Sed dilatatum à me promissum, dum se alia variè ingerunt. Intereà temporis non cessandum sibi ratus Petrus Castellanus, vir doctrinâ & humanitate insignis, ne diutius hæc Antiquitatis Græcæ pars lateret, suum nobis Ε'ορτολόγιον communicavit. quod tantùm abest ut agrè feram, ceu iniectâ in messem meam suâ falce, quod nonnulli clamitarent; ut elogio mihi hic publico tam præclaram voluntatem benè de Republ. nostrâ Literariâ promerendi ornandam putem. Nec voluntas tantùm fuit, ut rectè dicam, aut conatus; quin & fecit laudabiliter. Utinam verò post eius operam mea mihi parcere omninò licuisset; sed, quemadmodum latus eruditionis huius campus, ut quàm plurima benè docuit, ita non sunt pauciora, quæ omisit. Ea mihi, non ipsius traducendi ullo studio, verùm Antiquitatis magis illustranda, nunc vulgare visum fuit. Illa autem tantùm festa hic commemoro, quæ vel ipsi sunt indicta; aut de quibus quædam profero ipsi indicta, alijsve Auctorum locis confirmata. In Eleusinijs, & Panathenæis item, aliter factum non difsiteor; inseruiq̃, quæ ab ipso priùs monita. sed licere hic mihi credidi, quod de meis in Præfatione sui Heortologij ille ait, ubi mea suis miscet; etsi prior ipse ediderit, tamen me ignorare omninò, an quog̃, obseruârit prior.

prior. quod confido, si candorem viri noui, animiq;
aquitatem, sine offensâ eius fore. neque enim accusandi
hac eius dico, cuius eruditionem, & humanitatem
egregiam, facio plurimi; verùm defendendi mei. Et
profectò, non me operâ hîc alienâ profecisse, plagiove
obnoxium esse, facile cetera testabuntur, qua nunc pro-
mo, nondum ipsi obseruata. Hoc te monuisse volui.
Amice Lector; nunc dimitto, & saluere multum ju-
beo. Dionysia, libro etiam singulari pertractata, pa-
riter atq; Panathenæa, & Eleusinia, unâ edere nunc
statueram; sed obiecta impedimenta prohibuerunt.
Aliàs fiet, volente Deo; interim istis te oblecta, &
me ama.

IOANNIS

IOANNIS MEVRSI
G R Æ C I Æ
F E R I A T Æ,

S I V E
D E F E S T I S
Græcorum,

L I B E R I.

ΑΓΗΤΟΡΕΙΟΝ.

ESTVM incertum. Hesychius.
Α'γητόρειον, έορτή. Idem puto, quod
alibi dicitur,

ΑΓΗΤΟΡΙΑ.

In eiusdem Hesychij Glossis, Α'γητής, εν τώις
Καρείοις ό ιερωμύθησ' τού θεού. καί ή έορτή, Α'γητόρια.

ΑΓΡΑΝΙΑ.

Argivi celebrabant in memoriam vnus e
Præti filiabus, Hesychius. Α'γράνια, έορτή εν Α'ρ-
A γ, δ'πν

γλ. Ἐπὶ μιᾷ τῶν Πρώιτε θυγατέρων. Puto eadem fuisse, quæ mox

ΑΓΡΙΑΝΙΑ

appellat in iisdem Glossis, istis verbis. Ἀγριάνια, νεύσια ὡς δὲ Ἀργείοις· καὶ ἀγῶνες ἐν Θήβαις. Et, ecce, mortualia erant apud Argiuos, certamina apud Thebanos.

ΑΓΡΑΥΛΙΑ.

Agrauli festum, & sacra, apud Athenienses. Meminit Athenagoras in Legat. Ἀγραύλω Ἀθωαῖοι πελεπὶς, Ἐμυσήματα, ἄγασσι. Et templum eius commemorat Pausanias in Atticis. Ἵπὲρ δὲ τῶν Διοσκέρων τὸ ἱερόν Ἀγραύλης πέμψός ἐστιν. Et immolabatur illi homo, vsque ad Diomedis tempora, apud Cyprios. Porphyrus περὶ ἀποχῆς, lib. II. Μὲν κατὰ Κυπρίους Ἀφροδίτῃ ἐτύετο ἀνδρῶν τῇ Ἀγραύλω, τῇ Κέρροπτι καὶ Νύμφῃς Ἀγραυλίδτι· καὶ δέμψε τὸ ἔθῃ ἀγρι τῶν Διομήδους χρόνων. Hoc ex eodem refert etiam Cyrillus contra Iulianum, lib. IV.

ΑΓΡΙΩΝΙΑ.

Baccho Agrionio sacra. Vide doctissimum Castellanium. Addo autem; noctu celebrari solita, & hederæ in ijs vsus fuisse. Eâ de re,
præter

præter duos Plutarchi locos, quos produxit Castellanus, tertius quidam in Romanis Quæstionibus, sed insigniter corruptus. καὶ ἔτι ἐν Ἡέρας Ἀθήνησι, ἔτι Θήβησιν ἐν Ἀφροδίτης, ἰδοὺ τίς αὐ κητὸν ἄγχιον. ἰοὺς δὲ, καὶ Νυκτελίοις, ὧν τὰ πολλὰ Δαΐ σκότῃς δρᾶται, πίρουν. Agit Quæstione illâ totâ Plutarchus simpliciter de quâuis hederâ; cur ergo hîc speciatim de siluestri dicat? Deinde, quis vnquam hederam aliquam siluestrem dixit? Prætereâ quæ sunt sacra ista, ἴα dicta; quibus adhiberi illa solita fuit, vt Nyctelijs? Nugæ meræ. Omnino restituendum censeo. ἰδοὺ τίς αὐ κητὸν. Ἀγχιωνίοις δὲ, καὶ Νυκτελίοις, ὧν 7. π.

ΑΓΡΥΠΝΙΣ.

Baccho celebrabatur apud Arbolam, Siciliae urbem. Hesychius. Ἀγρυπνίς, ἑορτὴ Διονύσου ἐν Ἀρβόλῃ. Inde nimirum datum nomen, quod peruigilium Deo agerent.

ΑΔΩΝΙΑ.

Adonidis memoriæ, & honori, celebrantur. Alciphron in Epistolâ Myrrhines ad Nicippen. καὶ μέγιστος μὲν τῶν Ἀδωνίων καὶ Ἰπτικωμός ποτε πρὸς ἡμᾶς, καὶ κοιμησόμενοι, ἐφείλα. Designat quoque Musæus.

Δὴ γὰρ Κυπερὶδὴ πανδήμιον ἤλθεν ἑορτὴ,
 Τὴν αὐτὰ Σησὸν ἄγχιον Ἀδωνίδι καὶ Κυπερείῃ.

Cratinus.

— ὃν σὺ αὐτὴν ἤξιεν ἐγὼ

Ἐμοὶ διδάσκην εἶδ' αὐτὴν εἰς Ἀδώνια.

Diphilus.

Πορνείον ἐστὶ πολυτελεῶς Ἀδώνια

Ἄγασ' ἐταῦρα μεθ' ἐπερῶν πορνῶν χύδω.

His in pompâ circumferebantur simulacra, & horti in testis, cum omnis generis fructibus: horti autem ex fœniculo, & lactucâ, facti erant; quia nimirum Venus occisum Adonidem in lactucis deposuisset. Obseruo apud Hesychium. Ἐν πῆς Ἀδωνίους εἶδωλα ἐξ ἄγασσι, καὶ κήπευς ἐπ' ὀσράκων, καὶ παντοδαπῶν ὀπωρέων, οἷον ἐκ μαράθρων ἔθελδακων πορρασκιδάζεσιν αὐτῶ τρεὶς κήπευς. καὶ γὰρ ἐν θελδακίνας αὐτὸν κατεκλιθῆναι ἀπὸ Ἀφροδίτης Φασίν. Simulacra illa, erant Adonidis & Veneris. Theocritus in Ἀδωνιαζέσσις.

Ἐρωταὶ κλίνα τῶ Ἀδωνίδι τῶ καλῶ ἄλλα,

Ταῦ μὲν Κύπρις ἔχει, τὰν δὲ ὁ ῥοδόπιχτος Ἀδωνίς.

Hinc est, quod Adonidi & Veneri simul ea sacra celebrata tradit Schol. Aristophanis εἰρήνη. Ἀδώνια, τῶ Ἀδωνίδι, καὶ τῇ Ἀφροδίτῃ. Quin & passim per urbem totam collocata simulacra mortuorum, quibus mulieres funus, ac lessum, facerent. Plutarchus in Alcibiade. Ἐπιψηφισαμένους ἢ τοὺς δήμους, ἔχρησάντων ἐπιμῶν πάντων πρὸς τὸ ἐκπέλειν, καὶ χρῆσαι παρῶν εἶδ' ἔτι τῆς ἑορτῆς. Ἀδωνίαν γὰρ εἰς τὰς ἡμέρας σκείνας καθηκόων, εἶδωλα πλάσσει, νεκροῖς ἐκκεμιζομένοις ὅμοια, πρὸς ἀνεπισηφισαμένους, καὶ τὰ Φασὶν ἐμιμῶντο κεπιτόμεναι, καὶ θρῆνευον ἦσαν. Iterum in Nicia. Ἀδώνια γὰρ εἶχον αἱ γυναῖκες

τότε, καὶ πρὸς πολλὰ χόσε τὴ πόλεως εἶδωλα, καὶ τὰ Φαί' ἀπέ-
 αὐτὰ, καὶ κρηπίδοι γυμνασίων ἦσαν. De hortis in testis
 circumferri solitis, est etiam iste Theophrasti
 locus, de Hist. Plant. lib. vi. cap. vii. Ἀβρόπνον
 δὲ μάλλον διὰ τὴν ῥίζην καὶ πρὸς ἀπὸ βλαστάνης ἢ διὰ
 ἀπὸ σπέρματος. χαλεπῶς ἢ ἐξ ἀπὸ σπέρματος, περιμαρμό-
 μρον ἐν ὄσπρσι, ὡς περὶ οἱ Ἀδωνίδου κήποι. Plutar-
 chus de serâ numinis vindictâ. Ὅσπερ αἱ τὰς Ἀ-
 δωνίδου κήπους ἐπὶ ὄσπρσι τοῖς ἰθιλοδύομα καὶ θερα-
 πύουσι γυμνασίοις. Et Diogenianus Cent. i. Pro-
 uerb. xiv. Ἐπὶ δὲ γὰρ Ἀδωνίς, ἐρώμενον ἂν, ὡς μῦθος,
 τὸ Ἀφροδίτης, πρὸ ἡβῆς τελευτῶν, οἱ ταύτη ὀργιάζοντες,
 κήπους εἰς ἀγγεῖα πνα φυτῶντες, ἢ φυτῶσαι, &c.
 Et Appendix Vaticana Cent. i. Prouerb. iv.
 Γίνονται δὲ ἔτσι οἱ κήποι (τοῦ Ἀδωνίδου) εἰς ἀγγεῖα κε-
 ράμματα σπέρματα ἀχρη. χλῆς μόνης. Suidas. Ἀδωνί-
 δου κήποι, ἐκ θεμελίων καὶ μαράθρων, ἀπὸ κατὰ πει-
 ρον ἐν ὄσπρσι. Simplicius ait citius in his frumen-
 tum excrescere consueuisse. Locus est in Phy-
 sica Aristotelis, lib. v. καὶ σὶτ' δὲ διὰ τὸ θερμὸν τα-
 χὺ φύεται καὶ αὐξεταὶ ἐν τοῖς Ἀδωνίδου καλεσμένοις κή-
 ποις, πρὸ τοῦ εἰσθλιῶν ἐπιθλιῶν ἐν τῇ γῆ. Huc per-
 tinet Platonis iste locus Phædro. οἱ νῦν ἔχων
 γεωργίαι, ὧν σπέρματων κήδοιτο, καὶ ἐγκαρπια βέλδοιτο ἡμέ-
 ρου, πόπειρα ἀπὸ τῆς αἰ' ἡμέρας εἰς Ἀδωνίδου κήπους δεῶν
 χαίροι, θεῶν καλῆς ἐν ἡμέραισιν ὀκτὰ μηνῶν ἡμέρας ἢ
 ταῦτα μὲν δὴ παιδία τὴ καὶ εὐροτῆς χάριν δρῶν ἂν, ὅτι καὶ
 ποιοῖ. Projiciebantur autem in fontes. Zeno-
 bius Cent. i. Prouerb. xlix. Γίνονται δὲ ἔτσι οἱ
 κήποι τοῦ Ἀδωνίδου εἰς ἀγγεῖα κεράμματα σπέρματα,

ἔχει χλόαν μόνον. ἐπιφέρονται δὲ ἅμα πελοπόννησος τῶ
 θεῶ, καὶ εἰσιόνται εἰς κρήνας. In mare abijci consue-
 uisse tradit Eustathius ad Iliad. λ'. ubi etiam fa-
 cti rationem habes. κῆπι Ἀδωνίδου, φυτῶμα τρυφῶ
 ἀναθάλλοντα, ἔσω χύτρας ἢ ἀρήχας· καὶ ὄλας, κεφίνας
 ἴνους, καὶ ἀνίκα εἰσπίεσμα κατὰ θαλάσσης, καὶ ἀφαγιζό-
 ρμα, καθ' ἑμοιότητά ἵνα πῶ κατὰ τὸν ἀκύμορον Ἀδωνιν
 θανάτω. De luctu mulierum in hoc festo, est Qui-
 dij quoque locus Metamorph. lib. x.

— luctus monumenta manebunt

Semper Adoni mei, repetitaq; mortis imago

Annua plangoris peraget simulamina nostri.

Et Ammiani lib. xix. *Lacrimare cultrices Veneris
 saepe spectantur in solennibus Adonidis sacris.* Iterum
 lib. xxii. *Euenerat autem iisdem diebus annuo cursu
 completo Adonia ritu veteri celebrari.* Deinde. *Et
 visum est triste, quod amplam urbem, Principum do-
 micilium, introeunte Imperatore nunc primum, ulula-
 biles undique planctus, et lugubres sonitus, audiebantur.*
 De reposito in lactucis Adonide, habemus
 quoque apud Athenæum, lib. ii. καὶ καλλιμα-
 χου δὲ Φησὶν, ὅτι ἡ Ἀφροδίτη τὸν Ἀδωνιν ἐν θερμακίῃ
 κρύψεν. Et Eubuli hæc de re fragmentum est.

Μὴ πῶρα λήθῃ μοι θερμακίνας, ὦ γύναι,

Ἐπὶ τῷ τραπέζῳ, ἢ σεαυτῷ αἰλιῶ.

Ἐν τῷ λαχάνῳ τέτω γὰρ, ὡς ὁ λόγος, ποτὲ

Τὸν Ἀδωνιν διαθάνοντα πρέθηκε Κύπρις.

Duplex autem festum erat; nam, quia Adonis,
 bipertito anni tempore, semestri vnum in com-
 plexibus Proserpinæ, alterum in Veneris agere
 singe-

fingebatur; in aduentu à Proserpinâ latitiæ festum, in recessu istud luctus, de quo dixi, celebrabatur. Obseruo apud Procopium Gazæum in Esaiam, vbi de Adonide agit, cap. xviii. τὸ δὲ πάθος Ἄφροδίτη μὴ φέρουσα, ἔπερὸς αὐτὸν ἐχώρει τὸν Ἄδων, αἰοισῆσαι τὸν ἐρωμῆμον. ὡς δὲ καὶ ἡ τοῦ Πλάτωνος ἀντίγραφή τέτρα γυνή, συνέθεντο περὸς ἀλλήλας, μεμερόσεντες εἰς δύο τοῦ ἔτους, περὸς ἡμῖς συνῆναι τῶ νέω· ὡς δὲ αἰελοῖσαι τῆτο τοῖς φίλοις ἀπήγγαλε, πανήγυριν ἦγον τῶ αἰοδον, ὡσπερ ἐν καὶ θρῆων τῶ κάθοδον. ἀπερ ἄμφω καὶ Διδὶ τῶν μετὰ ταῦτα χρόνων ἐκράτησεν. Cyrillus in Esaiam eundem lib. ii. *Græci hinc latè festum excogitauerunt, ut se cum Venere, propter mortem Adonidis maestâ, condolere, ἔ lugere: redenti autem ex orco, ἔ inuentum esse dicenti, quem quesierat, gratulari, ἔ vnâ exultare, simularent.* Macrobius de iisdem Adonijs, Sat. lib. i. cap. xxi. *Ritu eorum catabasi finitâ, simulationeque luctus peractâ, celebratur latitiâ exordium.*

ΑΘΗΝΑΙΑ.

Mineræ festum, postea Παναθῶαια appellatum. vt ostendo libro singulari, de Panathenæis, cap. ii. Sed καὶ τὰ χαλκῆα itidem Ἀθῶαια vocabantur, quia nimirum in Mineræ honorem celebrabantur. Suidas docet. Χαλκῆα, ἑορτὴ Ἀθῶασι δημῶδης, καὶ δεχαῖα πάλαι. ἄπινες δεχαῖα καλοῦσιν.

ΑΙΑΚΕΙΑ.

ΑΙΑΚΕΙΑ.

Æaci festum apud Æginetas. Pindari Schol. Olympionic. Ode VII. Ἐν δὲ Αἰγίῃ παρὰ Αἰάκεια. Iterum Od. XIII. Καὶ ἐν Αἰγίῃ, παρὰ Δελφίονα, καὶ Αἰάκεια. Nemeonic. Od. V. Ἐστὶ δὲ ἀγὼν ἐν Αἰγίῃ ἀγρόνῳ, παρὰ Αἰάκεια. Ac certamen tunc peragebatur in honorem Æaci; quique eo victor esset, coronam in fano ipsius dedicabat. Obseruare est apud Pindarum Nemeonicarum Ode citatâ.

Πύκταν τέ νιν καὶ παγκρατῆς φθέγγαι ἐ-
 λείν Ἐπιδαύρῳ διπλόων
 Νικῶντ' ἄρετῶν· περὶ τύροισι δὲ Αἰακῶ
 Ἄνθεα πιαίνετα φέρειν σεφανά-
 μάτα, σὺν ξανθαῖς χάρσιν.

Meminit Æaci quoque apud Æginetas fani Plutarchus in Demosthene. Τὸν Μααρθώνιον, καὶ τὸν Δημητρεῖς τῆ Φαληρέως ἀδελφὸν Ἰμεραῖον, ἐς Αἰγίῃ κατὰφυγόντας ἰππὶ τὸ Αἰάκιδον, δασοπάσις, ἔπεμψεν εἰς Κλεωναίς πρὸς Ἀντίπατρον. Erat autem in loco vrbis maximè illustri, & septum habebat quadratum è lapide albo. Pausanias in Corinthiacis, vbi de Æginâ agit. Ἐν ἰπποφανεσάτῳ δὲ τῆς πόλεως, τὸ Αἰάκιδον καλέμενον, εἰς βολῆ περὶ ἀγῶνῳ λῶκεδ λίθῳ. Exstructum verò communi omnium Græcorum nomine. Rem, & causam, exponit Iſocrates in Euagora. Τῆ πο μὲν γὰρ Αἰακὸς, ὁ Διὸς μὲν ἐκγονῶ, τῆ δὲ γῆρας τῶν Ἰσπερμεδῶν πρὸγονῶ, πρὸς τὴν δῆνεγκεν,

δήνεγκεν, ὥστε γυρομῶν αὐχμῶν ἐν ταῖς Ἑλλάσι, καὶ πολλῶν αὐθιγῶν Διαφθαρῶν, ἐπεὶ δὲ τὸ μέγεθος τῆς συμφορᾶς ὑπερέβαλεν, ἦλθον οἱ περὶ αὐτῆς τῶν πόλεων, ἰκετεύοντες αὐτὸν. νομίζοντες Διὰ τῆς ἀγλαίας καὶ τῆς δόσεβείας τῆς ἐκείνης, ἄριστ' αὐτὸν δέρεσθαι ὡς τὰ τῶν θεῶν τῶν παρόντων κακῶν ἀπαλλαγῆναι. σωθέντες δὲ, καὶ τυχόντες πάντων, ὧν ἐδέησαν, ἱερὸν ἐν Αἰγίνῃ κατεστήσαντο κοινὸν τῶν Ἑλλήνων, ἔπερ ἐκεῖν ἐποίησαν τὸ πλὴν ὄχλου.

Quin Athenis etiam cultum illum inuenio, & templum ei consecratum. Hesychius. Αἰακῶν ἱεὸν Ἀθῆνῃσι, ἐπὶ τῷ Αἰακῶν τέρμῳ.

ΑΙΑΝΤΙΑ.

Aiaci sacra, apud Salaminios. Hesychius. Αἰάντια, ἑορτὴ ἐν Σαλαμῖνι. Colebant verò Aiace[m] non duntaxat Salaminij, verùm etiam Athenienses; qui vt tribum ab eius nomine Αἰαντίδα nuncupabant, ita lectum quoq; ipsi, omni armaturâ instructum, adornabant. Scholiastes. Pindari Nemeonic. Od. II. Διὰ ἡμῆς ἦγον οἱ Ἀθλαῖοι τὸν Αἴαντα, ὡς μὴ μόνον Αἰαντίδα φυλλῷ ἀποδείξαι, ἀλλὰ καὶ κλίνῃ αὐτῷ μετὰ πανοπλίας κατὰ χρῆμα.

ΑΙΓΙΝΗΤΩΝ ΕΟΡΤΗ.

Festum apud Æginetas erat; in quo sacra, & conuiuia, Neptuno instituebant per sedecim dies: in quibus sibi ipsi ministrarent, sine seruis, vnde & Μονοφάγου dicti; ac postea Veneri sacrificabant.

ficabant. Rem, & causam, exponit Plutarchus in Quæst. Græcis. Τῶν Ἰππὶ τῷ Τροίαν στρατεύσάντων Αἰγυπτῶν πολλοὶ μὲν ἐν ταῖς μάχαις ἀπόλοντο, πλείονες δὲ κατὰ πλοῦν διὰ τῶν χειμῶν. ἑλίγους ἔν τε εὐλειπομέγας οἱ προσήκοντες ὑποδεξάμενοι, τὰς δὲ ἄλλας πολῖτας ὀρώμενοι ἐν πένθει καὶ λύπαις ὄντας, ἔτε χαίρειν ἄγοντο δὲν Φανερώς, ἔτε θύειν τοῖς θεοῖς. ἀλλὰ κρύφα καὶ κατ' οἰκίαν ἕκαστοι τὰς σεσωσμένους ἀελάμβανον ἐστίασαι καὶ φιλοφροσύναις, αὐτοὶ δὲ ἀκονέμενοι πατράσι, ἔσυγγχεῖσι, καὶ ἀδελφοῖς, καὶ οἰκείοις, ἀλλοτρίοις μηδενὸς παρησίου. Ταῦτ' ἔν δαμομύμενοι, τῷ Ποσειδῶνι θυσίαν ἄγασσι τὰς καλεμένας θιάσους, ἐν ἧ καὶ αὐτὰς ἐφ' ἡμέρας ἑκκαίδεκα μετὰ σιωπῆς ἐσιῶνται, δὲ δὲ εὐ παρέστιν. εἰτα πηήσωτες Ἀφροδίσει, διαλύσασιν τῷ ἑορτήν. ἐν δὲ τῆς Μονοφάγει καλεῖνται.

ΑΙΩΡΑ, sive ΕΩΡΑ.

Athenis celebrabantur, in memoriam Erigones, Ægisthi & Clytemnestræ filiar; quæ cum Tyndareo avo Athenas profecta, ut Orestem accusaret, cūm is absolutus esset, se suspendit. Etymologici Auctor. Αἰώρα, ἑορτὴ Ἀθλαῖς (scribe, Ἀθήνησιν.) ἡ καλεῖται Εὐδειπνον. λέγεται γὰρ Ἡελγόνω, τῷ Αἰγίῳ καὶ Κλυταιμνήστρας θυγατέρι, σὺν Τυωδάρω τῷ πάπῳ ἐλθεῖν Ἀθλαῖζε, κατηγόρησασιν ὀρέσας ἀπολυθῆναι δὲ ἀναρτήσασιν ἑαυτῶν, προσερέπαιον τοῖς Ἀθλαῖοις χρέεσται. κατὰ χρῆσιμόν δὲ ἐπ' αὐτῆ σιωπεῖσται τῷ ἑορτήν. Plures instituti festi causas commemorat Hesychius. Αἰώρα, ἑορτὴ Ἀθήνησιν, ἡ εἰ

ἡ οὐ μὲν, ἔπει Τημαλέα τυράννα γενέσθαι Φασίν. οἱ δὲ, ἔπει
 Κλυταμνήστρας καὶ Αἰγίδαο. οἱ δὲ, ἔπει Ἡρακλῆος ἀλήπι-
 δος τῆς Ἰκάροα. Eustathius ex Pausaniæ Lexico
 Attico Æoram statuit, quæ se suspenderit. Lo-
 cus est in Commentario ad Iliados III. ὅτι δὲ
 καὶ κέρων ἐστὶν ὄνομα ἢ Αἰώρα γυναικὸς ἀπαυξασμένης,
 καὶ διὰ τὴν ἀπαυξασμένην, τὸ πρὸ Πausaniæ δηλοῖ Λεξικόν.
 Dicebatur verò etiam εὐδειπνος. Itaque est in
 citatis Etymologici verbis. Αἰώρα, ἑορτὴ Ἀθλήω-
 σιν, ἡ καλεῖται εὐδειπνον. Verùm non tam dies fe-
 stus, quam sacrificium, quod tum peragebatur.
 Accipio ex Hesychio, cuius ista alibi glossa oc-
 currit. εὐδειπνος, θυσία Ἀθλήωσιν, ἔπει Ἡρακλῆος. Ita
 locum illum corruptissimum emendo; hodiè
 enim pro εὐδειπνος, legitur εὐδείπνοισ; pro ἔπει
 Ἡρακλῆος, est καὶ Ἡρατοθύης. Ac carmina quædam
 tunc in Erigonem canebantur. Athenæus lib.
 XIV. Ἦν δὲ καὶ ἔπει ταῖς αἰώραις πρὸς Ἡρακλῆον, ἡ
 καὶ Ἀλήπιον λέγουσιν, ἀδή. Ea que composita à Theo-
 doro Colophonio. Pollux lib. IV. cap. VII. Ἦν
 δὲ καὶ ἀλλότῃ ἄσμα ταῖς αἰώραις περσαδόμνον, Θεοδώρα
 ποίημα τῶν Κολοφώνων. Antea Ἀλήπιος nuncupaba-
 tur. Idem Hesychius alibi docet. Ἀλήπιος, ἑορτὴ
 Ἀθλήωσιν, ἢ νῦν αἰώρα λεγομένη. Hyginus de hac
 ipsâ re Poëtici Astronomici lib. II. *Sacrificium so-
 lenne instituerunt, itaq; & privatim & publicè factunt,
 & id Aletida appellant.* Institutum verò festum
 hoc oraculi iussu. Etymologici Auctor loco ci-
 tato. καὶ χρησμὸν ὅτι ἐπὶ αὐτῇ σωτελεῖσθαι τῷ ἑορτῷ.
 Plenè narrat Hyginus loco iam citato. *Cum in*

finibus Atheniensium multa virgines sine causâ suspendio sibi mortem consciscerent, quod Erigone moriens erat precata; ut eodem leto filie Atheniensium afficerentur, quo ipsa foret obitura, nisi Icarij mortem persecuti, & eum forent vlti. Itaq; cum id evenisset, ut antè diximus, petentibus eis, Apollo dedit responsum. Si vellent euentu liberari, Erigone satisfacerent.

AKTIA.

Celebrabant Acarnanes in vrbe Aktiâ honori Apollinis, Ἀκτίᾳ inde cognominati. Stephanus in Ἀκτία. Ἀρκάδι⊙ δὲ ἐν τῇ ὀρθογραφίᾳ Φησὶν Ἀκτία, καὶ ἡ πόλις, καὶ ἡ ἑορτή. ἀλλ' ἡ μὲν ἑορτὴ Βαρυέται, τὰ Ἀκτία. Peragebatur id festum singulis triennijs certamine gymnico, equestri, & nauali. Stephanus ibidem. Ἐν ταύτῃ Ἀπόλλων⊙ γυμνικὸς ἀγὼν, καὶ ἵππων, καὶ πλοίων ἀμιλλα διὰ τριετηρίδ⊙ ἑῷ. Instante festo, bouem muscis immolabant, vt eius sanguine illæ saturatæ auolarent, neque in festo molestæ essent. Ælianus Hist. Anim. lib. xi. cap. viii. Νεὼς ἢ Ἀπόλλωνι ἴδρυται, καὶ Ἀκτιὸν γε αὐτὸν οἱ ἑμῶντες ὀνομάζουσιν. ἐκὲν τῆς πανηγύρεως Ἰπιδημεῖν μελλέσης, καθ' ἑῷ καὶ ἡ πῆδημα πηδῶσι τῷ θεῷ, δύσσι βῆν ταῖς μήαις. αἱ ἢ, ἐμπληροῦσθαι τὸ αἷμα⊙, ἀφανίζονται. Meminit Clemens Protreptico, εκ Heraclide. Ἡρακλείδης δὲ ἐν κλισεσιν ἱερῶν, περὶ Ἀκαρνανίαν, Φησὶν, ἔνθα τὸ Ἀκτιὸν ἐστὶν ἀκρωτήριον, καὶ τὸ Ἀπόλλων⊙ τὸ Ἀκτίᾳ τὸ ἱερόν, ταῖς μήαις προσθύεσθαι βῆν. Mox Augustus, de-
uictō

uisito Antonio, ad horum nempe imitationem, conditâ prope Actium Nicopoli, in memoriam victoriæ, certamen musicum, gymnicum, & equestre, idq; in quintum annum, instituit. Dio Cassius ineunte libro LI. Ἀγῶνά τε ἑνὰ μουσικόν, καὶ γυμνικόν, ἰπποδρομίας τε, πεντητηρικὸν ἱερὸν κατέδῄξεν, Ἀΐλια αὐτὸν προσεγορεύσας. Suetonius Octavio, cap. XVIII. Urbem Nicopolim prope Actium condidit, ludosq; illic quinquennales constituit. Mentio eorum est in Inscript. Vet. ΣΤΗΣΑΣ. ΤΟΥΣ. ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΑΣ. ΑΚΤΙΑ. ΕΝ. ΝΕΙΚΟΠΟΛΕΙ. ΔΙΣ.

ΑΛΑΙΑ. sive, ΑΛΕΑΙΑ.

Festum Mineræ Alex, apud Tegeatas in Arcadia. Pausanias Arcadicis, ubi de ijs agit. τῷ παρὸ ἧς ἑπὶ ῥῶ σάδιον χῶμα γῆς ἔστι, καὶ ἄγρην ἀγῶνας ἐνταῦθα, τὸν μὲν Ἀλαΐα ὀνομάζοντες, διὰ τῆς Ἀθλαῶς τὸν ἧ, Ἀλάλια· ὅτι Λακεδαιμονίων τὸ πολὺ ἐν τῇ μάχῃ ζῶντας εἶλον. Pindari Scholiastes Olympionic. Od. V II. Πολλοὶ δ' ἄγονται ἀγῶνες ἐν Ἀρκαδίᾳ· Λύκαια, Κόρεια, Ἀλέαια.

ΑΛΕΚΤΡΥΟΝΩΝ ΑΓΩΝ.

Festum hoc, & certamen in eo gallinaceorum, instituerunt Athenienses, post devictos à Themistocle Persas. Ælianus Var. Hist. lib. II. cap. XXV III. μετὰ τὴν κατὰ τῶν Περσῶν νίκην Ἀθλαῶν νόμον ἔθεντο, ἀλεκτρυόνας ἀγωνίζεσθαι δημοσίᾳ

ἐν τῷ θεάτρῳ μιᾷ ἡμέρᾳ ποδῆτες. Ac causam institutionis habes ibidem in verbis sequentibus.

ΑΛΗΤΙΣ.

Vide Αἰώρα.

ΑΑΙΑ.

In honorem Solis agitabant Rhodij. Aristides Rhodiaca. καὶ τὸν μὲν τῶν Ἀλίων ἀγῶνα ποιήσετε, καὶ τὸ χωρίον μεμνήκε σῶν, ἔ ποιήσετε. Dies festo XXIV Gorpiaxi, qui Atheniensium Boedromioni responderet; certabantque eo pueri, & viri: ac praemium victori erat, corona populea. Scholiastes Pindari Olymp. Od. VII. τὸν ἀγῶνα Ἡλίου (ὡς δὲ Ῥοδίοις) πελέμενον, εἰς τὸν Τληπόλεμον μετήραγε. τελέεται ἢ μὲν Ἰορπιάξ εἰκοστῇ πεντάτῃ ἡμέρᾳ. ἀπέχει ἢ τῶν Νεμεῶν, ἡμέρας ἕξ. ἀγωνίζονται ἢ παῖδες, καὶ ἄνδρες. ὃ ἢ σέφαιον, λάκη δίδοται.

ΑΛΚΑΘΟΙΑ.

Festum in honorem Alcaethoi apud Megarenses. Scholiastes Pindari Nemeonic. Od. v. Ἐν Μεγάρῳ, τῷ δὴ τῷ χωρίῳ ὁμοίως ἐνίκησε τὸ Ἀλκάθῳ. Pausanias Atticis. Ἐντεῦθεν πρὸς τὸ Ἀλκάθῳ βαδίζουσιν ἡρώων.

ΑΑΩΑ.

ΑΛΩΑ.

Etymologici Auctor. Α'λῶα, ἑορτὴ Α'θλωαῖς ἀγροικική. Sed Cereris τῆς Α'λωάδου festum erat, non Mineruæ; itaque corruptus locus, ac rescribendum. ἑορτὴ Α'θλώησιν ἀ. Hesychius. Α'λῶα, ἑορτὴ Α'θλώησιν. Suidas ait tunc celebrari consueuisse, cū circa areas versarentur. Α'λῶα, ἑορτὴ ἐστὶν Α'θική. φιλόχορον ἢ Φησὶν ὀνομασθῆναι, διότι τὸ τότε τῆς ἀθρώπης τὰς Διατριβὰς περὶ τὰς ἄλλως ποιῶσιν. Celebrabantur autem mense Posideone. Harpocraton. Ἐορτὴ ἐστὶν Α'θική τῆ Α'λῶα. λέω Φησὶ φιλόχορον ὀνομασθῆναι διότι τὸ τότε τῆς ἀθρώπης τὰς Διατριβὰς ποιῶσιν περὶ τὰς ἄλλως. ἄγεσθαι ἢ αὐτῶν Φησὶν, ἐν τῷ Περὶ ἑορτῶν, Ποσειδεῶν μηνός. Mentio est apud Alciphronem in Epistolâ Thaidis ad Thesalam. Α'λῶα δὲ λέω, κατὰ πλὴν παννυχίδα πᾶσαι, ὡσπερ λέω εἰκός, παρ' ἡμῖν. Et in alterâ Menandri ad Glyceram. Ἐπισείλαι σοι ἐν ἄσφιδρύσει διὰ τὰ Α'λῶα τῆς θεοῦ. Fuisse autem plurium dierum istud festum, facile colligere ex alio quodam eiusdem Alciphronis in eadem Epistolâ loco. Σὺ δὲ ἐκ τῶν Α'λῶων, δέομαι, Γλυκέριον, ὁθὺς πελομένη πρὸς ἡμᾶς ὅτι τῆς ἀσράβης Φέρῃ. μακροτέραν ἑορτῶν εἰδέποτε ἔγνων, εἰδὲ ἀκαυρότεραν. Δήμητερ' ἰλέως γηῖ. Meminerunt etiam Demosthenes Orat. in Neæram, alijsque.

ΑΛΩΤΙΑ.

Festum Mineræ apud Arcades. Vide Pausaniæ in Arcadicis locum supra in Α'λαϊα.

ΑΜΑΡΥΝΘΙΑ.

Certamina erant, in Amaryntho Eubœæ vrbe celebrari solita. Schol. Pindari Olymp. Od. ΧΙΙΙ. καὶ ἐν Α'μαρυῖθῳ τῆς Εὐβοίας, Α'μαρυῖθια νενικήκασιν. Celebrabantur verò eo nimirum festo, quod in honorem Dianæ τῆς Α'μαρυσίας, illic cultæ,

ΑΜΑΡΥΣΙΑ

dicebatur. Meminit eius festi Hesychius. Α'μαρυσία, ἑορτὴ Α'θλώσων. Et turbare hoc non debet, quod festum Atheniensium dicat; quippe sciendum, Athenis populum Athmonensem non minus, quàm Amarynthios in Eubœâ, Dianam πλὴν Α'μαρυσίας coluisse. Pausanias Atticis luculentus testis. Α'θμονῆς δὲ ἡμῶσιν Α'μαρυσίαν Ἀρτεμιν. πινθαινόμην⊕ δὲ σαφὲς εἶδέν ἐς αὐτὰ Ἰππικαμάχης τὸς ἐξηγητὰς εὖρον, αὐτὸς δὲ συμβάλλομαι τῆδε. Ἐστὶν Α'μαρυσίος ἐν Εὐβοίᾳ· καὶ γὰρ οἱ ταύτη πινῶσιν Α'μαρυσίαν Ἀρτεμιν. ἑορτὴν ᾗ καὶ Α'θλωαῖοι τῆς Α'μαρυσίας ἄγασιν, εἶδέν ἢ Εὐβοίῳν ἀφανέστερον. Nec Amarynthij tantum colebant, verum etiam Eretrientes,

enses, & Carystij. Livijs lib. xxxv. *Sacrum anniuersarium eo fortè tempore Eretrie Amarynthidis Dianæ erat: quod non popularium modò, sed Carystiorum etiam cætu celebratur. De Eretrienſibus est Strabonis quoque locus, lib. x. τῶ δὲ διώμιν τῷ Ἐρετριέων ἡ ἔχον ποτὲ, μαρτυρεῖ ἡ εἴλη, ἡ ἀνέθεσσι ποτὲ ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀμαρυθίας Ἀρτέμιδος.*

ΑΜΒΡΟΣΙΑ.

Festum mense Lenæone celebratum. Proclus ad Hesiodi Ἔργων β'. Λωαίων δὲ εἴρηται, διὰ τὸ τὴς οἴνης ἐν αὐτῷ εἰσκομιζέσθαι. οἱ δὲ Λωαῖῶνα Φάσκεισιν αὐτὸν καλεῖσθαι, διὰ τὰ λήλαια, ὅ ἐστιν ἔρλα. καὶ περιβατοδόραν, καὶ αἰγοδόραν καλεῖσθαι. ἢ ἐπεὶ δὴ Διονύσῳ ἐπίσταν ἑορτῶν τῷ μὲν τῆς τέτῳ, ἡ Ἀμβροσίαν ἐκάλεν. Et ex eo Ioannes Tzetzes ibidem. Λωαίων παρ' Ἑλλήσι καλεῖται, ὅτι τῷ τῶν λωῶν αἴλιον Διονύσῳ ἑορτῶν, τῶν λεγομένων Ἀμβροσίαν, ἐπέλεν. Moschopulus. Τῷ Διονύσῳ, τῷ τῶν ληνῶν ὀπιστάτη, ἐπέλεν ἑορτῶν τῷ μὲν τῆς τέτῳ, (τῷ Ληναιῶνι) ἡ Ἀμβροσίαν ἐκάλεν. Etymologici Auctor in Λωαίων. Οἱ δὲ Ληναιῶνα Φασίν, ἐπεὶ δὴ Διονύσῳ ἐπίσταν ἑορτῶν ἐν τῷ μὲν τῆς τέτῳ, ἡ Ἀμβροσίαν ἐκάλεν.

ΑΜΜΑΛΩ.

Iouis erat. Hesychius. Ἀμμαλῶ, ἑορτὴ ἀγορμῆ Διῖ.

C

ΑΜΜΩΝ.

ΑΜΜΩΝ.

Athenienses celebrabant; cui Deo, aut Deæ, incertum. Hesychius. Ἀμμῶν, ἑορτὴ Ἀθλήσαν ἀγορεύῃ.

ΑΜΦΙΑΡΑΙΑ.

Amphiarai in honorem Oropij celebrabant. Scholiastes Pindari Olymp. Od. VII. Τελουόνται δὲ ἐν Βοιωτία διάφοροι ἀγῶνες. ἐν μὲν Θεσπιαῖς, τὰ Ἐραλίδαια. ἐν δὲ Πλαταιαῖς, τὰ Εὐλαθέραια. ἐν δὲ Λεβαδεία, τὰ Τροφώνια. ἐν δὲ Ὠρωπῶ, τὰ Ἀμφιαραία. Etiam templum Amphiarai apud Oropios fuisse, & statuam ἐ lapide candido, testatur Pausanias Atticis. καὶ Ὠρωπίοις ναός τέ ἐστιν Ἀμφιαραίας, ἢ ἀγάλμα λευκοῦ λίθου. Quin primi illi inter Deos eum retulerunt. Pausanias ibidem. Θεὸν ἢ Ἀμφιαραίων πρῶτοις Ὠρωπίοις κατέστη νομίζεν· ὕστερον ἢ καὶ οἱ πάντες Ἕλληες ἠγλῶνται.

ΑΜΦΙΑΡΟΜΙΑ.

De his egi ante viginti hosce annos, Animadvers. Miscell. lib. III. cap. XXXIII. Liber hinc repetere, & recensere, loco proprio. Meminit Plato in Theæteto. τὴν μὲν δὴ, ὡς ἔοικε, μέγιστος ἐγγρήθη, ὅτι δὴ ποτε τυγχάνῃ ὄν· μετὰ δὲ τὸν πικρὸν τὰ Ἀμφοδῶ.

Φιδρόμια ὡς ἀληθῶς ἐν κύκλῳ περιθρεπτιόν τῷ λόγῳ.
Aristophanes Lyfistratâ.

Οὐ τ' Ἀμφιδρόμια τῆς κωμῆς ἀποδ' ἡμῶν εἶς;

Poëta aliquis vetus Δρομιάφιον ἡμῶν appellauit.
Itaque est inuenire in Glossis Hesychij. Δρομιά-
φιον ἡμῶν. ἀμφιδρόμια. Inde autem datum no-
men, quod puerum curriculo circum focum fer-
rent. Harpocraton. Ἀμφιδρόμια. ἡμέρα ἕς ἡγε-
το ἵπτι τοῖς νεογνοῖς παιδίοις, ἐν ἣ τὸ ἐρέφθω ὡρᾷ πλὴν
ἐστὶαν ἔφερον τρέχοντες. Hesychius. Ἀμφιδρόμια.
ἡμέρα ἀγομῆ τοῖς παιδίοις, ἐν ἣ τὸ ἐρέφθω πρὶ τ' ἐστὶαν
ἔφερον τρέχοντες κύκλῳ. Tunc panem etiam oc-
cultatum affabant, & nutrici puerum trade-
bant. Etymologici Auctor. Ἀμφιδρόμια, ἐορτή
ἐστὶν Ἀθλήσει τελευτῆ. καθ' ἡν ἐγκρυφίς ἀρτὸς ὀπιόμε-
να, ἵπτι τ' ἐστὶαν ἵπτι τρέχουσι. τὸ δὲ αὐτὸ ποιοῦσι καὶ μετὰ
σικυῆς εἰς τὰ ἐρέφθω, ὡρᾷ πλὴν ἐστὶαν περιφέροντες, ἐπὶ δὲ
κροτορέφθω, ἢ κροτὸς ἵπτι ἵνων πεφῆμισα. Tum ia-
nua etiam coronabatur, victimaq; pro vitâ pueri
immolabatur, & conuiuium instruebatur. Hâc
de re egregium exstat fragmentum ex Ehippi
Geryone, apud Athenæum libb. II. VIII.

— ἐπέθεσθαι ὡς;

Οὐ ἐρέφθω δ' εἰς εἶς ἐστὶ παρὰ δὲ τ' ἱερῶν,

Οὐ κνίσσα κρέβελινὸς ὑπεροχῆς ἀκρας,

Ἀμφιδρομίων ὄντων; ἐν οἷς νομίζετα

Ὀπλιᾶν τε τυροῦ Χερρόνησίτης τῶμας,

ἘΨφν τ' ἐλαίῳ ῥάφονον ἡγλαῖσι μύλω,

Πνίγην τε πετρίων δένιων στήνεια,

Τίλλην τε φάπας Ἐκίχλας ὀμοῦ σπίνοις,

Κοινή τε χναύτη τῶσιςιν σηπίδια,
 Πιλᾶν τε πολλὰς πλεκῆνας Ἰπηρεφῶς,
 Πινεῖν τε πολλὰς κύλικας Ὀζωρεσέρας.

De coronatione verò ianux, hoc sciendum est: discrimen in coronis obseruatum fuisse, pro sexu pueri. nam, si masculus ille esset, oleagina; si fœmella, lanca erat. Obseruo apud Hesychium. Ἐθῶ λῶ, ὁπότε παιδιον ἄρρεν γήροιο παρ' Ἀττικῶς, ἐφῶνον ἐλαίας ἕθεναι πρὸ τῶ θυρῶν. Ἰπὶ δὲ τῶν θηλῶν, ἐρῶ, διὰ τῶν ἑλασιερῶν. De sacrificio, est locus etiam iste Plauti Truculento, Sc. Num tibi nam.

Quin Dijs sacrificare hodie pro puero volo,

Quinto die, quod fieri oportet. ———

Tunc manus quoque purgabant mulieres, quæ in obstetricatu adiuuissent. Suidas. Ἀμφιδρόμια, τῶν πέμπτην ἄγχιον Ἰπὶ τοῖς ἐρέφειν. ἐν ἣ δποκαθαίρονται τῶ χειρῶς αἱ σωμαψάμνηται τῶ μαλώσεως. Tarrhæus in Prouerbijis. Ἀμφιδρόμια. τῶν πέμπτην ἄγχιον Ἰπὶ τοῖς ἐρέφειν. ἐν ἣ δποκαθαίρονται τῶς χειρῶς αἱ σωμαψάμνηται τῶ μαλώσεως, τὸ δὲ ἐρέφειν ὡδραφέρειν πρὸ τῶν ἐστῶν τερχοντες. Vbi simul obseruo, quod Auctoribus alijs indictum, quinto post natum infantem die celebrari consueuisse. Corruptus est in dici numero Hesychij locus. Δρομιάφιον ἡμαρ. ἀμφιδρόμια. ἐστὶ δὲ ἡμερῶν ἐπὶ δὲ τὸ τῶ γνήσεως, ἐν ἣ τὸ ἐρέφειν βασιζοντες πρὸ τῶ ἐστῶν γυμνοῖ τερχεσι. Rescribo. ἐστὶ ἡμερῶν πέμπτη δποτ. γ. Et quintum diem statuit etiam Plautus loco citato.

Quinto die, quod fieri oportet. ———

Item

Item Suidas. Ἀμφιδρόμιος, τὴν πέμπτην ἄγχιον ἔπι
 τοῖς ἑρέφεισι. Porro vt natiuitati Deus ἡμέθλιος
 præfens assignatus fuit, ita Amphidromijs hifce
 Ἀμφιδρόμιος præponitur apud Æschylum in Se-
 melâ. Hefychius. Ἀμφιδρόμιος. Αἰγύλιος Σεμέ-
 λη ἔπλασε δαίμονα καινόν περὶ τὰ Ἀμφιδρόμια. Ait
 verò Hefychius in Ἀμφιδρόμια, etiam nomen
 tunc imponi confueuiffe. Ecce verba eius. καὶ
 ἐπέθηκεσαν αὐτῷ ὄνομα, ὅτι ἔσπε τῶν οἰκείων, καὶ φίλων,
 δῶρα ἐπέμπετο. Verùm, aut errauit doctiffimus
 Grammaticus, aut mutilus est eius locus, exci-
 ditque decimi diei mentio. nam eo nomen im-
 ponebatur. Tarrhæus in Prouerbijs. καὶ δῶρα
 πέμπουσιν οἱ προσήκοιτες ὡς ἔπι τὸ πλεῖστον πολὺπδας, καὶ
 σαπίας, τῇ δεκάτῃ, ἢ τῆνομα ἔθεται. Et ipsum tibi
 pro se Hefychium dabo. δεκάτῃ ἡμέρῃ, τῇ δεκάτῃ
 ἡμέρῃ τὰ ὀνόματα τοῖς ἑρέφεισι ἐτίθεσαν. Euripides
 Ægeos, apud Clementem Strom. vi. & Schol.
 Aristophanis Auibus.

Τίς σε μήτηρ ἐν δεκάτῃ τόκον ὠνόμασεν;

Ifæus in Orat. περὶ τῶν Πύρρων κλήρων. οἱ δὲ τῶν Πύρρων
 θεοὶ ἐν τῇ δεκάτῃ φάσκοιτες τῶν ἑρέφειων, τὸ τῆς πῆτης
 ὄνομα κλητέρον τὸν πατέρα ἐμαρτύρησαν ἴεσθαι αὐτῇ.
 Demosthenes in Bæotum. καὶ τὴν δεκάτῃν ἡμῶν
 πινῶν τῆνομα τὸ ποιεῖται. Mos autem illo die con-
 uocare propinquos, & amicos, tum nomen in-
 fanti dare, inde sacra facere, & conuiuium agi-
 tare. Videmus apud Polyænum Strateg. lib. vi.
 in Iasone. Ac de conuocatione quidem propin-
 quorum, amicorumque, ecce tibi in istis verbis.

καὶ δὴ ποτε παιδὶς γνηθῆναι αὐτῷ μέλλοντι ὄνομα ἔθε-
 δαι, τὸς δέξις Θεταλῶν καλέσας, παρεκάλεσε τὸ ἀδελ-
 φὸν προσεῖναι τὸ ὑποδοχῆς. Vbi hoc quoque ob-
 seruandum; electum fuisse, qui præflet huic
 nominis impositioni; & quasi susceptor consti-
 tueretur; planè vt apud nos Christianos vsita-
 tum: cuius rei non alibi testimonium legere
 memini. De sacrificio, & conuiuio, habes in
 sequentibus. μετὰ παρθῆς Ἰππὶ τὸ δεῖπνον ἤλθε, καὶ τῷ
 ἀδελφῷ ποιδῶν κατ'ἀρχὴν ἔπειθε, καὶ κύριον εἶναι τῆς
 θέσεως τοῦ ὀνόματι τοῦ παιδὶς. De conuiuio intel-
 ligendus quoque Aristophanes Auibus.

Εἰς δεκάτῳ γὰρ ποτε παιδαρεῖα κληθεῖς, ὑπέπνον
 ἐν ἄσφ.

Vbi Scholiastes. Τῷ δεκάτῳ εἰσίων Ἰππὶ τοῖς γνη-
 θεῖσι, καὶ ἐν αὐτῇ τὰ ὀνόματα ἔλθεν τοῖς παισὶ. Suidas
 plenè. Δεκάτῳ ἐσιάσαι. ἔθ' ἢ τῷ παιδαῖν συγγνηνωμέ-
 νων πῖς Ἀθλωαίων ἀσῶις, τῇ δεκάτῃ τῶν νυκτῶν ἀπὸ τῆς
 γνέσεως συγκαλείεσθαι τὸς πρὸς πατέρας οἰκείας, καὶ τὸς
 ἐγγύστατα φίλους. καὶ παρόντων ἐκείνων τότε ὀνόματα τοῖς
 παισὶ ἔθεσθαι, καὶ καλλιερεῖεσθαι τοῖς θεοῖς, ἕπειτα δὴ ὠχρεῖ-
 σθαι τὸς σωεληλυθότας. Sacrificium illud, & conui-
 uium, Δεκάτῃ dicebatur; & parentes, conui-
 uium cùm exhiberent, Δεκάτῳ ἐσιάσαι diceban-
 tur, teste Suida; cùm sacrificarent, Δεκάτῳ θύειν.
 Obseruo ex Aristophanis Auibus.

οὐκ ἄρτι θύω τῷ δεκάτῳ τῆς ἡμέρας ἐγὼ,

καὶ τῆσσι ὡσπερ παιδῶν νῦν δὴ ἡμέλῳ;

Nonnulli tamen etiam septimo die nomen da-
 bant nato infanti. Innuit Aristoteles De Hist.
 Anim.

Anim. lib. vii. cap. xii. τὰ πλεῖστα δὲ αἰαιρεῖται
 παρὰ τῆς ἑβδόμης, διὸ καὶ τὰ ἰνόματα τότε ἔθενται, ὡς πρὸς
 οὐρανὸν ἤδη τῆ σωτηρία. Quem locum respexit Hesy-
 chius in Δεκάτῃ θύοιρον. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης τῆς ἑβδόμης
 Φησί. Suidas. Ἑβδομοθύοιρον. πῶς ἀποπεχθεῖσι παι-
 δίοις πῶς ἑβδομάδας καὶ τὰς δεκάτας ἤγον· καὶ ἔλαβε ἰνό-
 ματα ἔθεντο αὐτοῖς. Eadem habes apud Harpo-
 crationem in Ἑβδομοθύοιρον, & Etymologici Au-
 ctorem in Ἑβδομοθύοιρον. Hesychius celebra-
 tum hunc diem tradit, sed de nominis imposi-
 tione verbum nullum facit. Ἑβδόμῃ ἡμέρᾳ ἀπο-
 γνέσεως παιδὶς ἐορτίζεται.

ΑΝΑΓΩΓΙΑ.

Festum Erycinorum, quo Veneri illi sacra fa-
 ciebant, tanquam è Siciliâ in Libyam soluenti,
 vt benignè redire vellet. Ælianus Var. Hist.
 lib. i. cap. xv. Χάρων δὲ ὁ Λαμψακηνὸς παρὰ τὴν Ἀθή-
 ναίων περὶ τῆς ἑβδόμης, ὡς ἀκαμπίσσει τὸν Ἀθήναιον. ἐν Ἑρυνί-
 ῳ τῆς Σικελίας, ἐνθα ἐστὶν ὁ τῆς Ἀφροδίτης νεῶς, σμυρνός τε, ἔ-
 ἄριον, ἐνθα καὶ ἵνα καιρὸν θύουσιν οἱ Ἑρυνιοὶ τὰ Ἀνα-
 γώγια, καὶ λέγουσι τὴν Ἀφροδίτην εἰς λιβύλῳ ἀπὸ τῆς
 Σικελίας ἀνάγειν, ἀφανεῖς ἐκ τοῦ χώρου αἱ περὶ τὴν
 γίνονται. Athenæus lib. ix. τῆς δὲ Σικελίας ἐν Ἑρυ-
 νίῳ καιρὸς τις ἐστὶν, ὃν καλεῖσιν Ἀναγώγια, ἐν ᾧ φασὶ τὴν
 θεὸν εἰς λιβύλῳ ἀνάγειν. Eustathius in aliam rem
 traduxit, de Amoribus Ismenix, lib. x. οἱ ἧ ὅλοι
 πληρωθέντες ἡδονῆς καὶ χαρῆς, σῶπρα θύουσιν, ὡς ἐπὶ
 αἰαβίξ-

ἀναβιοδοσι πασιόν. ἄδου ἀναγώγια, καὶ χοροδούου
Ἰπνίγια.

ΑΝΑΚΕΙΑ.

Festum Dioscurorum apud Athenienses.
Hesychius. Ἀνακείας. Διοσκύρων ἑορτὴ καὶ Ἀνάκεια.
Iterum non multò post. Ἀνάκιον, τὸ Διοσκύρον
καὶ ἑορτὴ Ἀθήνησιν. Celebrabant etiam alij. Vi-
de Διοσκύρια.

ΑΝΑΚΛΗΤΗΡΙΑ.

Instituta in honorem regis, principisve; cùm
is rex, princepsve, renunciaretur. Polybius
Hist. lib. xvii. Ἐπεδὴ δὲ καὶ κατὰ τὰς Αἰτωλὰς ἔθεντο
καλῶς οἱ περὶ αὐτῶν, ὡς ἔμελλε ἐγίνοντο περὶ τὸ ποιεῖν ἀνα-
κλητήρια τοῦ βασιλέως, ἐδέπω τῆς ἡλικίας κατεπεργά-
σης. Iterum Legat. Eclogâ lxxviii. Γέγονεν
αὐτῶν καὶ νομιζόμενα γίνεσθαι τοῖς βασιλεῦσιν, ὅταν εἰς ἡλι-
κίαν ἔλθωσιν, ἀνακλητήρια.

ΑΝΑΚΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ ΕΟΡΤΗ.

Apud Amphissenfes festum erat, & sacrum
arcanum, Ἀνάκτων παίδων appellatum. Pausa-
nias Phocicis. Ἄγασσι δὲ καὶ τελετῶν οἱ Ἀμφισσῆς
Ἀνάκτων καλεσμένων παίδων. οἱ ἄλλοι δὲ θεῶν εἰσὶν οἱ
Ἀνακτες παῖδες, ἃ κατὰ τὰς εἰρημύμον· ἀλλὰ οἱ μὲν
εἶναι Διοσκύρους, οἱ δὲ Κέρητας, οἱ δὲ πλέον τὴν Ἰπνίγια νο-
μίζοντες, καὶ ἄλλοις λέγουσι.

ΑΝΔΡΟΓΕΩΝΙΑ.

Androgeonis in honorem celebrabant Athenienses, ac certamen funebre erat in Ceramico. Hesychius commemorat. Ἐπ' Εὐρυγύη ἀγών. Μελησαγόρας πὸν Ἀνδρόγεων Εὐρυγύην εἰρηόταμ Φησὶ, πὸν ΜίνωⓄ· ἐφ' ᾧ πὸν ἀγῶνα τίθεσται Σπιτάφιον Ἀθήνησι ἐν Κεραμεικῷ.

ΑΝΘΕΣΤΗΡΙΑ.

Dixi de ijs Atticarum Lestionum lib. iv. cap. XIII. Hic reponam vberius multò, loco proprio. Festum hoc, Baccho celebratum; atque inde est, quod Hesychius ait. Ἀνθεστήρια, τὰ Διονύσια. Etymologici Auctor. Ἀνθεστήρια, τὰ Διονύσια. ἔτω γὰρ Ἀθηναῖοι πλὴν ἑορτῶν λέγεσσι, ὡς καὶ τὸ πρὸς αὐτῆν Σπὶ τῇ ἑορτῇ Σπιφέρεθν. Ecce, inferebant festo hoc flores; atque inde nomen. Constabat autem tribus diebus; quorum primus Πιθηγορία, alter Χόες, tertius Χύτροι dicebatur. Aristophanis Scholiastes ad Acharnenses. Φησὶ δὲ ἈπολλόδωρⓄ Ἀνθεστήρια καλεῖσθαι κρινῶς ὅλλει πλὴν ἑορτῶν Διονύσιω ἀγορεύειν. κατὰ μέρⓄ δὲ, Πιθηγορίαν, Χόας, Χύτροας. Et Grammatici passim testantur. Ac Πιθηγορία quidem celebrabatur mensis Anthesterionis XI; Χόες, XII. Χύτροι, decimo tertio. De Pithœgiâ clarè Plutarchus Symposiac. lib. III. Quæst. VII. Τοῦ νέεσ οἶνεσ Ἀθλέησι μὲν ἑνδεκάτῃ (τοῦ ἈνθεστηριῶνⓄ) μιλῶσ καταέρχοντα, Πιθηγορίαν πλὴν ἡμέραν καλεῖσθαι.

τες. Ratio nominis ; quia tunc nimirum dolia aperiebantur. Idem Plutarchus Symposiac. lib. IX. *Quaest. x.* καὶ μὲν οἶνος τε τὸν νέον, οἱ περὶ αἰατὰ πίνοντες Ἀθηνησίωνι πίνεσι μὲν μετὰ χημῶνα, καὶ τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ἡμεῖς μὲν Ἀγαθοῦ Δαίμονος, Ἀθλουαῖοι δὲ Πιθουγίαν προσαιγορούμεν. Vbi hoc quoque obiter obserua ; Chæronenses, nam Chæronensis Plutarchus erat, Ἀγαθοῦ Δαίμονος appellasse. Et neque cuiquam, ne seruo quidem, vinum tunc fas prohibere ; sed, peractis prius sacris, omnibus id communicabatur. Proclus ad Hesiodum lib. I. καὶ ἐν ταῖς πατρίοις ἐστὶν ἑορτὴ Πιθουγία, καθ' ἣν ἔτε οἰκέτω, ἔτε μισθωτῶν, εἶργον τῆς ἀπολαύσεως τοῦ οἶνου θεμιτὸν ἔστι, ἀλλὰ ἴσταντας πᾶσι μετὰ δίδοναι τοῦ θύραος τοῦ Διονύσου. Malè apud Hesychium. Πιθουγία, ἑορτὴ Ἀθλουαῖοι. Rescribendum, Πιθουγία. Idque Mauffaco etiam visum. Ergo sacra primo isto die facta, vt apparet ; statuebanturque proprij in rem illam crateres : puerique trimi floribus coronabantur. Colligo ex Philostrato Heroicis, cuius iste locus est in Aiace Telamonio. καὶ ὅτ' Ἀθηνησίων οἱ παῖδες ἐν μὲν Ἀθηνησίωνι σεφαιεῖνται τῶν αἰθῶν τρίτῳ ἀπὸ ἡμερᾶς ἔτει, κρητιῆρας τε τὰς ἀκῆθεν ἐσησατο, καὶ ἔθυσεν ὅσα Ἀθλουαῖοις ἐν νόμῳ. Nam ad hoc festum pertinere morem istum equidem arbitrator. Meminit quoque τῆς Πιθουγίας Eustathius ad Iliad. ω. Τοῦ δὲ πιστεύε τῶν κακῶν πίθος εἶη ἀν' ἡ Πιθουγία, ἐχ' ἐορτάσμεθα κατὰ τὴν παρ' Ἠσιόδου, ἐν ἣ δὲ χομῶν πίθος χερὶ κερένουδου, ἀλλ' εἰς τὸ παῖ δατοφείας. Die proximè infequente duodecimo χόες, decimo tertio

tertio Χύτροι celebrabantur. De Choibus dif-
fertè Harpocratio. Χόες. Δημοσθένης ἐν τῷ Περὶ
τῆς ὀνομασίας. ἑορτὴ τις παρ' Ἀθλωαίοις, ἀγορὴν Ἀΐθρη-
σιων δωδεκάτη. Inde etiam Δωδεκάτη illis no-
men. Hesychius. Δωδεκάτη, ἑορτὴ Ἀθλώησιν· ἡ
Χόας ἔλεγον. De origine, & nominis appella-
tione, plenissimè Athenæus lib. x. Τὴν δὲ τῶν Χόων
ἑορτὴν, τὴν Ἀθλώησιν Ἰππιτελεμύην, Φανόδημῳ Φησὶ
Δημοφῶντα τὸν βασιλέα Βελομόνιον ὑποδέξασθαι ὡρα-
γεμόνιον τὸν Ὀρέσιον Ἀθλώαζε. πρὸς δὲ τὰ ἱερά· ἔθελον
αὐτὸν προσίναμι, ἐπὶ ὁμοσπονδῶν γενέσθαι μὴπω δικαιοσύν-
τα, ἐκέλευσεν συγκληθῆναι τὰ τε ἱερά, καὶ χόας οἷον ἐκά-
σῳ ὡρατεθῆναι, τῷ πρώτῳ ἐπιπόνῳ εἰπὼν ἄθλον δωθήσε-
σθαι πλακοῦντα. παρήγγαλέ τε καὶ τῆς πότις παυσαιμύε
τὸς μὲν σεφάεις, οἷς ἐσεφαιῆντο, πρὸς τὰ ἱερά μὴ τιθῆναι,
ἀλλὰ τὸ ὁμορρόφους γενέσθαι τῷ Ὀρέσει. περὶ δὲ τὸν χόας τὸν
ἑαυτῶν ἑκάστον πεθεῖναι, καὶ τῇ ἱερείᾳ ἀποφέρειν τὸς σε-
φάεις πρὸς τὸ ἐν Λίμναις τέμνειν. ἔπειτα θύειν ἐν τῷ ἱερῷ
τα Ἰππιλοῖται, ἔκτοτε τὴν ἑορτὴν κληθῆναι Χόας. Ecce,
institutionem festi ad Demophontem refert.
Alij verò ad Pandionem. Scholiastes Comici
ad Acharnenses. φησὶ δὲ Ἀπολλόδωρῳ, ὅτι Ὀρέσης
μετὰ τὸν Φόνον εἰς Ἀθλώας ἀφικόμενον, ἡ δὲ ἑορτὴ Διο-
νύσης Ἀλωαίς, ὡς μὴ γήροισι σφισιν ὁμοσπονδῶν, ἀπεκ-
τονηκὼς τὴν μητέρα, ἐμηχανήσαιο τοῖον δὲ ἡ Παυ-
δίαν. χοῶ οἷον τῶν δαιτυμόνων ἐκάσῳ ὡρασήσεις, ἐξ
αὐτοῦ πίνειν ἐκέλευτε μηδὲν ὑπομιγνύσθαι ἀλλήλοις,
ὡς μήτε ἀπὸ αὐτῶν κρατῆρῶν οἷοι Ὀρέσης, μήτε ἐκῆ-
ν ἄχρηστο καθ' αὐτὸν πινῶν μόνον. καὶ ἀπ' ἐκείνης Ἀ-
θλωαίοις ἑορτὴ ὀνομάσθη οἱ Χόες. Alij non duodecimo

Anthesterionis celebrari Choas consueuisse tradunt, sed Pyanepsionis octauo. Aristophanis Scholiastes. *Εἰς τὰς Χόας. εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν Χοῶν. ἐπιτελεῖτο δὲ Πυανεψιῶν ὀγδόη· οἱ δὲ, Ἀνθестηριῶν δεκάτη.* Sed scribendum illic, *Ἀνθестηριῶν δωδεκάτη.* Nam duodecimus Anthesterionis dies festo proprius erat; non decimus, vt iam ostendi. Ac consecratus ille dies Baccho erat; cui *Χοοπότη* cognomento sacra faciebant. Colligo ex Themistoclis facto apud Magnesium, quod commemorat Athenæus lib. XII. *Πόσις δὲ ἐν τρίτῳ Μαγνητικῶν, τὸν Θεμιστοκλέα Φησὶν ἐν Μαγνησίᾳ τὴν Σεφανηφόρον ἀρχὴν ἀναλαβόντα θῦσαι Ἀθηνᾶ, καὶ τὴν ἑορτὴν Παναθληναία ὀνομάσαι. καὶ Διονύσω Χοοπότην θυσιάσασθαι, καὶ τὴν Χοῶν ἑορτὴν αὐτόθι καταδείξαι.* Et conuiuia inter se priuatim agitabant. Idem Athenæus alibi, lib. VII. *Εἰ δὲ τὸ γινώσκων τῆς ἑορτῆς ἤρεσκεν, σὺν αὐτῷ ἐκοπίασε δῆπως τὰ αὐτὰ ταῦτα ὡρασιασθῆναι ἢ βασιλεῖα κατὰπερ ἐν ταῖς Χερσίν. Ὀωχέντων μὲν γὰρ κατ' ἰδίαν. παρέχει δὲ ταῦτα ὁ καλέσας ὅτι τὴν ἐστίασιν.* Vtque pridie, apertis dolijs, vinum gustauerant; ita tunc sese largiter admodum inuitabant, præmio etiam constituto ei qui plurimum potasset. Obseruo apud Ælianum, Var. Hist. lib. II. cap. XLI. *Καὶ ἐν Διονύσῃ ἢ τῇ τῶν Χοῶν ἑορτῇ πρῶτος ἀθλον τῷ πίνοντι πλέον.* Indicebatur nempe per præconem certamen bibendi ad tubæ sonum, & pronuntiabatur præmium ab aliquo propositum vter inflatus; quem accipiebat, qui primus mensuram certam, congij instar magnam,

nam, ebibisset. Ecce apud Aristophanem Acharnensibus clamantem præconem.

Αἰκέετε λεῶν, κἔτι πάτερεια ἄς χάας

Πίνην ὑπὸ τῆς σάλπιγγος. ὅς δ' αὖ ἐκπαίη

Πρωίης, ἀσκὸν Κτησιφώνη λήψεται.

Vbi Scholiastes. Εἶθετο ἀσκὸς πεφυσημένος ἐν τῇ τῶν Χοῶν ἑορτῇ. ἐφ' ἧ ἑδὴ τὰς πίνοντας πρὸς ἀγῶνα ἐπένομα, καὶ τὸν πρῶτον πίνοντα, ὡς νικήσαντα, λαμβάνει ἀσκόν. ἔπνον δὲ μέτρον ἡ οἶον χοῶ. Et obserua; oportebat insistere vtri, atque ita congium ebibere. Præmium, præter vtrem, erat etiam corona, ex folijs contexta: vter verò, quod sciendum, vino plenus. Suidas docet. Ἐν ταῖς Χοαῖς ἀγῶν ἡ πρὸς τὸ ἐκπαῖν πρῶτον ἡνα χοῶ. καὶ ὁ νικῶν ἐπέφετο φυλλίφω, καὶ ἀσκὸν οἶνον ἐλάμβανε. πρὸς σάλπιγγας δὲ ἔπνον. Item comedentes curribus vecti obuios deridebant, & conuitijs incessabant. Apostolius. τὰ ἐκ τῶν ἀμαξῶν. ὅτι τῶν ἀπεικαλύπτως σκωπόντων. Αἰθλίησι γὰρ ἐν τῇ τῶν Χοῶν ἑορτῇ οἱ κωμάζοντες ὅτι τῶν ἀμαξῶν τὰς ἀπανηῶνας ἐσκωπῶν τε καὶ ἐλοιδοροῦν. QUÆ totidem verbis apud Suidam. Ab hoc potandi per festum istum diem more capiendus Aristophanes Thesmophoriaz. vbi anum bibulam irridens, filia eius ventricosa, & trium congiorum capaci, annos per Choas computat.

Πόσ' ἐτη δὲ γέγονε; ἑεῖς Χάας, ἢ τέταρας;

Insuper munera, mercedemque, sophistis mittebant; qui & ipsi familiares suos ad conuiuium vocabant. Athenæus lib. x. τῇ ἡ ἑορτῇ τῆς Χοῶν ἐφ' ἧ ἐστὶν Αἰθλίησι πέμπεται δῶρά τε καὶ τὰς μισθὰς ταῖς

σοφιστῶν· εἴπερ καὶ αὐτὸ συνέκαλεν Ἰππὶ ξενία τὰς γνωρί-
 μους. Huc pertinent ista Eubulidæ, in Comæstis,
 apud eundem ibidem.

Σοφιστῶν κόμισε, καὶ Χοῶν δέη

τῶν μιθοδώρων, κ' ὅσα ἀδείπνων ἐν τρυφῇ.

Meminit Choum Alciphron quoque in Episto-
 lâ Menandri ad Glyceram. τῶν κατ' ἔθ. Χοῶν,
 καὶ τ' ἐν τοῖς θεάτροις Ληναίων. Quod ad Chytros,
 eorum meminit Athenæus lib. iv. Σὺ δ' ἄ μόνον ἐν
 ἀθλώεσσι μὲν σαυτὴν δ' δαίμονιζες, πῶς θεοφρέστει θε-
 σεις ἀκῶν, θύμα, καὶ βύζωμα, καὶ τὰς καλὰς ἐοδίῳ
 σρεπλῆς, λυῖα, καὶ χύτρος, θεωρῶν. Ælianus Hist.
 Anim. lib. iv. cap. xliii. κεκήρυκται γὰρ Διονύ-
 σια, καὶ Λήναια, καὶ χύτροι. Et Alciphron in Epi-
 stolâ Menandri ad Glyceram iam citatâ. ποδ' δὲ
 θεσμοθετῶν ἐν ταῖς ἱεραῖς κώμαις κενισωμδύς; πῶς πε-
 χροῖσιν; πῶς αἵρεσιν; πῶς χύτρος; Hoc ideò au-
 tem dicit, quia tunc Poëtæ quatuor dramatibus
 inter se certabant. Ecce apud Diogenem Laër-
 tium in Platone, lib. iii. τετράσι δράμασιν ἡγωνί-
 ζοντο, Διονυσίοις, Ληναίοις, Παναθηναίοις, χύτροις. Mo-
 rem hunc exolescentem renouavit Lycurgus,
 lege latâ, vt Comædi tunc certarent, victorque
 ciuitate donaretur, quod antea illicitum. Plu-
 tarchus in eius Vitâ. εἰσώεγχε δὲ καὶ νόμους, τὸν πε-
 ρὶ τῶν κωμῶδων ἀγῶνα τοῖς χύτροις ἐπιτελεῖν ἐφάμιλλον ἐν
 τῷ θεάτρῳ, καὶ τὸν νικήσαντα εἰς ἄστυ κατὰ λέγειν, περὶ τε-
 ρον ὅσα ἔξον, ἀγαλαμβαίων τὸν ἀγῶνα ἐκλελοιπότε. Ce-
 lebrabantur verò, vt dixi, die mensis deci-
 mo tertio, postridie Choum; quemadmodum
 Choes

Choes postridie Pithægiæ. Harpocraton. Ἐστὶ ἡ Ἐ' Α' Πικὴ τις ἑορτὴ Χύτροι, ἧς μνημονοῦσθαι Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Πυθέα. ἤρατο δὲ ἡ ἑορτὴ Ἀνθηστηρίων τριτῆ ἡμέρῃ δέκα, ὡς Φησὶ Φιλόχορος ἐν τῷ Περὶ ἑορτῶν. Errat Aristophanis Scholiastes, qui Choum, & Chytro- rum, eundem esse diem statuit. Ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἀγορεύουσι οἱ τε Χύτροι καὶ οἱ Χόες Ἀθήνησι. Meminit utro- rumque simul Comicus Acharnensibus.

Ἦ γὰρ τὰς Χόας γὰρ καὶ Χύτρος αὐτοῖσι τις

Ἡ γὰρ λησῶς ἐμβαλεῖν Βοιωτίαις.

Ac Choibus quidem Mercurio τῷ Χθονίῳ sacra faciebant; Chytris verò, ollam omni feminum genere refertam coquebant, qui ex diluuiio euafissent; neque ex eâ quisquam quicquam gustabat, Mercurij reuerentiâ, quem placatum cupiebant. Scholiastes Comici, toties iam laudatus, ex Theopompo. Θεόπομπος τὰς Διασωθέντας ἐκ τοῦ κατακλυσμοῦ ἐψῆσαι Φησὶ Χύτρος παναπερμίας. ὅθεν ἔτι κληθῆναι τὴν ἑορτήν. καὶ θύειν τοῖς Χεσὶν Ἐρμῆ Χθονίῳ. τῆς ἡ χύτρος εἰδέναι γούσαισιν. τοῦτο δὲ ποιῆσαι τὰς διασωθέντας, ἰλασκομένους τὸν Ἐρμῆν. Vbi simul obserua originem nominis. Exacto festo, ac finitis comestationibus, quas commemoravi, serui iterum ad opus protrudebantur, cum hoc dicto. Θύραζε Κάρες, σὺν ἔτ' Ἀνθηστηρίῳ. Hesychius. Θύραζε Κάρες, σὺν ἔτ' Ἀνθηστηρίῳ. Παροιμία, ὡς οἱ μὲν Διὰ τὸ πλεῖστον οἰκείων τῶν Καρμῶν εἰρήσασιν Φασί. ὡς ἐν τοῖς Ἀνθηστηρίοις Δωχαμῶν ἀγῶν, καὶ σὺν ἐργαζομένων. Plenius Tarrhaus. Habesq; apud Diogenianum, Zenobium, Suidam, alios.

ΑΝΘΕΣΦΟΡΙΑ.

Proserpinæ agitabant Siculi. Pollux lib. i. cap. i. sect. xxxii. Κόρης ὡρῶς Σικελιάταις Θεογαμία, καὶ Ἀνθεσφόρια. Sacris eius virgines operabantur, Ἀνθεσφόροι nuncupatae. Videntur autem Argiui etiam celebrasse; dumque id virgines Ἀνθεσφόροι celebrabant; tibiâ illis accinebatur carmen quoddam, θερακιὸν μέλῳ appellatum. Pollux lib. iv. cap. x. θερακιὸν δὲ (μέλῳ) τὸ Ἀργολικόν. ὃ ἄϊς Ἀνθεσφόροις ἐν Ἡραὶς ἐπηύλεν. Ita locum illum restituo. Corruptè enim hodie editur. ὃ ἄϊς ἀνθεσμοφόροις ἐν ἡρῳ ἐπηύλεν. Et errat insigniter Interpres eruditus, cùm vertit. *Quam in Proserpinæ festis in vere cantant. Debuisset. Quod virginibus Anthesphoris in templo Iunonis tibiâ accinebant.* Censeo autem apud Argiuos fuisse festum Iunonis τῆς Ἀνθείας cognomento, quam ab illis cultam commemorat Pausanias Corinthiacis.

ΑΝΤΙΓΟΝΕΙΑ.

Antigono instituta. Plutarchus in Agide, & Cleomene. Ἵνα μὴ τῷ Κλεομένη πειῖν δοκῇ τὸ πρῶτον ἄδων, Ἀντιγόνηα θύων, ἔ παιᾶνας ἄδων.

ANTINOËIA.

Antinoo suo ab Adriano Imp. apud Mantinenſes inſtituta; erantque ſacra annua, & certamen quinquennale. Pausanias Arcadicis. ο βασιλεύς (Αδριανός) κατεſήσατο αὐτῷ (τῷ Α'νίνῳ) καὶ ἐν Μαιωνείᾳ ἡμας, καὶ τελετὴ τε κατὰ ἕτη ἕκαστον, καὶ αἰγῶν ἐστὶν αὐτῷ διὰ ἕτας πέμπτη.

ΑΠΑΤΟΥΡΙΑ.

Mentio huius feſti apud Auſtores plurima. Herodotus in Vitâ Homeri. Ἐτυχον δὲ οἱ ἐκείσε τὸ τε καιρὸν ἄγοντες ἑορτῶν Α'πατούρια. Alciphron in Epiſtolâ Ægialei ad Struthionem. Πάντως γὰρ πρὸς τῇ κατὰβολῇ Ταιργυρίε ἐστὶ παρ' αὐτῷ πῆς ὠδραμουſία, Διονυſίων, ἢ Α'πατερίων, τελευτήτων. Maximus Tyrius Diſſert. xxxiii. καὶ ἄλλω ὥραν ἔχει ἄλλοι θεοὶ, Παναθλιώαια, Σκιροφόρια, Α'λῶα, Α'πατέρια. Erat verò trium dierum; eorumque primus Δορπία, ſecundus Α'νάρρουσις, tertius Κερεῶντις dicebatur. Maximus eſt Heſychij error, qui quatuor dies commemorat. Ecce, iſte eius locus. Α'πατέρια, ἑορτὴ Α'θήνησιν ὅππῃ τέσσαρας ἡμέρας. ὧν ἡ πρῶτη, Δορπία καλεῖται; ἡ δευτέρα, Α'νάρρουσις; ἡ τρίτη, Κερεῶντις; ἡ τέταρτη, Ε'πίβδα. Item Simplificij, ad Phyſic. lib. i v. Κερεῶντις δὲ λεῖ ἡ τρίτη τῶν Α'πατερίων ἡμέρα, ὡσπερ ἡ πρῶτη Δορπία, καὶ ἡ δευτέρα Α'νάρρουσις, καὶ ἡ τέταρτη Ε'πίβδα. Nam Ε'πίβδα dicebatur

E
quili-

quilibet dies, qui festum aliquod sequeretur. De primo die, est locus Pollucis lib. iv. cap. xvii. Δορπία, ἡ πρώτη τῶν Ἀπατερίων. Etiam Hefychij. Δορπία, ἡ τῶν Ἀπατερίων πρώτη ἡμέρα ἔτω καλεῖται. De secundo, est locus Scholiastæ Aristophanis ad Pacem. Ἀνάρρυσιν, κυρία τῶν Ἀπατερίων ἡμέρα. Etymologici Auctor nimis generaliter dixit. Ἀνάρρυσιν, ἔτω δὲ ἑορτὴ παρ' Ἀθωαίοις ἐκαλεῖται. Neque enim festum illud totum erat, sed vnus tantum festi triduari dies. De tertio, passim occurrit apud Grammaticos; & nos statim producemus. Primo die epulum erat luculentum circa vesperam, ad quod conueniebant tribules; secundo sacra faciebant, puerumque ad aram adducebant; quem tertio in album ciuium referebant. Suidas. Ἀπατέρια, ἑορτὴ δημοτελής. ἤγχετο δὲ παρ' Ἀθωαίοις ἵππὶ τετῆς ἡμέρας, ἐν ἣ ἐχράφη ἵππὶ τῇ πολιτείᾳ ὁ ἕως Σίβαλλος τοῦ Θερακῶν βασιλείως. καλοῦσι δὲ τὴν μὲν πρώτην Δορπίαν. ἐπεὶ δὲ Φραγῆτες ὀψίας συνελθόντες, ὄωχοδόντο. τὴν δὲ δευτέραν, Ἀνάρρυσιν, διπὸ τοῦ ἴσθιν. ἔθνον δὲ διὰ Φραγῆτω, καὶ Ἀθωῶν. τὴν δὲ τρίτην, Κρεῶνιν, διπὸ τοῦ τῶν κρέας, καὶ τῶν κρέας, ἐγχεράφην εἰς τὴν Φραγῆτας. Quæ totidem verbis habes apud Aristophanis Scholiasten Acharnensibus, & Apostolium, Cent. iii. Prouerb. lxxiv. De primo die, quo epulum erat, capiendus Xenophon Hist. Græc. lib. i. μετὰ δὲ ταῦτα ἐγένετο Ἀπατέρια, ἐν οἷς οἱ πατέρες, καὶ οἱ ξυγγενεῖς, ξυώεσι σφίσιν ἀποῖσι. Et Herodotus in Vitâ Homeri, vbi vocatum cum ad hoc festum ait. ο' δὲ, ἐντυχῶν τῷ Ὀμή-

τῷ Ομήρῳ, ἔλεξεν. Ὡς ξένη, Ἀπατέρμα ἀγάσῃς τῆς πό-
 λις, καλοῦσι σε οἱ Φρατῆρες οἱ ἡμέτεροι συνεορῶσονται.
 Et mox. Ἐπεὶ δὲ ἦλθεν εἰς τὴν Φρηγίαν, καὶ τοῦ εἰκῆ,
 ἔνθα δὴ ἐδαίνωτο, Ἰπὶ τὸν εἶδὸν ἔση. Item Aristopha-
 nes Thefmoph.

Ὡς αὐτὰ κρέ' ἔξ Ἀπατέρμων τῆς ματροπῆς διδοῦσαι,
 Ἐπ' ἔτα τὴν γαλιῶν φάσμα. —

Hinc insultans Tertullianus, coquorum tunc
 delectum indicendum esse inquit, Apologetici
 cap. XXXIX. *Apaturijs, Dionysijs, mysterijs At-
 ticis, coquorum delectus indicentur.* Secundo, ut di-
 xi, sacra faciebant; eaque Ioui τῷ Φρηγίῳ cogno-
 mento, & Mineræ. Vides in citatis iam Suidæ
 verbis. Τὴν δὲ δὲ Διὸν ἑστῆσαν, Ἀνάρρυσιν, ἀπὸ τοῦ θύειν.
 ἔθυσον δὲ Διὶ Φρηγίῳ, καὶ Ἀθλωῶ. Etiam Ioui Ἀπι-
 τῶορι, ac Baccho. Colligere est ex istis Etymo-
 logici verbis. Ἀπατέρμα, Ἀπατῶορι, ἔχ' ὁ Διόνυσος,
 ἀλλ' ὁ Ζεύς. Et mox ibidem. Νικήσαντες ἐν Ἀθλωαῖσι,
 Ἀπατῶορι, μὲν Δία προσηγόρευον. Ἀπατέρμα δὲ, ἐορ-
 τὴν τῷ Διονύσῳ. Bacchus verò iste erat Μελαταιγίς
 cognominatus. Scholiastes Aristophanis Achar-
 nensibus. Ἐκ τῆς ἥτις ἐορτὴ Ἀπατέρμα, καὶ Διονύσῳ
 Μελαταιγίδ' ἐδομήσαντο. Totidem verbis Suidas
 dicit; sed locus utrobique mutilus. Restitue ex
 Apostolio, loco iam citato. Vbi plenius. καὶ
 Διονύσῳ Μελαταιγίδ' ἐωμὸν ἐδομήσαντο. Dum au-
 tem sacra ista facerent, puerum illum, quem re-
 latum in tribules cupiebant, ad aram quasi Dijs
 sistebant. Obseruo apud Andocidem Orat.

Περὶ τῶν μυσηράων. Λαβόντες δὲ οἱ προσήκοντες τῇ γυναι-

αὶ τὸ παιδίον, ἦγον δὲ πὺν Ἑωμὸν Ἀπατερίοις, ἔχοντες
 ἱερεῖον, καὶ ἐκέλευον κατὰ ῥῆσιν τὸν Καλλιαν. Illo ipso
 die puto factum, quod, pulcherrimis stolis indu-
 ti, sumptis è foco facibus ardentibus, currentes
 Vulcanum celebrabant, in memoriam edocti
 ab eo ignis usus. Narrat rem Harpocration in
 Λαμπίαις. Ἰστῶ δὲ ἐν πρώτῃ τῆ Ἀθησίδων εἶπεν, ὡς ἐν τῇ
 τῆ Ἀπατερίων ἑορτῇ Ἀθηναίων οἱ καλλίστους στολὰς ἐνδεδυ-
 κότες, λαβόντες ἡμιδράς λαμπίδας ἀπὸ τῆς ἐστίας, ὑμνεῖ-
 σι τὸν Ἡφαιστον θεόντες, ὑπόμνημα τοῦ κατὰ νοῦσιν
 τῶν χρεῖαν τοῦ πυρὸς διδάξαι τὰς ἄλλας. Tertio die
 curiæ puerum quisq; suum parentes offerebant
 inscribendum, iurantes Atheniensem esse illum,
 ex ipsis Atheniensibus natum. Sic intelligi Ety-
 mologici Auctor debet in Ἀπατέρια, cum in-
 quit. Ἀπατέρια, ἑορτὴ δὲ πτελεμένη τῷ Πυαναεφίων
 μιλί. ἐπεὶ δὲ ἐν ταύτῃ τῇ ἑορτῇ τὰς ἡμιδράς ἐν τῷ ἐνιαυ-
 τῷ ἐκείνῳ παῖδας τότε ἐνεγραφον ὀμνύοντες οἱ πατέρες, ἡ
 μιλὴ Ἀθιναίαις ἐξ αὐτῶν Ἀθιναίων. Atque hoc est
 illud quod ait Isæus Orat. Ὑπὲρ τοῦ Ἀπολλοδώρου
 κλήρου. Ἔστι δὲ αὐτοῖς νόμος ὁ αὐτὸς, εἰ μὴ τε ἕνα φύσιν γε-
 γονότα εἰσαίγει τις, εἰ μὴ τε ποιητὸν, δὲ πτελεῖται πίσιν κατὰ
 τῶν ἱερῶν, ἡ μιλὴ ἐξ ἀστῆς εἰσαίγειν, καὶ γεγονότα ὀρθῶς. Mu-
 tilus verò est Etymologici Auctoris locus, qui
 ita habet. κρεῶνις, ἑορτὴ ἐστίν, δὲ πτελεῖται τρεῖς ἡμέρας τε-
 λεμένη. Nam non ἡ Κρεῶνις erat trium dierum
 festum, sed τὰ Ἀπατέρια, cuius illa tertius demum
 dies erat. Et mox apud eundem eodem loco
 est consilio, cum inquit. Τῇ μὲν ἐν πρώτῃ ἡμέρᾳ
 δεῖπνοῦσι, καὶ καλοῦσιν Ἀναέρρυσιν. (ita scribo, non
 Ἀναέρρυ-

• Ἀναρρύσια.) Διὰ τὸ τὸς ἄρχοντας ἀνακλῶντας τὰ ἱερεῖα, καὶ αὐτὸν ἐρύοντας, θύειν. τῇ δὲ τρίτῃ, τὸς κέρως εἰσάγουσιν εἰς τὴν ἑορτὴν, καὶ σιωπῶσι πῶς συγγενέσι, καὶ γνωστέοις, καὶ ἐγγράφοισιν εἰς τὴν πολιτείαν. ἡ δὲ ἑορτὴ, καλεῖται Κερεῶπις. Nam primum diem ponit, qui est secundus; & secundum planè omittit. Tamen video fauere Proclum in Timæum, Commentariorum i. qui primum diem non Δορπῖαν, sed Ἀναρρύσιν, nominat. Habes verba. Ἐπεπελειτο δὲ (τὰ Ἀπατέρια) ἐν ἡμέραις τρισίν. ὦν πρώτη μὲν, ἐκαλεῖτο Ἀναρρύσις· διότι πολλὰ θυσίαι ἐν αὐτῇ ἐδρῶντο. τὰ δὲ θύματα, ἐκάλον ἀναρρύματα· ἐπεδὴ ἀνελεγκόμενα, καὶ ἐρυόμενα αὐτῶν, ἐθύετο. Verùm enimuerò vt hoc auctore errorem suum tueatur, tamen secundi diei eclipsis est. Porrò etsi triduanum tantùm festum istud fuerit, senatus tamen, curiæque alix, dies quinque feriabantur; quod Cephisodoro archonte constitutum. Athenæus lib. iv. Εὐρέσκω ἣ καὶ ψήφισμα ἐπὶ Κηφισοδώρου ἀρχοντὶ ὅτι Ἀθλήσει γηρόμενον, ἐν ᾧ ὡσπερ τι σύστημα οἱ Προτένθαι εἰσι, καθάπερ καὶ οἱ Παρσίσιτοι ὀνομάζομενοι, ἔχον ἔτως. φῶντες εἶπεν, ὅπως αὐτῇ ἑβλῆ ἀγῆται Ἀπατέρια μετὰ τῶν ἄλλων Ἀθηναίων, κατὰ τὰ πάτρια, ἐψηφίσθησαν τῇ βεβλήτῃ ἀφεῖναι τὸς βεβλήτους τὰς ἡμέρας, ὡσπερ καὶ αἱ ἄλλαι βεβλήται διαφένται ἀπὸ τῆς ἡμέρας, ἧς οἱ Προτένθαι ἄγασιν, πέντε ἡμέρας. Iam, vt ad τὴν Κερεῶπιν redeamus; eo die, vt dicere cœpi, liberos suos, curiæ oblatos, in tribules referēbant parentes; comâque ipsis capitis sectâ, sacra Dianæ faciebant. Hesychius. Κερεῶπις, μὲν δὲ τοῦ Πυαναεψιδῶντος ἡμέρα,

ἐν ἧ, πὰς δὲ τῆς κεφαλῆς τῶν παίδων ἀποκείροντες τρι-
 χας, Ἀρτέμιδι θύεσι. Atque hoc indigetabant,
 θύειν Φραγέλαια: quique negligenter, Ἐπιπαΐζου
 apud Lacones dicebantur. Hesychius. Ἐπιπαΐ-
 ζου, τὸ μὴ θύειν Φραγέλαια, Λάκωνες. Hostiam verò
 immolandam, ad certum pondus exhibere te-
 nebantur; & quia tribules, cùm hæc ipsa exhi-
 beretur, per ludum clamabant, Μείον, Μείον; infra
 iustum pondus esse illam significare volentes,
 Μείον ipsa; &, qui offerebant, Μειαγωγὸν diceban-
 tur. Harpocration. μείον, ἄμα ἐστίν, ὃ τῆς Φραγέλαι-
 σι παρῆχον οἱ τὰς παίδας εἰς τέτταρς εἰσάγουσιν. Ἐρατο-
 σθένης δὲ ἐν τοῖς Περὶ τῆς κωμῶδίας φησὶν ἕτως. Νόμου
 ὄντος, μὴ μείον εἰσάγειν ἀριστομένης ἑνός, Ἰπποκρίτωντα
 μετὰ παιδιᾶς πάντα τὸν εἰσάγοντα μείον ἔφασαν εἰσάγειν.
 ὅθεν τὰ κτλ. ἱερεῖα, Μείον προσσηροῦσθαι. Μειαγωγὸς δὲ, ὃ
 εἰσάγων. Sed corrupta ibi Eratosthenis verba sic
 restituo. Ἐπισκώπιοντες μετὰ παιδιᾶς πάντα τὸν εἰσά-
 γοντα, Μείον ἔ. ἔ. Corruptus in hæc ipsâ re etiam
 Pollux lib. III. κέκληται δὲ ἡ ὄλι ἐσκώπιον, ὡς μείον
 τοῦ δέοντος. ἡ, ὄλι κεκωλυμένον ἔ, εἰσάγειν. ὡς μὴ ἀμιλλ-
 λῶντο, μηδὲ ἐμπύπτοιεν εἰς ἕραν, καὶ ταραχλῶ· οἱ μὲν γὰρ
 εἰσεῖ ἦπτον ἐφιλομούντο. οἱ δὲ ἐπεβῶων, μείοντος, εἰς
 ὑπερβαίνοντων αὐτῶν τὸ μέτρον τοῦ νόμου. Postre-
 ma verba ita emendo. οἱ δὲ ἐπεβῶων, μείον· ὡς
 εἰς ὑπερβαίνοντων αἰ. Clamabant enim tribules,
 cùm hostia appenderetur, Μείον, Μείον. Scholia-
 stes Aristophanis ad Ranas. Μείον λέγουσι πὰς ὑπὲρ
 τῶν ἡν εἰς τὰ Ἀπατέρεια οἷς, ὑπὸ τῶν πατέρων εἰσαγομένης.
 ἀλλὰ τὸ Ἰπποφωναῖον τῆς Φραγέλαιας ὅτι τοῦ εαθμοῦ τοῦ ἱε-
 ρείας,

ραίς, μέϊον, μέϊον. Tradunt rem etiam Etymologici Auctor, Hesychius, & Suidas. Apud Harpocratonem etiam exstant Eupolidis versus. Ita enim inquit. *Περὶ τοῦ μῆαγωγῆς, Εὐπολις ἐν Δήμοις.*

*Τοιγάρ ῥιν σρατηγὸς ἐξ' ἐκείνης τοῦ χρόνου
Οὐδεὶς δυνάται ὡσπερ μῆαγωγὸς ἐστῶν
τῆς τοῦδε νίκης παλείονα ἐλκύσει σαθμόν.*

Quos non bene hodie conceptos sic restituo.

——— *τοιγάρ ῥιν*
*Οὐδεὶς σρατηγὸς ἐξ' ἐκείνης τοῦ χρόνου
Δυνάται μὲν, ὡσπερ μῆαγωγὸς ἐστῶν,
τῆς τοῦδε νίκης παλείον ἐλκύσει σαθμόν.*

Sed quanam hæc hostia? Ouis erat. Ecce tibi apud Suidam in *μῆαγωγῆν*. καὶ ὁ τὸ *περὶβάσιον* εἰσάγων, *μῆαγωγὸς* ἐκαλεῖτο. Scholiastes Aristophanis, loco citato. *μέϊον λέγασσι, τὰς ὑπὲρ τῶν ἡῶν εἰς τὰ ἀπατέρια οἷς ὑπὸ τῶν πατέρων εἰσαγομῆρας*. Vel capra. Et ut ouis *φρατῆρ*, ita hæc *φράτερι* nominata. Pollux loco citato. *τὸ ἡ ἱερὸν, εἰς ὃ σωήσιν, φράτερον ἐκαλεῖτο καὶ τὸ σύσημα, φράτεριά. οἱ καθ' ἑκάστην, φράττορες. καὶ οἷς, φρατῆρ. καὶ αἰξ, φράτερι, ἡ θυομῆ ρῖς φράττορσιν*. Sacrificium ipsum κερεῖον appellatum fuit, quia tunc ἐνεργάφοντο οἱ κοδροὶ εἰς τὰς φράττορας, ut inquit Etymologici Auctor. Et Scholiastes Aristophanis Ranis. *τοῦτο ἡ κέκληται κερεῖον, διὰ τῶν κέρων, ὑπὲρ ἧν ἐθύετο*. Et apud Pollucem lib. VIII. cap. IX. sect. XXVIII. *κουρεῖον* quoque scribendum, pro κέρων; ut statim dicam. Apud Suidam hic locus pessimè tractatus. Vide eum in *μῆαγωγῆν*. Et hinc dies, quo hoc factum

sacrum fieri solitum, *Κουρεῶν* appellatus; vt te-
 stantur Grammatici, quos iam laudavi. Refe-
 rebant autem in tribules quemadmodum filios,
 ita filias. Vtque illorum causâ institutum sacri-
 ficium, *Κουρεῖον*; ita harum, *Γαμηλία* dicebatur.
 Pollux loco statim citato, vbi de tribulibus agit.
*Εἰς τὰς τρεῖς τε κέρους, καὶ τὰς κέρους, εἰσῆγον. καὶ εἰς ἡλι-
 κίαν παρελθόντων ἐν τῇ καλουμένῃ Κουρεῶνιδι ἡμέρᾳ,
 ὑπὲρ μὲν ἀρρένων, τὸ Κουρεῖον ἔθνον. ὑπὲρ δὲ τῶν θηλει-
 ῶν, τὴν Γαμηλίαν.* Ita emendo. Hodie editur, τὸ
κέρμον ἔθνον. Vbi valdè errat Interpres eruditus,
 cùm vertit. *Coriandrum offerebant*. Atque ad τὴν
γαμηλίαν quod attinet, de eâ ita Harpocration
 ex Didymo. *καὶ Δίδυμος ὁ Γραμματικὸς, ἐν μὲν τοῖς
 Ἰσχυρῶν ὑπομνήμασι φησὶν εἶναι τὴν Γαμηλίαν τοῖς Φεά-
 τορσιν Ἐπιγάμοις διδομένην, ὡς αἰθέρη μὲν λέξις φανο-
 δήμου, ἐν ἣ ἔδεν τοιοῦτον γέγραπται. ἐν δὲ τοῖς εἰς Δημο-
 δένειν, τὴν εἰς τρεῖς Φεάτορας εἰσαγωγὴν τῶν γυναικῶν,
 ἔδεμίαν ἀπόδηξιν τῆς ἐξηγήσεως περὶ αἰθέρη μὲν.* Sed cor-
 rupta initio verba ita rescribo. *τὴν γαμηλίαν τοῖς
 Φεάτορσιν ἔπι γάμοις διδομένην*. Mendum item est
 apud Hesychium. *Γαμηλία, φέρη εἰς γάμον, ὡς αἰ-
 σκιδύω, καὶ δᾶπνον, ὃ τοῖς Φεάτορσιν ἐπί τῶν γαμῶν*. Cor-
 rige. *εἰς γάμου ὡς αἰσκιδύω*. Fiebat enim tum,
 cùm nupturæ essent. Pollux lib. III. cap. I I I.
*Ἡ δὲ ἔπι γάμου θυσία ἐν τοῖς Φεάτορσι, Γαμηλία. Ἐτὸ
 ἔργον, Γαμηλίαν εἰσενεγκεῖν*. Mentio eius apud De-
 mosthenem Orat. Πρὸς Εὐβουλίδην. *καὶ γὰρ ὁ πα-
 τὴρ μου κατὰ τρεῖς νόμους ἔθηκε, καὶ Γαμηλίαν τοῖς Φεά-
 τορσιν εἰσενέλωχε*. Et apud Isæum, Ὑπὲρ τοῦ Πύρρου
 κλήρε.

κλήρου. Ἀλλὰ μὲν ὥσπερ ἔτε Γαμηλίαν εἰσήνεγκεν ὁ θεῖος ὑμῶν, ἔτε τὴν θυγατέρα, λέω Φασι γησίαν αὐτῷ εἶναι ἔπει, εἰσαγαγεῖν εἰς τὰς Φεράτρας ἤξιωσε. Et mox iterum. Καὶ πάλιν τῆς πῆς Φεράτρασι Γαμηλίας μὴ ἀμνημονεῖτε. Deinde. Ἐπίδη αὖ καὶ Γαμηλίαν ὑπὲρ αὐτῆς πῆς Φεράτρασιν εἰσήνεγκεῖν. Occurrit quoque semel, iterumque, in eiusdem Oratione Περὶ τοῦ Κίρωνος κλήρου. Libanius Declam. xxxvii. Ἐπιτῶν τὰς οἰκείας, πῆς Φεράτρασι τὴν Γαμηλίαν εἰσάγοντα. Sed quoto nam ætatis anno offerre curiæ liberos solitum? Video dissensum; & intrâ primum usitatum, tradit Etymologici Auctor in Ἀπατέρια. Ἐν ταύτῃ τῇ ἑορτῇ τὰς γυναικείας ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐπιείνα παιδας τότε ἐνέγραφον. Proclus in Timæum Platonis, tertium, aut quartum, annum statuit. ἢ τρίτη, Κρηεῶν ἐν ταύτῃ γὰρ τὰς κέρους ἐνέγραφον εἰς τὰς Φεράτρας, τριετείς, ἢ πετραεῖς, ὄντας. Apud Aristophanem Ranis exagitat Archidemum Chorus, qui id necdum anno septimo fecisset.

Βλέπετε δὴ τὴν κοινὴν

Σκώψωμιν Ἀρχιδέμου;

Ὅς ἐπέτης ὦν σὺν ἔφουσε Φεράτρας.

Nam ex hoc Atheniensium more explicandus iste Comici locus; neque hîc quicquam Scholiastes intellexit. Pollux adultâ demum ætate factum refert. Εἰς τέττας (τὰς Φεράτρας) τὰς τε κέρους, καὶ τὰς κέρους, εἰσῆγον. καὶ εἰς ἡλικίαν παρελθόντων ἐν τῇ καλαμῶνι Κρηεῶνιδι ἡμέρα, ὑπὲρ μὲν τῶν ἀρρένων, τὸ κρηεῖον ἔστιον· ὑπὲρ δὲ τῶν θηλέων, τὴν Γαμηλίαν. De virginibus, certa res est; fieri solitum, cum

eas elocaturi patres essent : unde etiam Γαμη-
 λία sacrificium nominatum. Porro oblati curiæ
 liberi non duntaxat naturales , verum etiam
 adoptiui. Paret illud ex Ισάο, ὅτι πρὸς Ἀπολλοδώ-
 ρου κλήρη. Ἔστι δὲ ἀντις νόμος ὁ αὐτὸς, εἰ μὴ τε ἴνα φύσθ
 γεγονότα εἰσαγάγη τις, εἰ μὴ τε ποιητόν. Istud tamen hic
 discrimen; vt naturales Apaturijs, adoptiui au-
 tem Thargelijs offerrentur. De illis sunt acci-
 pienda, quæ hæcenus dixi; de istis, obseruo
 apud Ισάου loco citato. Καὶ ἐπεὶ δὴ Θαργήλια ἴω,
 ἤραγέ με Ἰππὸς τὸς Βωμὸς εἰς τὸς γυμνάσιον τε καὶ Φρόντισας.
 Loquitur ibi de Thrasyllo, quem Apollodorus
 adoptauerat. Præter hæc, ingenij explorandi,
 carmina Poëtarum filijs suis recitanda patres
 quasi in certamen proponebant. Plato in Τι-
 μαχο. Ἡ δὲ Κερεῶν τις ἡμῖν ἔσσι ἐτύχχανεν Ἀπατέρων.
 τὸ δὲ τῆς ἑορτῆς σύνητες ἐκασότε καὶ τότε σιωπῆσαι τοῖς παι-
 σίν. ἄλλα γὰρ ἡμῖν οἱ πατέρες ἔθεσαν βασιλεύσας. πολλῶν
 μὲν ἐν δὲ καὶ ἐλέχθη ποιητῶν ποιήματα. αἵτε ἢ νέα κατ'
 ἐκείνον τὸν χρόνον ὄντα τὰ Σόλωνος πολλοὶ τῶν παιδῶν
 ἤσαν. Ille autem in hoc certamine victor erat,
 qui memoriter plura carmina recitaret. Pro-
 clus in suo ibi Commentario. Ἐν ἡ τῆς ἡμέρας ταύ-
 τη (Κερεῶντι) καὶ τῶν παιδῶν οἱ ἐπιτεχέστεροι ποιήματα
 ἀπὸ αἵτων, καὶ ἐκράτην ἀλλοι ἀλλων, οἱ μνήμων πολίωνων
 ἔχοντες. Sed quo mense celebrata Apaturia?
 Pyanepsicne, vt video. Harpocraton. Ἀπατέρ-
 εια. Δημοσθένης ἐν τῷ Πρὸς Βοιωτῶν. ἑορτή ἐστι παρ' Ἀθη-
 ναίοις, ἴω ἀγασσι Πυανεψίωνι. Scholiastes Aristo-
 phanis Acharnensibus. λέγει ἢ νῦν παρ' Ἀπατέρων,
 ἑορτῆς

ἑορτῆς Ἰππότημα δημοτελεῖς, ἀγορεύων ὡς ἐπὶ τοῖς Ἀθλωαί-
 οῖς κατὰ τὸν Πυανεψιδῶνα μῦθα. Etymologici Au-
 ctor. Ἀπατέρμα, ἑορτὴ Ἰππιδελμύμη τῷ Διονύσῳ, τῷ
 Πυανεψιδῶνι μῦθι. Theophrastus in Eth. Charact.
 Cap. Περὶ ἀδολεσχίας. βοηδρομιῶν ὁ μῦθός, ἐστὶ τὰ μυθή-
 ρμα· Πυανεψιδῶν ὁ ἦ, Ἀπατέρμα. Etiam Hesychius
 ostendit, vbi de Cureotide die illi sermo. Κου-
 ρεῶνις, μῦθὸς Πυανεψιδῶν ὁ ἡμέρα. Vnde autem ori-
 ginem traxerint, docet Polyanus, vbi de Me-
 lantho agit, Strateg. lib. i. Ἀθλωαῖοι τῷ στρατηγί-
 ματι τῆς ἀπάτης νικήσαντες, ἐτήσιον ἑορτικῶ καλεσθήσαντο, ἡ
 γὰρ δὴ κληΐζουσιν Ἀπατέρμα. Proclus in Timæum,
 Comment. i. τὰ Ἀπατέρμα ἑορτὴ τις ἡ εἰς Διόνυσον,
 Ἰππιδελμύμη, καὶ Ξαίθη τῷ βοιωτῷ, μονομαχία, ἔ-
 νίκη τῷ Μελαίθῃ δι' ἀπάτης, Βοιωτῶν καὶ τῶν Ἀθηναίων
 ὑπὲρ Οἰνός πολεμῶντων ἀλλήλοις. Habes eadem
 apud Etymologici Auctorem, Suidam, Aposto-
 lium, Scholiasten Comici ad Acharnenses, &
 Pacem. Instituta autem in honorem Bacchi.
 Proclus, ecce, in verbis citatis. τὰ Ἀπατέρμα
 ἑορτὴ ἡ εἰς Διόνυσον. Etymologici Auctor. Ἀπα-
 τέρμα, ἑορτὴ Ἰππιδελμύμη τῷ Διονύτῳ. Secretiorem
 festi instituti explicationem, è philosophiâ peti-
 tam, tradit Proclus loco citato. Ἡ μὲν ἔν τῷ Ἀπα-
 τερμάων ἑορτῇ, πρόσφασιν ἔχουσι νίκης Ἀθηναίων, προσήκει
 τῇ ὑποθέσει κατὰ ἡ Ἀθηναῖοι νικῶσι. καὶ τὰ νοερά πάν-
 τα τῶν ἐνύλων Ἰππιδελμύμη. τὸ δ' αὖ τῆς ἀπάτης οἰκεῖον τοῖς
 ἐγκρασμίοις εἶδεν ἐξισχυρίοις διὰ τῶν ἀμερῶν καὶ αὐ-
 λων λόγων, καὶ φαινομένων, ἀπὸ τῶν ὄντως γρομύων.
 ἢ ἡ ἐγγραφὴ τῶν παιδῶν, μιμῆται τὰς τῶν μερῶν ψυ-

χαῖν εἰς τὰς οἰκείας κλήρας κατὰ τάξιν, καὶ τὰς εἰς Δια-
 φόρους γνέσας καθόδους. τὸ ἦ τ' ἑορτῆς, πλὴν ἐν τῷ κόσμῳ
 Διακρίωνιον Ὀλυμποςίωλυ. εἰ γὰρ πεποληράμεθα θεῶν, αἰ-
 διον ἑορτῶν ἀγῆ. τὰ ἦ ἄθλα τ' ῥαίψωδίας, ἀναλογεῖ πῶς
 ἀγῶσιν, ἔς ὑπομύσιν αἰ ψυχῶν, στυφαίνουσι πλὴν
 ἐαυτῶν ζωῶν τῷ παύλι. αὐτῆ ἦ ῥαίψωδία, προσέοικε τῇ
 εἰρημένη ζωῇ τῶ παντός. μίμησιν γὰρ ἔχθη τῶν νοερῶν εἰ-
 δῶν, ὡς ἐκείνη πράξεων, καὶ ἡθῶν ἡρωϊκῶν, μετὰ τῆ κα-
 θυρμοσμῶν ἔχειν τὸν εἰρμόν. τὰ ἦ πολλὰ ποιήματα τῶν
 πολλῶν ποιητῶν, τὰς πολλὰς ἀπὸ κενίξεται φύσες, καὶ τὰς
 πολλὰς περὶ σμῆες, καὶ ὅλως πλὴν τῶν φυσικῶν μιμημάτων
 Διαίρεισιν. τὰ ἦ νέα ποιήματα τὰ αἰεὶ ἀκμάζοντα εἶδη, καὶ
 αἰεὶ τέλεια, καὶ γόνιμα, καὶ δραῦν εἰς ἄλλα διωάρδρα. Ce-
 lebrabant autem non Athenienses tantum, sed
 & Samij. Herodotus in Vitâ Homeri. εἰς Ἐλ-
 λάδα ἐκλήρωθη ποιεῖσθαι τὸν παλόν, περιέχει τῇ Σάμῳ.
 ἔτυχον δὲ εἰ ἐκείσε τὸν τότε καιρὸν ἀγῶνιες ἑορτῶν Ἀπατέ-
 ρια. Ac sacra tunc τῇ κροτορέφῳ in triuio mu-
 lieres faciebant, quibus interuenire virum ne-
 fas erat. Videre est apud Herodotum, eodem
 loco. Πορδορόμῳ δὲ ἐγγερίμπεται γυναιξὶ κροτορέ-
 φῳ θύσασιν ἐν τῇ τριόδῳ· ἢ ἡ ἱερεῖα εἶπε πρὸς αὐτὸν, δυ-
 αχεράνασα τῇ ὄψι, Ἀνερ δὸπὸ τῶν ἱερῶν. ὃ ἦ ὀμρητὸν εἰς
 θυμὸν ἔβαλε τὸ ῥήθην, ἔῃ ἔρειο τὸν ἀγῶνα, πῶς πεὶ ὀφτεγγά-
 μῳ, ἔ πίνι θεῶν ἱερά θύεται. ὃ δὲ αὐτῷ διηγήσειλο, ὅτι
 γυνὴ εἶη, κροτορέφῳ θύσαι. Erat verò Ceteris illud
 cognomen. Hesychius. κροτορέφῳ, παι-
 δοτορέφῳ. ὑφ' ἑτέρων, ἢ Δημήτρῳ. Itaque scriben-
 dum apud Pausaniam Atticis puto. εἴτι δὲ καὶ τ'
 κροτορέφῳ, καὶ Δημήτρῳ ἱερὸν Χλόης. Est etiam Kou-
 ραίρεου,

ροῖρόφου, & κλήης, Cereris fanum; inquit. Loquitur de ijs, quæ in arce Atheniensi. Perperam editur. καὶ Γῆς Κοροτρόφου.

ΑΠΑΥΛΙΑ:

Etymologici Auctor. Ἀπαύλια, ἐορτὴ παρ' Ἀθηναίοις. ὅτι τότε ἀρχεται ἡ κόρη χωρὶς τοῦ πατρὸς αὐλιζέσθαι. ἢ τότε ἐπαυλιζέτο τῷ ἀνδρὶ ἡ γυνή. Sed errare ego Grammaticum censeo. Neque enim festum istud particulare aliquod erat, sed fecundus nuptiarum dies; ut notum satis ex Grammaticis. Obiter corrigendus Hesychij locus, qui corruptus. Γάμοι, ἡ πρώτη ἡμέρα τῶν γάμων. ἢ διὲ δδύτερα, παλία. Restituo. ἡ διὲ δδύτερα, ἀπαυλία.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΑ.

Apollini sacra, ut ποσειδώνια Neptuno. Commemoratur Apollinis quoddam festum apud Sicyonios Pausanias Corinthiacis. In hoc pueri ac puellæ septem ad Sytham flumen abeuntes Apollinem ac Dianam in Suadelæ fanum ducunt. Rem, & originem, ita narrat. Ἀπόλλων ἔστ' Ἄρτεμις, ἀπὸ κλειάναιτες Πύθωνα, παρεγένοντο εἰς τὴν Λιγυαλίαν, καθαρσίῳν εἴνεκα. γηρομόρα δὲ σφισι δείμασθε, ἔνθα καὶ νυῖ φέρον ὀνομάζουσι τὸ χωρίον, οἱ μὲν ἐς Κρήτιν ἀΐδα Καρμαύρα ἀπετραπῆλο, τὰς δὲ ἀνθρώπους ἐν τῇ Λιγυαλίᾳ νόσθε ἐπέλαθε. καὶ σφᾶς ἐπέλαθον οἱ μαί-

τεις Ἀπόλλωνα ἰλιάσεισθαυ, καὶ Ἄρτεμιν. οἱ δὲ παῖδας ἐπὶ ἂ, καὶ ἴσας παρθένους, ἵπτι τὸν Σύθην πᾶμον διαπέλυσον ἰκετεύοντάς. Ἐπὸ τέτων δὲ πρὸθέντας τὰς θεὰς Φασὶν ἐς τὴν τότε ἀκρόπολιν ἐλθεῖν. καὶ ὁ πόσις ἔνθα πρῶτον ἀφίκετο, Πειθεὺς ἐστὶν ἱερόν· τέτοις ἢ εἰκότα καὶ νῦν ἔτι πιᾶται. καὶ γὰρ ἵπτι τὸν Σύθην ἴσασιν οἱ παῖδες τῆ ἑορτῆ τοῦ Ἀπόλλωνος, καὶ ἀγαγόντες δὴ τὰς θεὰς εἰς τὸ τῆ Πειθεὺς ἱερόν, αὐτὴς ἀπαρῆν εἰς τὸν ναὸν Φασὶ τοῦ Ἀπόλλωνος.

ΑΠΟΠΟΜΠΑΙ.

Dies aliquot, per quos sacra Dijs τῶς πομπαίοις facta. Hesychius. Ἀποπομπαί. ἡμέραι ἑνὲς, ἐν αἷς θυσαί ἐτελοῦντο τῶς πομπαίοις θεῶις.

ΑΡΑΤΕΙΑ.

Arati honori institutum à Sicyonijs festum. Commemorat Plutarchus in eius Vitâ. κομιθείσης δὲ τῆ μαυτείας, οἱ τε Ἀρχαοὶ σύμπαυτες ἠόθησαν, καὶ διαφερόντως οἱ Σικυώνιοι, μετὰβαλόντες εἰς ἑορτὴν τὸ πένθος, ὅθις ἐκ τοῦ Αἰγίε τὸν νεκρὸν ἐσεφανωμένοι καὶ λαχνημονοῦντες Ἐπὸ παλαιῶν Ἐχορῶν εἰς τὴν πόλιν αἰήγον. Quin duo illi dies festi dati fuerunt; vnus, quo ciuitatem à tyrannide vindicasset, qui erat quintus Anthesterionis mensis: alter verò, quo natus esset. Vtroque etiam sacra illi faciebant; quorum priora, ob memoriam seruatae Urbis, Σωτήρια appellabant: eaque Iouis Seruatoris sacerdos peragebat; posteriora verò, Arati: ἰσὺε fasciam

fasciam non ex toto candidam, sed purpurâ intertextam gerebat. canebanturque carmina ad citharam à symphoniacis, ducente pompampue-
rorum & adolescentum gymnasiarchâ, ac pro-
sequente item senatu coronato, reliquisque ci-
uibus, quibus illud libitum foret. Plutarchus
loco citato. Καὶ θύσας αὐτῶ (τῶ Ἀράτῳ) θυσίαν, πλὴν
μὲν, ἢ πλὴν πόλιν ἀπήλλαξε τὴν τυραννίδα, ἡμέρα πέμπτη
Δαισίς μιλῶς, ὃν ἀθλωαῖοι καλοῦσιν Ἀνθηστρωῶνα, καὶ
πλὴν θυσίαν ἐκείνῳ σωτήρια προσαγορεύσει. πλὴν δὲ, τοῦ
μιλῶς ἐν ἡμέρᾳ τὸν ἀνδρα λαμνημονόουσι. τὸ μὲν ἐν
προτέρᾳ τοῦ Διὸς τοῦ σωτήρος κατήρχετο θυηπόλ. τὸ
δὲ δεύτερας, ὃ τοῦ Ἀράτῃ, εὐφροῖον ἔχον ὅλον λυθὸν, ἀλλὰ
μεσοπέφυρον, ἔχων. μέλη δὲ ἤδετο πρὸς κισθέραν ὑπὸ τῷ
πρὸ τὸν Διόνυσον τεχνιῶν. καὶ σιωπεμπάσειεν ὁ γυμνα-
σιάρχης, ἡ γὰρ τῶν τε παιδῶν καὶ τῶν ἐφίβων, εἴτα
ἐφείπετο ἢ ἐβλήετο φανηφορεῖσαι, καὶ τῶν ἄλλων πολιτῶν
ὁ βυλόμην.

ΑΡΓΕΙΩΝ ΕΡΟΤΗ.

Incertum, quod proprium nomen habuerit;
illud certum, publicè omnes conuiuatos. Par-
thenius meminit Erotic. XIII. Καὶ ἴνῃ ἐορτῆς τῆς
θυσίας παρ' Ἀργείοις τελεμῆνης, ἐν ἡ ἑρημοσία πάντες
ὄνωχενται, καὶ τότε σπυράσασα τὰ κρέα τῶν παιδῶν, ἀφαι-
νήσει τῶν πατρῶν. Apud eosdem in festo quodam,
nescio an hoc ipso, pueri ludentes sese βαλλα-
χεράδας appellabant. Plutarchus in Quæst. Græ-
cis. Βαλλαχεράδας ἑαυτὸς Ἀργείων παῖδες ἐν ἐορτῇ
πινῶ

πὶνὶ παύζοντες ἀποκαλῶσιν. Erat quoque, in quo pompam armati ciues agitabant. Aeneas Taciticus Poliorceticus cap. xvii. Ἐορτῆς πανδήμου ἔξω τῆ πόλεως Ἀργείων γυρομῆρας, ἔξῃζον προτωπῶ σὺν ὅπλοις τῷ ἐν τῇ ἡλικίᾳ συχρῶν.

ΑΡΙΑΔΝΕΙΑ.

Hic quoque rem potiùs, quàm nomen inuenio. Nam Ariadnæ sacra instituit Theseus, quæ celebrata Gorpiæ mensis die secundo; cùm adolefcens in lecto cubans vociferaretur, aliaque omnia faceret, quæ parturientes solent. Plutarchus in eius Vita. Ἐπελθόντα δὲ τὸν Θεσέα, καὶ πειλυπὸν γυρομῆρον, ποῖς μὲν ἐγχωρίοις ἀπολιπεῖν χρέματα, σωτῆρα ταῦτα ἴδεν τῇ Ἀριάδῃ. Ἐν ᾗ τῇ θυσίᾳ, τῷ Γορπιαίᾳ μινὸς ἰσαμύς δαυτέρα, κατὰ κλινομῆρον πινὰ τῶν νεανίσκων φθέγγεται, καὶ ποιεῖν ἄπερ ὠδίνεσαι γυναῖκες. Et mox, cùm duas fuisse Ariadnas dicit statuere Naxios, vtramque addit festum suum peculiare habuisse. Ἀποθανεῖν δὲ καὶ τὴν Ἀριάδην αὐτίθι, καὶ ἡμᾶς ἔχεν ἕχ ὁμοίως τῇ ποστέρα. τῇ μὲν γὰρ ἡδομύς καὶ παύζοντας εορτάζειν, ταῖς δὲ ταύτῃ δρωμύας θυσίας εἶναι πένθη πινὶ Ἐστυγνότῃ μεμιγμύας.

ΑΡΡΗΦΟΡΙΑ.

Alij Mineræ sacrum hoc festum existimabant; alij Ersæ, Cecropis filiæ; vnde etiam ἐρρηφορία à nonnullis scribebatur. Etymologici Auctor.

Auctor. Ἀρρηφόρμα, ἑορτὴ δῆμι τελευτή τῆ Ἀθηνῶν, ἐν Σκιόροφορῶνι μιλί. (λέγεται δὲ Ἐ Δία τοῦ ἐῤῥηφόρμα.)
 ὡρῶν τὸ ἀρρητὰ κῆ μυστήρια φέρειν. ἢ εἰὰν Δία τοῦ ἐ. ὡρῶν
 πλὴν Ἐρσιω, Κέκροπ⊕ θυγατέρα, Ἐρσηφόρμα. Ταύτη γὰρ
 ἦγον πλὴν ἑορτιῶν. Et apud Suidam. Διὰ τοῦ ἀ ἀρρηφό-
 ρμα, ἐπιθὴ πὰ ἀρρητὰ ἐν κίσεισι ἔφερον τῆ θεῶν αἱ παρθένοι.
 εἰ δὲ Δία τοῦ ἐ, ἑρσηφόρμα. τῆ γὰρ Ἐρση ἐπόμωδον, τῆ
 Κέκροπ⊕ θυγατέρι. Celebrabant festum id virgi-
 nes, eαῖque Ἀρρηφόροι dictæ. Eligebantur autem
 quatuor numero, genere nobili. Harpocraton.
 Τέσσαρες μὲν ἐχειροτονοῦντο δι' Ὀχύρειαν ἀρρηφόροι. At-
 que hæ ipsæ annis septem non minores, nec ma-
 iores vndecim erant. Etymologici Auctor. Τέσ-
 σαιρες δὲ παῖδες ἐχειροτονοῦντο κατ' Ὀχύρειαν ἀρρηφόροι,
 ὅσοι ἐτῶν ἐπὶὰ μέρησι ἑνδεκα. Et insignis locus est
 apud Aristophanem Lyfistratâ, qui huc per-
 tinet.

Ἐπὶὰ μὲν ἔτη γεγῶσαι

Ἐὐθὺς ἠρρηφόρεν.

Vides clarè initium ab anno septimo fuisse. Ex
 his duæ eligebantur, quæ texturæ pepli præes-
 sent. Etymologici Auctor de illis ipsis. Τέτων
 δὲ δύο διεκρίνοντο, αἱ Δία τὸ ὕφης τοῦ πέπλε ἤρχοντο καὶ
 τῶν ἄλλων τ' ὡεὶ αὐτῶν. Totidem penè verbis Har-
 pocraton. Ordiebantur verò pepulum illum
 texere die tricesimo mensis Pyanepsionis, quo
 πὰ Χαλκεία celebrabantur. Suidas in Χαλκεία.
 Ἔστι ἡ ἔνη κῆ νέα τοῦ Πυανεψιῶν⊕, ἐν ἣ κῆ αἱ ἱέραια μετὰ
 τῶν ἀρρηφόρων Διῶζονται. Eadem habes apud Ety-
 mologici Auctorem in eadem dictione. Gestab-

bant autem vestem albam, & in eâ aurum quoque. Etymologici Auctor. λεκκῶ ἢ ἐοδῆτα ἐφόρων, καὶ χρυσία. Et paullo ante. Ἀρρηφορεῖν, τὸ χρυσῶ ἐοδῆτα φορεῖν, καὶ χρυσία. Harpocration. λεκκῶ δὲ ἐοδῆτα ἐφόρων· καὶ εἰ χρυσία περὶέθεντο, ἰερά τῶν τῶ ἐγρόνηο. Item panis illis proprius, Νασὸς appellatus. Athenæus lib. ΙΙΙ. Κράτης δὲ ἐν δωτέρῳ Ἀπικῆς Διαλέκτῃ, θάρρηλον καλεῖσθαι τὸν ἐκ τῆ συγκομιδῆς πρῶτον γινόμενον ἄρτον, καὶ τὸν σαμίτιον. ἔχ εἰώρακε ἢ ἐδὲ τὸν νασὸν καλέμενον, ὃς τῆς ἀρρηφοροῦς γίνεται. Etiam placentæ, Ἀνάσπιτι nuncupatæ. Suidas. Ἀνάσπιτοι, πλακέντων εἶδος. ἔτοι ἢ αὐτῆς τῆς ἀρρηφοροῦς ἐγρόνηο. Sphæristerium quoque in arce habebant. Plutarchus in Isocrate. Ἀνάκειται γὰρ ἐν ἀκροπόλει χαλκῆς ἐν τῇ σφαιρίστῳ τῶν ἀρρηφοροῦν. Danti autem huic festo sui quoque præbitores, qui sumptus expenderent. Animaduertere est apud Lyfiam in eâ Oratione, quæ Ἀπολογία δωροδοκίας inscribitur. χωρὶς ἢ ἀρχιθεωρίας, καὶ ἀρρηφορίας, καὶ ἄλλα τοιαῦτα, εἰς ἃ ἐμοὶ δεδαπάνηται πλεόν ἢ τριάκοντα μναῖ. Hæc mihi de hoc festo annotata etiam in Lectionibus Atticis; sed reponere hîc quoque visum auctiora, loco proprio.

ΑΡΤΕΜΙΣΙΑ.

Dianæ cum alijs celebrabant Syracusani, vino multo, & lusu. Plutarchus in Marcello. Ἐορτῶν Ἀρτέμιδι τῆς Συρακυσίως ἀγούρας, καὶ πρὸς οἶνον ὄρημαρῆδες καὶ παιδιῶν ὠραφυλάξας, ἔλαθεν. Livius in re eâdem lib. xxv. Occasio quærebatur, quæ
οβτιυίε

obtulit transfuga, nuntians; diem festum Diana per tri-
duum agi: & quia alia in obsidione desint, vino lar-
gius epulas celebrari. Ac panis ei offerebatur λοχιά
dictus. Hesychius. λοχιά. ἄρτος τῆ Ἀρτέμιδι γλυόμενος.
Quæ sacra eius ordirentur, λόμβαι dictæ. Idem
Hesychius. λόμβαι, αἱ τῆ Ἀρτέμιδι θυσῶν δόχασσι.

ΑΣΙΝΑΡΙΑ.

Festum, à Syracusanis institutum, ob profligatum
captumq; Niciam ad Asinarum flumen, mensis Metageitnionis
decimo septimo. Plutarchus in Nicia. Ἐκκλησίας δὲ πανδήμης Συρακου-
σίων καὶ τῶν συμμάχων γλυόμενης, Εὐρυκλῆς δημοαγωγὸς
ἔγραψεν, πρῶτον μὲν τῶν ἡμέραν, ἐν ἧ τὸν Νικίαν ἔλαβον,
ἱερὰν ἔχον, θύοντας, καὶ χολάζοντας ἔργων, Ἀσιναρίας
τῶν ἑορτῶν δὲ τὸ πᾶσι καλεῖντας. ἡμέρα δὲ τῶν τετραῶν
Φθινόπωρον τῆς Καρνείας μὲν, ὃν Ἀθηναῖοι Μετὰ γέννησιν
προσαγορεύουσι.

ΑΣΚΛΗΠΕΙΑ.

Æsculapij in honorem instituta. Theodo-
retus Therapeut. VII. Ἐρμα, καὶ Κρόνια, καὶ Πο-
σειδῶνια, καὶ Ἡράκλεια, καὶ Ἀσκληπίεια, καὶ Πανάκεια.
Celebrabant plures, sed magnificentissimè om-
nium Epidaurij. Pausanias Corinthiacis. τὰ
γὰρ Ἀσκληπίεια εὐρίσκω πρὸς Ἰππιφάνεσσι ἐξ Ἐπιδάουρου.
Et certamen quoque ab illis institutum. Scho-
liastes Pindari Nemeonic. Od. III. Τίθεται δὲ ἐν
G 2 Ε' ππ-

Ἐπιδαύρω ἀγῶν Ἀσκληπιῶ, τῶν Ἀσκληπιδῶν πρώτων
 γένων. Meminit Inscriptio Vetus. ΣΤΗΣΑΣ.
 ΤΟΥΣ.ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΑΣ.ΕΠΙΔΑΥΡΟΝ.
 ΑΣΚΛΗΠΕΙΑ. Et alia. ΤΩΝ.ΙΕΡΩΝ.ΜΕ-
 ΓΑΛΩΝ. ΑΣΚΛΗΠΕΙΩΝ. Tertia. ΤΩΝ.
 ΙΕΡΩΝ.ΑΓΩΝΩΝ.ΤΩΝ.ΜΕΓΑΛΑΣΚΛΗ-
 ΠΕΙΩΝ. Erat verò id certamen rhapsodo-
 rum, & cætera quoque Musices. Plato Ione.
 ΣΩ. Πόθεν τῶν ἡμῶν Ὀπιδεδήμηκας; ἢ οἰκόθεν, ἐξ Ἐφέ-
 σης; ΙΩΝ. Οὐδαμῶς, ὡς Ἰσάκρας, ἀλλ' ἐξ Ἐπιδάυρου,
 ἐκ τῶν Ἀσκληπειῶν. ΣΩ. Μῶν ἔραψοδῶν ἀγῶνα ἕ-
 θεασι τῷ θεῷ οἱ Ἐπιδάυροιοι; ΙΩΝ. Πάνυ γε, καὶ τ' ἄλ-
 λης γε μουσικῆς.

ΑΣΚΩΛΙΑ.

Baccho sacra. Hæc cùm celebrarent, in v-
 trem vnctum, & vino plenum, insiliebant vno
 pede, risus excitandi causa; qui que ita insilijf-
 fet, vt insisteret, vtrem illum præmium sibi au-
 ferebat. Scholiastes Aristophanis Pluto. Ἀσώ-
 λια, ἑορτὴ Διονύσου. ἀσκὸν γὰρ οἶνος πληρῶντες, ἐνὶ ποδῶ
 τῆτον ἐπὶ δῶν, καὶ ὁ πηδήσας, ἀθλον εἶχε τὸν οἶνον. Phur-
 nutus, vbi de Baccho. Τὸν δὲ τεράζον ἀσῶν θυεσσι, Διὰ
 τὸ λυμῶνικὸν δοκεῖν τῶν ἀμπέλων, καὶ τῶν σύκων, εἶναι τὸ
 ζῶον τῆτον· κατὰ καὶ ἐκδέρουτες αὐτὸν, εἰς τὸν ἀσκὸν, ἐνάλ-
 λοντα κατὰ τὰς Ἀπικαῖς κώμας οἱ γεωργῶν νεαυτίσκοι.
 Vbi hoc quoque obserua; ex pellibus hircinis
 vtres illos factos fuisse. In hos verò insilire,
 Ἀσκολιάζειν nuncupabant. Hesychius. Ἀσκολιά-
 ζειν. κυρίως μὲν τὸ ὅτι τὰς ἀσκὰς ἀλλεωδῶ.

ΑΦΡΟΔΙΣΙΑ.

Veneri instituta. Athenæus lib. III. Ὁμοίως καὶ τὸ Ἀνιγόνος τοῦ βασιλέως δέπνον Διαλίθεις Ἰπιτελῆν-
 τῶ Ἀφροδίσα. Iterum, initio lib. IV. Ἀνιγόνος
 τοῦ βασιλέως δέπνον, Ἀφροδίσα Ἰπιτελῆντῶ Ἀθλώ-
 σι. Alciphron in Epistolâ Lamiaæ ad Demetri-
 um. τὰ Ἀφροδίσα πιῶ τῶ κατ' ἔτῶ. Xeno-
 phon Hellenic. V. τὰ πεπεμελεῖτο τοῖς πολεμάρχους,
 ὡς Ἀφροδίσα ἄγασιν ἔπ' ἐξόδῳ τ' ἀρχῆς. Maximè
 autem Cyprij celebrabant, auctore Cinyra; vbi,
 qui sacris Deæ eius initiabantur, pugillum falis,
 & phallum, accipiebant: ipsi verò nummum of-
 ferebant. Clemens in Protreptico, vbi de his
 agit. Ἀσελγῶν ὑμῶν μορίων ἄξιῶ Ἀφροδίτη γίνετα
 καρπὸς ἐν ταῖς τελεταῖς. ταύτης τ' πελαγίας ἡδονῆς πε-
 μέμον τ' γονῆς, αἰλῶν χόνδρῶ, καὶ φαλλὸς, τοῖς μυεμέ-
 νοις τῶν τέχνων τῶν μοιχικῶν Ἰπιδίδοται. νόμισμα δὲ αὐ-
 τῇ εἰσφέρεισιν οἱ μυεμένοι, ὡς ἐπάρα ἐργασί. Ex eo Ar-
 nobius lib. V. *Nec non & Cypria Veneris abstrusa
 illa initia prætereamus, quorum conditor indicatur Ci-
 nyras fuisse. in quibus sumentes ea certas stipes infe-
 runt, ut meretrici; & referant phallos, propitij numi-
 nis signa, donatos.* Firmicus nummi dati meminit,
 lib. De errore prof. relig. *Statuisse etiam (Ciny-
 ram audio) ut, quicumque initiari vellet, secreto Vene-
 ris sibi tradito, assẽm unum mercedis nomine Deæ tra-
 aeret.* Meminit Veneris mysteriorum Aristæ-
 netus lib. I. Epistolâ XI V. Ὡθήθη δὲ με ῥαδίως
 ἐξῆραπι-

ἐξαπαλῶν, ὡς ἐρωτικῶν ἀγύμνασον παῖδα, καὶ παντελῶς ἀμύητον Ἀφροδίτης. Iterum Epist. v i i. lib. i i. Παρθέν⊕ γὰρ, ἅτε τ' Ἀφροδίτης ἀμύη⊕ ἔη, πλὴ σωσσίαν ἀπερπής ἐστιν. Præfectus sacrorum, Ἀθήτωρ dictus. Hesychius. Ἀθήτωρ, ὁ τῶν τ' Ἀφροδίτης θυηλῶν ἡγέμευ⊕ ἱερῶς ἐν Κύπρω. Iſque ſemper ex Cinyræ poſteris aliquis erat. Scholiaſtes Pindari Pythionic. Od. ii. Ὁ δὲ Κινύρεωσ ἕτοσ ἐστιν, ἀφ' ἧ οἱ ἐν Κύπρω Κινυράδα τῆ θεᾶ ἀφιέρωντο. Huc pertinet iſta Heſychij gloſſa. Κινυράδα. ἱερεῖσ Ἀφροδίτης. Celebrabant etiam in vtrâq; Papho; & ab Agapenoris Papho ad veterem, quæ ſexaginta ſtadiorum via eſt, ducebant pompam viri, ſæminæque, ex alijs vrbibus confluentes. Strabo lib. xiv. εἶθ' ἡ Πάφ⊕, κλιſμα Ἀγαπλώρο⊕, ἔ λιμύρα ἐχεῖρα, καὶ ἱερεῖα δὲ καπικωασμύρα. διέχθη δὲ περὶ ἑσθίεισ ἐξήκοντα τ' Πάλα Πάφω. καὶ πανηγυρίζουσι Διὶ τ' ὁδοσ ταύτης κατ' ἔτ⊕ ἵππ' πλὴ Πάλα Πάφον ἀνδρες ὁμοσ γυμναζίν ἐκ τῶν ἄλλων πόλεων συνιόντεσ. Etiam Amathunte, vrbe Cypri antiquiſſimâ, celebrari conſueuiſſe, veriſimile; vbi ſacrum illi factum, Κάρπωσισ dictum. Heſychiuſ. Κάρπωσισ. θυſία Ἀφροδίτης ἐν Ἀμαθουνί. Corinthi ſeorſim meretriceſ agitabant, & muliereſ honeſtæ. Athenæuſ lib. xiii. Ὅνι δὲ καὶ Ἀφροδιſία ἴδια ἀγχοσιν αὐτόθι (ἐν Κορύνθω) αἱ ἐπιῆραι, Ἀλέξεισ ἐν φιλέσῃ Φησίν.

Ἀφροδιſί ἦγε ταῖσ ἐπιῆραισ ἡ πόλισ,

Ἐπερα δὲ χωρεῖσ ἐσὶ ταῖσ ἐλδωθέραισ.

Festum Veneris τῆσ Πανδήμωσ commemorat idem Athenæuſ, lib. xiv. Διόπερ Μένανδρο⊕ ἐν Κόλακι

τὸν τοῖς τετραδισαῖς Διακονέμενον μάχῃρον ἐν τῇ τ' Πανδη-
μα Ἀφροδίτης ἑορτῇ ταυτὶ λέγοντα.

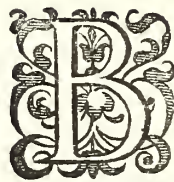
ΑΧΙΛΛΕΙΑ.

Achilli festum celebrabant Lacedæmonij.
Meminit eius in Laconicis suis Pausanias. Ἰεραὶ
δὲ αὐτόθι, τὸ μὲν ἐστὶν Ἀσκληπιοῦ, τὸ δὲ Ἀχιλλέως. καὶ
ἑορτῶν κατ' ἑτέρας ἄγασιν Ἀχιλλεῖ. Scholiastes
Apollonij lib. iv. Ἀναξαγόρας Φησὶν,
ὅτι ταῖς ἀληθείαις Ἀχιλλεῖα ἡμῶσι τοῖς
πρὸς Λακωνικῶν ταῦτα πέπλασαι,

IOANNIS MEYRSI
 GRÆCIÆ
 FERIATÆ,
 SIVE,
 DE FESTIS
 Græcorum,

LIBER II.

ΒΑΚΧΕΙΑ.

ΒΑΚΧΕΙΑ sacra. Hesychius. Βάκ-
 χία, ἑορτὴ Διονύσου. Et alibi. Θυρσο-
 πλῆγες, οἱ ἐν τοῖς Βακχείοις ἐνθεαζόμενοι.
 Plutarchus Aduersus Coloten. Πῶς
 δὲ φωσφόρεα, Βάκχεια, Προπέλαια γά-
 μων ἄξιωμα; Glossæ Græcolatinæ. Βάκχεια. Bac-
 chanalia.

ΒΑΛΛΗΤΥΣ.

In honorem Demophontis, Celei filij, Athe-
 nienfes celebrabant. Hesychius. Βαλλήτυς, ἑορ-
 τὴ Ἀθλήσιν ἔπι Δημοφῶντι τῷ Κελεοῦ ἀγομένη. Id-
 que in

que in populo Eleusine. Athenæus nos hoc docet, lib. IX. καὶ ὁ Οὐλπαιὸς ἔφη, τίς δ' αὐτῆ ἡ λιθίνη βαλλητὺς; Ἐλδῶσιν γὰρ τῆ ἑμῆ αἰδᾷ ἵνα πανήγυρον ἀρχομένη, καὶ καλεομένη βαλλητὺν. Et mox iterum. Αὐτὴ περὶ ἡμῶν, Οὐλπαιὸς, ἡ βαλλητὺς, σὺ δ', ὅταν βαλλῆς, ἐρεῖς ὡς τ' ἐν Ἐλδῶσιν.

Β Α Ρ Α Τ Ρ Ο Ν.

Festum apud Thesprotos, & certamen in eo de virilitate. Hesychius. εὐανδρίας ἀγών. βάρατρων. ἔτιως ἐκαλεῖτο ἐν τῇ Θεσπρωλίᾳ.

Β Α Σ Ι Λ Ε Ι Α.

Lebadæ in Bœotiâ celebrata. Scholiastes Pindari Olymp. Ode VII. Ἐν δὲ βοιωτία, ἐν μὲν Θεσπρωτίᾳ, Ἐρώλια· ἐν δὲ Λεβαδείᾳ, τὴν καλεομένην Βασίλεια. Alibi in Eubœâ peracta tradit, nisi corruptus locus. Exstat is ad Isthm. Od. I. Ἐν μὲν Θήβαις, Ἰόλαια, ἢ Ἡράκλεια. ἐν δὲ Ὀρχομενῶ, Μινύεια. ἐν δὲ Εὐβοίᾳ, Βασίλεια. Sed legendum erit. Ἐν δὲ Λεβαδείᾳ.

Β Ε Ν Δ Ι Δ Ε Ι Α.

Thracæ agitabant in honorem Dianæ. Strabo lib. X. τῆς δὲ ἑοικε καὶ τὴν ὡς τὴν τῆς Θραξί τὰ τὰ Κοτύπια, καὶ τὰ Βενδίδεια. Nam apud illos Diana Βένδις appellata. Hesychius. Βένδις, ἡ Ἀρτεμις,

H

Θρακι-

Θρακισί. Itaque est alibi apud eundem. Ἀδμήτας κέρη, Ἐπάτη. Ἰνὲς δὲ, τὴν Βένδιν. Et Cratinus Θράττης scripsit Δίλογγον Βένδιν. Idem Hesychius. Δίλογγον. τὴν Βένδιν ἔτω Κρατῖν ὅ ἐν Θράττης ἐκάλεσεν. ἦτοι, ὅτι δύο ἡμας ἐκληρώσατο, ἑρασίαν τε καὶ χθρῖαν. λόγγον γὰρ ἐκάλεν τὴς κλήρης. ἢ, ὅτι δύο λόγγους φέρει, κωηγηλικὴ ἔσα. οἱ δὲ, ὅτι δύο φῶτα ἔχει, τὸ ἴδιον, καὶ τὸ ἡλίον. τὴν γὰρ σελήνην Βένδιν, καὶ Ἄρπμιν, νομίζουσιν. Palæphato Βένδθα dicitur, vbi de filiabus Phorcynis agit. Καλοῦσι δὲ τὴν Ἀθλωαῖ Κυρλωαῖοι Γοργόνην, ὡπερ τὴν Ἄρπμιν Θράκες Βένδθαν. Quin Athenis etiam, qui urbem incolebant Thracæ, patrio ritu celebrabant. Plato initio lib. 1. De Rep. vbi de ijs illi sermo. οὐ μὲν τι ἦπλον ἐφαίνετο πέπην, (ἢ πομπή) ἢ οἱ Θράκες ἦγον. Mox ad Thracum imitationem ipsi etiam Athenienses celebrare incœperunt. Strabo lib. X. Ἀθλωαῖοι δὲ ὡπερ περὶ τὰ ἄλλα φιλοξενοντες Διαπελοσιν, ἔτω καὶ περὶ τὴς θεάς· πλὴν γὰρ τῶν ξενικῶν ἱερῶν παρεδέξαντο, ὡσε καὶ ἐκωμωδήθησαν· καὶ δὴ καὶ τὰ Θράκια, καὶ τὰ Φρύγια. τῶν μὲν γὰρ Βενδιθείων Πλάτων μέμνηται. Ac Platonis quidem locus, quem respexit, est iste, quem citavi; & alter eius, sub finem eiusdem libri. Ταῦτα δὲ σι, ἔφη, ὡ Σάκρατες, εἰσιάδω ἐν τοῖς Βενδιθείοις. Hæc est causa, cur inter festa Atheniensium Hesychius ponat, cùm inquit. Παρὰ δὲ Ἀθλωαῖοις ἑορτὴ Βενδιθεία. Institutum autem id in Piræeo, & quidem ætate Platonis. Satis clarè ipse loquitur ipso initio lib. 1. De Rep. κατέβην χθρὲς εἰς Πέραϊά μετὰ Γλαύκων ὅτι Ἀρίων, περσοῦξόμε-

νός τε τῇ θεῷ, καὶ ἅμα τῷ ἑορτῶν Βελίμην. θεάσι δαμ
 τίνα τρέπον ποιήσασιν, ἅτε καὶ νῦν πρῶτον ἄγοντες. Quem
 Platonis locum Origenes sine dubio in oculis
 habuit, Contra Celsum lib. vi. Ἀλλ' οἱ αὐτὰ περὶ
 τοῦ πρώτου ἀγαθοῦ θεάσαντες, καταβαίνουσιν εἰς Πφραιέα,
 προσδύξομενοι ὡς θεῷ τῇ Ἀρτέμιδι· καὶ ὑπόμνητοι τῶν
 ὑπὸ ἰδιωτῶν Ἰπιτελευμένην πανήγυριν. Quæ verba
 etiam reperiuntur Philocaliæ cap. xv. Ac
 pompa deæ ducebatur. Plato ibidem. Καλὴ
 μὲν ἔν μοι καὶ ἡ τῶν Ἰπιχωρέων πομπὴ ἔδοξεν εἶναι, ἔ
 μνήτοι ἦθ' ἔφαινετο πρέπην, λὼ οἱ Ἰσθακὲς ἔπεμπον. Errat
 Simplicius, qui lampadum quoque certamen
 tunc peractum tradit. Verba eius ecce ista ad
 Physic. lib. v. Τάχα τῆς ἐν Πφραιῇ λαμπάδι. τ' ἐν
 Βενιδείοις μνημονεύει. περὶ ἧς ὁ Πλάτων ἐν δρχῆ τῆς Πο
 λιτείας, Λαμπάδες ἔσται, Φησὶν, ἀφ' ἵππων τῇ θεῷ. Neque
 rectè Platonis locum intellexit; nam certamen
 lampadarii hoc postridie Bendideorum actum
 fuisse dicit, cùm nimirum Panathenæa minora
 agitarentur; vt in libro De Panathenæis ostendo.
 Hoc non attendebat philosophus ille do
 ctissimus. Celebrabantur verò mensis Tharge
 lionis die XIX. Proclus in Timæum Comment.
 i. Ἡ μὲν, ἐν τοῖς Βενιδείοις ὑπόκειται, τοῖς ἐν Πφραιῇ
 δραμῶν· ὁ δὲ, ἐν τῇ ἐξῆς τῶν Βενιδείων. ὅτι γὰρ τὰ ἐν
 Πφραιῇ Βενιδεία τῇ ἑνάτῃ Ἰπι δεκάτῃ Θαρρηλιῶν,
 ὁμολογοῦσιν οἱ περὶ τῶν ἑορτῶν θεάσαντες. Alij diem
 xx assignant. Proclus ibidem. Καὶ Ἀριστοτέλης ὁ
 πρόδι. ἰσραῖ, τὰ μὲν ἐν Πφραιῇ Βενιδεία τῇ εἰκάδι τοῦ
 Θαρρηλιῶν Ἰπιτελεύουσι. Quid autem institutio

festi significet, ac cur in Pirææo facta, idem Auctor nobis exponit. Καὶ ἔοικεν ἢ μὲν τῶν Βενδιδείων ἑορτῇ τῶν Ἰπποδῶων ἔξωθεν ἐνανθίσαι τῷ παντὶ διὰ τοῦ βαρβαρικῶς κλύδων ὅτι δηλοῦν, ὑπὸ τῶν θηῶν, τῶν ἐφόρων τῆς ἑορτῆς, κατὰσελλομῆν. διὸ ἔν Πιρραεῖ τελευτῆται τῶν ἀδεδόται, ὡς πῖς ἐρχάτοις καὶ προσούλοις οἰκειοῦται τοῦ παντός.

ΒΙΣΒΑΙΑ.

Messapijs celebrabatur, nempe cūm vites putassent; vt scilicet id feliciter cederet. Hesy chius. Βίσην, δρέπινον ἀμπελοτόμον. λέγασι καὶ Μεσαίπιοι ἑορτῶν Βισβαίαν, ἡμεῖς Κλαδότηριαν λέγομεν.

ΒΟΗΔΡΟΜΙΑ.

Atheniensium festum, cui origo ab auxilio Eumolpi. Etymologici Auctor in Βοηδρομαῖν. ἔστι δὲ καὶ ἡ Βοηδρόμια ἑορτῆς Ἀθλήσει καλεμένη· καθ' ἡμέραν ἐβοήθη ὁ ἔξθ' ἡσπασθῆ πολλῆς πολεμικῆς Αθηναίοις ὑπὸ Εὐμόλπου τοῦ Ποσειδῶν. Iterum mox in Βοηδρομαίων. Ἀπὸ ἔν τῆς στρατόμαχ' ἑορτῆς, τῆς ἑορτῆς ἀστυδραμίας, ὅτε Ἀπόλλων Βοηδρόμιον ἐκλήθη, καὶ ἡ θυσία, καὶ ὁ μῦθος, καὶ τὰ Βοηδρόμια ἐτελεῖτο ἑορτή.

ΒΟΡΕΑΣΜΟΙ.

Agitabantur ab Atheniensibus, Boreæ hono-
 ri; nempe eum deprecantibus, utque Notus spi-
 raret orantibus. Hesychius. Ἀθήνησιν αἱ ἤγοντο τῶ
 Βορέα ἑορτῇ, καὶ θύναι, ἵνα οἱ Νότοι πνέωσιν, ἐκαλοῦντο
 βορρασμοί. Ita emendandum locum illum mo-
 nuī Attic. Lect. lib. II. cap. I. Aram eius com-
 memorat Plato in Phædro. Κάτωθεν ἔσονται δύο ἢ τρεῖς
 εἰδήματα, ἢ πρὸς τὸ εἶ Ἀγρῆας Διαβαίνοντο, καὶ πρὸς ἑστὴ
 βωμὸς ἀπὸ τοῦ Βορέα. Iurabant quoque per eum.
 Libanius Declam. xx. Πρὸς τοῦ Πυθίε, πρὸς Ἰάκ-
 χου, πρὸς Βορέα, πρὸς τῆς θεῆας Σαλαμῖν, σβείσονται τῶν
 ἐργῶν. Quin affinem sibi eum Atheniensēs nun-
 cupabant. Apollonius, ubi illos dehortatur à
 saltationibus Bacchanalibus, apud Philostratum
 lib. IV. cap. VII. μηδὲ τὸν Βορέαν; κηδεστέω γε ἔντα, καὶ
 τῶν πάντων τῶν ἀνέμων ἀρσενά, ποιῆσαι θῆλον. Causa
 nempe; quod Orithyiam, Erechthei filiam, iux-
 ta Ilissum rapuisset. Obseruo apud Pausaniam
 Atticis. Οἱ δὲ Εἰλιεσός ἐστιν ἔτι ἕνθα παίζουσαν Ὠρεί-
 θιαν ὑπὸ ἀνέμου Βορέα φασὶν ἀρπαδύλαι, καὶ συνοικεῖν
 Ὠρείθια Βορέαν, καὶ σφίσι διὰ τὸ κηδεστέω ἀμύναντα, τῶν
 τηρητῶν τῶν βαρβαρικῶν ἀπολέσει τὰς πηλαί. Plato
 Phædro. Ἀπὸ τοῦ Εἰλιεσοῦ λέγεται ὁ Βορέας τῶν Ὠρεί-
 θιαν ἀρπάζει. Apollonius Rhodius Argonaut. I.

Ζήτης αὐτὸς κάλαις τε Βορῆϊοι ἦες ἔχοντο.

Οὐς ποτ' Ἐρηχθῆς Βορῆν τέκεν Ὠρείθια.

Ἐχάλιη Ὀρήκης δυσχέρεια. ἔνθ' ἄρα τῶν γε

Θρήϊκι Ⓞ Βορέης αἰερίψατο Κεκροπήτην,
 Ἴλιοςδ' ὠροπαύροιθε χορῶ' ἐνὶ δινύσσων.

Statius Theb. XII.

-- & raptæ qui conscius Orithyia

Celauii Geticos ripis Ilissus amores.

Erechtheus Boream affatur apud Nonnum Dic-
 nysf. XXXIX.

Ἴλιοςδ' ἢ γέραιρε γαμοσόλον, ὁππότε κέρελω
 Ἄτθίδα, σὺν ὠξείκωλιν, αἰήρπυσαν ἄρπαγες αὔραι,
 Ἐξοιδρύλω ἀλίνακτον ἀκινήτῳ σέθεν ὤμῳ.

Auienus in Orbis Descript.

Ilissi Boreas stagno tulit Orithyiam.

Alij id in Areopago factum dicere. Plato loco
 iam citato mox subiungit. Ἡ' ἐξ Ἀρείεσ πάγῃ. λέγε-
 ται γὰρ αὐτὴ καὶ ἔτ' Ⓞ ὁ λόγ' Ⓞ, ὡς ἐκείθεν, ἀλλ' ἔσθι ἐνθὲν-
 δε, ἠρπαύσθη. Atque hoc ὡς ἐν παράδῳ. Celebra-
 bant porrò etiam Boreæ festum, ceu præcipuo
 decorum, in Arcadiâ Megalopolitæ. Pausanias
 Arcadicis. Πεποιήται ἐν δεξιᾷ τῆς ὁδοῦ βορέα τῶ ἀέ-
 μῳ τέμνῳ Ⓞ, καὶ οἱ μεγαλοπολίται θυσίας θύουσιν αἰὰ
 πᾶν ἔτ' Ⓞ, καὶ θεῶν ἕθενὸς βορέαν ὑστερον ἄγασθιν ἐς
 ἡμίλι.

ΒΟΤΤΙΑΙΩΝ ΕΟΡΤΗ.

Ignotum festum, in quo puellæ choreas agi-
 tantes canebant, ἰώμῳ ἐς Ἀθήνας. Plutarchus in
 Quæst. Græcis. ταῖς κέραις τῶν βοττιαίων ἔθ' Ⓞ λῶ
 λέγην χοροδύσεις, ἰώμῳ ἐς Ἀθήνας. Et mox, cùm rei
 causam reddidit. Ὅθεν αἱ θυρατίρες τῶν βοττιαίων,
 δπομνη-

ἀπομνημονόωσιν τοῦ γένους, ἥδον ἐν ταῖς ἑορταῖς. Ἰάμω
 ἐς Ἀθλίνας. Commemorat quoque eadem in
 Theseo.

ΒΟΥΦΟΝΙΑ.

Dixi de hoc festo nuper Attic. Lect. lib. vi.
 cap. xxii. Hic reponam, loco proprio. Cele-
 brabant Athenienses Scirophorionis xiv, no-
 menque habebat à boum, qui in eo mactabant,
 multitudine. Etymologici Auctor. Ἐορτή τις παρ'
 Ἀθλιναίοις τὰ βεφόνια, ἐν ἣ πολλοὶ ἐθύοντο βόες. καὶ ἤγετο
 αὐτῇ Σκιροφορῶν μιλῶς τετάρτη Ἰπὶ δέκα. Memi-
 nit Harpocraton. βεφόνια. Ἐορτή τις ἐστὶ παρ'
 Ἀθηναίοις. Eustathius ad Iliad. ἦ. Ἐκ τοῦ βεφονεῖν ἐπε-
 νοήθη τοῖς Ἀθλιναίοις ὕπερον βεφόνια εἰπεῖν ἑορτῆν τινα
 μεγάλλω τῶν παρ' αὐτοῖς. Origo inde, quod Diipo-
 lijs bos molam, ad sacrificium præparatam, de-
 uorasset, eaque de causâ à Thaulone securi in-
 terfectus esset. Suidas. βεφόνια, ἑορτή παρ'
 Ἀθηναίοις πάνυ δερχαία. ἐν γὰρ Διίπολις Φασὶ τὸν βοῦν τὸ
 πόπανον φαγεῖν, τὸ παρεσκευασμένον εἰς θυσίαν. Θούλων
 δὲ ἴνα ὡς εἶχε τῷ πελέκῃ ἀποκτεῖναι τὸν βοῦν, αἰς Ἀν-
 δρολίων Φησί. Et mox iterum. βεφόνια, ἑορτή πε-
 λαία, ἣ Φασὶν ἀγεσθαι τὰ μυθήματα. ὅτι καὶ τὸν βοῦν ἐθύον,
 εἰς ἱπόμνησιν τοῦ πρώτου φονεθέντος ἐν ἀκροπόλει βοός,
 αἰφαιδύς τοῦ πελαίος ἐν τῇ θυσίᾳ τῶν Διίπολιων. Vide
 eundem rursus in Θούλων. Strictim Hesychius
 rem commemorat. βεφόνια, ἑορτὴ Ἀθήνησιν. ἐν γὰρ
 τοῖς Διίπολις Φασὶ βοῦν κατὰ φαγεῖν τὸ παρεσκευασμέ-
 νον πύ-

ρον πόπαινον τῆ θυσία, οἷον πλακύνλιον ἐξ ἄρτου. Corrigendus Aristophanis Scholiastes ad Nubes, vbi malè hodie editur, βαύλωνα δὲ λιναῶς εἶχε πέλεκει σκοκλεῖναι τὸν βουόν. Rescribe, vt est apud Suidam, θαύλωνα δέ γ. Item. Ἐν τῇ ἑορτῇ Διῖπολίων. Perperam editur. Ἐν τῇ ἑορτῇ Διονυσίων. Nam accidit hæc res in festo non Bacchi, sed Iouis Polieci; de quo est videre apud Pausaniam in Atticis, qui refert, Erechtheo rege contigisse. Variat paulum Porphyrius *Περὶ ἀποχῆς ἐμφύχων*, lib. 11. aitque non Thaulona dictum, qui occidisset bouem, sed Diomum; eumque Iouis Polieci sacerdotem fuisse: deinde, non fecisse solum; sed adiutantibus, qui adessent. βῆν δὲ Δίον ἐσφαξε πρῶτον, ἱερῶς ὡν τῆ Πολιέως Διός· ὅτι τῶν Διῖπολίων ἀγορῶν καὶ παρεσκευασμένων κατὰ τὸ παλαιὸν ἔθῳ καρπῶν, ὁ βῆς προσελθὼν ἀπεγύσαστο τῆ ἱερῆ πελαῖα. σιωεργὲς γὰρ λαβὼν τὰς ἄλλας ὅσοι παρήσιν, ἀπέκτενε τῆτον. Qui autem hæc sacra peragebat, βῆτης dicebatur. Hesychius. βῆτης, ὀρῶν ἐκ Κυδωνιαλῶν, καὶ βεκέλ. καὶ ὁ πῖς Διῖπολίοις τὰ βεφόνια δρῶν. Vel etiam, βεφόνος. Pausanias Atticis. τῆ Διὸς τῆ Πολιέως κρητὰς κατὰ γέντες ἵπτι τὸν βωμὸν μεμιγμένης πυρῶς, ἐδεμίαν ἔχασε φυλακίω. ὁ βῆς δὲ, ὃν ἐς τὴν θυσίαν ἐποιμάσαντες φυλάσσοσιν, ἀπέταται τῶν σπερμάτων, Φοιῶν ἵπτι τὸν βωμὸν. καλῆσι δὲ λινα τῶν ἱερέων βεφόνον. καὶ ταῦτη τὸν πέλεκυν ἐμίψας, (ἔτω γὰρ ἐσιν οἱ νόμοι.) οἶχεται φεύγων. οἱ δὲ, αἶτε τὸν ἀνδρα, ὃς ἔδρασε τὸ ἔργον, ὅτι εἰδότες, ἐς δίκην ἐπαγάσιν τὸν πέλεκυν. ταῦτα μὲν τρόπον τὸν εἰρημῶνον δρῶσιν

δραῶσιν. In quibus verbis vides sacrificij ritum; & τὸν Βεφόνον, simul bouem interfecisset, abiectâ securi, aufugere solitum: Athenienses verò, ceu incognito cædis auctore, in securim sententiam pronuntiasse. Ecce iterum apud eundem Pausaniam alio loco. Ἀθηναίων βασιλευσὶν Ἐρευθίως, τότε πρῶτον βοῦν ἔκτανεν ὁ Βεφόνος ὅστις τὸν Ἐωμοῦ τὸν Πολιέως Δίος. καὶ ὁ μὲν Διπολιῶν αὐτῆ τὸν πέλεκυν, ἀπῆλθεν ἐκ τῆ χώρας Φύργων. ὁ δὲ πέλεκυς ἀφειρήθη κρηθραῖς. καὶ ἐς τὸδε ἀνὰ πᾶν ἔτ' ἐκρίνεταμ. Ælianus Var. Hist. lib. viii. cap. iii. Ἀπικὸν τῆ το πὸ ἔθ' ὅταν ὁ βῆς ἀποσφαγῆ, τὸ μὲν ἄλλων ἀποψηφίζοντα, κρῖνοντες ἕκαστον ἐν τῷ μέρει Φόνος. κατὰ γνώσκασσι δὲ τὴ μαχαίρας, καὶ λέγασσι αὐτῶν ἀποκτείναν αὐτόν. καὶ ἐν ἡ αὐτῆ ἡμέρᾳ δραῶσι, Διιπόλια τῶν ἑορτῶν καλοῦσι, καὶ Βεφόνια. Et obseruandum; reum cædis etiam fuisse, qui bouem occidisset: quippe in Atticâ, & Peloponneso, capitale id crimen erat. Varro De Re Rust. lib. ii. cap. v. vbi de boue agit. *Hic socius hominum in rustico opere, & Cereris minister. Ab hoc antiqui manus ita abstinere voluerunt, ut capite sanxerint, si quis occidisset. Quâ in re testis Attice, testis Peloponnesos.* Ælianus Var. Hist. lib. v. cap. xiv. Νόμος ἔστι Ἀπικὸς, ἔστι δρόπιον, καὶ ἕως ζυγὸν πονήσαντα σὺν δρόπῳ, ἢ καὶ σὺν τῆ ἀμάξᾳ, μηδὲ τῆσιν ἄλλοις, ὅτι ἔστι ἐπὶ αὐτῶν γεωργός, καὶ τὸ ἐν ἀνθρώποις καμμάτων κωνωνός. Hoc quoque sciendum Βουφόνια hæc eadem fuisse cum Diipolijs, de quibus vide infra.

ΒΡΑΣΙΔΕΙΑ.

Braſidæ celebrabant feſtum diem Lacedæmonij; quo & oratio ei funebris recitabatur, & certamen peragebatur; in quo nulli, niſi Spartanò, certare licebat. Pauſanias Laconicis. Ἐκ δὲ τῆς ἀγορᾶς πρὸς ἥλιον ἰόντι δυόμηνον, τῷ Φεβρουαρίῳ κενὸς Βραſίδα τῷ Τέλλιδῳ πεποιήται. ἀπέχθη δὲ ἔτι πάλιν τοῦ Φεβρουαρίου τὸ θεῖαρον λίθου λαοκοῦ θεῖας ἄξιον. τὸ θεῖαρον δὲ ἀπανηκρὺ, Παιουανίς τοῦ Πλατωναίου ἡγεσμενὸς μνήμα ἔστι, τὸ δὲ ἔπειρον Λεωνίδου καὶ λόγους κατὰ ἕτερον ἕκαστον ἐπὶ αὐτοῖς λέγουσι, καὶ ἡθέασιν ἀγῶνα, ἐν ᾧ πολλοὶ Σπαρτιατῶν ἀλλῶ γε οὐκ ἐπὶ ἀγωνίζεσθαι. Et ſacra quoque faciebant. Ariſtoteles docet Ethic. Nicomach. lib. v. cap. vii. Ἐπι, ὅσα ἐπὶ τῶν κατὰ ἕκαστον νομοθετοῦσιν οἷον, τὸ θύειν Βραſίδα. Quod ſi quis hæc neglexiſſet, mulſtabatur. Michael Ephēſius in Commentario ad citatum Philoſophi locum. τὸ θύειν ἢ μὴ θύειν Βραſίδα, ἀδιέφορον ἐτύγχανε. νόμος δὲ πέντε τῶν ἡρώων θύειν, τὸν μὴ θύοντα ἐζημίειν. Thucydides lib. v. Ὡς ἡρώϊ τε (τῷ Βραſίδα) ἐντέμνεσι, καὶ ἡμᾶς δεδῶκαſιν, ἀγῶνας, καὶ ἐπιſίεος θυſίας.

ΒΡΑΥΡΩΝΙΑ.

De hoc feſto dixi nuper per occaſionem libro De Populis Atticæ, in Βραυρών. Libet hîc repone-
re, loco proprio. Nomen datum, quod celebraretur in Braurone populo honori Dianæ, ab eo Brau-

eoBrauronix appellata. Capram verò tunc
 deæ mactabant, & Iliada rhapsodi canebant.
 Hesychius. βραυρωνίαις τῶν Ἰλιάδα ἤδον ραΐψωδοὶ ἐν
 βραυρωνί τῆς Ἀθήκῃς. καὶ βραυρωνία ἑορτὴ Ἀρτέμιδι
 βραυρωνία ἀγεται, καὶ θύεται αἶξ. Agitabantur quin-
 to quoque anno, curantibus ea decemuiris, qui
 ἱεροποιοὶ dicebantur. Pollux lib. viii. cap. ix.
 sect. xxxi. vbi πρὸς ἱεροποίων agit. Δέκα ὄντες ἔπι,
 ἔθνον θυσίας πρὸς πενταετηρίδας, τῶν εἰς Δῆλον, τῶν ἐν
 βραυρωνί. Ita emendandum monui nuper libro,
 De Pop. Atticæ. Celebrabant autem sacra vir-
 gines. Herodotus circa finem libri vi. οἱ ᾗ Πε-
 λασγοὶ ἔπι, Ἀήμονος τότε νεμόμενοι, καὶ Βελόμενοι πρὸς Ἀ-
 θηναίαις ἡμωρήσασθαι, ὅτι ἐξεπεσάμενοι τὰς Ἀθηναίων
 ὄρτας αἰλῶν, πεντηκοντόρας κτησάμενοι, ἐλόχησαν Ἀρτέ-
 μιδι ἐν βραυρωνί ἀγύσας ὄρτιν τὰς τῶν Ἀθηναίων γυναι-
 κας. Quo loco γυναικας vocavit virgines. Sic
 Suidas in eadem re. Ἐν βραυρωνίαις ἀρκτηδόμενα
 γυναικες τῆ Ἀρτέμιδι ἑορτῶν ἐπέλυν, κροκωτὸν ἡμφιεσ-
 μέλαι, ἔτι περὶ ἐβδιδες δέκα ἐτῶν, ἔτι ἐλάττες πέντε. Vbi
 obserua etiam ætatem, quâ fuisse eas oportuit;
 nempe neque infra quintum, neque supra deci-
 mum annum. Quo tempore Ἀρκτηδίον diceban-
 tur. Harpocraton. Ἀρκτηῦσαι, τὸ καθιερωθῆναι τὰς
 παρθένους τῆ Ἀρτέμιδι τῆ Μενουχία, ἢ τῆ βραυρωνία. Item
 Ἀρκτοι indigetabantur. Ille ipse Harpocraton. Αἱ
 δεκτυόμεναι παρθέναι, Ἀρκτοι καλεῖν. Tempus ipsum,
 quod ita exigebant, Ἀρκτηία nuncupatum. Hesychius.
 Ἀρκτηία, ἢ τῶν δεκτυομένων παρθένων πελετή. Ita
 emendo. nam hodiè minus rectè editur, π. π.

λωτή. Etiam δεκατῶεν dicebantur; quod nimirum ad decimum vsque ætatis annum eo ministerio fungerentur. Hesychius in δεκατῶεν. Ἐλεγον δὲ καὶ τὸ δέκτωεν, δεκατῶεν. ἔπει ἔπερασον αὐτὸ αἰ περιθῆναι παρὰ τὸν δεκαετῆ χρόνον ἔσται. Harpocration. τὸ δέκτωεν, δεκατῶεν εἴρηκεν ὁ ῥήτωρ, ἐπεὶ δὲ αἰ δεκῆιδες ἤρωςον.

ΓΑΛΑΞΙΑ.

Festum, in quo pulstem hordeaceam in lacte coquebant. Hesychius. Γαλάξια, ἐορτὴ ἐν ἧ ἔψισσι γαλαξίαν. ἔστι δὲ πόλις κρήθι ἐν γαλακί. Puto fuisse Apollinis πρὸ Γαλαξίς, cuius mentio est apud Proclum in Chrestomathiâ.

ΓΑΛΙΝΘΙΑΔΙΑ.

Instituit Hercules in honorem Galinthiadis, Præti filia; & obseruârunt ex eo tempore Thebani, vt festo Herculis hoc præmitterent. Antoninus Liberalis Metamorph. xxix. Ἡρακλῆς δὲ, ἐπεὶ ἠυξήθη, χάριν ἐμνημόνευσε καὶ αὐτῆς ἐπίσησεν ἀφιδρυμα παρὰ τὸν αἶον, καὶ ἱερὰ περὶ σήνηκε. Ταῦτα νῦν ἔτι παρὰ ἱερὰ Θηβαῖοι φυλάττεισι, καὶ παρὰ Ἡρακλῆος ἐορτῆς γύσει Γαλινθιάδι παρὰ τῆς.

ΓΑΜΗΛΙΑ.

Festum erat priuatum, quod quisque priuatim

tim celebrabat, nuptiarum suarum causa. Moschopulus in Sylloge Dict. Attic. Γενέθλια παληθηνικῶς, ἢ ἐν γηέσφ' Ἰνὸς τελεχιδμή ἐορτή· ὡσαυτὲρ γαμήλια, ἢ ἐν γάμῳ· Ἐγκαίνια, ἢ ἐν ἐγκαίνισμῳ.

Γ Ε Ν Ε Θ Λ Ι Α.

Festum itidem priuatum, diei natalis. Etymologici Auctor. Γενέθλια, ἢ δι' ἐνιαυτοῦ ἑπιφοιτήσασαι πῶ τεχθέντ' ἐορτή. Quæ totidem verbis apud Suidam. Plato in Alcibiade I. Ἐπέδαν δὲ γήνηται ὁ πάσις ὁ πρεσβύτατος (τῷ Περσῶν βασιλεῖ) ἔπερ ἢ δερχή, πρῶτον μὲν ἐορτάζουσι πάντες οἱ ἐν τῇ βασιλείῳ, ὧν αὐτὸ ἀρχή, εἶτα εἰς τὸν ἄλλον χρόνον ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ βασιλέως γηέθλια πᾶσα γύφ καὶ ἐορτάζει ἡ Ἀσία. Athenæus lib. x v. Ἐλλάνικ' (Φησὶ) καὶ Ἀμασιν Αἰγύπτου βασιλεῦσαι, ἰδιώτῳ ὄντι καὶ τῶν τυχόντων κατὰ τὸν πρῶτον εἶον, ἀλλὰ σεφάσις δῶρεα, ὃν ἔπεμψεν αἰθήραν πλεξάμεν τῇ ὥρᾳ περικαλλέσασιν, γηέθλια ἑπιελένη Παρτάμιδι, τῷ τῆς Αἰγύπτου τότε βασιλεύοντι. Iulianus Misopogone. καὶ γηέθλια μὲν ἕως ἐστῶν, ἰκανῶς ὡς σκεδάζει δᾶπνον καὶ ἄρσεν, ἑπὶ πολυτελεῖ τράπεζαι τὰς φίλων ὡς λαμβάνων. Xiphilinus in Adriano. Ἐν τε τοῖς ἐαυτοῦ γενεθλίοις πρῶτα τῷ δήμῳ τῶν θεῶν ἀπένειμε. Atque hoc erat, quod viuis quisque die natali annuversario celebrabat. Simpliciter ἡμέρα dicebatur, κατ' ἐξοχλήν; quemadmodum etiam apud nos in nostro idiomate. Obseruo in Hesychij Glossis. ἡμέρα, τὰ γηέθλια. At verò, vt rectè discrimen capiamus,

Γ Ε Ν Ε Σ Ι Α

dicebantur, quibus amici, & familiares, defuncti memoriam conseruare cupientes, itidem eius natalem celebrabant. Ammonius De Diff. Voc. Γενέθλια, καὶ Γενέσια, Διαφέρεται. ὅτι μὲν γὰρ Γενέθλια ἑορτάζεται ἐπὶ τῶν ζώντων, Ἐν ἣ ἕκαστος ἡμέρα ἐγληνήθη, αὐτὴ καλεῖται γληθλι ἡμέρα. Γενέσια δὲ, ἐπὶ τῶν τεθνηκότων, ἐν ἣ ἕκαστος ἡμέρα τελελεύτηκε. Moschopulus in Sylloge Dict. Attic. Γενέθλι ἡμέρα ἐπὶ τῶν ζώντων, ἐν ἣ ἕκαστος ἐγληνήθη. Γενέσι δὲ ἡμέρα, ἐν ἣ τις ἐτεθνήκει. Γενέσια γὰρ, ἡ δὲ ἐνιαυτοῦ ἐπιφοιτῶσα τοῦ τεχθέντος μνήμη. Sed implicat ipse se; nec videt, quid dicat. nam verum est, memoriam natalis fuisse; non item, celebrari consueuisse, quo quis die mortuus esset. Omnino memoriam natiuitatis defuncti, id est, Γενέσια, ipso natali celebrabant, non minus quam Γενέθλια uiuentis. Etymologici Auctor. Γενέθλια, ἡ δὲ ἐνιαυτοῦ ἐπιφοιτῶσα τῷ τεχθέντι ἑορτή. καὶ Γενέσια, ἡ δὲ ἐνιαυτοῦ μνήμη. Suidas toridem verbis, sed diuersis locis. Elegans hæc de re locus est apud Diogenem Laërtium in Epicuro, lib. x. vbi ipse Epicurus in testamento suo natalem patris, matris, fratrum, & suum, post mortem celebrandum ordinat. Εἰς τε τὰ ἐναγίσματα τῷ τε πατρὶ, καὶ τῇ μητρὶ, καὶ τοῖς ἀδελφοῖς, καὶ ἡμῖν, εἰς τὴν εἰδισμῶν ἀγασθῶν γληθλιον ἡμέραν, ἐκάστῃ ἕως τῇ περστέρα δεκάτῃ τῶν Γαμηλιῶν. Sic τὰ τῶν Πλάτωνος γληθλια celebrabant

bant philosophi. Obseruare est apud Proclum, Commentario in librum De Rep. Ἐναγχῶ ἡμῖν ἐν τοῖς τῷ Πλάτωνῳ γυνεθλίους Διαλεγομένοις παρέση Διασκέψασθαι, &c. Commemorat ea etiam Plutarchus Sympos. viii. Quæst. i. Ἀ τοίνυν ἐν τοῖς Πλάτωνῳ γυνεθλίους πέρυσσι Ἐ ἀκῆσαι καὶ εἰπεῖν σωτέουχεν ἡμῖν, πρῶτα τῷ παρῆχει τὸ εἰθλίον. Et mox. καὶ φλωρῶ, εἰδὲ Καρνεάδην ἀπαξίειν ἔφη μνήμης ἐν τοῖς Πλάτωνῳ γυνεθλίους. Celebrabant quoque Socratis. Discimus ex eiusdem Plutarchi eodem loco. Τῇ ἕκτη τῷ Θαρρηλιῶν Ἰσαμύρι, πλὴν Σωκράτους ἀγαθόντες γυνεθλίον, τῇ ἐβδόμῃ τῷ Πλάτωνῳ ἡγομῶν. Meminit simpliciter τῷ γυνεθίων Pollux lib. iii. cap. xix. Ἐναγῶ, τριακοντάδες, γυνεθία, νεκύσια. Ἐἴπει δὲ πρὸ Τραπέζης τῷ ἀπὸ Πλαγμῶν νενομίστο. Dio lib. ix. τῷ δὲ Δρῆσῳ τῷ πατρὶ, τῇ τε Ἀντωνία τῇ μητρὶ, ἰπποδρομίας ἐς τὰ γυνεθία ἔδωκε. Inuenio verò τὰ γενεθία romi etiam pro diei natalis celebratione, quam uiuentes peragebant. Ecce apud Matthæum Euangelistam cap. xiv. Γενεθίων δὲ ἀγομῶν τῷ Ἡρώδῃ, ἀρχήσαστο ἡ θυγάτηρ τῆς Ἡρωδιάδῃ ἐν τῷ μέσῳ. Et apud Marcum, cap. vi. καὶ γενεθίης ἡμέρας ἑκαίρις, ὅτε Ἡρώδης τοῖς γενεθίοις αὐτῷ δῆπνον ἐπίει τοῖς μεγιστῶσιν αὐτῷ. Et ex ijs Iustinus Martyr in Dialogo cum Tryphone. καὶ τῷτον αὐτὸν πὸν παρῆτῳ συγκεκλήκῃ ὁ βασιλεὺς ὑμῶν Ἡρώδης εἰς φυλακῶν, καὶ γενεθίων ἡμέρας τελεμῶν, &c. Sed impropiam loquutionem esse notat Ammonius, loco citato. Ὅ ἐν λέγων δὲ τῷ ζώντων τὰ γενεθία, ἀκυρολογεῖ. Phrynichus etiam reprehendit in Ecloga Diæ. Attic.

Γενέσια ὅτι ὀρθῶς ἔθεται ὅτι τῆς γενεθλίας ἡμέρας. γενέ-
 σια γὰρ Ἀθλήσων ἑορτή. Qui locus profectò muti-
 lus. nam quæ hæc est ratio? Γενέσια festum A-
 thenis erat, ergo malè pro die natali vsurpatur.
 Non dubito, quin scripserit Grammaticus iste.
 Γενέσια γὰρ Ἀθλήσων ἑορτὴ πένθιμη. Hoc omninò
 voluit dicere. Γενέσια non rectè pro die natali
 ponitur, quia erat id apud Athenienses festum
 lugubre. Et hoc ipsum etiam Hesychius testa-
 tur. Γενέσια, ἑορτὴ πένθιμη Ἀθλευσίῳ. Nec Athe-
 niensibus tantum mos iste τῶν γενεσίων celebra-
 ndorum fuit, verùm etiam, qui ab istis mox acce-
 perunt, Romanis. Vide, si tanti, librum nostrum
 De Funere, cap. xxxvi.

ΓΕΝΕΤΤΑΛΙΣ.

Festum à mulieribus celebratum, vt puto, pro
 felici gravidarum partu. Hesychius. Γενεττᾶλις,
 (ita scribo, non Γενεττᾶλις.) γυναικεία θεός, πεπαι-
 μμένη τῷ ὀνόματι ὡς καὶ τὰς γενέσεις, εἰκῆα τῇ ἑορτῇ. διὸ
 καὶ αὐτὴ κυίας παρελήθησαν. ἔστι δὲ ξηνικὴ ἡ θεός, καὶ ἑορτὴ
 τῶν γυναικῶν.

ΓΕΡΑΙΣΤΙΑ.

Neptuno dedicatum festum à Geræstijis cun-
 ctis, propter tempestatem, quæ circa Geræstum
 acciderat. Scholiastes Pindari Olymp. Od.
 XIII. Ἐν Εὐβοίᾳ Γεραΐσια ὑπὸ πάντων Γεραΐσιων ἀγε-
 ται

πη τῷ Ποσειδῶνι, διὰ τὸν συμβαίῳ χημῶνα παρὶ Γεραστίν.
 Certè fanum Neptuni apud Geræstios celeberrimum commemorat Strabo initio libri x. & Stephanus in Γεραστίς.

ΓΕΡΟΝΘΡΑΙΩΝ ΕΟΡΤΗ.

Apud hos templum, & lucus, Martis; cui festum celebrabant singulis annis; quo tempore mulieribus lucum intrare non licebat. Pausanias Laconicis. Ἐν δὲ Γερόνθραις Ἄρεως ναὸς, καὶ ἄλλοι. ἑορτὴν δὲ ἄγουσι τῷ θεῷ κατ' ἔτασθαι, ἐν ἣ γυναιξὶν ἔστιν ἀπηγορευμένον εἰς τὸ ἄλλοσθαι ἐσελθεῖν.

ΓΕΦΥΡΙΣΜΟΙ.

Inter festa numerantur ab Æliano Hist. Anim. lib. iv. cap. xliii. Κεκήρυκται γὰρ Διονύσια, καὶ Λαίαια, καὶ Χύτροι, καὶ Γεφυρισμοί. Vide quæ seorsim mihi notata in Eleusinijs.

ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ.

Athenis in arce templum erat τῆς Γῆς. Thucydides clarè lib. ii. τὰ γὰρ ἱερά ἐν αὐτῇ τῇ ἀκροπόλει καὶ ἄλλων θεῶν ἐστὶ, τότε τοῦ Ὀλυμπίου, καὶ τὸ Πύθιον, καὶ τὸ τῆς Γῆς. Ac festo huius certamen erat. Pindarus Pyth. ix.

Ἐν Ὀλυμπίαισι τε καὶ Καθυρόλων
 Γαῖς ἀέθλοις. —

Scholiasfes. Ἐν τοῖς ἀγορεύοις ἀγῶσι τῆ Γῆ. τετέστιν, ἐν Ἀθλίωσι. Ἐκεῖ γὰρ ἀγεται τῆ Γῆ ἀγῶν, ὡς φησὶ Δί-
 Δυμ.

ΓΥΜΝΟΠΑΙΔΙΑ.

Laconum erat, ac cum saltationibus perageba-
 tur; quamobrem cū inter illas locus illi pro-
 prius esset, nuper in Orchestrâ inferui. Itaque
 hīc nunc minimè repetam. Illic vide.

Δ Α Δ Ι Σ.

Festum erat triduanū, ita dictum, quod ad
 faces accensas celebraretur. Lucianus Pseu-
 domanti. Εἶτα Δητοῦς ἐγγίγνετο λοχεῖα, καὶ Ἀπόλλωνος
 γονή, καὶ Κορωνίδος γάμος, καὶ Ἀσκληπιῶς ἐλίκτετο. ἐν
 δὲ τῆ δαίτηρα, Γλύκωνος δῆπφαιψα, καὶ γῦρεσις τοῦ θεοῦ.
 τρίτη δὲ ἡμέρα, Ποδαλφεία τε καὶ τῆς μητρὸς Ἀλε-
 ξάνδρου γάμος. Δαδὶς δὲ ἐκαλεῖτο, καὶ δῖαδῖες δὲ
 ἐκαίοντο.

Δ Α Ι Δ Α Λ Α.

Ita enim dicebantur, non Δαιδάλεια; quod mi-
 nus rectè, corrupto Menandri loco adductus,
 existimaui: cū de ijs per occasionem agerem nu-
 per in libro De Populis Atticæ. Nunc refingam;
 & hic reponam, loco proprio. Celebrabantur
 septimo quoque, vel minus etiam, anno. Ritus
 iste

iste erat. Lucus quidam in Bœotiâ est, omnium maximus; in quo quercus antiquissimæ multò plurimæ. Huc conuenientes Plataenses, elixarum carniû frusta exponebant, coruos ab his sedulò arcentes; quod si verò auium istarum quædam frustum aliquod abripuisset, in quâ arbore auolans inde confedisset, diligenter obseruabant: atque ex eâ materiam cædebant signo fabricando, quod δαίδαλον appellabant. Narra-
 rat Pausanias in Bœoticis, non longè ab initio. Δαίδαλα ἔν ἄγασιν οἱ Πλαταιεῖς ἑορτῶν δι' ἔτας ἐβδόμη μὲν, ὡς ἔφασκεν ὁ τῶν Ἰππικωρῶν ἐξηγητὴς· ἀληθεῖ μὲν τι λόγῳ, δι' ἐλάσσονα, καὶ ἐπὶ σέξτε χρόνῳ. ἄγασι δὲ ἔτω τῶν ἑορτῶν· δρυμὸς ἐστὶν Ἀλαλκομυῶν ἐπὶ ῥῶ, μέγιστον τῶν ἐν Βοιωτίᾳ. σελέχη δρυῶν ἐστὶν ἐν αὐτῆι. ἐς τῆτον οἱ Πλαταιεῖς ἀφικόμενοι τὸν δρυμὸν, περιήθενται μοίρας κρεῶν ἐφθῶν. ὄρνιθες δὲ οἱ μὲν ἄλλοι σφίσιν ἠκιστὴ εἰσι δι' ὄχλας, τῶν κρεσσίων δὲ (ἔπει γὰρ σφίσιν Ἰπιφοιτῶσιν) ἔχασιν ἀκρεβῆ τῶν φρεσῶν, τὸν δὲ αὐτῶν ἀρπάσσονται κρέας, ἐφ' ὅτῳ τῷ δένδρῳ καθεσθῆ, τεμόντες ποιῶσιν ἀπὸ τῆς δαίδαλον· δαίδαλον γὰρ δὴ καὶ τὸ ξύλον αὐτὸ ὀνομάζουσι. Ad Δαίδαλον autem lignum istud quod attinet, elegans de eo est Hefychij locus, sed corruptissimus, & per occasionem corrigendus. Δαίδαλον, πῆμα. Ἐτὸ κοσμέμενον ὑπὸ Πλαταιῶν ξύλον. Perperam hodie editur, τὸ κοσμέμενον ὑποπλάττων ξύλον. Fuerunt verò Δαίδαλα duplicia, hæc minora, illa maiora. Minora priuatim Plataenses celebrabant, maiora autem Bœotij omnes, anno quoque sexagesimo conuenientes,

quia tam diu Plataenses domo eieci exulassent. Et signa quidem quatuordecim, quotannis Dædalis minoribus facta, in promptu erant; quæ fortitò inter se tollebant, Plataenses, Coronæi, Thespientes, Tanagræi, Charonenses, Orchomeij, Lebadeenses, & Thebani. reliquæ verò minoris dignationis vrbes, iidem confortes erant. Inde ad ripam Asopi fluminis simulacrum ornabant, moxque mulieres pronubam in plaustrum impositam pompæ præficiabant; deinde sorte iterum missâ, quo quisque ordine pompam duceret, plaustrum à flumine ad Cithæronis iugum agebant. Illic ara parata erat, hunc in modum ædificata. Lignis quadratis ita aptè inter se compositis, vt lapidea planè structura videri posset, congesta in eo sarmenta in fastigium collocabant. Tum vrbes singulæ, quæ quidem opulentiores, Iunonem boue; Iouem tauro, hostijs vino & odoribus repletis, venerabantur; simulque ligna, quæ Δαΐδαλα nuncupata dixi, super aram statuebant. Minores vrbes, quibusque sumptus ad magnifica adeò facta non suppeteret, ritu quidem cum maioribus planè eodem, sed minores victimas dabant; quas cum arâ vniuersâ concremabant. Pausanias loco citato. Ταύτην μὲν ἰδίᾳ Πλαταιῆς ἑορτῶν ἄγουσι, Δαΐδαλα μὲν καὶ ὀνομάζοντες. Δαΐδαλων ἢ ἑορτῶν τῶν μεγάλων ἔσσι βειωπὶ σφίσι σωεορταίευσσι, δι' ἐξηκασθ' ἢ ἄγουσιν ἔτη. Ἐκλιπῶν γὰρ ποσὸν χρόνον τῶν ἑορτῶν Φασί, ὡς καὶ οἱ Πλαταιῆς ἔφασκον. ἕξμα δὲ ποσαρεσκησδεκα

καδέκα ἔπιμα σφίσι ἐστὶ κατ' ἐνιαυτὸν ἕκαστην ὡδρα-
 σκιδασθέντα ἐν Δαίδαλοις πῆς μικροῖς. Ταῦτα αὐαῖρενι πα
 κλήρω Πλαταιῆς, Κορωναῖοι, Θεσπιεῖς, Ταναγραῖοι, Χαί-
 ρωνεῖς, Ὀρχομεῖοι, Λεβαδεῖς, Θηβαῖοι. Διαλλαγήναι
 γὰρ καὶ ἔπει Πλαταιεῦσιν ἠξίωσαν, καὶ συλλόγῃ μετὰ χαῖν
 κεινοῦ, καὶ ἐς Δαίδαλα θύσιαν ἀποσελεῖν, ὅτε Κάσων-
 δρῶ ὁ Ἀνιπάτης τὰς Θήβας ἀπέκισε. τῷ ἡ πολισμά-
 των ὅποσα ἐστὶν ἐλάσων ἄλογα, σωτέλξαν αἰρεῖνται. τὸ
 ἀγαλμα κοσμήσαντες ὡδρὰ τὸν Ἀζωπὸν. καὶ αἰαθέντες
 ἵπτι ἀμάξαν γυναικα, ἐφιστῶσι νυμφότραϊα. οἱ ἡ αὐθις
 κληροῖνται, καθ' ἕνα ἕνα ταῖσιν τὴν πωσιλὴν ἀνάξσει. τὸ
 δεῖ ἐντεῦθεν τὰς ἀμάξας ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ πρὸς ἄκρον τὸν
 Θηβαῖον Κιθαιρῶνα ἐλαύνουσιν. ἐντέπται ἡ σφίσι ἵπτι
 κερυφῆ τοῦ ἔργου βωμῆς. πιοῖσι ἡ τρέπω πιῶδε τὸν ἑω-
 μόν. ἕνθα περὶ ἀγανα ἀρμόζοντες πρὸς ἀλλήλα σωυήτα-
 σι κατὰ ταῦτα καὶ εἰ λίθων ἐπιουῖντο οἰκοδομῖαν. ἐξάραν-
 τες ἡ ἐς ὑψὸς Φρύγανα ἵπτι φέρουσιν. αἱ μὲν δὲ πόλεις καὶ
 τὰ τέλη τελείαν θύσαντες τῇ Ἡρα βουὴν ἕκαστη, καὶ ταῦρον
 τῷ Διὶ, τὰ ἱερεῖα οἶον καὶ θυμιαμάτων πλήρη, καὶ τὰ δαί-
 δαλα ὁμοῦ καθίζουσιν ἵπτι τοῦ ἑωμῆ. ἰδιῶται δεῖ ὅποσα
 θύουσιν εἰ πλέσιοι. πῆς ἡ ἐχ' ὁμοίως δυνάμεις, τὰ λεπτιότε-
 ρα τῷ πορβάτων θύειν καθίστηκε. καθαιγίζουσιν δεῖ τὰ ἱερεῖα
 ὁμοίως παῖτα, σὺν δὲ σφίσι καὶ αὐτὸν τὸν βωμὸν ἵπτι λαβὸν
 πῦρ ἐξανήλωσε. Origo autem festi ista. Iunonem
 ferunt, Ioui iratam, in Eubœam secessisse; ipsum
 verò, cùm placare eam haud posset, ad Cithæ-
 ronem, Platænsium id temporis principem, &
 versutiâ nulli secundum, accessisse. Cuius mo-
 nitu fabricatum è ligno simulacrum quoddam,
 vestibus tectum, plauastro imposuisse, sparso cal-

lidè in vulgus rumore, Platæam esse, Aſopi filiam, ſibi deſponſam. Quod cùm audiuiſſet Iuno, è veſtigio accuriſſe : cumq̄ue ad plauſtrum mox accedens, reduc̄tâ veſte, ligneum quoddam ſimulacrum, quam putârat nouam nuptam, comperiſſet ; fraude lætam, cum Ioue in gratiam rediſſe. In eius autem rei mêmoriam feſtum Δαίδαλα inſtitutum, quia veteres ſigna lignea Δαίδαλα dicerent. Docet eadem Pauſanias, loco eodem. Ἦσαν ἐφ' ὅσῳ δὴ πρὸς τὸν Δία ἀερισμῶν ἰς Εὐβοίαν φασὶν ἀναχωρῆσαι. Δία ᾗ, αἷς οὖτος ἐπύθεν αὐτῶν, ὡδὲ Κιθαιρῶνα λέγουν ἐλθεῖν, διωασθέντων ἐν Πλαταιαῖς τότε. εἶναι γὰρ τὸν Κιθαιρῶνα ἐδενὸς σφίαν ὕπερον. ἔτι δ' ἐν κελύει τὸν Δία ἀγάλμα ξύλων πιησῶν ἀγῶν Ἰππὶ βοῶν ζώγους ἐγκεκαλυμμένων, λέγῶν δὲ αἷς ἀγοίτε γυναικῶν Πλάταιαν τῶν Ἀῤωσῶν. καὶ ὁ μῶν ἔπρασε κατὰ τῶν ὡδῶν ἐν τῷ Κιθαιρῶν. Ἦρα δὲ ἐπίπυσέ τε αὐλῖκα, καὶ αὐλῖκα ἀφίκετο. αἷς δὲ ἐπλησίαζε τῇ ἀμάξῃ, καὶ τῷ ἀγάλματι τῶν ἐδῶν ἐπεερίρηξεν, ἡδῶν τε τῇ ἀπάτῃ, ξόανον δὲ ἔρῃσαι ἀπὲρ νύμφης γυναικὸς, καὶ ἀλλαγὰς πιεῖται πρὸς τὸν Δία. Ἰππὶ ταύτης τῆς ἀλλαγῆς Δαίδαλα ἐορτῶν ἄγουν, ὅτι οἱ πάλαι τὰ ξόανα ἐπάλαυν δαίδαλα. Plutarchus libro Περὶ τῶν ἐν Πλαταιαῖς Δαιδάλων eadem refert, niſi quod pro Cithærone Alalcomenem, pro Platæā Dædalam dicat. Eius inſigne fragmentum hâc de re iſtud eſt apud Euſebium De Præp. Euang. lib. III. in ipſo initio. Λέγεται ὁ Ζῶς, ᾗς Ἦρα αὐτῷ ἀφῆρε μῶν, μηκέτι φαίται εἰς τὸ αὐτὸ Βαλαμῶν, ἀλλὰ κρυπῆσις αὐτῶν, ἀμῆχανῶν, ἔπειτα ἀνῶν, Ἀλαλκο-

Ἀλαλκομήναι τῷ ἀντόχῳ σιωπηροί. καὶ διδάσκαλοι
 ὑπὸ τῆς, ὡς ἐξαπατητέον τὴν Ἥραν σκεψάμενοι ἐτέραν.
 σωεργεῖν. δὲ τῆς Ἀλαλκομήνης, κρύφα τεμόνας αὐ-
 τῆς ὀκτέανον καὶ παγκάλλω δρυῖ, μορφῶσά τε αὐτῇ καὶ
 κατὰ εἶλας νυμφικῶς, Δαιδάλλω προσεγορεύσαντας. εἶτα
 ἕτως ἀναμέλπειται μὲν τὸν ὑμῆμιον, λατρεῖ δὲ κομίζειν
 τὰς Τριτανίδας νύμφας, αὐλῆς δὲ καὶ κόμης τῶν Βοιωτῶν
 ὄραται. περὶ αὐτῶν δὲ τῶν, ὅσῳ τὴν Ἥραν καρ-
 τερεῖν, ἀλλὰ κατὰ εἶλας ἐν τῇ Κιθαιρῶν, τῶν Πλαταιῶν
 αὐτῇ γυναικῶν ἐπιμύων, ὑπὸ ὀργῆς καὶ ζήλου τῆς
 θεοῦ εἰλθεῖν πρὸς τὸν Δία, καὶ τῆς πλάσματος Φαιερῆ γε-
 νομένης, διαλλαγεῖσθαι μετὰ χαρᾶς καὶ γέλωτος αὐτῇ
 νυμφαγωγῆν. ἡμῶν δὲ τῶν ἑορτῶν προσεθεῖναι, καὶ Δαίδα-
 λα τὴν ἑορτὴν προσεγορεύσει. Meminit quoque fe-
 sti huius, sed corrupto leuiter nomine, Menan-
 der Rhetor, cap. Πῶς δὲ διὰ Πιτηδύσεων ἐγκω-
 μιάζει τὰς πόλεις. Ὡς τὰ Πύθια, Ἐὐλύμπα, καὶ Δαί-
 δαλα ἐν Πλαταιαῖς. Ita emendo. non rectè vul-
 gatur, Ἐ Δαιδάλεια. Singulare de his Opus scrip-
 serat Plutarchus. Ecce enim apud Lampriam
 in Catalogo. Περὶ τῶν ἐν Πλαταιαῖς Δαιδάλων. Ita
 titulum illum restituo; nam quod ascriptum est,
 Φιλολόγων, non est nauci; atque aliunde auul-
 sum adhæsit. Ergo errat doctus interpres, qui
 vertebat; De artificiosis orationibus, d' *εἰσὶν* *οἱ* *ἀνδρες*,
 apud Platæenses. Vera interpretatio est. De Pla-
 tæensium Dædalis. Et ecce apud Eusebium De
 Præp. Euang. lib. III. καὶ τί με δὲ ταῦτα προσε-
 γορεύειν, ὡς παρὲν ἀκούει τῆς αἰδοῦς (Plutarchum de-
 signat) ὅδε πῶς ἐν οἷς ἐπέγραψε Περὶ τῆς ἐν Πλαταιαῖς
 Δαιδά-

Δαιδάλων, πὶ λαμβάνοντα τὰς πολλὰς τῆς ἀπορίτης πρὸς θεῶν Φυσιολογίας ἐμφαίνοντες. Moxque fragmentum infigne illic representat; cuius partem iam citavi.

ΔΑΜΕΙΑ.

Tarentini celebrabant. Hesychius. Δάμια, ἑορτὴ τῶν Ταραντίνων. Ita malo; quàm, ut editur, Δάμεια. Et quidem in honorem τῆς Δαμίας, quæ cum Bonâ deâ eadem putabatur, cui tunc sacra in aperto fieri solita. Festus. *Damium, sacrificium, quod fiebat in aperto, in honorem Bonæ Deæ; dictum à contrarictate, quod minimè esset δημόσιον, id est, publicum. Dea quoque ipsa Δαμία, & sacerdos eius Δαμιάς appellabatur.* Non possum sequi virum magnum, hîc mutantem. Fugit item Philoxenum ratio, qui in Glossis Latinogæcis. *Damium, θυσία. ὑπάθερον γινόμενον.* Bonæ deæ in occulto, non sub diuo, sacra facta. Tarentini, quorum dialectus Dorica, Δάμια ea indigebant, tanquam Δήμια; quia pro populo faciebant.

ΔΑΡΟΝ.

Hesychius. Δάρων, μακρὸν χρόνον, καὶ ἑπταπολύ. καὶ ἑορτή. Nescio an dicam Macedonum fuisse, apud quos erat genius quidem, Δάρων appellatus; cui pro ægrotis vota nuncupabant. Obseruo

feruo apud eundem Hesychium. Δάρρων, Μακε-
δονικὸς δαίμων, ὃς ὑπὲρ τῶν νοσούντων δύχοντα.

ΔΑΥΛΙΣ.

Argiuorum erat, ad imitationem pugnae Præ-
ti & Acrisij. Hesychius. Δαυλις, ἑορτὴ ἐν Ἀργείᾳ,
μίμημα τῆς Προΐτις πρὸς Ἀκρίσιον μάχης.

ΔΑΦΝΗΦΟΡΙΑ.

Celebrabatur Apolloni Ismenio, & Galaxiæ.
Proclus in Chrestomathiâ. Παρέπεμπον δὲ τὴν Δα-
φνηφορίαν εἰς Ἀπόλλωνος Ἰσμενίως, ἔνθα Γαλαξίως. Lo-
cus de eo festo prolixus valdè, & insignis, est in
eo Opere; quem quia Petrus Castellanus, vir
eruditissimus, suis inseruit, ego non transcri-
bam. Præerat illi puer patrimus, ac matrimus;
cui alius, qui familiaris maximè, lignum coro-
natum gestabat, κωπὴν δεικνύων; ipso subsequen-
te, & laurum manu contingente; dicebatur au-
tem Δαφνηφόρος. Proclus ibidem. Ἄρχη δὲ τῆς
δαφνηφορίας παῖς ἀμφιθαλής. ἢ ὁ μάλιστα αὐτῶν οἰκειὸς
Βασίλειος τὸ κατεσκευασμένον ξύλον, ὃ κωπὴν καλοῦσι. αὐτὸς
δὲ ὁ δαφνηφόρος ἐπιμύρον, τὴν δάφνης ἐφάπτεται. Me-
minit eius rei Pausanias, vbi dicit, electum pue-
rum claris natalibus; formâ, & robore, excel-
lentem. Verba in Bæoticis ista sunt. Τὸ δὲ γε ἔ-
στιν ἐμὲ ἔτι γενέμενον οἶδα ἐν Θήβαις τῷ Ἀπόλλωνι τῷ Ἰσ-
μενίῳ. παῖδα οἶκός τε δοκίμος, καὶ αὐτὸν δὲ μύρον εἶδεν, ὃ
L δὲ ἔχον.

δι' ἔχοντα καὶ ρώμης, ἱερέα ἐνιαύσιον ποιῶσιν. Ἰππικλησις δὲ ἐστὶν οἱ δαφνηφόροι. σεφαίεις γὰρ φίλων δάφνης φοροῦσιν οἱ παῖδες.

ΔΕΛΦΙΝΙΑ.

Apud Æginetas peragebantur. Schol. Pindari Olymp. Od. VIII. Ἡ ἢ Σικυῶν, βοιωτίας· ἐν ἢ τὰ Πύθια ἀγεται. καὶ ἐν Αἰγίνῃ τὰ Δελφίνια. Et quidem in honorem Apollinis. Idem Scholiastes, Pyth. Od. VII. Ἐν Αἰγίνῃ ἢ πρὸ τέτων ἐνίκησε τὰ Δελφίνια, ἀπόλων ἀγῶνα. Et mox. Ἀγεται ἢ ἐν Αἰγίνῃ Δελφίνια ἀπόλων. Et is Apollo Δελφίνι cognomento dicebatur; & mensis, quo celebratum festum, item Δελφίνιος. Obseruo alibi apud eundem Scholiasten Nem. Od. v. Παρ' Αἰγινήτης Δελφίνι ἀγεται, Δελφίνις ἀπόλων ἱερός. Mentio est eius mensis in Inscript. Vet. ΣΥΝΑΓΕΣΘΩ ΕΝ ΤΩ ΜΟΥΣΕΙΩ ΚΑΘΕΚΑΣΤΟΝ ΕΤΟΣ ΕΝ ΜΗΝΙ ΔΕΛΦΙΝΙΩ. Et in alterâ. ΤΑΝ ΔΕ ΣΥΝΑΓΩΓΑΝ ΤΟΥ ΑΝΔΡΕΙΟΥ ΤΩΝ ΣΥΓΓΕΝΩΝ ΓΙΝΕΣΘΑΙ ΕΝ ΜΗΝΙ ΔΕΛΦΙΝΙΩ. Sed Apollo Δελφίνι non apud Æginetas tantum, sed & Athenienses colebatur; cui templum illi statuerunt non longè à Iouis Olympij. Pausanias in Atticis. Μετὰ δὲ ναὸν τοῦ Διὸς τοῦ Ὀλυμπίου, παλαιόν ἀρχαῖον ἐστὶν ἀπόλων Πύθια. ἔστι δὲ καὶ ἄλλο ἱερόν ἀπόλων Ἰππικλησίου Δελφίνις. Meminit eius Plutarchus Theseo. Εἶτα τῷ ἀπόλωνι τῷ Δελφίνιῳ κατέγυσεν.

πέφυσεν. Et Diogenes Laërtius in Thalete. Θα-
 λῆς Ἐξαμίς, μιλῆσιϑ, Ἀπόλλωνι Δελφινίῳ Ἐλλύων
 ἄριστον δις λαβών. Nec Apollo tantum Δελφίνιϑ
 Athenis erat, sed Diana etiam Δελφινία; & utri-
 que forum dedicatum erat, ἐπὶ Δελφινίῳ dictum.
 Pollux lib. viii. cap. x. τὸ δὲ Ἰπὶ Δελφινίῳ, ἰδρύ-
 θη μὲν ὑπὸ τοῦ Αἰγέως, λέγεται ἢ Ἀπόλλωνι Δελφινίῳ, ἢ
 Ἀρτέμιδι Δελφινία.

Δ Η Λ Ι Α.

Apollini Delio sacra. Theodoretus Thera-
 reut. vii. Τάποις Ἐόρταις, ἢ πανηγύρεσι, Ἐδημοσι-
 νίας, Ἰππιτελεῖν ὁ τῶ ἀνθρώπων ἀλάστωρ ἐνομοθέτησε. Πάν-
 θα μὲν, καὶ Διάσια, τῷ Δίῳ καὶ Ἡραία, τῇ Ἡρᾷ καὶ τῇ
 Ἀθηνᾷ, Παναθλώαια καὶ Διονύσια, Διονύσια καὶ Ἐλδ-
 σίνια, καὶ Θεσμοφόρα, τῇ Δηοῖ ἢ Δήλια, καὶ Πύθια, τῷ
 Ἀπόλλωνι. Celebrantur autem quinto quoque
 anno. Thucydides lib. iiii. καὶ πλὴν πενταετηρίδα
 τότε πρῶτον μετὰ πλὴν κάθηρσιν ἐποίησαν οἱ Ἀθλωαῖοι τὰ
 Δήλια. Curabantque ea οἱ Ἱεροποιοί. Pollux lib.
 viii. cap. ix. sect. xxvi. vbi περὶ Ἱεροποίων agit.
 Δέκα ὄντες ἔστι, ἔθνον θυσίας τὰς πενταετηρίδας, πλὴν εἰς
 Δήλον. Atque hoc ipsum voluit dicere etiam
 Etymologici Auctor, cum in Ἱεροποιοῖ ἰτα inquit.
 καὶ θυσίας τὰς νομιζομένης Ἰππιτελοῦσι, Ἐ τὰς πενταετη-
 ρίδας ἀπάρας διοικοῦσι, πλὴν Παναθλωαίων.

ΔΗΜΗΤΡΙΑ:

Cereris erant. Pollux lib. i. cap. i. sect. xxxii. Δημήτηρ (ἑορτῇ) Δημήτρια, Θεσμοφέρεια, Ἐλθεσί-
νια. Cleomedes Meteor. lib. ii. Ὅμοια πῖς λε-
γομένοις ἐν πῖς Δημητρείοις. Corrigendus Theo-
phraſti locus, Hiſt. Plant. lib. v. cap. iiii. Ὅπερ
ἔπει τὸν κελύον σωτέθη τὸν ἐν Μεγάροις, τὸν ἐν τῇ ἀγορᾷ.
ἔκκει ἐκκοπένη, λόγιον ἦν ἀλῶναι καὶ Διερπιδῆναι
πρὸ πόλιν, ὡς περ ἐγένετο Δημητρείοις. Hodie corruptè
editur. ὡς ἐγένετο Δημήτει. Hoc se feſto verbe-
rabant flagello è cortice contexto, quod Μόροτ-
τον appellabatur. Heſychius. Μόροτον, ἐκ φλοιῶ
πλέγμα ἔστυ πρὸν ἀλλήλων πῖς Δημητρείοις. Et in his
ſacerdos deæ, qui ſacra faceret, ex Ρæmenida-
rum familiâ. Idem Heſychius alibi docet. Ποι-
μίδαι, φῦ, ἐξ ἧς ὁ πῖς Δημήτηρ ἱερῶς. Alia erant
eodem nomine, in honorem Demetrii inſtituta
ab Athenienſibus, quorum meminit Diodorus
Siculus lib. xx. vbi de Demetrio, & Antigono,
agit. οἱ δὲ Ἀθῶναιοι, θεοφαιΐα ψήφισμα Στρα-
τοκλέες, ἐψηφίσαντο καὶ σωματεῖν αὐτοῖς κατ' ἐνιαυτὸν
ἀγῶνας, ἔσομπλὸν, ἢ θυσίαν. Celebrabantur verò
menſis Munychionis die xxx. erantque re verâ
Dionyſia, ſed mutato nomine Demetria dicta.
Obſeruo apud Plutarchum in Demetrio. Τέ-
λῳ δὲ τῶν τε μελιῶν τὸν Μεθυριῶνα, Δημητριάδαν καὶ
τῶν ἡμερῶν πρὸ ἐνῶ καὶ νέαν, Δημητριάδα περὶ ἡμέ-
ρας ἢ τῆς ἑορτῶν τὰ Διονύſια, μελιανόμασσι Δημήτρια.

In

In his repræsentabatur Demetrius in proscenio, orbe terrarum vectus. Athenæus lib. XII. Γενόμερων δὲ τῶν Δημητρίων Ἀθλήσει, ἐγράφετο (Δημήτριος) ἵπτι τοῦ προσκλιῖς, ἵπτι τῆς εἰκηδῆς ὀχέμεν. Eustathius Iliad. ε. Δημητρίων Φασὶν ἵπτι Ἀθλήσειν ἀγομένων, ἐγράφετο Δημήτριον ἐν τῷ προσκηνίῳ, ἵπτι τῆς εἰκηδῆς ὀχέμεν. Δημητρίεις δὲ ἐνταῦθα μνεῖα, τοῦ Πολιορκητοῦ, ᾧ καὶ ἤγοντο τὰ εἰρημύα Δημήτρια, ὡς ἀλαζόνι.

ΔΙΑΜΑΣΤΙΓΩΣΙΣ.

Apud Lacedæmonios celebrabatur, annis singulis. Erat verò inter festa Græciæ nobilissima. Philostratus, vbi de eo agit, in Vitâ Apollonij, lib. VI. cap. X. Ἡ δὲ Ἑλλάς, πῶς, ἔφη, πρὸ αἰῶν γινώσκει; ξυμῖαισιν, εἶπεν, ὡς περ ἐς τὰ Γακίνθια, καὶ τῆς Γυμνοπαιδίας, θεασόμενοι ξυὺ ἠδονῆ τε, καὶ ὀρμῆ πάση. Inde autem nomen accepit, quod adolescentēs sese mutuò flagellarent, & quidem per totum diem. Plutarchus in Lac. Instit. οἱ παῖδες παρ' αὐτοῖς ξανόμενοι μάλιστα δι' ὅλης τῆς ἡμέρας ἵπτι τοῦ βωμοῦ τῆς Ὀρθίας Ἀρτέμιδος, μέχρι θανάτου πλάκικις Διακαρτερῶσιν, ἱλαροὶ, καὶ γαῦροι, ἀμιλλόμενοι πρὸς νίκης πρὸς ἀλλήλους, ὅστις αὐτῶν ἵπτι πλέον τε καὶ μάλλον καρτερήσῃ. καὶ ὁ περιγενόμενος, ἐν τοῖς μάλισσι ἵπτιδοξός ἐστι. καλεῖται ἢ ἄμιλλα, Διαμασίγωσις. Lutatius ad Theb. VIII. *Incole Eurotæ fluminis plagis prædurantur ad patientiam agonici certaminis. Vnde Horatius.*

Nec me tam patiens Lacedæmon.

*Agon ipse Διαμασίγωσις dicitur. Certabant verò
 adolescentes nobiles. Tertullianus ad Marty-
 res, cap. iv. Nam que hodie apud Lacedamonios so-
 lennitas maxima est Διαμασίγωσις, id est, Flagellatio,
 non latet. In quo sacro ante aram nobiles quique ado-
 lescentes flagellis affliguntur, astantibus parentibus, &
 propinquis, & uti perseverarent adhortantibus. Sim-
 plicius in Epictetum. καὶ πρὸς ἡδονὴν γυμνάζεσθαι
 τις, ὅτι τὸ κρατεῖν ἡδονῆς, ἀνάγκη, τῶν ἡδέων ἐφαπτόμε-
 νον, ἐθίζεσθαι κατὰ φρονεῖν αὐτῶν· καὶ πρὸς λύπην, λυπη-
 ρῶν μετέχειν· καὶ πρὸς φόβον, φοβεροῖς ἴσιν ἑαυτὸν ἐμ-
 βάλλειν· καὶ πρὸς ἀλγηδόναις, τὸν Διαμασιγώσεως ἀγῶνα
 τῶν ἐν Λακεδαίμονι νέων ἀγῶνῶν ζηλεῖν, καὶ τὰ πρὸς ἐκεί-
 νον τὸν ἀγῶνα γυμνάσια, πάντα ἀλγηδὸν ἔχει. Ita locum
 illum emendo. Nam corruptè primùm editur,
 τὸν διὰ μασιγώσεως ἀγῶνα. Et mox. νέων ἀγῶνῶν ζη-
 λῶν. Atque ita Lycurgus instituerat; postea ta-
 men id neglectum, ut nobiles inter se certarent:
 & admissi ad hoc certamen etiam serui. The-
 mistius in eâ Oratione, quæ Βασανιστῆς, ἢ φιλοσό-
 φου, inscribitur. Λακεδαιμονίσις ἢ ἐγὼ πωθάνομαι
 τά τε ἄλλα τὸν Λυκοδργον αἰσχυρίειν, καὶ ὅτι τὸν Βαμῶν τῆ
 Ὀρθίας, ὁμοίως μὲν δίσκους, ὁμοίως ἢ ἐλάφους αἰάζειν,
 τὸν τε Εἰλωτα, εἰ τύχει, τὸν τε Εὐρυπυλίδην, ἢ Ἀγαθῶν.
 ἢ ποτὶ γε ἴσως ὅσα διὰ τρέψαι μασιγῶν γὰρ τὸ ἀγώνισ-
 μα, καὶ ὁ σέφανου. Fiebat autem flagellatio hæc
 ad aram. Lucianus De Gymn. μάλισσι δὲ ὄρεσι
 μασιγῶν αὐτῶν (loquitur de Laconibus) ὅτι
 τῷ Βωμῷ, καὶ αἰμαλὶ ῥεσπῶν. Tertullianus loco
 citato. Ante aram nobiles quique adolescentes flagel-
 lis af-*

lis affliguntur. Inde est, quod Επρωμιον αίμα dicit Gregorius Nazianzenus, Orat. Εἰς τὰ ἄγια Φῶτα. Καὶ Λακωνικῶν ἑφέτων Ἰπιβώμιον αίμα, ξαννοδύων τῆς μάστιγι. Erat verò ara ista Dianæ τῆς Ὀρθίας. Ecce in citatis Plutarchi verbis. οἱ παῖδες παρ' αὐτοῖς ξαννοδύοι μάστιγι δι' ὅλης ἡμέρας Ἰπὶ τοῦ βωμοῦ τῆς Ὀρθίας Ἀρτέμιδι. Idem in Lycurgo. Καὶ ποτὸ μὲν εἶδ' ἐπὶ τῶν νυῖ ἑφέτων ἄπιστόν ἐστιν, ὧν πολλὰς Ἰπὶ τοῦ βωμοῦ τῆς Ὀρθίας ἐωρέκαμεν δόποθνήσκοντες ταῖς πληγαῖς. Pausanias in Arcadicis. καὶ ἐν Διονύσει τῆ ἑορτῇ, κατὰ μαίτωμα ἐκ Δελφῶν, μασιγῶν τε γυναικῶν κατὰ καὶ οἱ Σπαρτιατῶν ἑφέσοι πρὸς τῇ Ὀρθία. Alijs Diana Orthosia dicitur. Sextus Pyrrh. Hypotyp. lib. III. cap. XXIX. *Lacedæmonij in arâ Dianæ Orthosie flagris acerrimè cæduntur, ut multus in aram dea defluat sanguis.* Sed aut Sexti error est, aut mendum à librario; nam Diana Orthosia Byzantij colebatur. Herodotus lib. IV. τῆσι μὲν νυῖ σήλησι ταύτησι βυζαῖοι, κομίσωτες ἐς τὴν πόλιν, ὑπερον τετῶν ἐχρήσαντο πρὸς τὸν βωμὸν τῆς Ὀρθωσίας Ἀρτέμιδι. Qui certabant, βωμονεῖκαι dicebantur. Hyginus Fab. CCLXI. *Sed cum postea Romanis sacrorum crudelitas displiceret, quamquam serui immolarentur, ad Laconas Diana translata est, ubi sacrificij consuetudo adolescentum verberibus servabatur; qui vocabantur βωμονεῖκαι, quia aræ superpositi contendeant, qui plura posset verbera sustinere.* Lutatius ad Theb. V III. *Cum simulacrum (Diana Taurica) in Laconiam delatum fuisset, ne quod piaculum nasceretur intermissione solennis sacrificij, neve crudelitate Græciæ populus*

populus obiret, inuentum est, ut inter se impuberes pueri de sustinendis verberibus contenderent, ac se in hanc patientiam prouocarent. & super aram impositi flagellis verberabantur tam diu, donec ex corpore humano sanguis flueret, qui instar esset sacrificij. hi autem appellabantur Βωμονεῖκαι. Institutum ex Historiâ referunt; Pausaniæ paullum extra aciem sacra facienti, irrupentes Lydos ea perturbasse, ac diripuisse; illum verò, eiusque comites, quando ad manum arma non essent, virgis illos, & flagellis, cecidisse: eiusque rei imitationem hanc Διαμασίγωσιν esse. Plutarchus in Aristide. Ἐνιοὶ δὲ Φασι τῷ Πανσανίᾳ μικρὸν ἕξω τῆς Ὀρφανίδεωσ Ἰόνου, καὶ Καίδουχοιδύω, τῶν Λυδῶν Ἰναίς, ἄφνω παρ᾽ αὐτοῦστας, ἀρπάξεν καὶ Διαρρίπτειν τὰ περὶ τὴν Ἰουσίαν· τὸν δὲ Πανσανίαν, καὶ τὰς περὶ αὐτὸν, οὐκ ἔχοντασ ὄπλα, ῥάβδοις καὶ μάστιγι παίειν. διὸ καὶ νῦν ἐκείνης τῆσ Ἰπιδρομῆσ μιμήματα τὰς περὶ τὸν Βωμόν ἐν Σπύρτη πληρὰσ τῶν ἐφέσω, καὶ τὴν τῶν Λυδῶν πομπὴν σιωπεῖσται. Alij ad oraculum referunt, cuius sententiam solerti interpretatione mitigauerit Lycurgus. Pausanias in Laconicis, vbi De Dianæ Orthiæ arâ. καὶ σφίσιν Ἰπὶ τῆσ γίνεται λόγιον, αἶματι ἀνθρώπων τῷ Βωμῷ αἰμάσσειν. Ἰουδαίωσ δὲ, ὃν Ἰναὸσ οὐκ ἤρῃσ ἀπελάμθανε, Λυκοῦργῷσ μετέβαλεν ἐσ τὰσ Ἰπὶ τῆσ ἐφέσωσ μάστιγωσ. Aliiter Vetus Horatij Interpres lib. I. Od. VII. In aris Dianæ adolescentes verberibus immobiles cadebantur. post matricidium namque Crestes furibundus adiit oraculum Apollinis de sanitate acquirendâ. respondit oraculum, eum posse sanari, si è Tauricâ regione Diane Scythica

Scythicæ simulacrum auferret. profectū itaque in Tauricam, ubi soror eius Iphigenia, Diana sacerdos, aduenas immolabat, ab eâ agnitus; cui parcens, interrogavit cur venisset: re itaque cognitâ, ipsa cum fratre, quem secuta est, simulacrum abstulerunt. delatiq̄ in Italiam, illud collocârunt in nemore Aricino, Dianæ sacro. At posteaquam videretur Italis numen immane, & asperum, illud orientem versus miserunt; atque à Lacedæmonijs susceptum est. sed ij quoque verentes, ne aut crudelitatem, aut sauitiam aliquam, Diana in ipsos exerceret, hoc statuerunt, ut iuuenis eius aras ascenderet, quem alius tam diu loris caderet, donec sanguis è visceribus in aras manaret, atq̄ ita numini satisfaceret. Philostratus in vitâ Apollonij lib. v i. cap. x. vbi de hoc festo agitur. τὸ δὲ τῶν ματίγων ἔθῳ, τῆ Ἀρτέμιδι τῆ δαυτο Σκυθῶν δρᾶται, χρησμῶν Φασὶν ἐξηγεῖσθαι τῶτα. Alij virtutis militaris præexercitamenta esse cupiebant, atque ita futuros ad prælia interritos, & inuictos, statuebant. Lucianus De Gymn. Εἶποι γὰρ αὐ σοι καὶ τὰ ἐς ἐκείνων Λυκῆργῳ, ὁ νομοθέτης αὐτῶν, πολλὰ τὰ ἄλογα, καὶ ἄσυνιδῶν καλᾶζῆ αὐτῆς, οὐκ ἐχθρὸς ὢν, εἰδὲ ὑπὸ μίσους αὐτὸ δρῶν, εἰδὲ τῶν νεολαίων τῆς πόλεως εἰκῆ ὡς θαναλίσκων, ἀλλὰ καρτερικώτατες, εἰ παντὸς δφνοῦ κρείττονας, ἀξιοῦν εἶναι, τὰς σώζειν μέλλοντας τὴ πατρίδα. Nicetas Commentario in citatam Nazianzeni Orationem. Lacedæmonij, Dianæ cultores, in ipsius honorem festum celebrabant; in quo adulescentes verberibus corpus proscindentes, aram cruore perfundebant, virtutis suæ, magnitudinisq̄ animi specimen exhibentes; ac vulneribus perferendis seipsos as-

facientes, ut scilicet vulnera in bellis accepta contemnerent. Dum hæc flagellatio fieret, femina, quæ facris præerat, simulacrum deæ illius præferabat; quod, cum leue admodum esset, quia exiguum, si cædentes, epheborum formæ, aut nobilitati, parentes, remissiùs verberarent, adeò graue è vestigio fiebat, vt sacerdos sustinere id nequiret, flagellantesque accusaret, ipsorum culpâ onus sibi graue esse. Pausanias loco citato. Η δὲ ἱέρεια, τὸ ξόανον ἔχουσα, σφίσιν ἐφέστηκε. τὸ δὲ ἐστὶν ἄλλως μὲν κοῦφον ὑπὸ σμικρότητι. ἰὼ δὲ οἱ μασιγούντες ὡς ὑποφειδόμενοι παύωσι κατὰ ἐφήερα κάλλιθ, ἢ ἀξίωμα, τότε ἤδη τῇ γυναικὶ τὸ ξόανον γίνεται βαρὺ, καὶ σπίνῃ δ' ὄφορον. ἢ δὲ ἐν αἰλίᾳ τὰς μασιγούνας πεπιήται, καὶ πείθεται δ' αὐτὰς φησὶν. Et exhortabantur eos astantes parentes, ac propinqui, vt fortiter facerent. Tertullianus in citatis initio verbis, *Flagellis affliguntur, astantibus parentibus; & vt perseverent, adhortantibus.* De patrum hortatu, est Senecæ quoque locus, De Prouid. cap. iij. *Nunquid tu inuisos esse Lacedæmonijs liberos suos credis, quorum experiuntur indolem publicè verberibus admotis? ipsi illos patres adhortantur, vt ictus flagellorum fortiter perferant; & laceros, ac semianimes, rogant, perseverent vulnera præbere vulneribus.* Immò matrum in re istâ masculus animus, supra affectum, ac sexum suum; iubebant pati. Martialis lib. vii. Epigramm. lxxix.

Et non cæsus adhuc, matre iubente, Lacon.

Et

Et laudabant fortiter patientes. Statius de Menalca Lacone, Theb. VIII.

— *dilecta genis morientis oberrant*

Taygeta, & pugna, laudatq; verbera matri.

Adeoq; minabantur, si verberibus cessissent.

Lucianus De Gymn. *Μάλιστα δὲ, καὶ ὄρας μαστιγ-
μύρας αὐτὰς (τὰς Λάκωνας) ἔπι τῷ Ἑωμῷ, καὶ αἵματι
ρεομύρας· πατέρους δὲ, ἔ μητέρας παρεσώζας, ἔχ' ὅπως
αἰωμύρας ἔπι τοῖς γιγνομύροις, ἀλλὰ ἔ ἀπὸ λείρας, καὶ μὴ
ἀντίχοιεν πρὸς τὰς πληγὰς.* Itaque nec exclama-
bant, neve etiam ingemiscebant. Cicero Tusc.

II. *Sparta veid̄ pueri ad avam sic verberibus accipiuntur, ut multus è visceribus sanguis exeat; nonnunquam etiam, ut cum ibi essem audiebam, ad necem; quorum non modo nemo exclamavit unquam, sed ne ingemuit quidem.* Iterum Tusc. V. *Pueri Spartiate non ingemiscunt, verberum dolore laniati.* Et huc allusit ille apud Petronium. *Et ego quidem tres plagas Spartanâ nobilitate concoxi.* Ac Psellus De Dæm. Oper.

*Μὴ θέλων δὲ ἐξενεγκεῖν τὸ δότορρητον, ὁμῶς, τὴν Λακωνικὴν
πεπονθῶς ἀνάγκην, τ' ἀληθὲς ἐξεῖπεν.* Quin cadere quoque in certamine, quàm cedere turpiter in suorum conspectu, malebant. Lucianus De Gymn. *Πολλοὶ γὰρ ἔ ἐναπέθανον τῷ ἀγῶνι, μὴ ἀξιώ-
σοῦτες ἀπαγορευομένη ζῶντες εἶναι, ἐν ὀφθαλμοῖς τῶν οἰκείων,
μηδὲ εἶσαι τοῖς σώμασιν.* Ac quos cadere contigisset, ij funere publico, & capite coronato, esse-
rebantur. Statius Theb. IV.

Taygetiq; phalarix, & o'riferi Eurota

Dura manus. Deus ipse viros in paluere crudo

*Arcas alit. nudaq̄, modos virtutis, & iras,
 Ingenerat. vigor inde animis, & mortis honora
 Dulce sacrum. gaudent natorum in fata parentes,
 Hortanturq̄, mori. deflet iamq̄, omnis ephebum
 Turba, coronato contenta est funere mater.*

Vbi Interpres vetus, Lutatius. *Cur Eurota dix-
 rit, ipse narravit. Iuxta hunc fluvium Lacones vapu-
 lando contendunt. gloriosior tamen ille est, qui iuxta
 prescriptum numerum plagarum anima non pepercit.
 qui, cum deuouerit spiritum, publicè funeratur, & capi-
 te coronatur. Insuper honoris ergo statux illis
 ponebantur. Lucianus loco citato. Ὡν ἔ τὰς αἰ-
 δριανῶτας εἴψη ἡμιωδύας δημοσίαι, ὑπὸ τῆς Σπάρτης αἰα-
 πέντας. Ad hoc certamen respexit Stratonicus
 isto apophthegmate apud Athenæum, lib. viii.
 Εἰ δὲ ἕως τέτων πηλημελοῖη, μασιγῶσθωσαν λακεδαί-
 μόνιοι. Ὀπισσιώπων τὰς παρ' αὐτῶν ἀγοιδύας μασιγῶσας.
 Et Eunapius in Iuliano. εἶσα ὑπολαβὼν τὸν θε-
 ρμισουκλέα, ἔ τὰς Λάκωνας, τῶν ἐν Λακεδαιμονίᾳ μασιγῶν
 ὑπὲρμνησε. Nec aliunde *Plagipatida* dicuntur La-
 cones apud Plautum Capt. Sc. *Miser homo est.**

*Nihil moratur iam Laconas, imi subsellij viros,
 Plagipatidas. —*

Et Lacedæmon *Patiens* apud Horatium, lib. i.
 Od. vii.

*Me non tam patiens Lacedæmon,
 Nec tam Larissa percussit campus opimæ,
 Quàm domus Albunæ resonantis.*

ΔΙΑΝΤΙΝΙΑ.

Inuenio in Inſcriptione quâdam antiquâ. ΕΥΡΥΚΛΕΙΑ ΕΝ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙ, ΚΑΙ ΔΙΑΝΤΙΝΙΑΝ.

ΔΙΑΣΙΑ.

Ioui ſacra. Theodoretus Therapeut. vii. Τέτοις καὶ ἑορταῖς, καὶ πανηγύρεϊς, καὶ δημοθηνίας, Ἰππιτελεῖν ὁ τῶν ἀνθρώπων ἀλάτωρ ἐνομοθέτησε. Παιῖδια μὲν, καὶ Διάσια, τῷ Διὶ Ἡέρα, τῇ Ἡρᾷ. Etymologici Auctor. Διάσια, ἑορτὴ Ἰππιτελεμένη Ἀθλήσει τῷ Διὶ. ὡς καὶ τὰς ἄσας, τὰς αἰίας. Mox hæc intermiſſa fuerunt. Lucianus Icaromenippo. καὶ δι' ἐν αἰλίαν ἐλλίπειν οἱ Ἀθληταῖοι τὰ Διάσια τοσέτων ἐτῶν. Iterum Timone. οὕτως ἐστίν, ὁ πλάκεις ἡμᾶς καθ' ἱερῶν τελείων ἐστάσας, ὁ νεόπληστον, ὁ τὰς ὄλας ἐκατόμβας, παρ' ᾧ εἰώθαμεν λαμπρῶς ἑορτάζειν τὰ Διάσια. Eustathius De Iſmeniz & Iſmenes Amoribus, lib. i. Παρὰ δὲ ταύτῃ τῇ Εὐρυκλῆμιδι καιρὸς Διασίων. Et plurima toto illo Opere occurrit mentio. Et emebant tunc parentes liberis munuscula. Inde est quod Strepsiades Phidippidem suum alloquitur apud Aristophanem Nubibus.

Ὅν πρῶτον ὄξολόν ἐλαβον ἡλιασικόν,

Τέτρα περιάμεν σοι Διασίσις ἀμαξίδα.

Hæc fuisse puto, quæ Munychionis die decimo nono acta, vbi pompa in equis etiam ducta, vt

Plutarchus nobis auctor Phocione. Ἡν δὲ ἡμέρα
 μινὸς μενουχίων ἑνάτη ἔπι δέκα, καὶ τῷ Διὶ τὴν πομπὴν
 πέμποντες οἱ ἰπποῖς παρεξήσαν.

ΔΙΠΟΛΙΑ.

Peragebantur Athenis in arce Ioui τῷ Πολιεῖ,
 siue, ut alij enim eum vocant, Πολιάει. Etymo-
 logici Auctor. Διῖπλία, ἑορτὴ ἑπιτελεμένη Διὶ τῷ
 Πολιάει, ἣ γινετο ἐν ἀκροπόλει ἡνωμένων πόλιν γὰρ τὴν ἀ-
 κρόπολιν ἔλεγον. εἰς ἀπομνημόνευσιν τοῦ πελάγους, ἔβόες.
 Antiphon Ἐξαπολογίας ὕστερον. Ἡ γὰρ νῦν ἔστι ἀσπίς.
 τοῖς γὰρ Διῖπολίοις ὁ ἀνὴρ ἀπέθανε. Frequens mentio
 est in ijs Auctorum locis, quæ produxi supra in
 βεφόνια. Sacra quoque tunc fiebant, isto ritu.
 Mensa in arce ænea ponebatur, & in eâ mola,
 ac liba. Circum hanc boues agebantur; è qui-
 bus, qui in mensâ posita degustasset, mactabatur:
 eâque ex re tres familiæ Athenis nomen suum
 acceperunt. à circumagente, οἱ κεντριάδαι; à percu-
 tente, βετύποι; à mactatore verò, Δαιτεροί. Por-
 phyrj locus in hanc rem est planè vnicus, Περὶ
 ἀποχῆς ἐμφύχων lib. II. Ἀπὸ δὲ ἐκείνης μέχρι τοῦ νῦν
 αἰεὶ πῆς Διοσπολίοις Ἀβλώγησιν οἱ εἰρημόροι πὴν αἰτὴν τρέπον
 ποιοῦνται τὴν τοῦ βοῦς θυσίαν. γέντες γὰρ ἑπι τῆς χαλκῆς
 τραπέζης πέλασεν, καὶ ψαίσει, περὶ εὐάνασσι τὸς κατανε-
 μηθέντες βοῦς. ἂν ὁ γούσῃ μὲν, κέπειται. καὶ γὰρ τῶν
 ταῦτα δρώντων ἐστὶ νῦν. οἱ μὲν δὲ τὸ πᾶν ἔξω Σαπί-
 τες, βετύποι καλέμενοι πάντες. οἱ δὲ τὸ πᾶν τοῦ περὶ εὐά-
 νου, κεντριάδαι. τὸς δὲ τὸ πᾶν τοῦ ἀποφάξαν-
 τος.

τῷ, Δαιτυρεὺς ὀνομάζουσι, Δαὶ τὴν ἐκ τῆς κραινομίας
 γηροφίλω δαΐτω. De Butypis locus item est He-
 fychij. Βούτυπον, ἴτυλον. Ἀθλώησιν ἐκαλεῖτο ἐκ τοῦ Θαυ-
 λωνιδῶν γῆρας καθιπέμυθον. Ita illum locum emen-
 do, qui hodie corruptissimè editur; βούτυπον, πύ-
 μωλ, Ἀθλώησιν ἐ. Idem de Centriadis alibi gene-
 raliter dicit. κεντριάδα, τὴν περὶ τὰ μυσήρια. Magis
 propriè dixisset, τῶν περὶ τὰ Διίπολια. Verùm ta-
 men nil erravit; nam Buphonijs etiam mysteria
 peragi solita. Ecce tibi apud Suidam. Βουφόνια,
 ἑορτὴ παλαιὰ, ἣν Φασιον ἀγασθαι τὰ μυσήρια. Buphonia
 autem Dijpolijs actitata. Hesychius. Βούτης, ὀρ-
 γανθον, ἑστὸ Κυδωνιαίων. καὶ Εὐκέλων, καὶ ὁ τοῖς Διίπο-
 λίοις τὰ Βουφόνια δρῶν. Immò Dijpolia, & Bupho-
 nia, idem festum. Ælianus Var. Hist. lib. vii i i.
 cap. iii. καὶ ἐν ἡ τῷτῷ ἡμέρα δρῶσι, Διίπολια τὴν ἑορ-
 τὴν καλοῦσι, ἢ Βουφόνια. Hæc explicanda omninò
 erant, illustrando Hesychij loco.

ΔΙΚΤΥΝΝΙΑ.

Dianæ Dictynnæ apud Lacedæmonios fe-
 stum, cuius meminit Pausanias Laconicis. Πρὸς
 θαλάσση δὲ Ἰππὶ ἀκρας ναὸς ἐστὶ Δικτύνης Ἀρτέμιδος, ἢ
 οἱ κατ' ἐτῷ ἕκαστον ἑορτὴν ἀγασσι. Etiam apud Cre-
 tentes erat. Antoninus Liberalis, Metamorph.
 xl. Καὶ ὀνόμασαν ἐκ τῆς Κρήτης Δίκτυννας, καὶ ἱερὰ
 προσήνεγκαν.

ΔΙΟΚΛΕΙΑ.

Apud Megarenfes celebrata. Scholiastes Pindari Pythionic. Od. XIII. Ἄρσται καὶ ἐν Αἰγίνῃ τὰ Δελφίονα, καὶ Αἰάκεια. ἐν ᾗ μεγάροις, τὰ Διόκλεια, καὶ Πύθια.

ΔΙΟΜΕΙΑ.

Sacra Ioui τῷ Διομεῖ. Eustathius ad Iliad. δ'. Ἐὶ ἢ ἀναλογώτερον εἰπεῖν, ἢ τὸ Ἡρακλῆς, Ἡρακλῆος, τὰ Ἡρακλεια. καὶ μᾶλλον ἢ τὸ Διομῶδες Ζῶδες, τὰ Διόμεια. Vel Diomo heroi, vt alij volunt. Etymologici Auctor. Δίομῶ, ὄνομα κύριον ἤρωα Ἀθηναίος. ἀφ' ἧς Διόμεια ἑορτή. Ita rescribo. Hodie editur. ἀφ' ἧς Διομιας ἑορτή.

ΔΙΟΝΥΣΙΑ.

De his seorsim, libro singulari.

ΔΙΟΣΚΟΤΡΙΑ.

Festum Dioscurorum, quod Cyrenæi celebrabant. Scholiastes Pindari Pyth. Od. v. Ἐπιφανῶς ἄγχι Κυρηνάιοι τὰ Διοσκόρεια, Βάπτις πρώτη κατὰ δέξασιν πλὴν δ' ἑλώ. Etiam Lacedæmonij. Pausanias Messeniicis. Λακεδαιμονίων δὲ ἑστὶν ερατοπέδου Διοσκόροις ἑορτὴν ἀγόντων, καὶ ἕδη πρὸς πότιν καὶ παιδίας πετραμ-

παραμυθῶν, μετὰ τὸ ἄρξεν ὁ Γώνιππος, καὶ ὁ Παιόρ-
 μος, χιτῶνας λδκὰς καὶ χλαμύδας πορφυρεῶς ἐνδιώπεις
 &c. Ac certamen tunc erat. Sidonius Carm. ix.

Non dicam Lacedæmonis iuventam

Vnctas Tyndaridis dicasse luctas.

Δ Ρ Υ Ο Π Ι Α .

Dryopi, Apollinis F. sacra apud Athenienses.
 Pausanias Messeniæcis, ubi de ijs agit. τῶν μὲν
 γὰρ Ἀπόλλωνός ἐστιν αὐτοῖς ναὸς, ποδο δὲ Δρύοπος ἱερὸν,
 καὶ ἄγαλμα δὲ χαῖον. ἄγχοσι καὶ ὄρχα ἔτ' αὐτῷ πελετῶ,
 παῖδα τὸν Δρύοπα Ἀπόλλωνος εἶναι λέγουσιν.

Δ Ω Δ Ε Κ Α Τ Η .

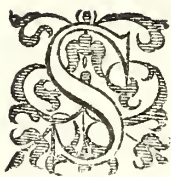
Alio nomine Χόες dicta. Hefychius. Δωδε-
 κάτη, ἑορτὴ Ἀθήνησιν, ἧν Χόας ἔλεγον. Hoc per
 occasionem etiam supra à me dictum
 in Ἀνθηστήρια.

IOANNIS MEVRSI
G R Æ C I Æ
F E R I A T Æ,

SIVE,
D E F E S T I S
Græcorum,

L I B E R III.

ΕΒΔΟΜΗ.

SEPTIMO die à nato infante per-
agifolita. Hesychius. Ἑβδόμη, πο-
μαί. ἢ: ἑβδόμην ἡμέραν ἀπὸ γένεως παι-
δὸς ἐορτάζουσιν. Etymologici Auctor.
Τῆς ἀποπαιχθεῖσι παιδίοις τὰς ἑβδόμας
ἤγον. Sed priuatum hoc festum erat; aliud eo-
dem nomine publicum, quod celebrabant sep-
timo quoque lunæ die. Ecce apud Athenæum
lib. XII. Περὶ τῆς ἐορτῆς ἡμῶν φησὶν ὅτι, περιέρχεται
ταῖς ἑβδόμας τὰς ἑορτὰς μετὰ τοῦ πεντηκονταίου.
Et conuiuium tunc Athenis agitabant ephēbi. Aulus
Gellius lib. XV. In conuiujs iuuenum, quæ agitare
Athenis hebdomadibus lunæ solenne nobis fuit. Cele-
braba-

brabant autem Apollini, cui dies ille sacer. Suidas. Ἡμέρασι λινὲς ἐνομίζοντο Ἀθλήησι θεοῖς ἵσιν. οἷον νεμηνία, καὶ ἐβδόμη, Ἀπόλλωνος. Causa, quod natali Apollinis istum ferrent. Hesiodus Ἡμέρας.

———— καὶ ἐβδόμη, ἱερὸν ἡμᾶρ.

Τῇ γὰρ Ἀπόλλωνα χρυσάορα γείνατο Λητώ.

Eustathius ad Odijli. ψ. Ἀπόλλωνος ἱερὰ πᾶσα νεμηνία, κατὰ κ' ἢ τὸ σελωιακὸν μῆκος ἐβδόμη, ὡς γενέθλιος Ἀπόλλωνος. Vnde etiam Ἐδομαγῆης à sacerdotibus, vatibusque, dicebatur. Plutarchus Symposiac. lib. viii. Quæst. i. Ἐβδόμη δὲ ἀμφοτέρως ἐορτάζουσι, (de Apollinis, & Platonis, natali loquitur.) Ἐ τὸν θεόν, ὡς ταύτην γηρόμνον, ὑμεῖς, εἶπεν, οἱ περὶ Φῆται, Ἐ οἱ ἱερεῖς, Ἐδομαγένεω καλεῖτε. Proclus in Timæum, Comm. iii. καὶ τῷ Ἀπόλλωνι πλὴν ἐπιάδα αἰεῖσαν, ὡς σινέχοντι πάρας τὰς συμφωνίας. ἐν γὰρ μονάδι, καὶ διυάδι, καὶ τετραδί, περὶ τὸν τὸ δὲ δὲ πασιῶν, ἐξ ὧν ἡ ἐβδομάς. διὸ καὶ Ἐδομαγένεω ἐκάλεον τὸν θεόν, καὶ πλὴν ἐβδόμην τὸν θεὸν ἱερὰν ἔλεγον, τῇ γὰρ Ἀπόλλωνα χρυσάορα γείνατο Λητώ. Ita locum illum emendo. Primò enim corruptè editur. διὸ καὶ Ἐδομαγέταν ἐκάλεον γ. θ. Deinde, Ἀπόλλωνα χρυσοραγείρατο Λητώ. Celebrabant autem hoc festum Athenienses, laurum gestantes, canistrumque coronantes, item hymnum Deo canentes. Idem Proclus, in Hesiodi Ἡμέρας. καὶ Ἀθλιῶσι ταύτην (πλὴν ἐβδόμην) ὡς Ἀπολλωνιακὴν ἡμῶσι Διαφνηφορέντες, καὶ τὸ κακὸν Ἰππιδέφοντες, καὶ ὑμνῶντες τὸν θεόν.

ΕΚΑΤΟΜΒΑΙΑ.

Festum erat, & certamen, apud Argiuos. Hesy-
 chius. *Εκατόμβαια, ἑσπτή ἐν Ἀργείᾳ, καὶ ἀγὼν πλέ-*
μυⓄ. Celebrabantur in honorem Iunonis; at-
 que ita dicebantur, quod centum tunc boues ei
 Dex immolarentur. quin certamen quoq; erat,
 in quo victor præmij vicem scutum æreum ac-
 cipiebat, & coronam è myrto. Schol. Pindari
 Olymp. Od. VII. *τελείται γὰρ κατὰ τὸ ἈργυⓄ τᾶ*
Ἡραία, ἃ καὶ Ἐκατόμβαια καλεῖται, ὡς τὸ ἐκατὸν ἐξ
ἴσθεω τῆ ἱεῶ. τὸ ἧ ἔπαθλον, ἀπὸ τῆς χαλκῆ· ὃ ἧ ἐφέφανος,
ἐκ μυρσίνης. Primus instituit Archinus, rex Ar-
 giuorum. Alius Scholiastes ibidem. *Ἐν Ἀργεί,*
ἐν τῷ Ἐκατομβαίῳ ἀγῶνι, χαλκὸς τὸ ἄθλον δίδοται. ὅτι
ἈρχίνⓄ, Ἀργείων γυρόμυⓄ βασιλεὺς, ὃς καὶ ἀγῶνα
πρῶτⓄ σωείησεν, τεχθεὶς ἱππὶ τῆς τῶν ὄπλων κατα-
σκόψης, ἀπὸ τέτων καὶ πλὴ τῶν ἄθλων θρόσιν ἐπιήσεν.
 Carnes verò boum istorum centum populo ex
 lege distribuebantur. Idem Scholiastes eodem
 loco. *Ἐκατόμβαια ἧ ὁ ἀγὼν λέγεται, ὅτι πομπῆς μεγά-*
λης προηγούνηται ἐκατὸν βόες, ἧς νόμⓄ κρεανομείδων πῶ-
σι τοῖς πλίταις. Didymus etiam Ægmetis tribuit,
 qui nimirum ab Argiuis acceperant, quorum
 coloni erant. Schol. Pindari Pyth. Od. VIII.
Ὡς καὶ ἐν Αἰγίνῃ Ἡραίων ἀγομάμων, κατὰ μίμησιν τοῦ ἐν
Ἀργεί ἀγῶνⓄ. ἀπικει γὰρ Ἀργείων Αἰγινήται. Δίδυ-
μⓄ δὲ φησι πὲρ Ἐκατόμβαια αὐτὸν νυῖ λέγειν, ἱππικώ-
ρον ἀγῶνα Αἰγινήτων, ἀπὸ τῆς συγγένειας. Quin &
 Laceda-

Lacedæmonij quorannis celebrabant, quia regio ipsorum vrbes centum haberet. Eustathius ad Iliad. β'. Η Λακωνική τὸ παλαιὸν μὲν ἑκατόμπολις, καὶ τὰ ἑκατόμβαια διὰ τοῦτο ἐθύετο ἐκεί κατ' ἔτα. Et ad Iliad. δ'. Ἐκ τοῦ ἑκατόμβη Δωρικῆ προση, καὶ πρῶσ-
λήφει τοῦ ἰ, & ἑκατόμβαια.

ΕΚΑΤΟΜΦΟΝΙΑ.

Peragebant Ioui Ithomata Messenij, si quando hostes centum cecidissent. Pausanias in Messenicis. Ἐθύσε δὲ καὶ τῷ Διὶ τῷ Ἰθωμάτα πλὴν θυσίαν, καὶ ἑκατομόφονια ὀνομάζουσιν. Αὕτη δὲ καθ' ἑσθίαν μὲν ἐκ παλαιούτων. Θύειν ἣ αὐτῶν Μεσσηνίων ἐνομίζετο, ὅποσοι πελεμῖς ἀνδρας κατεργάσωντο ἑκατόν. Fulgentius lib. De Prisco Serm. in Nestendes. Diophantus Lacedæmonius, qui De sacris Deorum scripsit, ait apud Messenios Ioui solere sacrificari sacrum, quod ἑκατομόφονια appellatur. Si quis enim centum hostes interfecisset, Ioui homine sacrificabat apud Ithomen.

ΕΚΔΥΣΙΑ.

Phæstij celebrabant, & sacra faciebant Latonæ Phytixæ. Antoninus Liberalis Metamorph. xvii. Ταύτης ἔτι μέμνηται πῆς μετὰ Βελλῆς Φαίστοι. Ἐθύσε Φυλίη Ληπτῆ, ἣ τις ἔφυσε μήδεα τῇ κέρη, καὶ πλὴν ἐορτῶν ἑκάδοισα καλεῖσιν, ἕπει πὸν πέπλον ἠπαίει ἐξέδου. Vide ibi totam festi originem.

ΕΛΕΝΙΑ.

Lacones celebrabant, in honorem, ut puto, Helenæ. Hesychius. Ἑλένια, ἑορτὴ ἀγυμνῆ ὑπὸ Λακωνῶν. Colebatur enim templo proprio iuxta Sebrium vicum, prope sepulcrum Alcmanis. Pausanias Laconicis. τῶ Σεβρίῳ δὲ ἐστὶν ἐν Διεξιῶ, μνήμα Ἀλκμάνου, ᾧ πηγήσων ἄσματά, ἐδὲν ἐς ἡδονὴν αὐτῶν ἐλυμνίατο τῶν Λακωνῶν ἡ γλῶσσα, ἥκιστα παρεχομένη τὸ εὐφρονον. Ἑλένης δὲ ἱερά καὶ Ἡρακλέους, τῆς μὲν ἀπὸ κησίων πρὸ Ἰάφου πρὸ Ἀλκμάνου, πρὸ δὲ ἐγγυμνῶν πρὸ τείχεος. In Therapnis cultam, vna cum Menelao, Paride, ac Deiphobo, testatur Æneas Gazæus Theophrasto. τὸν γοῦν Μενέλεων, καὶ νῆ Δία πῶ Ἑλένῳ, μετὰ τὴν Ἀλέξανδρον, μετὰ τὴν Διήφοβον, ἐν Θερσπναίς τῶ Λακωνικῆς τοῖς θεοῖς συναρθεμοδόντες μετ' ἐκείνων ἄδουσι, θυσίαις τε καὶ ἀναθήμασι θεραπεύοντες. Ita rectè locum illum nuper restituit in Varijs suis Lectionibus, V. N. & A. Ioannes Rutgersius, Serenissimi Suecorum Regis consiliarius. De eâ, ac Menelao, refert Isocrates in Encomio. Ἐν Θερσπναίς τῶ Λακωνικῆς θυσίας αὐτοῖς ἀγίας καὶ παλῆρας ὀπιπλοδῶσι, ἐχ' οἷς ἤρωσι, ἀλλ' ὡς θεοῖς ἀμφοτέροις εἶσι. Celebrabant festum virginis, mulo vectæ, aut curru storeâ iniectâ tecto, sub quâ pompam deducebant in templum Helenæ. Obseruo alibi apud Hesychium. καὶ ἀθρα, ἀσράθη, ἡ ἀμαξία, ἀπλέγματά ἔχουσα, ἢ φ' ὡν πομπῶσι καὶ παρθένοι, ὅταν εἰς τὸ τῶ Ἑλένης ἀπίωσι.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ.

Plataenses celebrabant in Bœotiâ. Schol. Pindari Olymp. Od. VII. Τελοδόντη δὲ ἐν Βοιωτία Δίαφοροι ἀγῶνες. ἐν μὲν Θεσπειαῖς, τὰ Ἐραλίδαι. ἐν δὲ Πλαταιαῖς, τὰ Ἐλευθέριαι. Heniochus apud Stobæum Serm. XXXIX. Ἐλευθέριαι ἀφίκεντο Ἰύσσασι ποπ. Erat autem agon gymnicus, coronarius, celebrabaturque in honorem Iouis Eleutherij. Strabo, vbi de Eleutheris agit, lib. IX. Ἰδρύσαντο τε Ἐλευθερίας Διὸς ἱερόν, καὶ ἀγῶνα γυμνικὸν σεφανίτιν ἀπέδειξαν, Ἐλευθέριαι παρασηροδύσαντες. Scholiastes Anthologiae Epigramm. Græc. lib. II. Tit. I. μετὰξὺ Κιθαιρῶν ὅ καὶ Θεῶν, ἐν ὁδῷ τῇ εἰς Ἀθλάας καὶ Μέγαρον. ὡρᾶρρεῖ δὲ αὐτάς Ἀσωπὸς· ἔνθα Μαρδώνιον καὶ τὰς λ' μυριάδας Ἐκλιῶνες ἐψέφαντες ἰδρύσαντο Ἐλευθερίας Διὸς ἱερόν. καὶ τῆς ἐν μάχῃ τελευτήσαντας δημοσίᾳ θάψαντες, ἀγῶνα γυμνικὸν σεφανίτιν ἀπέδειξαν τὰ Ἐλευθέριαι. Et quidem quinto quoque anno. Currebant autem armati ante aram, maximis cursus propositis præmijs. Pausanias Bœoticis. οὐ πύρρῳ δὲ δὴ τῶ κενῶ τ' Ἐκλιῶνων, Διὸς ἔστιν Ἐλευθερίας βωμός. τῶτων μὲν δὴ χαλκῶ, τῶ Διὸς δὲ πόν τε Ἐωμόν καὶ τὸ ἀγάλμα ἐποίησαν λακῶ λίθῳ. ἀγῶσι δὲ καὶ νῦν ἔστι ἀγῶνα Δία ἔτις πέμπτης, τὰ δὲ Ἐλευθέριαι, ἐν ᾧ μέγιστα δῶρα πρὸς κείνῳ δρέμει. θέουσι δὲ ὠπλισμένοι παρὰ τῶ βωμῶ. Eustathius ad Iliad. β'. Πλαταιαί, μετὰξὺ Κιθαιρῶν ὅ καὶ Θεῶν, ἐν ὁδῷ τῇ εἰς Ἀθήνας ἢ Μέγαρον, ὡρᾶρρεῖ δὲ αὐτάς ὁ παραρηγῶν Ἀσωπὸς, ἔνθα

ἔνθα Μαρδόνιον ἢ τὰς τετρακοντὰ μυριάδας Περσῶν Ἐλ-
 ληνες ῥύσαντες, ἰδρύσαντο Ἐλδθερίαι Διὸς ἱερόν. ἢ τὸς
 ἐν μάχῃ τελευτήσαντας δημοσίαι θύσαντες, ἀγῶνα γυμνι-
 κὸν σφρανίτιον ἀπέδειξαν τὰ Ἐλδθερία. Singulis
 quinquennijs celebrari consueuisse, obserua-
 mus quoque apud Plutarchum in Aristide. Ἐκ
 τῆς γηουδής ἐκκλησίας κωνῆς τῶν Ἑλλήνων, ἔγραψεν
 Ἀρξείδης ψήφισμα, σωτέονα μὴ εἰς Πλαταιὰς καθ'
 ἕκαστον ἐνιαυτὸν τὸς ἀπὸ τῶν Ἑλλάδου περιβέβηκεν ἢ θρω-
 ρὸς, ἀγῶνα δὲ πενταετηριὸν ἀγῶνα τῶν Ἐλδθερίων.
 Mox Platæenses quotannis celebrare cæperunt;
 quod hunc in modum faciebant. Mæmacterio-
 nis mensis die decimo sexto pompam agebant
 primâ luce, quam antecedebat tubicen classi-
 cum canens, sequebantur verò plaustra myrto &
 coronamentis plena, vnâ cum tauro nigro. in-
 ferium vinum, lacque in amphoris, olei item &
 vnguenti plenas hydrias, pueri ingenui porta-
 bant. quia enim pro libertate viri illi, quibus
 fiebat, occubuissent; nulli seruo ministrare hîc
 licebat. Post hos omnes archon Platæensis
 ibat, cui aliâs neque ferrum attrectare, neque
 vestem, præter candidam, gestare permissum;
 isque tunc puniceo sago amictus, sumptâ ex ta-
 bulario hydriâ, gladiumque manu tenens, per
 mediam urbem ad monumenta procedebat. Ibi
 aquâ è fonte petitâ, ablucere pilas, & inungere;
 immolatoque inde tauro, Iouem, Mercurium-
 que τὸν Χρόνιον, precatus, viros illos fortes, qui
 pro Græciâ occubuissent, ad cœnam, & infe-
 rias,

rias, inuitasse. tum craterem vino plenum cum effudisset, propinare se illis viris, qui pro Græciæ libertate vitam posuissent, inquebat. Narrat loco citato Plutarchus. Τοῦ μαιμακτηρῶν μίως, ὅς ἐστι τῶν Βοιωτῶν Ἀλάλκωδρίου, τῆ ἕκτη ἔτη δέκα πέμπτοι πομπῶν, ἧς προηγείται μὲν αὐτῇ ἡμέρᾳ σιλπηγκτῆς, ἐγκελεύουσι δὲ τὸ πολεμικόν· ἔπονται δὲ ἅμαξαι, μύρρινης μεσαί, καὶ στεφανωμάτων, καὶ μέλας τῶν καὶ χροῶν οἴων, καὶ γάλακτος, ἐν ἀμφορεῦσιν, ἐλαίαι τε καὶ μύρα κρωσῶν νεανίσκοι κομίζοντες ἐλώθηροι. δῶλον γὰρ ἔδενός ἐξέσι τῷ περὶ τὴν Διακονίαν ἐκένωλον προσάψασθαι, διὰ τὸ τὰς ἀνδρας δοποθανεῖν ὑπὲρ ἐλώθηρας. ἔπειτα πάντι δὲ τῷ Πλαταγέων ὁ ἀρχων, ὃ τὸν ἄλλον χρόνον ἔτε σιδήρα θύραν ἐξέσι, ἔθ' ἔτερον ἐδίθητε πάλιν λωκῆς ἀναλαβεῖν, τότε χιθῶνα φοινικῶν ἐνδεδυκώς, ἀρχαίμυρος τε ὑδρίαν ἀπὸ τοῦ γεμματοφυλακίαι, ξιφῆρας ἔπειτα τὰς τῶν ἀφῶν προαγὰ διὰ μέσης τῆ πόλεως· εἶτα λαβῶν ὕδαρ ἀπὸ τῆ κρήνης, ἀπολῆει τὰς σήλας, καὶ μύρα χροῶν. καὶ τὸν τῶν καὶ χροῶν εἰς τὴν πυρᾶν σφάζας, καὶ κατὰ ξάμυρον Διὸς, ἔπειτα Ἐρμῆ Χρονίω, τῶν ἀκαλεῖ τὰς ἀγαθῶν ἀνδρας, τὰς ὑπὲρ τῆ ἑλλάδος ἀποθάνοντας, ἔπειτα τὸ δέπνον, καὶ τὴν αἰμοκρίαν. ἔπειτα κρατῆρα κερύκας οἴων, καὶ χεῖραμυρον, ἔπειτα Προπίνω πῆς ἀνδράσι πῆς ὑπὲρ τῆ ἐλώθηρας τῆ ἑλλάνων ἀποθανούσι. ταῦτα μὲν ἐν ἑνὶ ἔτι νυκτὶ Διαφυλάττησιν οἱ Πλαταγῆες. Et Samij, cum gymnasium Amori consecrassent, festum quoque hoc nomine instituerunt. Athenæus lib. III. Σάμιοι ὅ, ὡς Φησὶν Ἐρξίας ἐν Κολοφωνιακῶν, γυμνάσιον ἀναθέντες τῶ Ἐρωῖ, τὸ διὰ τῶν ἀγορῶν ἐορτῶν Ἐλώθηρα προσήγορῶσαν. Aliàs Ἐλώθηρα priuatim celebrabant

itidem, qui è seruitute in libertatem essent restituti. Eustathius De Ism. lib. x. Σωρορχόμεθα τὸ πῖς ἡμεῖς, καὶ παιανίζοντες Ἐλευθέριον. Iterum xi. τῆ δὲ ὑπεραία πάλιν Ἰππὶ τὸν βωμὸν θυρόμενοι, δίαφνης ἐστὶ Φανωμήοι τὰς κεφαλὰς, ἐπανηγουρίζομεν Ἐλευθέρια. Et Toxilus seruus, quasi liber factus, peregrè profecto hero, apud Plautum Persâ, Act. i. Sc. i.

Basilicè agito Eleutheria. —

ΕΛΕΥΣΙΝΙΑ.

De his libro singulari à me dictum.

ΕΛΛΩΤΙΑ.

Europæ sacra, apud Cretenfes. Hesychius. Ἐλλώλια. ἑορτὴ Εὐρώπης ἐν κρήτη. Dicta nimirum, quod coronam tunc è myrto, viginti cubitos in ambitu habentem, solenni pompâ cum Europæ ossibus veherent, quam Ἐλλωλίδα appellabant. Athenæus lib. x.v. Σέλωκε δὲ ἐν ταῖς Γλάσσαις Ἐλλωλίδα καλεῖσθαι φησὶ τὸν ἐκ μυρρίνης σπλεκόμενον σέφανον, ὄνα τὸν πλείεστον πηχῶν εἶκοσι, πομπάειν τε ἐν τῆ ᾗ Ἐλλωλίαν ἑορτῆ. φησὶ δὲ ἐν αὐτῷ τὰ τ' Εὐρώπης ὅσα κερμίζεσθαι, καὶ ἐκάλειν Ἐλλωλίδα. ἀνοδοῦ δὲ καὶ ἐν Κορινθῷ τὰ Ἐλλώλια. Alijs corona ipsa Ἐλλωτίς dicta commemoratur. Hesychius. Ἐλλωτίς, Εὐρώπης σέφανος, πηχῶν εἶκοσι. De Europæ isto nomine, est Etymologi quoque locus. Ἐλλωτίς, ἢ Εὐρώπη τὸ παλαιὸν

λαῖον ἐκαλεῖτο. ἢ ὅτι οἱ φοίνικες τῶν παρθένων Ἑλλωλίων
καλοῦσιν ἢ ὡς τὸ πᾶν ἐλεῖν. ὅτι ὑπὸ τῶν ἑλλωλίων, κατὰ τὸ
μῦθον. Quæ si vera etymologia fuerit, vnico λ
nomen hoc scribendum erit. Sed duplicia πᾶ
Ἑλλωλία fuisse obseruo; hæc apud Cretenses, Eu-
ropæ propria, de quibus nunc à me dictum: ista
verò apud Corinthios, Mineruæ τὸ Ἑλλωλίδιον.
Vtraque videmus in citatis Athenæi verbis. De
postremis verò sunt ista apud Auctorem Ety-
mologici. Ἑλλωπῆς, Ἀθλωᾶ ἔττω καλεσμένη ἐλιμᾶτο ἐν
κορίνθῳ. καὶ ἑορτὴ, Ἑλλωλία. εἶρηται ἢ Ἑλλωπῆς ἢ θεός, ὅτι
Βελλεροφόντης τὸ Πήρασον ἵππον ἐλών κατὰ ὑποθήκην καὶ
συμμαχίαν τὸ Ἀθλωᾶς ἐχαλίωσε. καὶ δὴ τὸ πᾶν ἐλεῖν τὸν
ἵππον, Ἑλλωλίαν προσηγόρευσεν αὐτῶν καὶ ἱερὸν αὐτῇ
ιδρύσαστο. καὶ πᾶν Ἑλλωλία, ἑορτὴ. ἢ δὴ τὸ πᾶν πρὸς Μαργα-
θῶνα ἔλσς, ἐν ᾧ ἵδρυται. Atque hæc sunt, quæ com-
memorat Pindarus Olymp. Od. xiiii. vbi fusè
Scholiastes rem exponit, cuius verba repræsen-
tat in suo *De Festis* Opere eruditissimus amicus
noster, Petrus Castellanus.

ΕΛΩΡΙΑ.

Apud Siculos agitata, iuxta Elorum; ac cer-
tamen tunc celebratum. Meminit eius Hesy-
chius. Ἑλώριον ἀγών, πλέμνιον ἔστι Ἑλώρες πο-
ταμοῦ.

ΕΜΠΛΟΚΙΑ.

Apud Athenienses erant. Hesychius. Ἐμπλοκία, ἑορτὴ τῶν Ἀθηναίων, ὡς τὸ σὺν ταῖς θεαῖς παρεκέρμαρον γυναιξίν.

ΕΝΗΛΙΑΞΙΣ.

Enyalij festum erat. Hesychius. Ἐνηλίαξις, ἑορτὴ τῶν Ἐνυαλίων. Sed scribendum censeo, Ἐνυαλίαξις. Sic postea. Ἐνηλιζέειν, τὴν Ἐνυαλίαν ἑορτὴν ἀγῆν. Iterum scribendum censeam, Ἐνυαλιαζέειν.

ΕΠΑΧΘΗΣ.

Celebrabatur à Bœotijs, in honorem Ceresis τῆς Ἀχαιῶς; quod nimirum tunc Ceres ob Proserpinæ descensum cum dolore conflictaretur. Plutarchus De Iside, & Osiride. Καὶ Βοιωτοὶ τὰ τῆς Ἀχαιῶς μέγαρα κινουσί, Ἐπαχθῆ τὴν ἑορτὴν ἐκείνων ὀνομάζοντες, ὡς διὰ τὴν τῆς Κόρης καθοδὸν ἐν ἄχθῃ τῆς Δήμητρος ἕσης.

ΕΠΙΔΗΜΙΑ.

Festum priuatum erat familiare, & propinquorum, amicorumque; qui id celebrabant, aliquo à peregrinatione domum feliciter reuerso. Himerius in Propemptico Flauiani. Περὶ μάλιστα

μυσίασαι, ἐπιδήμιον· πρὶν Ἐπιδήμια ἴσαι, θεοῖς ἐσθλοῖς δαχόμεθα.

ΕΠΙΔΗΜΙΑ ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ.

Delphis agitabatur hoc festum, ceu in Apollinis præsentis honorem. Procopius in Epistola quâdam ad Zachariam. οὐδὲ γὰρ οἱ Δελφοὶ ὅλως ἀλλῶν ἀπεινᾶν τὸν Πύθιον ἔλαιντο, εἰ καὶ παρόησθε ἑστῶς ἑορτῶν ἀγασσι τῶν Ἐπιδημίαν Ἀπὸλλωνος.

ΕΠΙΘΡΑΚΙΑ.

In Apollinis honorem peragebatur. Hesychius. Ἐπιθρακία, ἑορτὴ Ἀπὸλλωνος.

ΕΠΙΚΛΕΪΔΙΑ.

Cereri celebrabant Athenienses. Hesychius. Ἐπικλεΐδια, ἑορτὴ Δήμητρος Ἀθήνησι. Eidem Deæ

ΕΠΙΚΡΗΝΑΙ

peragebantur apud Lacedæmonios. Idem Hesychius nobis auctor. Ἐπικρήναι, ἑορτὴ Δήμητρος ὠρεῶν Λάκωνων. Puto unâ literâ transpositâ scribendum, Ἐπικρήνια.

ΕΠΙΝΙΚΙΑ.

Celebrabant post victoriam aliquam partam ;
 & Επινίκια ἑορτὴ alibi dicitur apud Plutarchum.
 Itaque sacra tunc etiam faciebant, quod dice-
 bant Επινίκια θύειν. Dionysius Halicarnassicus
 Rom. Antiquit. lib. ΙΙΙ. καὶ θύσαιτες τὰ Επινίκια
 τοῖς θεοῖς, ἐν δὲ παθέραις ἴσαν. Polyænus lib. v. Καρ-
 χηδονίης νικητῶν, θύων Επινίκια πεντακιστῶν ἀνδρῶν, τὸς
 ὑπὸ πύργῳ Ἰππὶ τῷ ἑστίαν ἐκάλεσεν. Phalaris in Epistolâ ad
 Paurolam. Σεφαινώσι μὲν ὅ ἂν αὐτὸν ἡμέραν μίαν, ἐν ἣ
 τοῖς πατράοις θεοῖς Επινίκια τῷ πρὸς Λεοντίνας μάχης ἐβου-
 θύτην, τὸν αὐτὸν ἀπέσταλκα δῶρον Εὐρυδία τῇ μητρὶ σε.
 Brutus in Epistolâ ad Cyzicenos. Νῦν δὲ τὰ βέλτεστε
 δὲ χεῖροι παρὶ σε, καὶ νῆ Δία προσδοκῶντες, εἰ καὶ τῶν
 Επινικίων ἀπελαθησόμεθα ὡς ἐχθροὶ, τῷ γοῦν χαρῶς μετέ-
 ξομεθ' ὡς φίλοι. Insignis est Andocidis locus κατὰ
 Ἀλκιβιάδου. Τὰ πρῶτα ὡς τῶν δέχθῃτων αἰτησί-
 μῳ, ὡς εἰς τὰ πινάκια τῇ πρῶτῃ τῷ ἑστίαν χηρσίμῳ,
 ἐξήπατησε. Sed legendum illic, εἰς τὰ πινάκια τῇ πρῶ-
 τῃ τῷ θύσας χηρσίμῳ, moneo in libro De Pa-
 nathensis, cap. χχιιι. Herodianus lib. ΙΙΙ.
 Ἐπέτελεσε δὲ καὶ Επινικίον ἀγῶνα, τὸς πινταχίθην μα-
 σικῆς τε ὑποκρητῶν, καὶ ἀνδρείας μαθητῶν, μετὰ πεμφά-
 μῳ. Cydonius De Contemn. Morte. Πολ-
 λοὶ θύουσι, καὶ ἀπέδωσαν Επινίκια, καὶ σεφαινοῦνται, καὶ
 λαμβάνουσιν ἀρετῆα. Heliodorus lib. ΙΧ. Θυσίας
 Επινικίας commemorat. οὗτοι μὲν, ἔφη, πρῶτοι ληφ-
 θέντες εἰς ἀπαρχὴν τῆς πόλεως σώζονται κατὰ τὰς Ἐπι-
 νικίας

νικίαις θυσίαις. Quin choreas quoque agitabant. Eustathius De Amoribus Ismenia, lib. x. Ἀδύσιν ἀναγώγια, καὶ χοροὺς ἐπιπνίκια. Et præanas quoque cantabant. Apud eundem initio libri xii. Ἐπιπνικίαι ἐλάττωμα, ἐπιπνικίαι. Item conuiuium instituebant, idq; summâ cum hilaritate transigebant; itaque est in citatis Dionysij verbis. Θύσαντες τὰ ἐπιπνικία τοῖς θεοῖς, ἐν δὲ παθείαις ἦσαν. Et apud Polyænum vides, loco citato. Θύων ἐπιπνικία πεντακισίους ἀνδρας, τὸς ὑπόπλους ἐπιπνικίαις ἐκάλεσεν. Ἐν μὲν δὲ μεγαλοπρεπέως ἢ τῶν κληθέντων ἐστὶν. Atque hoc est, quod Demosthenes alibi dicit, τὰ ἐπιπνικία ἐστὶν. Lucianus Var. Hist. lib. ii. Ἐστὶν τὸ ἐπιπνικία, καὶ ἑορτὴν μέγιστον ἦγον. Huiusmodi autem sacrificia ac festa, præscribit Imperatori, seu necessaria, Onosander Strategici cap. xxxiii. Ἀνακαλεσάμενος δὲ ἐκ τῆς μάχης, πρῶτον μὲν ἀποδιδότω τοῖς θεοῖς θυσίαις, καὶ πομπαῖς, αἷς ἐκ τοῦ καιροῦ χρηστὰ πάρεστι.

ΕΠΙΣΚΑΦΙΑ.

Apud Rhodios celebrabatur. Hesychius. Ἐπισκάφια, ἑορτὴ τῶν Ῥοδίων.

ΕΠΙΣΚΗΝΙΑ.

Lacedæmonij celebrabant. Hesychius. Ἐπισκηνία, ἑορτὴ ἐν Λακεδαιμονίαις. Ita scribendum putato, non Ἐπίσκηνια.

ΕΠΙΣΚΙΡΑ. ΕΠΙΣΚΙΡΩΣΙΣ.

Cereri, & Proserpinæ, celebrabatur ab Atheniensibus. Stephanus in ΣκίραⓈ. Σκίρα δε κέκληται. πνὲς μὲν, ὅτι Ἰππὶ σκύρω Ἀθλώσι. ἄλλοι δὲ, διὰ τῶν γυμνασίων ἱερῶν Δημήτερι καὶ Κόρη. καὶ ἡ εἰσοτὴ αὐτῆ Εὔπισκίρα κέκληται. Straboni Εὔπισκίρωσις dicitur, lib. IX. Καὶ τὸ πⓈ Σκίρα ἐν τῇ Ἀΐτικῇ, καὶ Εὔπισκίρωσις ἱεροποιία ἴσ.

ΕΡΑΤΙΔΙΑ.

Thespientes celebrabant, in honorem Cupidinis. Scholiastes Pindari Olymp. Od. VII. Τελούσται δε ἐν Βοιωτία διάφοροι ἀγῶνες, ἐν αὐτῷ Θεσπιάϊς, τὰ Ἐρατίδια. Sed legendum est, Ἐρωτίδια. Athenæus lib. XIII. Θεσπιεῖς τε τὰ Ἐρωτίδια ἱμῶσι, καθὰ Παναθηναῖα Ἀθηναῖοι. Eustathius extremo Commentario ad Iliad. ὦ. Θεσπιεῖς γούν ἘρωτίⓈ χάριν τὰ Ἐρωτίδια ἤγον, ὡς οἶά τινά Ὀλύμπια, Ἐ Παναθηναῖα. Eadem erant sine dubio.

ΕΡΩΤΙΑ,

Scholiastes idem Pindari loco citato. Ἐν μὲν Θεσπιάϊς, Ἐρωτία. Celebrabant autem quinto anno. Plutarchus in Erotico. Τὰ Ἐρωτία Θεσπιέων ἀγόντων. ἄγασι γὰρ ἀγῶνα πενταετηρῆν, ὡσπερ καὶ ταῖς Μέσσης, καὶ τῷ Ἐρωτί, Φιλολίμῳ πάνυ, καὶ Λαμπρῶς.

Ita

Ita illic lego; non, τὰ Ἐρωτικά. Et corrigendus item Pausanias in Bœoticis, vbi grauius corruptum huius festi nomen. Περιοικεῖσι δὲ καὶ ἄνδρες τὸ ἄλλο, καὶ ἑορτῶν τε ἐπιταῦθα οἱ Θεσπιεῖς καὶ αἰγῶνα ἄγχι Μεσσηῖα. ἄγχι δὲ καὶ τὰ Ἐρωτικά, ἄθλα ἔμυσικήσιν μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀθληταῖσιν πῆντες. Perperam editur. Ἄγχι δὲ καὶ τῷ Ἐρωτικῷ ἄθλα ἔμυσικήσιν μόνον, ἀ. Et video μυσικῶσιν pro μυσικήσιν placuisse etiam doctissimo Interpreti, Romulo Amasæo. Nec placet verò, quod virum doctum arbitrari video, solennitatem Musis atque Amori communem fuisse; nam diuersa omninò erant, & diuerso item nomine appellabantur: atque vt hæc Ἐρωτικά dicta, ita ista Μεσσηῖα nominata. Celebrabant vtrumque festum Thespenses, sed non simul. Isto festo sacra Amori faciebant, placandis inter coniuges diffidijs. Obseruo apud Plutarchum in Erotico citato, Ὁ γὰρ πατήρ, ἐπεὶ πάλαι, πρὶν ἡμᾶς γινέσθαι, τῶν μητέρων νεωστὶ κεκοσμημένων ἐκ τῆς γυναικὸς τοῖς γονεῦσιν αὐτῶν Διαφορᾶς, καὶ ἐσέσεως, ἀφίκετο τῷ Ἐρωτικῷ θύσων ὅτι τῶν ἑορτῶν, καὶ ἤγε τῶν μητέρων. καὶ γὰρ τῷ ἐκείνης ἢ δόχῃ, καὶ θυσία.

ΕΡΓΑΤΙΑ.

Herculi celebrabantur apud Lacones. Hefychius. Ἐργατία, ἑορτὴ Ἡρακλεῖ πελαγονίῃ τῷ Λακωνίῳ.

ΕΡΕΘΥΜΙΑ.

Apollini τῷ Ἐρεθυμίῳ peragebant Lycij. Hesy-
chius. Ἐρεθύμιον, Ἀπολλων ὡς Λυκίοις. καὶ ἑορτῆ.
Ἐρεθύμια.

ΕΡΚΗΝΙΑ.

Cereris festum erat. Hesychius. Ἐρκήνια,
ἑορτὴ Δήμητρος.

ΕΡΜΑΙΑ.

Mercurio celebrabantur. Pollux lib. i. cap.
i. sect. xxxii. vbi de festis agit. Μερσῶν, μερ-
σεῖα. Ἐρμος, Ἐρμαία. Theodoretus Therapeut.
vii. Ἀπεκλήρωσε πανηγύρεως ἐκάστῳ τῶν δαιμόνων, ἐκ
τῆς προσηγορίας ὀνομάζουσαι τὴν ἑορτήν. Ἐρμαία, καὶ Κρό-
νια, καὶ Προσδώνια, καὶ Ἡραλία. Celebrabantur in
palæstris. Æschines in Timarchum. Περὶ παι-
δαγωγῶν Ἰπτιμελείας, καὶ περὶ μερσείων ἐν ταῖς διδασκα-
λείοις, καὶ περὶ Ἐρμαίων ἐν ταῖς παλαίστραις. Et quidem
per comestationem, promiscuamque libidinem.
Exprobat id Diogenes Cynicus in Epistolâ quâ-
dam ad Græcos. Ἐν τε γυμνασίοις, ὅταν ἦ τὰ καλὸν
ἔρμα, ἐδίετε, πίνετε, μεθύετε, σωμασίας περαίνε-
τε, ἐκ τῶν ἐναυλίων περαίνεσθε. Hæc est causa, cur
lege cautum apud Athenienses esset, ne id tem-
poris gymnasiarchæ adultum quemquam ingre-
di in

di in gymnasium sinerent; qui fecissent, lege de ingenuorum corruptelâ tenebantur. Verba legis ecce ista apud Æschinem in citatâ Oratione. Οἱ γυμνασάρχαι ταῖς Ἐρμαίοις μὴ εἰάτωσαν συγκαθίεναι μηδένα τῶν ἐν ἡλικίᾳ, τρεῖς μὴδενί. εἰὼν δὲ Ἰππικρέω, καὶ μὴ ἐξείργῃ πρὸς γυμνασίᾳ, ἔνοχον ἔσω ὁ γυμνασάρχης τῷ τῶν ἐλευθέρων φθοραῖ νόμῳ. Celebrabant præter Athenienses etiam in Arcadiâ Pheneatæ. Pausanias in Arcadicis. Θεῶν δὲ ἡμῶσιν Ἐρμῶ φενεάται μάλιστα, καὶ ἀγῶνα ἄγασιν Ἐρμαία. Et in Elide Cyllenenses, apud quos membri arrecli specie Deus colebatur. Pausanias Eliac. II. τὸ δ' Ἐρμὸς δὲ (ἐν Κυλλήνῃ) ἀγάλμα, ὃν οἱ Ταύτη περὶ σῶς σέβουσιν, ὁρθεῖν ἔστιν αἰδοῖον Ἰππὶ πρὸς Ἐσθρα. Artemidorus lib. I. cap. XLVII. εἶδον δὲ καὶ ἐν Κυλλήνῃ γλυφόμενον Ἐρμὸς ἀγάλμα, εἰδὲν ἄλλο ἢ αἰδοῖον δεδημιουργημένον λόγῳ Ἰνὶ Φυσικόν. Hoc intellexit Philostratus in Vitâ Apollonij lib. V. I. cap. X. καὶ Διονυσίων, καὶ Φαλλοῦ, καὶ τὸ ἐν Κυλλήνῃ εἶδες. Item in Achîâ Pellenenses. Scholiastes Pindari Olymp. Od. V. II. τελεῖται δὲ ἐν μὲν Πελλήνῃ τῷ Ἀχαιῶν ἀγῶν, ὁ καλέμενον Θεοξένια. Ἰνὲς δὲ, καὶ τὰ Ἐρμαία. Iterum Od. IX. οἱ δὲ ἀγῶν ἐν Πελλήνῃ, Ἐρμαία ἐκαλεῖται. Et Cretenses, apud quos epulantibus tunc seruis domini famulabantur. Athenæus lib. XIV. Ἐν Κρήτῃ γὰρ τῇ τῶν Ἐρμαίων ἑορτῇ τὸ ὅμοιον γίνεται, ὡς φησὶ Καρύσιος ἐν Ἰσορκεῖς Ἰππομνήμασι. Διωχιδέων γὰρ τῶν οἰκετῶν εἰ δεασόμενοι ὑπηρετοῦσι πρὸς τὰς Διακονίας. Tanagræi in Bœotiâ Mercurij κερκοφῆρες festum habebant, eoquæ, qui è iuventute vrbana

pulcerrimus censebatur, arietem humeris portans muros circumambulabat. Pausanias in Bœoticis, vbi de eo agit. Ὅς δὲ αὐτὸν εἶναι τὸ ἐΦήβων ποροκρητὴ τὸ εἶδ' αὐτοῦ κάλλιστον, ἔτι αὖ ἐν Ἐρμῶδ τῇ εορτῇ παρ' Ἰησον ἐν κύκλῳ τοῦ τεύχεος ἔχων ἄρνα ὅτι τῶ μῶν.

ΕΡΣΗΦΟΡΙΑ.

Vide supra Ἀρρηφέλια.

ΕΡΩΤΙΑ.

Vide supra, Ἐραλίδια.

ΕΣΤΙΑΙΑ.

Vestæ sacra. Corruptissimus est locus in Excerptis Gloss. Græcolat. *Vestalia*, θεραία. Emenda. V. Ἐσίαια. Hesychius. Ἐσίαια θύρα. ἡσάν ἕνες θυσία, ἀφ' ὧν ἔχουσιν τε ἡμετέραν, ἢ ἐξενεγκεῖν. Et obserua; ex ijs, quæ Vestæ immolabantur, neq; alteri quicquam dare, neque efferre etiam licebat. Ac nihil quidem dare licuisse inde alteri, etiam ex Tarrhæo constat. Ἐσία θύεις. ὅτι τὸ μηδενὶ ἐραλίδως μετέδιδόντων. δι' ἔθους γὰρ ἡμῶν πᾶσι παλαιούσις, ὅποτε ἔθουσι Ἐσία, μηδενὶ μετέδιδόναι τὴ θυσίας. Ita rescribo; nam malè vulgatum est, μετέδιδόναι τῆς ἐσίας. Porrò efferri nihil solitum, testatur Apostolus Cent. IX. Prouerb. XXI. Ἐσία θύει. οἱ γὰρ Ἐσία θύοντες, ἔδεν ἐξέφερον τὴ θυσίας. Et Diogenianus

nianus Cent. II. Prouerb. XL. Ἐστία θύψ. Ἰπὶ τῶν
 κρύφα πρᾶσιόντων. οἱ γὰρ Ἐστία θύοντες, ἔδεν ἐξέφερον τῆ
 θυσίας. Iterum Cent. IV. Prouerb. LXXIII.
 Ἐστία θύψ. Ἰπὶ τῶν πολλὰ ἐσιώντων. παρόσον οἱ ταύτη θύον-
 τες, ἔδεν τῆ θυσίας ἐξέφερον. Sacrificabant autem ei
 primitias. Hesychius. Ἀφ' ἐστίας ἀρχόμεθ. πα-
 ροιμία. μετηνήκεται δὲ ἀπὸ τῶν πρὸ τὰ ἱερά δρωμένων.
 ἔθθ γὰρ λέ τῆ Ἐστία τὰ ἀπάρχαι ποιῆσθαι. Sed cor-
 rupta illic verba sic restituo. π. τὰ ἱερά δρωμένων.
 Eustathius Odyss. ἦ. Ἀφ' ἐστίας ἀρχόμεθ. ἦ γὰρ
 ἐκ τῶν κρησίονων, ἢ ἐκ τῶν οἰκείων. μετήκεται δὲ φασιν ὁ
 λόγθ, ἐκ τῶν ἱερῶν. ἔθθ γὰρ, Ἐστία πρῶτον ἀπάρχε-
 σθαι. Habes quoque apud Zenobium Cent. I.
 Prouerb. XL.

ΕΤΑΓΓΕΛΙΑ.

Euangelo, antea Pixodoro dicto, ob nun-
 tiatam marmoris inuentionem, Ephesij quot-
 mensibus celebrabant; pœnâ etiam constitutâ,
 si fortasse neglexissent. Vitruuius lib. x. cap. vii.
*Pixodorus fuerat pastor, is in his locis versabatur. Cùm
 autem ciues Ephesiorum cogitarent sanum Diana ex
 marmore facere, decernerentq̃, à Paro, Proconnoſo, He-
 racleâ, Thaso, uti marmore, per id tempus propulsi oui-
 bus Pixodorus in eodem loco pecus pascebat. ibiq̃ duo
 arietes, inter se concurrentes, alius alium præterierunt;
 & impetu facto, vnus cornu percussit saxum: ex quo
 crustam, que candidissimo colore fuerat, deiecit. Ita
 Pixodorus dicitur oues in montibus reliquisse, & crustam*

cursum Ephesum, cum maximè eâ de re ageretur, detulisse. Ita sua in honores ei decreuerunt, & nomen mutauerunt, ut pro Pixodoro Euanglius nominaretur. hodie quoque quot mensibus in eum locum magistratus proficiscitur, & ei sacrificium facit: & si non fecerit, pœnâ tenetur. Aliàs Διαγγέλια dicebantur, ob res lætas nuntiatas indicta festa, quibus sacra faciebant, amicisq; partes victimarum mittebant. Plutarchus in Agelilao. Ἐθυσεν Διαγγέλια, καὶ διέπεμπε μερίδας τῆς Φίλοις δὸτὸ τῶν πεδυμένων. Xenophon Hist. Græc. lib. I. Αὐτὸς δὲ, ἐπεὶ δὴ ἐκένοι κατέπλεον, ἔθυε ἑ. Διαγγέλια, καὶ τῆς τραλιάτης παρήγγηλε δειπνοποιεῖσθαι. Iſocrates Arcopagiticâ. Ἐπὶ ποσούτης περὶ αἴσεων Διαγγέλια μὲν δὲς ἤδη πεδύκαμν. Aristophanes Equitibus.

—— ἤδη μοι δοκεῖ

Ἐπὶ συμφοραῖς ἀγαθαῖσιν εἰσηγγελιδύμιας

Εὐαγγέλια θύην ἑκατὸν βῆς τῆ θεῶ.

Iulius Pollux lib. I. cap. xxv. Ἡ μὲν τοι ἑπὶ τῶ σιωήδεσθ θυσία, Διαγγέλια. Polyænus Strateg. lib. II. Ἀλλὰ μὲν καὶ αὐτὸς προσήλθεν ἐσεφανωμένῳ, ἔθυσεν Διαγγέλια, διέπεμψε τῆς Φίλοις τὰς μερίδας δὸτὸ τῶν ἱερείων.

ΕΥΜΕΝΙΔΕΙΑ.

Eumenidum propria, quæ Σεμναὶ Θεαὶ ab Atheniensibus dicebantur. In his pompa ducebatur, ad quam ferui nulli admitti; & solennia illic omnia per viros, fœminasque, vitæ inculpatæ agebantur:

bantur : bellaria autem spectatissimi è iuuentute apparabant. Est hęc de re elegans Philonis locus, lib. Περὶ τοῦ πάντα παρδαῖον εἶναι ἐλθέμερον. Διό μοι δοκεῖσιν οἱ τῶν Ἑλλήνων ὀξύδερκέστατοι Ἀθληταῖοι, (ὅπερ γὰρ ἐν ὀφθαλμῷ κέρη, ἢ ἐν ψυχῇ λογισμὸς, τοῦτ' ἐν Ἑλλάδι Ἀθληταί.) πῶς ἴππὶ παῖς Σεμναῖς Θεαῖς τιμπτῶν ὄταν σέλωσι, δέλον μηδένα παρσλαμβαίνην τὴν ὄξυπαν· ἀλλὰ δι' ἐλθέμερων ἕκαστα τῶν νενομισμένων ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν ἴππιτελεῖν, ἔρχομαι αὐτῶν τύχη, ἀλλὰ εἶον ἐζηλωκώτων ἀνεπίληπτον. ἔπειτα ἔτι παρὸς πῶς ἑορτῶν πέμματα τῶν ἐφέων οἱ δοκιμῶτατοι σιτοποιῖσι, παρὸς Ὀδοξίας καὶ ἡμῆς, ὅπερ ἐστὶ, πῶς ὑπαρξείαν ἡμέμεροι. Celebrabant quoque Sicyonij, oves illis immolantes gravidas, pro libamine mulsum, pro coronis flores adhibentes. Pausanias Corinthiacis. καὶ παρὸς θεῶν, αἳ Ἀθηναῖοι μὲν Σεμναῖς, Σικυώνιοι δὲ Εὐμερίδας ὀνομάζουσι. κατὰ ἣν ἔτι ἕκαστον ἑορτῶν ἡμέρα μία σφίσις ἄγασσι, τύοντες παρὸς βατὰ ἐγκύμονα, μελικράτω δὲ σπονδῆ, ἔτι αἴψουσι αὐτῶν σεφαίων χρεῖσται νομίζουσι.

ΕΥΡΥΘΙΩΝΙΟΝ.

Cereri sacrum. Hesychius. Εὐρυθώνιον ; ἔτι ἐπὶ Εὐρυθώνι, ἔτι ἑορτῆ Δήμητρος.

ΕΥΡΥΚΛΕΙΑ

Lacedæmonij celebrabant, in honorem Euryclis, ut videtur. Inscriptio Vetus. ΚΑΙ ΘΕ-

ΜΑΤΙ-

ΜΑΤΙΤΑΣ. ΠΛΕΙΟΝΑΣ. ΕΝ. ΟΙΣ. ΕΥΡΥ-
ΚΛΕΙΑ. ΕΝ. ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙ.

ΕΥΡΥΝΟΜΕΙΑ.

Eurynomes festum apud Phigalenses, cuius-
que templum tunc apertum, reliquo anni
tempore clausum. Pausanias Arcadis. τὴν δὲ
Εὐρυνόμην ὁ μὲν τῶν Φιγαλέων δῆμος Ἰππικλήσιν εἶναι πε-
πίσθεκεν Ἀρτέμιδος. ὅσοι δὲ αὐτῶν παρελήφασιν ὑπο-
μνήματα δεχαῖα, θυγατέρα Ωκεανὸς φασὶν εἶναι τὴν Εὐ-
ρυνόμην, ἥς ἔστι Ὀμηρὸς ἐν Ἰλιάδι ἐπιήσατο μνήμην, αἰς
ὁμοίᾳ θεῶν ὑπεδέξατο Ἡφαιστον. ἡμέρα δὲ τῆς αὐτῆς κα-
τὰ ἕτερον ἕκαστον τὸ ἱερόν ἀνοιγνύσκει τὴν Εὐρυνόμην, τὴν δὲ
ἄλλον χρόνον ἔσφισιν ἀνοιγνύσκει κατέσκει. τινικαὶ δὲ
δὲ καὶ θυσίας δημοσία τε ἔστιν ἰδιώταις θυέσκειν. ἀφικέσθαι μὲν
δὲ μοι τὴν ἑορτῆς σκεῆζεγνέτο εἰς καιρόν.

ΕΦΕΣΕΙΑ.

Dianæ Ephesiæ in honorem celebrata. Pol-
lux lib. i. cap. i. Ἀρτέμιδος (ἑορτῆς) Ἀρτεμίσις, ἔστι
Ἐφέσια. Peragebantur verò multà cum hilari-
tate, & temulentia, pleno per totam noctem fo-
ro. Achilles Tatius lib. vi. Ἦν δὲ τῆς Ἀρτέμιδος
(τῆς ἐν Ἐφέσῳ) ἱερομυθία, ἔστι μεθύσιων πάντας μεσά. ὡς
ἔστι δὲ ὅλης νυκτὸς τὴν ἀγορὰν ἀπαρῶν κατέειχε πᾶσι
ἀνθρώπων. Celebrabant autem viri. Pausanias
in Messeniaciis. Ἐφεσίαν δὲ ἄρτεμιν πόλεις ἀνομάζε-
σκαι αἰπέσαι, ἔστι ἀνδρες ἰδίᾳ μάλις τε θεῶν ἄγασιν ἐν ἡμῇ.

Etiam

Etiam virgines; mulieri verò nulli ingenuæ templum accedere permiffum erat: fi quæ feciffet, ea crimen morte luebat. ac feruæ tantùm aditus patebat, dominum nempe apud deam accusare cupienti. Achilles Tatius lib. VII. vbi de eius deæ templo. τὸ δὲ πάλαιον ἄβαλ[Ⓞ] λυ[Ⓞ] γυναιξίν ἐλδύ-
 θέραις ἔτ[Ⓞ] ὁ νεώς. ἀνδράσι δὲ ἐπετέτραπτο, καὶ παρθέ-
 νοις. εἰ δὲ τις εἴσω παρήλθεν γυνή, θάναι[Ⓞ] λυ[Ⓞ] ἢ δίκη. εἰ
 μὴ δέλη τις, συεγκαλοῦσα τῷ δεσπότη. Similiter re-
 tro templum nemus erat, in quo antrum; ad
 quod aditum virgines habebant, exclusis itidem
 mulieribus. Idem alibi lib. VIII. Ὁρᾶς τοῦτο τὸ
 ἄλλ[Ⓞ] τὸ κατόπιν τοῦ νεώς; ἐνθαδε ἐστὶ ἀνήλαιον δασύρρη-
 τον γυναιξίν, καθαρᾶις ἢ εἰσελθούσαις σὺν δασύρρητον παρ-
 θένιοις. Qui sacra eius curarent, Ἐσλώες dicti.
 Pausanias Arcadicis. τοιαῦτα οἶδα ἔτερε ἐνιαυτὸν ἔ-
 σὺν αἰὲ πρὸς Ἐφεσίων Ἰππιηδούους τὸς τῆ Ἀρτέμιδι
 ἰσιάτρως τῆ Ἐφεσίου Ἰμοιδίους, καλεωμένους δὲ ὑπὸ τῶν
 πολλῶν Ἐσλώας. Præerant sacris οἱ Ἀκροβάται
 appellati. Hesychius. Ἀκροβάται, ἀρχὴ τις τῶν
 Ἐφεσίοις τῆς Ἀρτέμιδος θυσίων.

E P H E B I A.

Agitabantur, cùm in ephobos filij iam adulti
 referrentur; eoq̄ue tempore laurum bifidam,
 quæ Κορυθαίλη, siue Κορυθαλία, dicebatur, pro fo-
 ribus ædium statuebant. Etymologici Auctor.
 Κορυθαίλη, ἢ πρὸ τῶν θυρῶν ἰσχυρὴν δίαφνη. ἢ ἐπιζώντων
 γὰρ τῶν νέων, καὶ θυραίων, δάφνας παρελήθην ἐφεσίοις,

Q

καὶ

καὶ γάρμοις, εἰς τὸ δέντρον. Eratque hæc laurus coronata. Hesychius. κορυθαλία, δάφνη ἐσεμμένη. Deinde mensuram vini inferebant, ἐ quo cūm libassent Herculi, reliquum ebibendum dabant ijs, qui in vnum conuenerant: eaque libatio, Οἰνιστήρια appellata. Hesychius. Ἀθλήωσιν οἱ μέλλοντες ἐφηβόων, πρὶν δοτικεῖρασι τὸν μαλλόν, εἰσέφερον Ἡρακλεῖ μέτρον οἴνου, ἔπεισάντες, τοῖς σωεληθοσιν ἐπέδιδεν πίνειν. Athenæus lib. xi. Οἱ μέλλοντες δοτικεῖρασιν τὸν σκόλλω, φησὶ Πάμφιλος, εἰσφέρουσι τῷ Ἡρακλεῖ μέτρα ποτήριον, πληρώσωσιν οἴνου, ὁ καλεῖσιν οἰνιστήριαν. ἔπεισάντες, τοῖς σωεληθοσι δίδουσι πῖν. Deinde comam quoque tondebant, vt obseruare est ex Hesychij, & Athenæi, citatis verbis: eamque Delphos proficiscentes Apollini consecrabant. Plutarchus ingerit in Vitâ Thesei. Ἔθες δὲ ὄντες ἔτι τότε τὰς μεταβαίνοντας ἐκ παίδων, ἐλθόντας εἰς Δελφός, ἀπάρχεσθαι τῷ θεῷ τῆς κόμης. Postea id desitum, & Athenis factitatum; nisi quod quidam μικροφιλομίμοι morem priscum obseruarent. Inde est apud Theophrastum in Eth. Charact. Περὶ μικροφιλομίας. Καὶ τὸν υἱὸν δοτικεῖραι ἀπαγαγὼν εἰς Δελφός. Post hoc factum, inter ephebos iam adsciti, Ἐφηβόων dicebantur. Hesychius loco iam citato. Ἀθλήωσιν οἱ μέλλοντες ἐφηβόων, πρὶν δοτικεῖρασιν τὸν μαλλόν, εἰσέφερον Ἡρακλεῖ μέτρον οἴνου. Pausanias Achaicis. οὐδὲ εἰς τὴν πηλείαν ἐγγραφήωια παρὰ τὸν κατήσκηκεν ἕδενι, πρὶν αὐτὸν ἐφηβόωσιν. Inscript. Vct.

ΕΦΗΒΕΤΕΝ ΑΥΤΟΥ
ΥΙΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ.

Neque

Neque id fieri, nisi ingenuis, lex sinebat. Artemidorus Onirocrit. lib. I. cap. LVI. Ἐφηβοῦν δὲ λῶν ἐὰν δόξῃ, ἐλδύθηρ ἔσται, ἐπεὶ δὴ μόνοις ἐλδύθηροις ἐφίησιν ὁ νόμος. Athenis neque inquilinis, peregrinifve, permiffum fuit; fed Hippocratis honori datum, vt Coorum quoque filijs id liceret. Ecce in Senatusconfulto Athenienfium, quod inter Hippocratis Opera vulgatum. καὶ ἐξῆναι πᾶσι κώων παισὶν ἐφηβοῦν ἐν Ἀθλώαις, καθάπερ παισὶν Ἀθλωαίων. Gymnasium autem proprium habebant, in quo exercebantur. Theophrastus in Eth. Charact. περὶ δόξεσκάς. τῶν δὲ γυμνασίων ἐν τέτις Διατείθειν, ἔσθ' ἐφηβοὶ γυμνάζονται. Idq; Ἐφηβοῦν dicebatur. Vitruuius lib. v. cap. XI. In duplici autem porticu collocentur hæc membra. Ephēbēum in medio. Et mox. Ad sinistram ephēbēi elaothesium. Ac præfectus quoque proprius, Ἐφήβαρχος nuncupatus. Arrianus in Epiict. lib. III. cap. I. Ἀσυνόμον, ἢ ἐφήβαρχον, ἢ στρατηγὸν, ἢ ἀγωνοθῆτην. Iterum mox eiusdem libri cap. VI I. τίς αὐτῶν παιδίστα; τίς ἐφήβαρχος; τίς γυμνασίαρχος; Gymnasio quoque suo præfectum sibi peculiarem habebant. Meminit Arrianus loco citato. τίς αὐτῶν παιδίστα; τίς ἐφήβαρχος; τίς γυμνασίαρχος; Ilque in annum constituebatur. Apparet ex Inscriptione istâ Vetere.

ΕΓΥΜΝΑΣΙΑΡ
ΧΗΣΕΝ ΤΟΝ ΕΝΙΑΥ
ΤΟΝ ΤΟΥΣ ΕΦΗΒΟΥΣ

ΦΛ. ΣΤΡΑΤΟΛΛΟΣ
ΦΥΛΑΣΙΟΣ.

Et ex istâ.

ΕΠΙ ΘΕΩΝΟΣ
ΑΡΧΟΝΤΟΣ
ΚΟΣΜΗΤΟΥ ΔΙΟΝ
ΥΣΙΟΥ ΜΑΡΚΟΣ
ΑΝΑΦΥΣΤΙΟΣ
ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΗΣΑΣ.

Itaque est in alia quâdam.

ΤΟ Γ. ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΗΣΑΣ.

Et famulum quoque proprium habebant, qui Παιδικέωρ dicebatur. Hesychius. Παιδικέωρ, ὃ ἐστὶν γυμνασίω ὑπερέτης. Locum quoque in theatro suum habebant, ἐ quo spectarent, ἐφηβικὸν indigetatum. Vide quæ notata mihi Attic. Lect. lib. i. cap. xxiv. Durabat autem hæc ἐφηβία in annum vnum. Artemidorus loco citato. Πρὸς ἐπιάντων δὲ εἶπεν, Διὰ τὸν τῆς ἐφηβίας χρόνον. Quo tempore peregre illi ire non licebat. Idem Artemidorus ibidem. Ἀποδημεῖν δὲ ἐκωλύθη, καὶ τὸν ἴδιον ξένης ὄντα εἰς τὴν ἴδιαν ἐπάγει· ἐν δὲ μῶ γὰρ χεῖρ εἶναι τὸν ἐφηβον. Quo pertinent etiam ista in extremo capite. οὐ γὰρ ὑπερέροι οἱ ἐφηβοὶ ἀγωνίζονται. Cum autem inter ephebos referrentur, nomina eorum in libro quodam, ei rei destinato, inscribebantur. Auctor Axiochi id nobis indicat. Ἐπιδάω δὲ εἰς τὰς ἐφεβίας ἐγγραφή, καὶ φύλαξι χείρων εἶη, τὸ Λυ.

τὸ Λύκειον, καὶ Ἀκαδημία, καὶ γυμνασιάρχια, καὶ γάβ-
δοι, καὶ κακῶν ἀμετερίαι. Heliodorus lib. I. καὶ τὰ
πρῶτα τῶν γραμματικῶν διδασκάλου, εἰς τὸς φράπρας
καὶ ἄλλας εἰσιραγῶν, εἰς ἐφήβους ἐγγράφους, πολιτικῶν
ὑμέτερον διαφύνας. Factum autem id, cum annum
ætatis decimum sextum impleuissent. Obseruo
apud Censorinum De Die Nat. cap. xiv. De tertiâ
autem ætate adolescentulorum tres gradus esse factos in
Græciâ, prius quam ad viros perueniatur, quod vocent
annorum quatuordecim παῖδα, μετ' ἐφήβων autem
quindecim, dein sedecim ἐφήβων, tunc septendecim ἐξέ-
φηβων. Sed turbare hic videtur Theocriti Scho-
liastes, apud quem ἔνηβοι, qui ijdem πῖς ἐφήβοις,
decimo quinto anno dicuntur. Verba eius ecce
ad Idyll. viii. Ἄνηβοι, ἢτοι ἀπλῆς ἐν τῷ ἡλικίαν.
ἔνηβοι γάρ, οἱ πεντεκαιδεκαετῆς. Verùm Græculi
istius non tam magna nobis ratio hîc habenda.
Porrò, vt hoc quoque moneam ἐν παρόδῳ, aliud
erat, in tribules; aliud, in ephebos referre. Non
fatis distinxi pridem Attic. Lect. lib. III. cap. I.
Imò neq; veteres quidem Grammatici faciunt;
qui me, minùs attendentem, in errorem in-
duxerunt.

ΕΦΙΠΤΟΣ.

Festum erat apud Lacedæmonios, in quo
certamen quoque. Hesychius. Ἐφίπτι, ἀγῶν
γυμνασικὸς ἐν τῷ Λάκωνιν. Nisi forte, quod existimo,
mendosus locus, legendumque. Ἐφίπτι.

Nam fuerit certamen equestre; de quo ista Suidæ verba. ΕΨίππιον, ἀγώνισμα ἐφ' ἵππων τρεχόντων.

ΗΛΑΚΑΤΙΑ.

Apud Lacedæmonios acta, in honorem Elacati, ab Hercule adamati. Hesychius. ΗΨακά-
λια, ἀγὼν ἐν Λακεδαιμονίᾳ ὄπι ΗΨακάτῳ, ὃς λυΨέρῳμε-
νⓄ ΗΨρακλέες, ὡς φησὶ ΣωσίβιⓄ.

ΗΡΑΙΑ.

Iunoni sacra. Eustathius ad Iliad. δΨ. ΕΨλό-
γως ἐκ τῶ ΗΨρα γίνεται προσλήψη τῶ ἰ τῶ ἐξ αὐτῆς ΗΨ-
ραια, ἡ ἑορτή. Celebrabantur autem apud Argi-
uos. Pausanias Corinthiacis, vbi de illis agit.
ΕΨχεται δὲ τὸ ἐσάδιον, ἐν ᾧ τὸν ἀγῶνα τῶ Νεμείῳ Διὶ, καὶ
τῶ ΗΨραια, ἀγασιν. Schol. Pindari Olympionic.
Od. IX. ΑΨρα τ' ἐχεθε κῦδⓄ ἀνδρῶν. αὐτὸ τῶ, καὶ ἐν
ΑΨρα δὲ δόξαν προσείληφεν ἀνδρῶν, νικήσας τῶ ΗΨραια.
Trahebatur hoc festo currus albis bobus ad
templum Iunonis, quod extra urbem erat. Pa-
læphatus. ΑΨργεῖοι πολιούχον αὐτῆς τῶ ΗΨραν ἠγῶντο.
καὶ Διὸς τῶ καὶ πανήγυριν αὐτῆ τετραγώνιῳ ἀγασιν. ὃ
δὲ τῶⓄ τῆς ἑορτῆς, ἀμαξα βοῶν, τὸ χροῶμα λευκῶν.
διὸ δὲ τῆς ἀμάξης εἶναι δεῖ τῶ ἱερείαν. ἔτω ἡ ἔχειν ἄλλο
τῶ νεῶ τὸ ἡ ἱερόν, ἔξω τῶ ἄστⓄ. Ac prima illic eius
dex sacerdos Callithea fuit. Docet Theon
Commentario in Aratum. οἱ ἡ μυθελόγοι τὸν ἡνίο-
χου

χον λέγασιν εἶναι εἰδωλον, ἢ Βελλεροφόντης, ἢ Τροχίλος, τὸ
 Καλλιθέας παιδὸς, τῆς πρώτης ἐν Ἀρχῇ γημορόνης ἱερείας.
 Dabaturque hoc sacerdotium nisi fœminis hono-
 ratissimis. Palaphatus, vbi de Ione agit. Ταύ-
 τη οἱ δὲ τῆς πόλεως ἡμιῶ ἔδωκαν, τὸ ἱερεῖαν εἶναι τῆ Ἀρ-
 γείας Ἡέρας. Ac computabantur per eas tempo-
 ra, quemadmodum per archontes apud Athe-
 nientes. Videre est apud Thucydidem, initio
 libri II. Ἐπὶ Χρυσίδῳ, τότε ἐν Ἀρχῇ πενήκοντα Διοῦν
 δέοντα ἔτη ἱερωμόνης. Ad quem locum Scholiastes.
 Ἡ εἰθμεν τὰς χρόνας οἱ Ἀργεῖοι δὲ τῶ ἱερῶν. Et pom-
 pa quidem illi ingens ab armatis ducebatur. Me-
 minit Æneas Tacticus, Poliorcetici cap. xvii.
 Ἐορτῆς πανδήμης ἔξω τῆ πόλεως Ἀργείων γημορόνης, ἔξῃ-
 ζον πεμπῶ ἐν ὄσλοισ τῶ ἐν τῇ ἡλικία συχνῶν. Sacra
 item dex facta, λεχέρνα dicta. Hesychius. Λε-
 χέρνα, ὑπὸ Ἀργείων ἡ θυσία ἑπιτελεμένη τῇ Ἡέρα. Im-
 molabanturque boues centum; vnde Ἐκατόμ-
 βαια quoque festo illi nomen datum. Scholia-
 stes Pindari Olymp. Od. vii. Τελεῖται κατὰ τὸ
 Ἀργῶ τὰ Ἡέραια, ἀ καὶ Ἐκατόμβαια καλεῖται, ὡς ἔξω
 τὸ ἑκατὸν βοῦς θύεσθαι τῇ θεῶ. Meminit alibi Hely-
 chius in Glossis. Ἀγῶν χάλκειῳ. τὰ ἐν Ἀρχῇ Ἐκα-
 τόμβαια. Et hi boues pompam, quam dixi, ante-
 cedebant; ac deinde immolati, inter ciues diui-
 debantur: idq; factum ab institutione Archini,
 regis Argiuorum. Scholiastes idem, loco cita-
 το. Ἐν Ἀρχῇ, ἐν τῶ Ἐκατομβαίῳ ἀγῶνι, χαλκὸς τὸ
 ἄθλον δίδεται. ὡς Ἀρχίνῳ, Ἀργείων γημορόνῳ. Ἐασι-
 λῶς, ὅς καὶ ἀγῶνα πρῶτῳ σωεσθήσεται, τυχθεὶς ἐπὶ τῆς
 τῶν

τῶν ὄπλων καὶ σκοδῆς, ἀπὸ τέτων καὶ πῦρ τῶν ἀθλων
 δόσον ἐπιήστω. Ἐκατέρωθεν ἡ ὁ ἀγὼν λέγεται, ὅτι πομπῆς
 μεγάλης προηγένηται ἐκατὸν ἔσας. Ἐς νόμῳ κρηαιμεῖοδξ
 πᾶσι τοῖς πολίταις. Alij Lynceum auctorem fa-
 ciunt. Hyginus Fab. cclxxiii. *Argis* (lu-
 dos) fecit Lynceus, *Aegypti filius, Iunoni Arginae, qui*
appellatur Ἀσπιαργῶες. Quibus ludis qui vicit,
accipit pro coronâ clypeum, ideo quod Abas, Lyncei &
Hypermnestra filius, nuntiauit parentibus, Danaum
perisse. cui Lynceus de templo Iunonis Arginae detraxit
clypeum, quem Danaus in iuuentâ gesserat, & Iunoni
sacrauerat, & Abanti filio muneri dedit. In his ludis
qui semel vicit, & iterum descendit, ut nisi iterum
vincat, saepe descendat. Sed corrupta initio verba
sic restituo. qui appellantur Ἀσπὶς ἐξ Ἀργῆς. Et si
erret non parum ille Auctor, ut statim osten-
dam. Ecce autem, certamen quoque fuit; ut
apparet ex proximè citatis Pindari Scholiastæ,
& Hygini etiam, verbis: idque tale. Clypeus
erat, quodam vr̄bis loco validè affixus, adeò ut
nisi difficillimè auelli non posset; itaque inter se
certantes, vires suas experiebantur: tentabant-
que, quonam modo eum auellerent. atq; auel-
lere potuisse, gloriosum valdè erat. Colligere
licet ex Prouerbio, Ὡς πῦρ ἐν Ἀργῇ ἀσπίδα καθε-
λῶν σερμύεται. Tarrhæus in Collectaneis. Ὡς
πῦρ ἐν Ἀργῇ ἀσπίδα καθελῶν σερμύεται. εἰ μὲν ἱερὸν
Φασὶν εἶναι ἐν Ἀργῇ ἀσπίδα καθελωμένην, ἰχυρῆν, καὶ
δυσκαθαίρετον. Corruptus hâc de re Suidæ locus.
Ὡς πῦρ ἐν Ἀργῇ ἀσπίδα καθελῶν. Ὅτι τῶν μεγαλοφρο-

νων. οἱ μὲν ἰερὰν Φασὶν ἐν Ἀργείᾳ ἀναγίσσασθαι καλεῖσθαι, ὄχυρην, καὶ δυσπρόσιτον. Rescribo. ἀσπίδα καθηγε-
 μνύειν, ὄχυρην. Habes quoque apud Zenobium
 Cent. VI. Prouerb. LII. Ferebatur autem is
 clypeus Euippi regis esse. Lutatius ad Theb. II-
Euippus, rex Argivorum, mira felicitatis fuit; cuius
clypeum, qui apud Argos nobiliter rem gessisset, acci-
piebat; ut illo per urbem incedens honestaretur. Lo-
 cus verò, in quo affixus clypeus ille, supra thea-
 trum erat, munitus valdè, & tantùm non inac-
 cessus; vnde ὄχυρην dici τὴν ἀσπίδα est animadu-
 uertere in Tarrhæi, & Suidæ, verbis, quæ pro-
 duxi. Ac disertè Plutarchus testatur in Agide
 & Cleomene, vbi de captis à Cleomene Argis
 agit. Νυκτὸς ἦγε πρὸς τὰ τεῖχη τὸ κράτος, καὶ τὸ πρὸ
 τῆν ἀσπίδα τόπον καταλαβὼν, ὑπὲρ τοῦ θεάτρους, χαλε-
 πὸν ἔνθα, καὶ δυσπρόσιτον, ἕτως τὰς ἀνθρώπους ἐξέπλη-
 ξεν, ὥστε μηδένα περὶ αὐτὸν πρὸς αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ Φρου-
 ρὴν λαβεῖν, καὶ δοῦναι τὴν πολιῶν ἡμέρας εἶχουσι. Me-
 minitque mox iterum. Ἐκείσθαι δὲ ἔτι ὑπὸ τῆν
 Ἀσπίδα ψαλίδας, αἰέθη, καὶ σωέμιξε τοῖς ἔνδοι, ἔτι πρὸς
 τὰς Ἀχαιῶν ἀντίχουσι. Vbi hoc simul obserua; &
 nomen loco eâ ex re Ἀσπίδος datum, & fornicibus
 subnixum fuisse. Ac de nomine, animaduerte-
 re est rursus apud eundem Plutarchum in Vitâ
 Pyrrhi, vbi itidem captos ab eo Argos tradit.
 Ἦδη δὲ ἀλαμπύροισι, ἢ πᾶσι, ὅσων πείσσεως πε-
 λεμίων ὀφθαλμοῖσι, τὸν Πύρρον διεπείραξε. Et hic clypeus
 formâ à cæteris differebat. Pausanias Corin-
 thiæ. Ἐξείσθαι δὲ ἀσπίδας χῆμα Ἀργολικὰς ἀπὸ ἡγε-
 μνίας.

ιδρίας. Iterum in Arcadicis. Πρὸς δὲ ἀσπίσιν Ἀργολικαῖς χεῖρῶν, καὶ τοῖς δόρασι μεγάλοις. Virgilius Æncid. 111.

Argolici clypei, aut Phœbéæ lampadis, instar.

Ælianus lib. 111. cap. xxiv. Λέγεται ἂν ὁ ποῦ Γρόλυλα πῦρ μὲν ἀσπίδα Ἀργολικῶν ἔχῃ, τὴν δὲ θώρακα Ἀττικόν. Porro certaminis huius meminit etiam Inscriptio Vetus. ΙΣΘΜΙΑ. ΔΙΣ. ΝΕΜΕΑ. ΔΙΣ. ΤΟ. ΔΕΥΤΕΡΟΝ. ΣΤΗΣΑΣ. ΤΟΥΣ. ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΑΣ. ΚΑΙ. ΤΗΝ. ΑΣΠΙΔΑ. ΗΡΑΣ. Item alia.

ΤΗΝ ΕΞ ΑΡΓΟΥΣ

ΑΣΠΙΔΑ

ΤΡΙΣ.

Ex hoc, similive, loco animum induxit Hyginus, nomen certamini fuisse, Ἀσπίς ἐξ Ἀργεῶν, in citatis supra verbis; verum insigniter hallucinatus. Qui clypeum autem abstulisset, victoriæ præmium clypeum æneum, & coronam insuper myrteam, accipiebat. Scholiastes Pindari, loco citato. Τελεῖται κατὰ τὴν Ἀργεῶν τὰ Ἡραία, ἀλλ' ἕκατόμβαια καλεῖται, ὡς τὰ πέντατον Εὐδὸς ἴσεται τῇ θεῶν. τὸ δ' ἔπαθλον, ἀσπίς χαλκῆ. ὁ δὲ σέφωσ, ὅκ μυρσίνης. Inde nimirum est istud Pindari, Odâ illâ vii.

ὅ, τ' ἐν Ἀργεῶν χαλκὸς ἔ-

νω μίν.

Erravit etiam hic Hyginus, qui, quasi corona data non esset, clypeum pro coronâ datum fuisse commemorat, cum inquit. *Quibus ludis qui vicit, accipit pro coronâ clypeum.* Ac oportebat, se-
mel

mel victorem iterum vincere. Hyginus docet, loco citato. *In his ludis qui semel vicit, & iterum descendit ad certamen; ut, nisi iterum vincat, sepe descendat.* A victoriæ autem præmio, clypeo æneo, *χάλκει* & *ἀγῶν* dictum fuit à Poëtâ quodam hoc certamen. Itaque est in Hesychij Glossis locus paullò ante citatus. *Ἀγῶν χάλκει* & *ἔν Ἀργῆ* *Ἐκάμπυαία*. Ad Argiuorum verò imitationem Æginetæ etiam, ipsorum coloni, celebrârunt. Schol. Pindari Pyth. Od. VIII. *Ἡῖρας τ' ἀγῶν' ὀπιχώρον. Ὡς ἐν Αἰγίνῃ Ἡραίων, κατὰ μίμησιν ποδ' ἐν Ἀργῆ ἀγῶν* & *ἀποικεὶ γὰρ Ἀργείων Αἰγινήται.* Etiam Samij. Polyænus lib. I. *Πολυκράτης, μελλόντων Σαμίων ἐν τῷ ἱερῷ θυσίαν ποιῆν τῆς Ἡῖρας πάνδημον, ἐν ἣ μεθ' ὀπλων ἐπόμπωσον, πλεῖστα ὅσα τῇ προφάσει τῆς ἑορτῆς ὄπλα συλλέξας, τὰς μὲν ἀδελφὰς Συλυσῶν & καὶ Πανταγῶσας, καὶ Πανταγῶσων, συμπομπῶν ἐτάξε. Ac pompâ finitâ, sacra faciebant, positis ad aram armis. Polyænus ibidem. μετὰ δὲ πλὴν πομπῶν, τῶν Σαμίων θύειν μελλόντων, οἱ πλεῖστοι τὰς πανοπωλίας ἀπέθεντο ὡρὰ πῆς βωμοῖς, προσέχοντες τὰς δίχαις.* Celebrabant quoque Elei, apud quos matronæ fedecim quinto quoque anno replum deæ pertexebant; item ludos faciebant, in quibus cursus certamen virginibus propositum, in classes pro ætate tributis. Ac primæ currere puellæ impuberes, inde quæ adultiores, postremæ omnium natu maximæ. Ornatæ omnes eodem modo, capillo passio, tunicâ ad genua vsque demissâ, dextroque humero ad pectus exerto. In stadium

quoque Olympicum descendebant, sed curricula sextâ ferè parte ipsis imminuto. Quæ viatrices, coronam ex oleâ accipiebant, & partem è boue, Iunoni immolatâ; pictâsq; ijs imagines suas dedicare permissum erat. Præerant ludis matronæ sedecim, quibus ministræ totidem numero attributæ. Atque origo ad Hippodamiam referebatur; quæ Iunoni, vt gratiam referret de nuptijs Pelopis, & certamen illud instituit, & mulieres item sedecim ei præfecit. Pausanias Eliac. i. Διὰ πέμπτης δὲ ὑφαίνεσσιν ἕτερος τῆ Ἡῤα πέπλον αἰ ἐξ καὶ δέκα γυναικες· αἰ δὲ αὐτῆ ἡθίασι καὶ ἀγῶνα Ἡῤαια. ὁ δὲ ἀγῶν ἐστὶν ἀμιλλα δρόμου παρθένους, ἐπι πῶ πύσσις ἡλικίας τῆς αὐτῆς. ἀλλὰ πρῶτα μὲν αἰ νεώτεραι, μετὰ ταύτας δὲ αἰ τῆ ἡλικία δούτεραι, τελευταῖα δὲ θῆσσιν ὅσαι πρεσβύταται τῶ παρθένων εἰσί. Θέσσιν ἣ ἔτω· καθέται σφίσις ἡ κόμη, χιτῶν ὀλίγον ὑπὲρ γόνατῶ καθήκει, τὸν ὤμον ἀγχι τοῦ στήθεος φαίνεσι τὸ δεξιόν. ἄπο δεδεγμένον μὲν δὴ ἐς τὸν ἀγῶνά ἐστι καὶ ταύτης τὸ ὀλυμπικὸν στίδιον, ἀφαιροσσι δὲ αὐτῆς ἐς τὸν δρόμου τοῦ στίδου τὸ ἔκτον μάλισα. τῆς τε νικώσης ἐλαίας διδόασι σφαίρας, καὶ εὐσμοίραν πεδυμένης τῆ Ἡῤα. καὶ δὴ ἀναθῆναι σφίσις ἐς χρυσαμύδαις εἰκέναι. εἰσί ἣ καὶ Διακονέμεναι τῆς ἐκκαίδεκα κατὰ ταυτὴ τῆς ἀγνωστῆς γυναικες. Ἐπανάγασι ἣ ἔτῶ παρθένων τὸν ἀγῶνα ἐς τὰ δὲ χαῖα. Ἰπποδάμειαν τῆ Ἡῤα τῶ γάμων τῆ Πέλοπος ἐκλήνισαν χάρην, τίς τε ἐκκαίδεκα ἀθροῖσαι γυναικας λέγοντες, ἔσιν αὐτῆς Διαθῆναι πρῶτω τὰ Ἡῤαια. Quin Coi quoque; apud quos, vt & Argiuos, dum sacra facerent, neque ingredi in templum seruo licebat, neque

neque quicquam ex apparatus gustare. Athenæus lib. VI. φησὶ μακαρδὸς ἐν τῇ τρίτῃ Κωακῶν, ὅτι, ὁπόταν τῇ Ἥρᾳ θύωσιν οἱ Ἀργεῖοι, ἔτε εἰσφιν εἰς τὸ ἱερὸν δοῦλον, ἔτε γάλακτι ἰνὸν τῷ παρεσκευασμένων. Iterum lib. XIV. Κῶοι δὲ τετραταλίον δρώσιν, ὡς ἰσορεῖ μακαρδὸς ἐν τρίτῳ Κωακῶν. ὅταν γὰρ τῇ Ἥρᾳ θύωσιν, δοῦλοι ἔπι-
ραγίνονται ὅππῃ τὴν Ὀωχίαν. Etiam Corinthij; sed lugubre apud ipsos festum erat, à Medeâ institutum liberorum suorum honori. Ipsa in cognomine fabulâ apud Euripidem, sub finem dramatis.

— σφαῖ τῆσδ' ἐγὼ θάψω χερεῖ,
φέρεσ' ἐς Ἥρας πέλασθ' Ἀκραιᾶς θεοῦ,
ὧς μή τις αὐτὸς πολέμιον καθυβρίζῃ,
τύμβος αἰασπῶν· γῆ δὲ τῆδε Σισύφῃ
Σεμνλῷ ἑορτῶν, καὶ τέλει, παροσίψομα
Τολοιπὸν αὐτὴ τούδε δυσεβοῦς Φόνος.

Vbi Scholiastes. Ἥραια, πένθιμος ἑορτὴ τῶν Κορινθίοις. Dicebatur verò Iuno hæc cognomento Ἀκραιᾶ, & immolabant illi capram. Zenobius Cent. I. Prouerb. XXVII. Κορίνθιοι θυσίαν πελῆντες Ἥρᾳ ἐνιαύσιον, τῇ ὑπὸ Μηδείας ἰδκυνθείση, καὶ Ἀκραιᾶ καλεμένη, αἶγα τῇ θεῷ ἔθνον. Obseruare quoque est apud Hesychium, Diogenianum, Apostolium, Suidam. Iniectum autem deæ simulacro amiculum, Πάτθον dictum. Hesychius. Πάτθον. ἡ πεπατημένη, καὶ λευφέρθον ὁδός. καὶ ἔνδυμα τῆς Ἥρας.

ΗΡΑΚΛΕΙΑ.

Herculis erant. Theodorétus Therapeut. vii. Ἀπεκλήρωσε πανηγύρης ἐκάστῳ τῶν Δαιμόνων, ἐν τῆς ποροσηγορίας ὀνομάσας τὴν ἑορτήν. Ἐρμιαία, καὶ Κρόνια, καὶ Ποσειδώνια, καὶ Ἡρακλῆα. Demosthenes in Orat. Περὶ τῶν Δραπέσων. Τὸν Πηραιῶν τειχίζειν, καὶ τὰ Ἡρακλῆα ἐν ἅσῃ θύῃ. Celebrabant autem Athenienses quinto quoque anno; ut est obseruare apud Pollucem, lib. viii. cap. ix. sect. xxvi. vbi περὶ ἱεροποιῶν agit. Δέκα ὄντες ἔσται, ἔθνον Θυσίας τὰς πενταετηρίδας· τὴν εἰς Δῆλον, τὴν ἐν Βραυρωνί, τὴν τῆς Ἡρακλείων. Ita locum illum emendo, hodiè corruptum; neque enim rectè editur. γ. τῶν Ἡρακλειδῶν. Nam Heraclidarum nullum festum, aut sacrum, erat. Festum eius quoque erat actum à Diomensibus, Atticæ populo. Aristophanes Ranis.

— ἀλλ' ἐφρένῃσαι,

ὅτι τῆς Ἡρακλῆα τὰ ἐν Διομείοις γίνεται.

Nam templum illic Herculi fuisse, discas ex Athenæo lib. vi. τοῖς Ἀθλώησιν εἰς τὸ Διομειῶν Ἡρακλείον ἀθροισμοῖς, ποῖς τὰ γελῶνα λέγασιν, ἀπέσθλην ἱκανὸν κερμάλιον. Ita scribendum illic, non Διομείων. Ac corruptus grauius alter eiusdem locus lib. xiv. Ἐν γούρῳ τῷ Διομείῳ, ἢ Ἡρακλείῳ, συνελέγοντο, ἐξήκοντα ὄντες τὸ δριθμύον. Atque hoc ὡς ἐν παρόδῳ. Porro etiam à Melitensibus, altero Atticæ populo colebatur, cognomento Ἀλεξικάκος. Hesy chius inuit. Καλιπυρὶ ἐν Μελίτῃ Ἡρακλῆος, Ἀλεξικάκος. Sacra autem

autem ei pomis sacrificata, unde & Μήλων cognominatus. Idem Hesychius alibi docet. μήλων. Ἡρακλῆς. ἔνομασθ' ἰώαι Φασὶ τὸν θεὸν ἔσως, διὰ τὸ μὴ ἱερεῖα θύειν αὐτῷ τὰς Μεληεῖς, ἀλλὰ τὸν καρπὸν τὰ μῆλα. Celebrabant quoque Thibitæ in Bœotiâ. Pausanias in Bœoticis, ubi de ijs. Ἡρακλέες δὲ ἱερὸν, ἔαρχαμα ὄρθον ἐν ταῦτά ἐστι λίθος. καὶ Ἡράκλεια ἑορτὴν ἄγουσι. Item Thebani; qui Ἰολαία etiam festum indigerabant. Schol. Pindari Olymp. Od. v II. Ἐν τῷ Θήβαις, τὰ Ἡράλεια. τὰ δὲ αὐτὰ καὶ Ἰολαία καλεῖται. Iterum Isthm. Od. I. Ἐν μὲν Θήβαις, Ἰολαία, ἢ Ἡράλεια. Immò eodem, quo Melitenses, modo etiam eos sacra agitare tradit Pollux lib. I. cap. I. sect. xxv II. Vbi rem, & causam, enarrat; nam antea quidem arietem ipsi immolabant. Ecce verba. καὶ μῆλα θύουσι παρὶ Βοιωτίαν Ἡρακλεῖ. λέγω τὸ ἐπὶ τὰ πρόβατα, τῇ πιητικῇ Φωνῇ, ἀλλὰ τὰ ἀκρόδρυα, ἐκ τοιαύτης αἰτίας. ἐνεσκήκε μὲν γὰρ ἡ πανηγυρεῖς τοῦ θεοῦ, καὶ κατήπερε τοῦ θύειν ὁ καιρὸς. τὸ δὲ ἱερεῖον ἄρα, κερὸς ἴσθ. καὶ οἱ μὲν ἄγοντες, ἀκόντες ἔβραδνον. ὁ γὰρ Ἀσωπὸς ποταμὸς ἐστὶν ἰσθμῶς, μέγας ἄφνω ρυρεῖς. οἱ δὲ ἀμφὶ τὸ ἱερεῖον παῖδες ἑμοῦ παίζοντες, ἀπεπλήρην τῆς ἱεραρχίας τὸν νόμον. λαβόντες γὰρ μῆλον ὠραῖον, κάρφη μὲν αὐτῷ ὑπέθεσαν τίπαρα, δῆθεν τὰς πόδας. δύο δὲ ἐπέθεσαν ἅμα. ταῖς δὲ ἰσθμῶς κέρατα. καὶ κατὰ τὰς πιητὰς ἀποθύειν ἔφασαν τὸ μῆλον, ὡς πρόβατον. ἠδ' ἰωαί τε λέγεται τῇ θυσίᾳ τὸν Ἡρακλέα; καὶ μέχρι τῆς δὲ ὄραδρην τῆς ἱεραρχίας τὸν νόμον. καὶ καλεῖται ὡρὴ τῶν Θηβαίων, καὶ τῶν Βοιωτῶν, Μήλων ὁ Ἡρακλῆς, ἔνομα ἐκ τοῦ τρώου τῆς θυσίας λαβόν. Meminit Hercules apud

apud Thebanos festi etiam Antoninus Liberalis Metamorph. χχιχ. ταῦτα νῦν ἐν τῷ ἱερῷ Φυλάτῃσι Θεβαῖοι, καὶ πρὸς Ἡρακλέους ἑορτῇ ἴσχυσι Γαλιναδάδι πρώτη. Celebrabant quoque Sicyonij, idque biduo; ac primum diem ὀνομάζαν, posterio-
 rem Ἡρακλέαν appellabant. Pausanias Corinthiacis. καὶ νῦν ἐν ἄρνασι Συκωνίαι σφάζαντες, καὶ τὴν μὲν πρὸς τῷ ἱερῷ καύσωνες, τὴν δὲ ἐπίσειν ὡς ἀπὸ ἱερείων, τὰ δὲ ὡς ἔρωι τῶν κρεῶν ἐναγίχουσι. τῆς ἑορτῆς ἦ, λὺ ἀγῶσι τῷ Ἡρακλεῖ, τὴν περὶ τῶν ἡμερῶν ὀνομάζαν ὀνομάζοντες, Ἡρακλείαν ἢ καλοῦσι τὴν ὑστέρα. Etiam Ambraciota. Antoninus Liberalis Metamorph. ιν. Ἀμβρακιῶται ἢ Ἀπόλλωνι μὲν Σωτήρι ἴσχυσι, τὴν ἢ πόλιν Ἡρακλέους, ἔ τῶν ἐκείνων παιδῶν, νενομίασιν. Κραναεῖ ἢ μετὰ τὴν ἑορτὴν Ἡρακλέους ἐνομοῦσι ἴσχυσιν ἀγῶσι νῦν. Item Lindij; sed, diuerso à cæteris ritu, per maledicta, & execrationem. Latantius lib. i. cap. χχιχ. Apud Lindum, quod est oppidum Rhodi, Herculis sacra sunt; quorum à cæteris longè diuersus est ritus. siquidem non Ὀφημίαι, ut Græci appellant, sed maledictis, & execratione celebrantur: eaq̄, pro uiolatis habent, si quando inter solennes ritus uel imprudenti alicui exciderit bonum uerbum. Cuius rei rationem habes ibidem, in uerbis sequentibus. Etiam Coi Antimachia; ubi sacerdos mitrâ redimitus, ac veste muliebri amictus, sacra faciebat. Plutarchus in Quæst. Græcis. Παρὰ Κόωσις ὁ τῶν Ἡρακλέους ἱεροῦ ἐν Ἀντιμαχίᾳ γυναικείαν ἐνδεδυμῶσιν ἐδείχθη, καὶ τὴν κεφαλὴν ἀναδέιδμῳ μίτρας, καὶ ἄρχεται τῆς ἴσχυος.

ΗΡΩΙΣ.

Delphis celebrabatur, nono quoque anno.
 Plutarchus in Quæst. Græcis. τρεῖς ἄγασσι Δελφοὶ
 ἑναετηρίδας κατὰ τὸ ἐξῆς ὦν τὴν μὲν Σεπτήμερον καλοῦσι,
 τὴν δὲ Ἡραίδα, τὴν δὲ Χαερίαν.

ΗΦΑΙΣΤΕΙΑ.

Vulcano dedicata. Xenophon De Rep. Athe-
 nienſium. Πρὸς ἣ τέτις, χρηγοῖς Διαιτάσαι εἰς Διο-
 νύσια, καὶ Θαρρήλια, καὶ Παναθῶναια, καὶ Προμήθεια, ἔ
 Ἡφαίσεια, ὅσα ἔτη. Corruptus locus in Excerptis
 Glossarum Græcolat. *Neptunalia*. Ε΄Φέσια.

Rescribe, Ν. Ἡφαίσθια. Et erat tunc
 lampadum certamen, de quo vide
 infra in *Δαμπαίς*.

S

IOAN.

IOANNIS MEVRSI
 GRÆCIÆ
 FERIATÆ,

SIVE,
 DE FESTIS
 Græcorum,

LIBER IV.

ΘΑΛΥΣΙΑ.

ERERI, dijsque cæteris, agitata
 post comportatas fruges, quasi in
 gratiarum actionem, propter eius
 anni fertilitatem. Etymologici
 Auctor. Θαλύσια, ὑπὲρ Ὀφθαλίας, ἢ
 Ὀφορίας τῶν καρπῶν διδομένης θυσίας μετὰ τὴν συγκε-
 μιδὴν τῶν καρπῶν ταῖς τε ἄλλοις θεοῖς, καὶ τῇ Δημήτρει.
 Totidem verbis habes apud Scholiasten Home-
 ri Iliad. ἰ. Menander Rhetor cap. περὶ λαλιᾶς.
 τῶν λόγων τὰς ἀπαραχὰς εὐαλιθεῖς τῇ πατρειδὶ, καὶ ταῖς πο-
 λίταις, ὡσαυτὲρ τῇ Δημήτρει, καὶ τῷ Διονύσῳ, οἱ γεωργοὶ ἢ
 Θαλύσια. Vbi obferua; non minus Baccho, quàm
 Cereri, celebrata: nam veteres etiam ad hunc
 deum

deum arationem, sationemque, referebant. Diodorus Siculus lib. III. καὶ ἀρότρα, (ita lego; non, δρότρα.) καὶ ἀρότρα, πολλοὶ τὸν θεὸν (τὸν Διόνυσον) δέχθησαν γεγονέναι νομιζέσθαι. Atque hinc est, quod cum Cereere cum quoque coniungit Virgilius Georgic. I.

*Liber, & alma Ceres, vestro si munere tellus
Chaoniam pingui glandem mutavit arista.*

Θ Α Ν Α Τ Ο Υ Σ Ι Α.

Cum certamine celebrata. Lucianus Veræ Hist. lib. II. Προϊόντ' ὁ δὲ τοῦ χρόνου, ἐνέσθη ὁ ἀγὼν, παρ' αὐτοῖς Θανατεύσια.

Θ Α Ρ Η Η Ι Α.

Athenienses celebrabant. Etymologici Auctor. Θαρρήλια. ἑορτὴ Ἀθλήσει. ὀνομάζεσθαι δὲ τῶν θαρρηλίων. θαρρήλια δὲ εἰσι πάντες εἰ δὲ τῆς καρπῶ. Vbi vides originem nominis. Sacra autem erant Apollini, & Dianæ. Suidas. Θαρρήλια. ἑορτὴ Ἀπόλλωνος, καὶ Ἀρτέμιδος. Ac fiebant mense, qui θαρρηλιῶν inde appellabatur. Etymologici Auctor. Ἀρεσθαι δὲ μὲν Ἰθακῶν, Ἀρτέμιδος, καὶ Ἀπόλλωνος. Apollinem autem hunc scito τὸν Δῆλιον cognomento. Obseruare est apud Athenæum, vbi de eo agit, lib. x. ὁ δὲ Ἀπόλλων ἕτος ἐστίν, ὃν Ἰθακῶν θαρρήλια ἄγουσι. Alij tradunt. Soli, qui idem cum Apolline, & Horis, celebrata. Scholiastes

Aristophanis Equitibus. Πυανεισίους, καὶ Θαρρηλί-
 ούς, Ἡλίω καὶ Ὠραῖς ἐοικέντες Ἀθλωαῖοι. Φέρουσι δὲ
 οἱ τε παῖδες θαλάσσης, ἐρῶντες πλειστημάτων, ὅθεν εἰρεσιώων
 λέγονται. Et obserua; ramos oleaginos, lanâ ob-
 uolutos, circumferri tunc solitos, quos εἰρεσιώ-
 νας appellârint. Dependebant autem ex eo ra-
 mo panis, coryla, ficus, alijque fructus omnes.
 Quâ de re vide infra, ubi de Pyanepfijis ago. At-
 que hæc est pompa, de quâ Porphyrius, περὶ ἀπο-
 χῆς ἐμφύχων lib. II. Οἷς μαρτυρεῖν ἔοικε καὶ ἡ Ἀθλιώ-
 σιν ἐκ καὶ νῦν δραμῶν περιπῆ Ἡλίω τε ἔ Ὠρῶν. περιπῆ
 γὰρ εἰλὺς, πῶα, ἀγρωσις, ὅτι πυρῶν ἡγήτορας, ὄσπερα,
 δρῦς, μιμαίκυλα, κελθαί, πυροί, παλάθη, ἡγήτορα ἀλδύ-
 ρων πυρῶν καὶ κελθίων, ὀρησαδὴ, χύστρ. Festo bi-
 duum impuratum; sexta nempe, & septima,
 mensis Thargelionis. De sextâ; nemo disertè
 dicit, quod quidem memini; sed est obseruare
 tamen. Nam ecce, urbem tunc lustrabant; duos-
 que viros extra urbem educebant: quorum ille
 masculinum, iste fœmininum sexum expiaret.
 Harpocraton in φαρμακῆς. Δύο ἀνδρας Ἀθλιώσιν
 ἐξήγον, καθάρσια ἐσθμῶς τῆς πόλεως, ἐν Θαρρηλίους ἕνα
 μὲν, ἕνα ἕρ τῶν ἀνδρῶν ἕνα δὲ, ἕνα ἕρ τῶν γυναικῶν. Et
 hæc lustratio facta mensis dicti die sexto. Cla-
 rè docet Diogenes Laërtius in Socrate, lib. II.
 Θαρρηλιῶν ἕκτη, ὅτι καθαίρουσι τὴν πόλιν οἱ Ἀθλωαῖοι.
 Ergo Thargelia necessariò celebrata Thargelio-
 nis die sexto. De altero die, septimo nimirum,
 locus vnus est Plutarchi, Castellano etiam ob-
 seruatus, Symp. lib. VII. Quæst. I. Οἱ δὲ φλω-

ρ⊕ εἰδὲ καρνεάδω ἀπαξιοῦν ἔφη μνήμης ἐν τοῖς Πλάτω-
 ν⊕ θρηθλίσις, αἰδρα τῆς Ἀκαδημίας Ὀκλείεσταιν ὀργια-
 σλώ. Ἀπόλλων⊕ γὰρ ἀμφοτέρως ἑορτῆ θρηάσαι. τὸν μὲν
 γὰρ Θαρρηλίσις Ἀθλίωσι, τὸν δὲ Κάρνεια Κυρηναίων ἀζόν-
 των. ἐβδόμη ἢ ἀμφοτέρως ἑορτάζουσι. Dixi initio, lu-
 strari tunc urbem viris duobus consueuisse; at-
 que hi quidem *φαρμακῶ* dicebantur, vt est vide-
 re apud Harpocratonem in *φαρμακῶς*, aliosque
 Grammaticos. Etiam *Σύμβακχοι* nuncupati. Hel-
 ladius Chrestomathix lib. III. apud Photium
 in Bibliothecâ. εἴθ⊕ ἡ ἐν Ἀθλίωσι *Φαρμακῶς*
 ἀρην δύο· τὸν μὲν, ὑπὲρ ἀνδρῶν· τὸν δὲ, ὑπὲρ γυναικῶν.
 καὶ ὁ μὲν τῶν ἀνδρῶν, μέλαινας ἰσχάδας περὶ τὸν τραχήλον
 εἶχε· λευκὰς δὲ, ἀπερ⊕. *Σύμβακχοι* δὲ, φησιν, ὠνο-
 μάζοντο. Alij non viros duos; sed virum, & fœ-
 minam, tradunt: utrunque pro suo sexu. Hesy-
 chius. *φαρμακῶ*, καθαρτήροι, πεκαθαίροντες τὰς πό-
 λεις, ἀνὴρ καὶ γυνή. Et alebantur hi quidem de
 publico in illam rem. Suidas. *φαρμακῶς*, τὰς δη-
 μοσία προφοιδύς, οἱ ἐκαθαίρονται πόλεις τῶ ἑαυτῶν
 φόνῳ. Ritus verò lustrationis vniuersus iste erat.
 Immolandis è collo caricæ suspendebantur; ni-
 græ, illi qui pro viris; albæ, qui pro fœminis es-
 fet. Videre est in Helladij verbis iam citatis.
 καὶ ὁ μὲν τῶν ἀνδρῶν, μέλαινας ἰσχάδας περὶ τὸν τραχή-
 λον εἶχε· λευκὰς δὲ, ἀπερ⊕. Præterea in manus
 dabant caseum, mazam, & caricæ; deinde sep-
 ties colaphis, scillis, ficubusque agrestibus, &
 alijs eiusmodi verberantes, igne cremabant, ex
 lignis infelicibus exstructo, cineresque in ma-

re spargebant . Ioannes Tzetzes Chil. v. cap.

XXV.

Ὁ Φαρμακός, τὸ κάθαρμα, τοιοῦτον ἔστω τὸ πάλαι.
 Ἀν' συμφορὰ κατέλαβε πόλιν θεομηνία,
 εἴ τ' ἐν λοιμὸς, εἴ τε λιμὸς, εἴ τε καὶ βλάβῃ ἄλλο,
 τὸν πάντων ἀμωρότερον ἦγον ὡς περὶ θυσίαν,
 εἰς καθαρμὸν, καὶ φάρμακον, πόλεως τῆς νοσέουσης.
 εἰς τόπον δὲ τὸν περὶ φερὸν σήσαντες τινὶ θυσίαν,
 τυρόν τε δόντες τῇ χερσὶ, ἔμαζαν, ἔιχαδάς,
 εἴ πᾶσις ἔραπίσωνες ἐκείνον εἰς τὸ τόπε
 σκίλλαις, συκαῖς ἀγρίαις τε, καὶ ἄλλοις τ' ἀγρίων,
 τέλει πύρρι κατέκαιον ἐν ξύλοις τοῖς ἀγρίοις,
 καὶ τ' σποδὸν εἰς θάλασσαν ἔρριαινον εἰς ἀνέμους,
 εἰς καθαρμὸν τῆ πόλεως, ὡς ἔφλω, τ' νοσέουσης.

Quæ ille omnia collegit ex varijs Hipponactis
 locis, quæ ibi representat. De caricis, mazâ, &
 cafeo, sunt isti eius versus.

Δῆ δὲ αὐτὸν εἰς τε φάρμακον ἐκπιήσομαι,
 χ' αἴφῃ παρέξην ἰχαδάς τε καὶ μάζαν,
 καὶ τυρόν, οἷον ἐπίσι φάρμακόν.
 Πάλαι γὰρ αὐτὰς περὶ δέχασσι χάσκωντες,
 κριάδας ἔχοντες, ὡς ἔχασσι φάρμακόν.

De colaphis, scillis, & ficubus, ecce isti.

βάλλοντες ἐν χιμῶνι, καὶ ραπίζοντες,
 κριάδῃσι, καὶ σκίλλῃσιν, ὡσπερ φάρμακόν.

Et rursum de ficubus.

πόλιν καθαίρειν, καὶ κριάδῃσι βάλλεσθαι.

A ficubus autem, quibus inter alia ὁ φαρμακὸς
 petebatur, etiam κριάδῃσιτῆς appellatus fuit. He-
 sychius. κριάδῃσιτῆς, φαρμακὸς, ὁ τοῖς κριάδαις βαλ-
 λόμενος.

λόμῳ. Præterea veste ornatiore induti producebantur. Suidas in καθαίρει. Ὑπὲρ ἧ καθαριμῆ πόλεως αἰήρην ἐσολισμῶν ἴνα, ἐν ἐκάλειν κάθαρμα. Vbi obseruare licet, etiam καθαίρματα appellatos eiusmodi homines. Sic est in citato Tzetze versu.

Ὁ Φαρμακός, τὸ κάθαρμα, τοιοῦτον ἢ τὸ πάλαι.

Ac deducebantur ad tibiæ cantum, cuius modulus κραδῆς νόμῳ dicebatur. Hesychius. κραδῆς νόμος. νόμον ἴνα ἐπαυλοῦσι τοῖς ἐκπεμπιμῶσι Φαρμακοῖς. Quin olla quoque illis parabatur, Φαρμακὴ appellata. Idem Hesychius alibi. Φαρμακὴ, ἢ χύτρα, ἢ ἡτόμαζον τοῖς καθαίρεισι τὰς πόλεις. Dicti autem Φαρμακοὶ homines isti à Pharmaco quodam, qui furatus sacras Apollinis phialas, cum deprehensus esset ab Achille, lapidibus obrutus, commissum crimen morte luit. Eiusque rei hic τῶν Φαρμακῶν occidendorum in Thargeliorum festo ritus imitatio quædam erat. Docet Auctor Etymologici, in Φαρμακός. Ὁ Φαρμακός, ἱεράς Φιάλας τοῦ Ἀπόλλωνος κλέψας, ἀλγὸς ὑπὸ τῷ Πάρι τὸν Ἀχιλλεῖα, κατελέσθη. καὶ τὰ τοῖς Θαιρηλίοις ἀγῶμα, τῶν Δομιμήματῶν ἐστίν. Et Harpocracion in eadem dictione. Ὁ ἢ ὄνομα κύριον ἐστίν ὁ Φαρμακός, ἱεράς δὲ Φιάλας Ἀπόλλωνος κλέψας, καὶ ἀλγὸς ὑπὸ τῶν Πάρι τὸν Ἀχιλλεῖα κατελέσθη, Ἐ τὰ τοῖς Θαιρηλίοις ἀγῶμα τῶν Δομιμήματῶν ἐστίν, Ἰστὶ ἐν πρώτῳ τῶν Ἀπόλλωνος Ἰπποφάντων εἶρηκεν. Præterea eorum etiam virilem exhibebant. Lyfias in eâ Oratione, quæ inscribitur, Ἀπολογία Δημοδοκίας. Καὶ

αἰτίω

τρίτω μιλίῳ Θαρρηλίῳις νικήσους ἀνδρῶν κῶ χορῶ, (αἰήλω-
 σα) Δραχμίας δραχμαί. Etiam circularē; quique
 eo victor esset, tripodem dedicabat in aede
 Apollinis, à Pisistrato aedificata. Suidas. Πύ-
 θιον, ἱερὸν Ἀπόλλωνος Ἐθλώησιν, ὑπὸ Πεισιγράτου γεγο-
 νός, εἰς ὃ τὰς τρίποδας εἴθεσαν οἱ τῶ κυκλίῳ χορῶ νι-
 κήσαντες τὰ Θαρρηλία. Quin liberos quoque ad-
 optiuos per hoc festum moris erat curiæ of-
 ferre; cū naturales Apaturijs offerrent, ut
 supra in illo festo ostendi. Animaduerto apud
 Isæum in Orat. Ἦπερ τοῦ Ἀπολλοδώρου κλήρου. καὶ
 ἐπέδῃ Θαρρηλία λῶ, ἤραγέ με δὴ τὰς βωμὰς εἰς τὰς θρη-
 τὰς τε ἔφραπας. Loquitur ibi de Thrasyllō,
 quem Apollodorus adoptauerat. Hoc verò fe-
 sto binæ tribus impensarum præbitorem vnum
 habebant. Vlpianus in Orat. πρὸς Λεπτίλῳ. Ἐν
 τοῖς Θαρρηλίῳις δυαῖν Φυλαῖν εἰς μόνον καθίστατο χορη-
 γός. Porro neque pignus tunc capere, neque
 quicquam, quod alterius esset, licebat. si quis
 contra admisisset, iniuriam passō aduersus eum
 actio erat in conuentu, qui in aede Bacchi habe-
 batur. Demosthenes in Midianâ. καὶ Θαρρηλίῳν
 τῇ πομπῇ, καὶ τῶ ἀγῶνι, μὴ ἐξεῖναι μήτε ἐνεχυράσαι, μήτε
 λαμβάνειν ἕτερον ἐπίσκα, μηδὲ τῶν ὑπερημέρων, ἐν αὐ-
 τῆς τῆς ἡμέρας. εἰὰν δὲ ἢ τέτων πρὸς βαίη τις, ὑπὸ δὲ
 κῶ ἔσω τῶ παρῆνι, καὶ προσβολαὶ κατ' αὐτὸν ἔσωσαν τῇ
 ἐκκλησίῳι, τῇ ἐν Διονύσῳ, ὡς ἀδικεῖν τῶ. Idque ob-
 seruatum à se affirmat Antiphon in Orat. Περὶ
 χορῶ τοῦ. Ἐπέδῃ χορηγός κατεστῆθαι εἰς Θαρρηλία, τὸν
 χορὸν συνέλεξα ὡς ἐδωάμην ἄρῃσα, ἕτε ζημιώσας εἰδέ-
 να, ἕτε

να, ἔτε ἐπέχυρα βίαι φέρων, ἔτ' ἀπεχθαιόμην ὁ δδενί.
 Celebrabant porrò etiam festum hoc Milesij.
 Hesychius. Θαργήλια, ἑορτὴ καὶ ᾠδὴ Μιλησίοις ἀγο-
 μώη. Et quidem multo cum vino, aliarumque
 rerum preciosarum impensâ. Clarè videre licet
 apud Parthenium Erotic. IX. τοῖς Μιλησίοις ἑορτὴ
 μετὰ πλείων ἡμέραν Θαργήλια ἐπιήει, ἐν ἣ πολλόν τε ἀκροα-
 τὴν εἰσφοροῦσιν, ἔτ' ἐπὶ πλείους ἄζια καλιαναλίσκασιν.

Θ Α Υ Δ Ι Α.

Tarentini celebrabant. Hesychius. Θαύλια,
 ἑορτὴ Ταρνανίων, ἀχθῆσαι ὑπὸ Κρεάτης.

Θ Ε Ο Γ Α Μ Ι Α.

Proserpinæ honori celebrabant Siculi. Pol-
 lux lib. I. cap. I. sect. XXXIII. Κόρης (ἑορτὴ) ᾠδὴ
 Σικελιώτης, Θεογάμια.

Θ Ε Ο Γ Ν Ι Α.

Demosthenes Orat. in Neæram. τὰ Θεόγνια,
 καὶ Ἰσοδακχῆα, γεραίρω τῷ Διονύσῳ κατὰ τὰ πάτρια.
 Interpres eruditissimus vertit. *Divinum patet, & Iobacchæa, celebros*. Sed corruptus sine dubio
 est locus, scribendumque. τὰ Θεοίγια, καὶ Ἰ. Et
 vertendum. *Theania, & I. c.* Nam

T

Θ Ε Ο Ι-

ΘΕΟΙΝΙΑ

Baccho agitabant Athenienses. Hesychius. Θεοίνια, θυσία Διονύσου Ἀθλήσι. Immo proprie ita dicebantur, quæ populi Atticæ celebrabant; cum Athenienses sua Διονύσια vocarent. Hoc est quod Harpocration inquit. τὰ κατὰ δήμους Διονύσια Θεοίνια ἐλέγετο.

ΘΕΟΞΕΝΙΑ.

Pellenenses in Achaiâ celebrabant. Schol. Pindari Olymp. Od. VII. τελεῖται δὲ ἐν κῶν Πελ-
λώνῃ τῆς Ἀχαιῶν ἀγῶν, ὁ καλέμεν Θεοξένια. Et
quidem in honorem Mercurij, atque Apollinis.
Idem Scholiastes ad Oden IX. Ἄρχεται δὲ Ἑρμοῦ
καὶ Ἀπόλλωνος ἑορτῇ, Θεοξένια καλεῖται. Aristides
Orat. De Smyrnâ. οἱ κῶν, Θεοξένια ἤχον. ὑμεῖς δὲ,
ὡς ἐν τοῖς ἡμερωτάτοις ἂν κέκτησθε, ἀναπαύεσθε.

ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ.

Pollux lib. I. cap. I. sect. XXX. Καιροὶ δὲ ἱεροὶ,
πανηγύρεις, ἑορταὶ, ἱερομηνίαι, Θεοφαΐδα, Θεοξένια. Sy-
nesius in Calu. Encomio. οὗτός ἐστιν ὁ νεοπέλης, ὁ
μεμνημένος τὰ Θεοφαΐδα.

ΘΕΡΑΠΝΑΤΙΔΙΑ.

Apud Lacones celebrabantur. Hesychius. Θεραπναΐδια, ἑορτὴ τῆς Λάκωνσι.

ΘΕΡΜΙΩΝ ΕΟΡΤΗ.

Thermi, Ætoliæ oppido, Ætoli mercatum, & festum, celebrabant; & comitia illic habebant. Polybius Hist. lib. v. vbi de eâ vrbe agit. Καθ' ἑκάστον γὰρ ἔτος ἀγοραί τε ἔ πανηγύρεις Ἰππικανέστας, ἐν δὲ καὶ τὰς τ' ἀρχαῖαι καὶ τῶν κατὰ τὴν ἐν τῷ τόπῳ σιωπελῶν αὐτῶν, ἑκάστοις πρὸς τὰς ὑποδοχάς, καὶ εἰς ταῦτα ὀρθροσκοπίας, τὰ πολυτελέστερα τῶν ἐν τοῖς εἰσίοις ὑπαρχόντων, εἰς πότον ἀπέλιθοντο τὸν τόπον.

ΘΕΡΤΗΡΙΑ.

Incertum quorum hoc festum fuerit. Hesychius. Θερτήρια, ἑορτή τις.

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑ.

Celebrabantur Cereri τῇ Θεσμοφόρῳ. Dixi de ijs nuper in Lectionibus Atticis, sed hîc reporam, & plenius multo, loco proprio. Instituta autem ab Orpheo, vt testantur Demosthenes, Diod. Siculus, ac Plutarchus; & ex ijs Theodoretus Therapeut. I. Ὅτι καὶ τῶν Διονυσίων, καὶ τῶν
 T 2 Παναθη-

Παραθλασίαν, καὶ μὲν τοὶ καὶ τῶν Θεομοφόρων, ἢ τῶν Ἑλλασνίων Ἔς πελεταὶ Ὀρφῶς, αἰὴρ Ὀδρύσης, εἰς Ἐς Ἀθλάας ἐκόμισεν, καὶ εἰς Αἴγυπτον ἀφικόμενος, πὰ τῷ Ἰσιδῶ καὶ τοῦ Ὀσίεμδῶ εἰς πὰ τῷ Δηοῦς καὶ τοῦ Διονύσος μετατέθηκεν ἔργα, διδάσκει μὲν Πλάτωνα, ὁ ἐκ Χαερωνείας τῷ Βοιωτίας, διδάσκει ἢ ὁ Σικελιώτης Διόδοωρος. μέμνηται δὲ Δημοθένης ὁ ῥήτωρ. Alijs traditur fuisse Triptolemus, rex Atheniensium. Lutatius ad Theb. II. *Postquam domum redijt (Triptolemus) Cepheus rex eum, tanquam amulus, interficere conatus est. Sed re cognitâ, iussu Cereris Triptolemo regnum tradidit, ibiq; oppidum constituit, quod ex patris sui nomine Eleusinum appellauit. Cereri sacra primus insiuit, quæ Thesmophoria appellantur. Sed corrupta paullulum verba ita restitue. Celcus rex. Nam Celeus Atheniensium rex fuit, non Cepheus. Deinde Triptolemo regnum tradidit, ibi qui oppidum condidit.* Triptolemus enim Eleusinem condidit, nomenque à patre Eleusino imposuit, non Celeus; quod prior lectio innuit. Verùm hæc ὡς ἐν παρόδῳ. Herodotus lib. II. ad Danaï filias refert, easque ex Ægypto ad Pelasgicas scæminas attulisse; postea verò, Peloponneso vniuersâ à Doribus euersâ, intercidisse: atque apud Arcades solos, quibus parcitum erat, remansisse. Accipe verba. Καὶ τῷ Δήμητρεῶ πελετῆς πέρα, πῶν εἰ Ἑλλῶες Θεομοφόρα καλοῦσι, ἢ τούτης μοι πέρα ὄσυμα κείσθω, πῶν ὅσον αὐτῆς ὀσίη ἐστὶ λέξην. αἱ Δαναοῦ θυγατέρες ἦσαν αἱ πῶν πελετῶν τούτων ἐξ Αἰγύπτου ἐξαγαγῶσαι, καὶ διδάξασαί Ἐς Πελασγῶνιδας γυναῖκας. μετὰ δὲ, ἐξαγα-

ἐξαναστάσης πάσης Πελοποννήσου ὑπὸ Δωριέων, ἐξαπώ-
 λετο ἢ πελή. οἱ δὲ ὑπολειφθέντες Πελοποννησίων, ἔσκη
 ἐξανασταύτες Ἀρκαῖδες, διέσωζον αὐτῶν μόνοι. Errat
 Arnobius lib. v. qui Thesmophoriorum origi-
 nem narrat, quæ erat Eleusiniorum. Sciendum
 autem varia illa, & à varijs celebrata omninò
 fuisse. Apud Lacedæmonios triduana erant.
 Hesychius. Τριήμερον. Θεσμοφόρια ὑπὸ Λακώ-
 νων. Celebrabantur etiam Drymææ, apud Pho-
 censes. Pausanias in Phocicis. Δήμητρον δὲ Θεσ-
 μοφόρον Δρυμναίοις ἱερόν ἐστιν ἀρχαῖον, καὶ ἀγαλμα ὄρθρον
 λίθου πεποίηται. καὶ αὐτῇ Θεσμοφόρια ἑορτῶν ἀγασιν
 ἐπέτεον. Quem locum laudat etiam Stephanus
 in Δρυμναία. Item Thebis, apud Bœotios. Plutar-
 chus in Pelopida. Πειθόεντον δὲ ἐκείνης, ἔμῃ προσ-
 δοκῶσι ποῖς Θεσμοφορίαις, Θεσμοφορίων ὄντων, καὶ
 τῆ ἀκρας κυρδισσῶν, Ἰσμηνίας μὲν σωμαρπιδεῖς εἰς
 Λακεδαιμόνα, μετ' εὖ πολὺν χρόνον αἰερέθη. Xenophon
 Hist. Græc. lib. v. Ἡ μὲν Βελλὴ ἐκάρητο ἐν τῇ ἀγο-
 ρῆς τοῦ, ἀπὸ τῆς γυναικας ἐν τῇ Καδμείᾳ (erat illa
 arx Thebarum) Θεσμοφορίαν. Et Miletī, apud
 Iones. Obseruare est apud Stephanum, in Μίλη-
 τῶν. Ἐν ποῖς Θεσμοφορίαις πίτυον κλάδον ὑπὸ πῶν τι-
 βάδα, καὶ πῶν τῶν τῆ Δήμητρον ἱερῶ κλανίον πίτυον ἐπι-
 θεσαν. Parthenius Erotic. v IIII. Ὅτε δὲ οἱ Γαλά-
 ται κατὰ δρᾶμον πῶν Ἰωνίων, ἔσκη πόλεις ἐπόρθεν, ἐν Μίλη-
 τῶ Θεσμοφορίων ὄντων, ἔσκη σπηθροισμῶν γυναικῶν ἐν
 τῶ ἱερῶ, ὁ βραχὺ τῆ πόλεως ἀπέχει, &c. Et hîc quo-
 que triduana erant, pariter atque apud Lacedæ-
 monios. Animaduerto apud Diogenem Laër.

tium in Democrito Milesio, lib. IX. Τελύτῃσαι δὲ τὸν Δημόκριτον φησὶν Ἐρμιπποῦ τῶν τρώων. ἤδη ὑπέργησαν ὄντα, πρὸς τὸ καθαρέφειν εἶναι. τὴν ἐν ἀδελφῶν λυπέωσαι, ὅτι ἐν τῇ τῶν Θεομοφορέων ἑορτῇ μέλλοι τεθνήξασθαι, Ἐτῇ Θεῷ τὸ καθῆκον αὐτῶν ἔποιήσιν. τὸν δὲ θαρραῖν εἰπεῖν, καὶ κελεύσασθαι αὐτοῦ προσφέρειν ἄρτους θερμὰς ὀσημέρας. τέτρες δὲ πᾶσι προσφέρων, διεκράτησεν αὐτὸν τὴν ἑορτῶν. ἐπεὶ δὲ παρήλθον αἱ ἡμέραι (τρεῖς δὲ ἦσαν) ἀλυπότατα τὸν εἶον προσήκατο. Item Megaris. Pausanias Atticis, ubi eam urbem describit. Ἐστὶ δὲ καὶ Δήμητροῦ ἱερὸν Θεομοφόρος. Huc pertinet illud Clementis, in Protreptico. Ἐν ποῖς Θεομοφορέοις Μεγαρίζοντες χοίρας ἐκβάλλουσιν. Item Syracusis, ubi extremo festo muliebria pudenda, ex festo & melle facta, quæ μυλλοὶ per Siciliam totam dicebantur, Cereri & Proserpinæ circumferebantur. Athenæus lib. XIV. Ἡρακλείδης ὁ Συρακούσιος ἐν τῷ Περὶ Θεομῶν φησὶ τῶν παντελείων τῶν Θεομοφορέων ἐκ σπῆμτος καὶ μέλιτος καθαροῦ ἀσπίδαται ἐφήβατα γυναικῆα, ἀκαλεῖσθαι κατὰ πᾶσιν Σικελίαν μυλλὰς, καὶ περὶφέρεισθαι πᾶσι θεαῖς. Etiam Eretria, urbe Euboeæ; ubi carnes, quas comederent, non ad ignem, sed ad solem, assabant mulieres; neque Calligeniam quoque inuocabant. Plutarchus in Græcis Quæst. Διὰ τί τῶν Θεομοφορέοις αἱ τῆς Ἐρετρίων γυναικῆες ἔπρὸς πῦρ, ἀλλὰ πρὸς ἥλιον, ὁπῶσιν τὰ κρέα, καὶ Καλλιγένειαν ἔκαλοισι; Video Delios quoque celebrasse, ac panes item magnos fecisse, quos Ἀχαΐνας appellarent, solenni pom-pâ inferri solitos, dictitantibus qui inferrent,

Ἀχαΐνῳ, σέα]Ⓞ ἔμπλεον, τρέζον.

Item festum Μεγαλόρλια ex re illâ nuncupasse. Nam de Delijs sanè loqui intelligendus est Semus ΔηλιάδⓄ lib. v 111. apud Athenæum lib. 111. Locus eius ecce iste est. Ἀχαΐνας. τέτρα ποδ ἄρτα μνημονούσῃ ΣῆμⓄ ἐν ὀγδόῳ ΔηλιάδⓄ, λέγων τῆς Θεσμοφόροις γίνεσθαι. εἰσὶ δὲ ἄρτοι μεγάλοι. ἢ ἑορτὴ καλεῖται Μεγαλόρλια. Ἰππιεζόντων τ̄ Φερόντων,

Ἀχαΐνῳ, σέα]Ⓞ ἔμπλεον, τρέζον.

Mihi propositum, de ijs tantum hîc differere, quæ Athenienses celebrare consueverunt. Ac initio de dierum numero dicam, quem incertum satis video. Hesychius ait, quatruiduana fuisse. Τρίτη Θεσμοφορίων. Ζητεῖται πῶς ἅμα μὲν λέξη τρίτῳ Θεσμοφορίων εἶναι, ἅμα δὲ μέσῳ, πηάρων ἑσῶν ἡμερῶν. Respexit autem versum istum Aristophanis Thesmoph.

Ἐπεὶ τρίτῃ σιν Θεσμοφορίων ἢ μέσῃ.

Certè, si tertius dies medius fuit, vti clarum est ex citatis Aristophanis verbis, errare equidem Hesychium existimo, qui de quatuor diebus ait. Legebantur ad hæc celebranda, quæ præessent, in singulis populis fœminæ binæ, legitimo matrimonio natæ; fiebatque ea electio à mulieribus. Obseruo apud Isæum Orat. Περὶ τοῦ ΚίρωνⓄ κλήρε. Οὐ τοίνυν ἐκ τέτρα δῆλόν ἐστι μόνον ὅτι ἡμῶν ἢ μήτηρ θυγάτηρ γνησία Κίρωνος, ἀλλὰ ἔξ ἄν ὁ πατήρ ἡμῶν ἔπρασξῃ, ἢ ἔξ ἄν αἰ γυναικὸς αἰ τ̄ δημοτῶν ποθὶ αὐτῆς ἐρίνωσκον. ὅτι γὰρ ὁ πατήρ αὐτῶν ἐλάμβανε, γάμος εἰσίασε, ἔἐκάλεσε τρεῖς αὐτῶν φίλος, μετὰ τ̄ αὐτῶν προσκοινοῦσαν, ἔ πῆς

Φερί-

Φράπρσιν γαμηλίαν εἰσήνεγκε . κατὰ τὲς ἐκείνων νόμους . αἱ τε γυναικὲς ἐκ τῶν δημοῶν μετὰ τούτων πρὸς κερμαίναν αὐτῶν μετὰ τῶν Δικιλῆες γυναικὸς πρὸ Πιθίως ἄρχειν τὰ Θεσμοφόρεια . Et ad sumptus contribuebant pro vxoribus mariti locupletiores ; qui tunc Θεσμοφόρεια εἰτφέρειν dicebantur . Animaduertere est apud eundem Ixum in Orat. Περὶ πρὸ Πύρρῃς κλίρῃς . Δῆλον γὰρ ὅτι , εἰ ἐπεείδη ἐγγυήσασθαι , ἐπεείδη αὐὴ καὶ γαμηλίαν ὑπὲρ αὐτῆς τοῖς Φράπρσιν εἰσενεγκέιν , καὶ εἰσαγαγεῖν πλὴν ἐκ ταύτης διπλοφαιθεῖσαν θυγατέρα , αἷς γυησίαν ἔσαν αὐτῶ . καὶ ἐν τε τῶ δῆμῳ κεκτημένης τὸν τριτάλαντον οἶκον , εἰ μὲν γεραμηνῶς , μὴ ἀγαγέτο αὐὴ ὑπὲρ τῶν γαμετῆς γυναικὸς καὶ Θεσμοφόρεια ἐς τοιαύτας γυναικας , καὶ τάλλα , ὅσα προσήκε , λειτουργεῖν ἐν τῶ δῆμῳ ὑπὲρ τῶν γυναικὸς , διότι γε ἐσίας τηλικαύτης . Tenebanturque , si tria talenta in dotem attulisset . Colligere licet ex citatis istis verbis . Καὶ ἐν τε τῶ δῆμῳ κεκτημένης τριτάλαντον οἶκον , εἰ μὲν γεραμηνῶς , μὴ ἀγαγέτο αὐὴ ὑπὲρ τῶν γαμετῆς γυναικὸς καὶ Θεσμοφόρεια , ἔτάλλα , ὅσα προσήκε , λειτουργεῖν ἐν τῶ δῆμῳ ὑπὲρ τῶν γυναικὸς , διότι γε ἐσίας τηλικαύτης . Et habebant sacerdotem sibi proprium , Στεφανηφόρον appellatum ; quod nimirum coronatus sacra obiret : eumque mystæ conuenientes statuebant . Inscriptio Vetus .

Η. ΣΥΝΟΔΟΣ. ΤΩΝ. ΜΥΣΤΩΝ. ΤΗΣ.

ΜΕΓΑΛΗΣ

ΘΕΑΣ. ΘΕΣΜΟΦΟΡΟΥ. ΔΗΜΗΤΡΟΣ.

ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΝ

ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ. ΤΟΥ. ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥ.

ΜΑΤΡΩΝ

ΣΥΜΜΑΡ-

ΣΥΜΜΑΡΤΥΡΑΣ. ΤΟΝ. ΣΤΕΦΑΝΗ-
ΦΟΡΟΝ.

Celebrabant verò mense Pyanepsione; ascen-
debantque ad ea peragenda die x i. qui illa de
causâ Ἀνοδῶν nuncupatus fuit. Hesychius. Ἀνο-
δῶν. ἀνάστασις. ἡ ἐνδεκάτη τοῦ Πυανεψιών, ὅτε αἱ
γυναικες ἀνέρχονται εἰς τὸ Θεσμοφόρεον, ἔτω καλεῖται.
Et quidem Eleusine, pariter atque Eleusinia.
Æneas Tacticus Poliorceticæ cap. i v. Πεισιγρά-
τω γὰρ Ἀθλωαίων γραπτηγένη ἐξηγγέλη, ὅτι οἱ ἐκ με-
γάρων οἱ Ἰππικῆσαι, ἀφικόμενοι πλοίοις, Ἰππιδάται νυκτὸς
παῖς Ἀθηναίων γυναιξί, Θεσμοφόρεον ἀγύσας ἐν Ἐλω-
σίνι. Ascendebant autem Eleusina, cumque as-
cenderent, libros legales, in memoriam accep-
tarum à deâ legum, capiti impositos defere-
bant. Theocriti Schol. Idyllio x i v. Νόμῳ ἡ
Ἀθλωαίοις, κατ' ἔτος τελεῖν τὰ Θεσμοφόρεον, καὶ παρ-
θένει γυναικες, καὶ τὸν βίον σεμναί, κατὰ πλὴν ἡμέραν τῆς
τελετῆς, τὰς νομικὰς βίβλους, καὶ ἱεραῖς, ὑπὲρ τῶν κορυ-
φῶν αὐτῶν ἀνέλιθουσι, καὶ ὡσανεὶ λίανδύσασθαι ἐπήρχοντο
εἰς Ἐλωσῖνα. Ante tamen, quàm se illuc confer-
rent, castitati operam dantes, per dies aliquot
rebus Venereis abstinebant. Atque huc perti-
net responsum Theanûs Pythagoricæ; quæ inter-
rogata, quoto die post viri congressum mulie-
ri ad Thesmophoria accedere liceret, à suo qui-
dem, inquit, statim; ab alieno verò, nunquam.
Narrat Clemens Strom. i v. τῆς αὐτῆς Φέρεται
σεμνότητι καὶ αἶνο τ' ἀπόφθεγμα. ἐρωτηθεῖσα γὰρ (ἡ
θεανώ) - ποσαῖα γυνὴ ἀπὸ ἀνδρὸς εἰς τὸ Θεσμοφόρεον κά-

τήσιν; διὰ τοῦ μὲν τοῦ ἰδίου, καὶ ὡραζομένημα, ἔφη. διὰ δὲ τοῦ
 ἀλλοτρίας, εἰδέπωπι. Habes quoque apud Theonem in Progymn. cap. περὶ χρείας. Itaque cneorum substernebant sibi in lecto. Hesychius. κνέωρον, φυτόν τι, ὃ τοῖς θεσμοφοροῖσι ὑποστέρνεται. Iterum alibi, in βαθύμαλλον. ἀπὸ κνεωροῦ φυτοῦ, ᾧ ἐχρῶντο πρὸς κάθαρσιν. Item viticem. Plinius lib. xxiv. cap. ix. *Non multum à salice vitilium usu vitex distat, foliorum quoque aspectu, nisi odore gratior esset, Græci λύγον vocant, alij ἄγρον: quoniam matronæ Thesmophorijs Athéniensium castitatem custodientes, his folijs cubitus sibi sternunt.* Atque inde nomen ἄγρον accepit. Ælianus Hist. Anim. lib. ix. cap. xxvi. Ἐλαύνει δὲ ἰσχυρῶς τῇ φυγῇ τὰς ὄφεις ἢ ἔνδροσος τε καὶ νοπερὰ καλαμίνθη, φασὶ, καὶ ὁ ἄγρον. τῆτόν τι καὶ ἐν θεσμοφοροῖσι ἐν ταῖς τιβάσι τὰ γυναικῶνα πρὸ Ἀπικῆ ὑποστέρνεται. καὶ δοκεῖ μοι καὶ ἐχθρὸς εἶναι τοῖς δακέτοις ὁ ἄγρον. ἤδη δὲ καὶ ὀρμῆς τῆ Ἀφροδίτης κάλυμμά ἐστι. καὶ εἴοικε τὸ γε ὄνομα λαβεῖν ἐν ταῦτα. Discorides lib. i. cap. cxxxv. Ὀνόμασται δὲ ἄγρον, διὰ τὰς ἐν τοῖς θεσμοφοροῖσι ἀγνώστας γυναικῶνα εἰς ὑπόσπρωμα χρῆσθαι αὐτῇ. Scholiastes Nicandri ad Theriaca. Πολυκαμῆς δὲ ἐστὶ ὁ λύγρον τοῦ ἄγρον, ὃν ἐν τοῖς θεσμοφοροῖσι ὑπεσπρώνωτο αἱ γυναικῶνα. αἰλίπερά τῃ γὰρ εἰς στυγασίαν. διὸ καὶ ἄγρον λέγεται, ἄγρον ἵς εἶσαι. Idem legere est apud Eustathium, Comment. in Odyss. i. Substernebant autem totum fruticem. Galenus περὶ τῶν ἀπλῶν φαρμάκων διατάξεως, lib. v. cap. περὶ ἄγρον. Ἐπέχθει δὲ καὶ τὰς πρὸς ἀφροδίση ἰσχυρῶς, ὅτε πεφυγμύρον, καὶ ὁ ἀφροδίτη καρπός· καὶ τὰ φύλλα.

Φύλλα, καὶ τὰ αὐτὰ τοῦ θάμνου τὰυτὸ ποτὸ δυνάτην δρᾶν,
 ὥστε ἔ μόνον ἐδιόρισμα καὶ πινόρισμα πρὸς εἰργίαν πεπί-
 σθηται σωτελεῖν, ἀλλὰ καὶ ὑποσπρωννύρισμα. Ταῦτα ἄρα
 καὶ τῆς Θεσμοφορέοις αἱ γυναικες Ἀθλίωσιν ὑποσπρων-
 νύρισιν αὐταῖς ὅλον τὸν θάμνον. Etiam conyzam sub-
 sternebant. Nicandri Scholiastes loco citato.
 Κόνυζα, εἶδος βοτάνης. καταψυκτικὴ δὲ αὐτὴ πρὸς σωσ-
 σίαν, διὸ ἔ τῆς Θεσμοφορέοις ἐσρώννυτο. Item Theo-
 criti, ad Idyll. I V. Κνύζα, φυτὸν χορτῶδες, ὃ αἱ Θεσ-
 μοφοράζουσι διὰ τὴν εἰργίαν ἐβασδοπιούνται. δοκεῖ γὰρ
 ἢ βοτάνη, ψυχρὰ ἔσαι, ἐπέχειν τὰς πρὸς σωσσίαν ὀρέξεις.
 Etiam allia edebant, castitatis studio. Etymo-
 logici Auctor. Ἐν τῆς τ' ἐορτῆς ἡοδίον σκόροδα, ἔνεκα
 τοῦ ἀπέχεσθαι Ἀφροδισίων. Eodem modo in rem
 eandem Milesiæ pinus folia sternebant. Step-
 hanus in μίληθ, verbis iam citatis. Ἐν τῆς Θεσμο-
 φορέοις πίτυθ κλάδον ὑπὸ τὴν ἐβάδα, καὶ ὅτι τὰ τῆς
 Δήμητρος θ' ἱερά κλωνίον πίτυθ εἴλεσαν. Quin & fœ-
 minæ quædam, quæ sacris nimirum ministra-
 rent, in summâ castitate publicè alebantur; if-
 que locus ex re dictus Θεσμοφορεῖον. Obseruo
 apud Hesychium in Πρυτανεῖον. Τρία Ἀθλίωσι συσ-
 σίλια. Πρυτανεῖα, Θεσμοφορεῖον, Πρυτανεῖον. Ab hâc
 re capiendus est iocus ille Luciani in Timone.
 εἰ δὲ τις ἔμπροσθεν ἐλθούσαν γυναικα εἰς τὴν οἰκίαν νόμῳ
 πρῶτα λαβὼν ἐπ' ἀρότῳ παίδων γνησίω, ὅδε μήτε αὐτὸς
 προσάπλοιο ἀκμῶας καὶ καλῆς παρθένου, μήτε ἄλλῳ προσ-
 βλέπῃ Πιτυρεπί, ἄρονον δὲ καὶ εἶσαν κατακλείδας παρ-
 τενόσοι, καὶ ταῦτα ἐρᾶν φάσκων, καὶ δῆλθ ὦν διὰ τῆς
 χροῶας, καὶ τ' σαρκὸς ἐκτετηκίαις, ἐὰδ' ὅπως ὁ ποιῆτθ ἔ

ὡς παίδην δόξεν αὐτῷ, δεῖον παιδοποιεῖσθαι, καὶ ἀπολαύειν
 τὸ γάμος, καταμαραίνων ὄψεσσι τῶν ἑταίρων καὶ ἐπίερασιν
 κέρειν, καθάπερ ἱέρειαν τῆς Θεομοφώρου τρέφων διὰ παν-
 τὸς τὸ βίος; Iterum in Dialogo Matris, & Musar-
 rij. αἰέρας ὁ μῦθος διὰ τὸ πῶς, ἔσωφρονήσας, κα-
 θάπερ ἔχ. ἐπίερα, τὸ δὲ Θεομοφώρα ἱέρειά τις ἔσται; Hæ
 puellæ, quæ ita publicè alebantur, quæque se ad
 sacra obeunda præpararent mulieres, dum re-
 bus Venereis abstinebant, Ἀγνείαν dicebantur
 Græcis; Latinis, *In casto esse*. Non rectè Theo-
 logi Latini veteres, Arnobius, Hieronymus, &
 Tertullianus, pro cibi abstinentiâ posuerunt;
 ac Ἀγνείαν & Νησείαν inter se confuderunt. Ab-
 stinebant verò etiam coronis floreis, quibus uti
 illis nefas. Schol. Sophoclis Oed. Col. αὐτῆς
 γὰρ φασι τὰς θεὰς αὐθιγαῖς μὴ κεχεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ τῆς
 Θεομοφορέας τῶν τῶν αὐθιγῶν σεφαιῶν ἀπεχεῖσθαι
 χεῖσθαι. Item mali Punici grana non edebant.
 Clemens Protreptico. καὶ αἱ Θεομοφορέας τὸ
 εἶδος τὸς κόκκους ὡς φυλάττειν ἐδίδη. Medium
 verò diem, quem iam antè tertium dixi, totum
 ieiunio transigebant; atque inde ille Νησεία di-
 cebatur. Athenæus lib. VII. Τῶν ποτὲ λεχθέν-
 των ἐπὶ τῷ καλῷ τέτρω ἔσθω, τῶν Κικωνιῶν ἕως ἐσπερῆ
 ἔλθων, ἔφη, ἄνδρες φίλοι, μὴ ἔμεῖς Νησείαν ἀρεθῶν,
 Θεομοφορέων τῶν μέσων, ὅτι δικαίως κερέων νησεῖαν;
 Erat autem Pyanepsionis decimus sextus. Plu-
 tarchus in Vitâ Demosthenis. Κατέσπεψε δὲ ἕκτη
 ἐπὶ δέκα Πυανεψιῶν ὁ μῦθος, ἐν ᾧ τῶν συθρωπῶν τῶν
 Θεομοφορέων ἀγεσθαι ὡς τῆς θεῆς νησεῖαν αἱ γυναῖ-

κες. Ieiunium verò hoc agitabant in templo δεᾶ.
 ad eius simulacrum desiderantes. Hoc innuunt
 illa verba. Παρὰ τῆ θεῶ νηστεύσιν αἱ γυναικες. Et
 quidem humi. Plutarchus De Iside & Osiride.
 καὶ γὰρ Ἀθλώησι νηστεύσιν αἱ γυναικες ἐν Θεομοφο-
 ρίοις χαμαὶ καθήμεναι. Intelligit hoc ieiunium
 Phurnutus, vbi de Cerere. Νηστεύσιν δὲ εἰς ἡμιλῶ
 τὴ Δήμετρε, ἢ γεραίροντες αὐτῶ ἰδίῳ τρόπῳ, ἢ διὰ τὸ
 πρὸς μίαν ἡμέραν ἀπέχεσθαι τῶ δεδομμένων αὐταῖς ἕσθ-
 ῆς, ἢ κατ' ὀλίγα ἐνδείας πρὸς τὴ θεοῦ ποτὴ γρημνῆς.
 Porrò hinc colligere simul licet; initium sacro-
 rum celebrandorum in decimum quartum men-
 sis istius, finem in decimum octauum incidisse;
 ab vndecimo verò, quo ascendisse eas ostendi,
 vsque ad decimum quartum sese præparasse. At-
 que hoc omninò obseruandum; neque enim re-
 merè aliunde discamus. Ergo triduum castita-
 ti, & purificationi, est impensum. Atque eò re-
 spexisse est censendus Aristoteles De Cælo, lib.
 1. cap. 1. vbi de ternario numero ei sermo. διὸ
 πρὸς τὴ φύσεως εἰληφότες ὡς περ νόμος ἐκείνης, καὶ πρὸς
 τὰς ἀγιστείας τῶν θεῶν χρῶμεθα τῷ ἀριθμῷ τέτρω. Vbi
 Simplicius. Ὅτι δὲ πὰ τρία πάντα, καὶ τέλεια, εἶδειξεν,
 ἐκ τού καὶ τὰς ἱεράς ἀγιστείας τῷ ἀριθμῷ τέτρω χρῆσθαι.
 Illud quoque non prætereundum, quod porcos
 expulisse Clemens tradit in Protreptico. βέλει
 δὲ πὰ φερεφάτης ἀηθλόγια δηγήσομαι σοι, καὶ τὸν κάλα-
 θον, ἃ τὸ χάσιμα τῆ γῆς, καὶ τὰς ὑς τὰς εὐθελεως, τὰς συγ-
 κατὰ παθεῖσας τῶν θεῶν. δι' ἡ αἴλιαν ἐν τοῖς Θεομοφο-
 ρίοις μεταρρίζοντες, χοίρους ἐκβάλλουσιν. Sed errare

ego cum omninò existimo; & in Eleusinijs potius factum id verisimile. Certè ad ista sacra hæc omnia pertinent, quæ commemorat. Nam diuersa fuerunt Eleusinia à Thesmophorijs. quippe illa, instituta in memoriam errantis Cereris in quarendâ raptâ Proserpinâ, & tunc acceptarum frugum: hæc verò, ob acceptas leges. Talis quoque Theodreti hallucinatio, qui membrum muliebri ab illis cultum refert, Therapeut. lib. III. *καὶ τὸν κτήνα τὸν γυναικῆιον. ἔτω δὲ τὸ γυναικῆιον ὀνομάζουσι μέλον. ἐν ταῖς Θεσμοφορίαις ὡς τῶν τελεσεμνῶν γυναικῶν θείας ἡμῆς ἀξιεῖμερον.* Hoc itidem Eleusinijs factum affirmare non dubitauerim; idque in memoriam obscæni istius Baubonis facti, cum reuelatâ parte pudendâ tristem Cererem, nec bibere volentem, ad risum, & sumendam oblatam potionem, tandem permouit; vt narrat Clemens libro citato, & ex eo etiam Arnobius lib. v. Profectò illis magis conuenit; siquidem obscænistimâ licentiâ celebrari consueuisse, satis constat. Contra verò Thesmophoria summâ sanè cum veneratione à matronis longè castissimis, grauissimisque, peragebantur. Ecce apud Schol. Theocriti Id. IV. *Νόμος δὲ Ἀθωαίοις, κατ' ἔτος τελεῖν τὰ Θεσμοφόρια, καὶ παρθένοι γυναικες, καὶ τὸν εἶον σεμναί, κατὰ τινὴ ἡμέραν δὲ τελετῆς, &* quæ sequuntur, iam semel citata. Tamen conuitia illic vsitata, in memoriam Iambes, quæ conuitijs deæ mœstæ risum expresse rat. Apollodorus lib. I. *Ἐπιπέως ὡς κελὸν ἐλθῆσαι*
(ἡ Δη-

(ἡ Δημήτηρ) τὸν βασιλεύοντα τότε Ἑλθυσίνων, ἔνδον ἐξῶν
 γυναικῶν, ἢ λεγεῶν τέτων παρ' αὐταὶ καθίξουσαι,
 ζημία τις Ἰάμβη, σκώψασα πῶν θεῶν, ἐπίησε μεδιάσαι.
 διὰ ποῖτο ἐν πῆσι Θεσμοφορίοις τὰς γυναικίας σκώπῃην λέ-
 γουσι. Huc respexit Cleomedes Meteor. lib. II.
 καὶ ἄλλας πιαύτας κακὰς ἄτας· ὧν τὰ μῦθ' ἐκ χαμηλο-
 πείων αὐτὸς εἶναι φήσῃ· ὅμοια πῆσι λεγομένοις ἐν
 πῆσι Δημητρίοις ὑπὸ τῶν Θεσμοφοραξῶν. Porro fa-
 crum item arcanum, quodque effari non lice-
 ret, faciebant, Δίωγμα prius, postea Ἀποδίωγμα
 dictum. Hesychius. Δίωγμα, θυσία τις Ἀθλήσι, ἐν
 διαπόρῳ τελευτῶν ὑπὸ τῶν γυναικῶν ἐν πῆσι Θεσμοφο-
 ρίοις. τὸ αὐτὸ καὶ Ἀποδίωγμα ὑστερον ἐκλήθη. Ac origi-
 nem eius sacrificij apud Suidam obseruare mihi
 videor, istis verbis. Καλκιδικὸν δίωγμα. πῆσι Θεσ-
 μοφορῖος. Ἀθλήσι ἡ νόμιμον, ἐν πολέμῳ γυναικῶν Ὀ-
 ξαρδύων, διωχθῆναι τὰς πλεμίας. καὶ συνέβη Φύγειν εἰς
 Καλκίδα. Et attingit obiter alibi Hesychius.
 Καλκιδικὸν δίωγμα, δίδω εἰς Καλκίδα ἐγένετο ἢ ἐνδιώξις.
 Inuocabant etiam Calligeniam. Huc pertinent
 illa Aristophanis in Thesmoph. vbi ita mulieres
 Thesmophoria celebrantes preco affatur.

Εὐχεσθε πᾶν Θεσμοφόρον.

Τῇ Δημητρὶ καὶ τῇ Κέρῃ,

καὶ τῷ Πλάτῳ, καὶ τῇ Καλλιγείᾳ.

Omittebant hanc inuocationem mulieres Ere-
 trienses. Docet Plutarchus in Græcis Quæst.
 Διὰ τί πῆσι Θεσμοφορίοις αἱ τῶν Ἐρετριέων γυναικίαις ἐ-
 πὸς πῦρ, ἀλλὰ ἐπὸς ἥλιον ὀπιῶσι τὰ κρέα, καὶ Καλλιγεί-
 νειαν ἐκαλοῦσιν; Iam Καλλιγεία dicebatur Ceres;
 vel,

vel, ut alij, nutrix eius : alij sacerdotem faciebant, alij pedissequam. Hesychij hæc de re locus planè corruptus est. Καλλιγύειαν, ἀλλὰ τὴν Δήμητραν γλυῦ. εἰδὲς γὰρ ἔτω ἔφη τὴν γλυῦ Καλλιγύειαν. οἱ μὲν, προφὸν αὐτῆς. οἱ δὲ, γέραιον· οἱ δὲ, ἀκόλυστον. Restituo. Καλλιγύειαν, τὴν Δήμητραν, ἀλλὰ μὴ τὴν γλυῦ. εἰδὲς γὰρ ἔτως ἔ. τ. γ. κ. Et deinde. οἱ δὲ, ἰέρειαν· οἱ δὲ, ἄ. *Quin carmina quoque illic quædam cantata videntur Elegiaca, præpositâ in initio syllabâ unâ, alterâque in medio insertâ. Coniecturam inde facere est, quod talia Θεσμοφορέια nuncupata. Marius Victorinus Artis Grammaticæ lib. iv. Item è duobus dactylis & semipede repetiti faciunt Elegiacum, adiectâ in primâ syllabâ unâ, & in medio alterâ insertâ, quod Thesmophorion vocatur; ut,*

O perpetuò tellus quæ nunc viget vsta gelu.

Aliud quoque sacrificium peragere solitæ, puto ultimo festi die, ad auerruncandam deæ iram, si quid fortè, dum id celebrant, non ritè factum; idque, ceu multæ instar esset, Ζημία appellatum. Hesychius. Ζημία, θυσία πῆς, ἀποδοδομένη ὑπὲρ τῶν γυναικῶν ἐν πῆς Θεσμοφορέοις. Atque hæc omnia à fœminis facta. Iam viri quoque Athenienses festum illud agitabant, & in honorem etiam deæ captivos è carcere dimittebant. Marcellinus ad Hermogenem. Νόμος, ἐν τοῖς Θεσμοφορέοις λύεσθαι τὰς δεσμώτας. Sopater De Divin. Quest. Νόμος, τὰς δεσμώτας τοῖς Θεσμοφορέοις λύεσθαι. ὑποπίδρασ ἵς Ἰππὶ τῆ ἑαυτῆ γυναικί, τὸν οἰκέτην ἔδησε. καὶ δήρας, ἀπεδήμησεν. Ἰππὶς αὐτῶν τῶν Θεσμοφορέων, ἔλυσε τὸν

τὸν κικέστων ἢ γυνή. Sciendum tamen, illis tantum liberationem permissam, qui sacrorum adhuc participes; at, si qui polluti essent, quibus interdictum sacris; eos solvere non licebat. En mox ibidem apud illum ipsum Sopatrum. Ἐξάρχην δεσποματηρίε δίδωσιν, εἰς μετέχην ἱερῶν, καὶ σπονδῶν, θυσίας. εἰ τὰς ἀκαθάρτους, καὶ ἐναγείς, καὶ τῶν περιόραντινων ἀπελαυνουμένους. Et medio die, tertio, a iure dicendo abstinebant. Observare licet ex istis Aristophanis verbis Θεσμοφορεῖα.

Καὶ πᾶς, ἔπει νῦν γ' ἔτε δικαστήρια
Μέλλει δικάζειν, ἔτε βελῆς ἐοδ' ἔδρα,
Ἐπεὶ τρίτη εἰ Θεσμοφορέων, ἢ μέση.

Ac sciendum, præter morem publicum esse, & extra ordinem; quod mox mulieres τὰς Θεσμοφορεῖας introducitur eo die concionem conuocantes, ad ferendam in Euripidem sententiam.

Ἄκουε πᾶς, ἔδοξε τῇ βελῆϊ τᾷδε
Τῇ τ' γυναικῶν, Τιμόκλει' ἐπεσέτε,
Λύσιλλ' ἐγραμμάτωσιν. εἶπε Σωσράτη
Ἐκκλησίαν ποιῆν ἕωθεν τῇ μέσῃ
Τῶν Θεσμοφορέων. ———

Accedere verò ad hæc sacra feruis, ancillisque, vetitum. Itaque Euripides apud eundem, eandem fabulâ.

——— οὐδ' ἀπὸ θ' ὄρθῃ ἐκποδῶν.
Δέλοις γὰρ σὺν ἕξῃ ἀκέρῃ τ' λόγων.

ΘΗΣΕΙΑ.

Festum Thesei Athenis. Hefychius. Θήσεα, ἐορτὴ Ἀθῶνσι. Epulum tunc pauperibus dabatur. Hinc est istud Aristophanis Pluto.

Ὡς πλείεσσ' ἠοσειοῖσι μεμνησὶν ἀληθέσι,
Γέρωντες ἄνδρες, ἐπὶ ὀλιγίστοις ἀλφίταις.

Mentio Theseorum iterum apud eundem in Thesmoph.

Προεδρίαν ταυτῇ δίδουσι ἠοσειοῖσι, ἔσκιροις.

Et certamen etiam fuit. Ecce apud Aulum Gellium, lib. xv. cap. xx. *Eleusinio, ἔθ' Theseo, certamine pugnavit, ἔθ' coronatus est.* Celebrata autem die mensis octavo. Schol. Aristophanis Pluto. *Ταῖς ὀγδόαις ἔθ' ἠοσειᾶ ἤγειτο.* Plutarchus Theseo. *Καὶ ταῖς ἄλλαις ὀγδόαις ἡμῶσιν αὐτῶν.* Suidas. *Ἡμέραι ἑνὲς ἐνομιζοντο Ἀθῶνσι θεοῖς ἰσίν. οἷον νεμελῶα, καὶ ἐβδόμη, Ἀπόλλωνι· πέταρτη, Ἐρμῆ· ὀγδοή, ἠοσειᾶ.* Et quod sacrum illi factum, ὀγδόδιον dictum. Hefychius. *Ὀγδόδιον, θυσιάα ἔθ' Ἀθηναίοις, τελεμεθρή ἠοσειᾶ.*

ΘΡΙΑ.

Apollini celebrabatur hoc festum. Hefychius. *Θριά, λίπ' ἔορτῇ Ἀπόλλωνι.*

ΘΥΙΑ.

Baccho agitabant Elei stadijs circiter octo extra urbem; credebantque ad illa deum accedere. Celebrabant verò hoc modo. In sacello sacerdotes lebetas tres vacuos deponebant; præsentibus civibus, & peregrinis, si quos fortè adesse contigisset; mox verò templi fores vel sacerdotes ipsi, vel alij, quibus mandatum huius rei periculum facere, suo quisque annulo obsignabant: ac postridie, inspectis signis introgressi, lebetas vino repletas inueniebant. Pausanias narrat in fine Eliac. II. Θεῶν δὲ ἐν τοῖς μάλιστα Διόνυσον πείθεσθαι Ἡλείοι, καὶ τὸν θεόν σφίσι δῆλοποιεῖν ἐς τῶν Θεῶν τινὲς ἑορτῶν λέγεσθαι. ἀπέχεται μὲν γὰρ τὸ πῶλεως, ὅσον τε ὀκτὼ στάδια, ἐνθα τινὲς ἑορτῶν ἄγουσιν, Θεῶν ὀνομάζοντες. λέβητας ἢ δριθμὸν τρεῖς ἐς οἴκημα εἰσκομίζαντες οἱ ἱερεῖς κατὰ ἕνα κενὸς, παρόντων καὶ τῶν πολιτῶν, Ἐξένων, εἰ τύχοιεν δῆλοποιεῖν. σφραγίδας ἢ αὐτοῖ τε οἱ ἱερεῖς, καὶ τῶν ἄλλων ὅσοις αὐτὰ κατὰ γνώμην ἢ τῆς θύρας τοῦ οἴκηματος δῆλοποιεῖσιν. ἐς ἣν τινὲς δῆλοποιεῖν, ἕτεροι δὲ σημεῖα δῆλοποιεῖν παρέσι σφίσι, καὶ ἐσελθόντες ἐς τὸ οἴκημα, δριθμίσκουσιν οἷον πεπλησμενῆς τῆς λέβητας.

ΘΥΛΛΑ.

Veneris festum. Hesychius. Θύλλα. κλάδεις, ἢ Φύλλα. ἢ ἑορτὴ Ἀφροδίτης.

ΘΥΝΝΑΙΑ.

Neptuno peragebantur post thynnorum capturam ; quæ si felix extitisset, thynnus, quem cepissent primum, immolabant : & sacrificium Θωνναῖον dicebant. Athenæus lib. VII. καὶ Ἀντίγονος ὁ Καρύστιος, ἐν τῷ Περὶ λέξεως, τὰς ἀλιείας λέγει θυσίαν ἑπιτελούσας τῷ Ποσειδῶνι, ὑπὸ πλὴν τῶν θυνῶν ἄραν, ὅταν διαρρήσῃσι, θύειν τῷ θεῷ τὸν πρῶτον αἰλόντα θυνόν, καὶ πλὴν θυσίαν ταύτῃ καλεῖται Θωνναῖον.

ΙΕΡΟΣ ΓΑΜΟΣ.

In memoriam, ut puto, nuptiarum Iouis, ac Iunonis, agitabatur. Hesychius. ἱερὸς γάμος. ἑορτὴ Διὸς καὶ Ἡέρας. Non rectè faciunt viri docti, qui cum Heræis confundunt. Meminit Menander in Comœdiâ, μέθη inscriptâ, apud Athenæum lib. VI.

— ἐμὲ γὰρ διέτριψεν ὁ
κομψότατος ἀνδρῶν Χαίρεφῶν, ἱερὸν γάμον
φάσκων πιῆσαι ὀδύτερον μετ' εἰκάδα.

ΙΘΩΜΑΙΑ.

Celebrabantur à Messenijs, in honorem Iouis Ithomata ; & antiquitus certamen quoque Musicum erat. Pausanias Messeniæcis, ubi De Ioue Ithomatâ. Ἄγασι δὲ ἑορτῇ ἐπέτερον, ἰθώμαμα. τὸ δὲ
ἄρχαῖον

ἀρχαῖον καὶ ἀγῶνα ἔλιθεσαν μισοκῆς. Stephanus in
 ἰθώμη. ΑΨ ἔ' ὁ πολίτης, ἰθωμάτας, Ἐ Ζ' ὡς ἰθωμάτας.
 Ἐ ἑορτῆ, ἰθώμημα.

Ι Λ Α Ρ Ι Α :

Festa erant, non pietati, sed lætitiæ consecrata;
 eaq; duplicia: illa, publica; hæc, priuata. Maxi-
 mus Monachus in Scholijs ad Dionysij Areopa-
 gitæ Epist. VIII. Ἡ ⁷καὶ ἕνες ἡμέραι τῆς εἰδωλολά-
 τραις, αὐτῆς ἰλαρίας ἐκάλειν. καὶ αἱ μὲν ἦσαν ἰδία, καὶ ἰλά-
 ρμοι, (rescribo, ἦσαν ἰδικαὶ ἰλαρίαι.) ὡς ὅταν τις ἐξη-
 μῶν, ἢ ὑὸν ἐκπῆτο. αἱ ᾗ κειναὶ, καὶ δημόσιαι, ἰλαρία ἐκα-
 λοῦντο, ὡς ὅταν βασιλῶς ἀναγορευόμενῳ τὰς δημοσίας
 ἰλαρίας παρέιχε, καὶ ἕτε πένθημα ἐν ταύτης φορεῖν ἐξελῶ,
 ἀλλὰ καὶ θυσίαι, καὶ ἑκάστῃ ἡμέρῃ διετελοῦντο δημοσίαι,
 Ἐ οἱ πενθοῦντες ἐπαύοντο, Ἐ ἐθεώρουν, καὶ ἐν δωχίαις ἀπαύ-
 σις διῆγον τὰς ἀρισμῶας ἡμέρας τῆς ποιούτης ἰλαρίας.
 Quæ verbo tenus descripsit Georgius Pachy-
 merius, in eiusdem Epistolæ paraphrasi. Apud
 Romanos proprio nomine *Hilaria* dicebantur,
 festum Matri deûm sacrum. Maximus ille loco
 citato. Ἡ ᾗ Ἐ ἰλαρία ἑορτῆ ἰδικῆ Ρώμῳ εἰς ἡμερῶν τῶ
 μητρὸς τῆς θεῶν. Lampridius in Alexandro Seuero.
Hilarijs matris deûm, Ἐ ludis Apollinaribus, Ἐ Ionis
epulo, Ἐ Saturnalibus, Ἐ huiusmodi festis diebus. Vo-
 piscus in Aureliano. *Hilaribus, quibus omnia festa,*
Ἐ fieri debere scimus, Ἐ dici. Celebrataque ad
 diem V III. Kal. Apriles. Macrobius Sat. lib. I.
 cap. XXI. *Celebratur lætitiæ exordium ad V III Kal.*

Aprilis, quem diem Hilaria appellant, quo primum tempore diem longiorem nocte protendit.

ΙΑΙΕΙΑ.

Præterijſſem iſtud feſtum, tanquam à propoſito noſtro alienum; niſi inter Græca viderem à doctiſſimo Caſtellano commemorari. Erat ve-
rò non Græcorum, ſed Ilienſium. Suidas. Ἰλίαια, Ἀθλωᾶ, ἡ παρ' Ἰλιεῦσι ἡμωυδμή. Sed errat ille, qui cognomen deæ putat, quod feſti nomen, deæ ſacri. Eufſtathius ad Iliad. λ'. Ἰλίαια, ἑορτή ἢ Ἐϋ-
τα ἦσαν ἐν Ἰλίῳ, χράφεισαι μὲν ὠφείλε κατὰ τὴν ᾠδὴν ἀ-
λήγεσαι. Διὰ τοῦ ἰωτα, τῷ λόγῳ τοῦ Ὀλύμπια, καὶ Πύθια.
Corruptus iſte Heſychij locus in errorem Pe-
trum Caſtellanum induxit. Ἰλίαια. ἑορτή ἐν Ἀθή-
ναις. ἐν Ἰλίῳ Ἀθλωᾶς Ἰλιάδῳ καὶ πεμπή καὶ ἀγών. Re-
ſtituo. Ἰλίαια, ἑορτή καὶ Ἀθλωᾶς ἐν Ἰλίῳ Ἰλιάδῳ. Po-
ſtremum illud Ἀθλωᾶς, malè à ſupino librario ge-
minatum, corrupendo loco fuit; & corruptio
decipiendo viro dicto.

ΙΝΩΑ.

Celebrabantur ad aquam Inûs, in quam fe-
ſto hoc panificia iniiciebant; quæ ſi ea retine-
ret, fauſtum omninò ſignum erat: ſi reiiceret, in-
fauſtiſſimum. Pauſanias in Laconicis. Πρεελ-
θόντι ἢ ἐν δεξιᾷ δύο παρὰ τοὺς ἐς τὴν Ἰνῆς καλῆμενον ὕδατος.
μέγανθῳ μὲν κατὰ λίμνην μικρῶν, τῶν γῆς δὲ ἐν βαθῆ μάλ-
λον.

λον. ἐς ποτό το ὕδωρ ἐν τῇ ἑορτῇ τῆ Ἰνῆς ἐμβάλλουσιν ἀλφίτων μάζας. Ταύτας ἴππὶ μὲν αἰσίω τοῦ ἐμβαλλόντος κατὰ δεξιὰ μὲρον ἔχει το ὕδωρ. εἰ δὲ ἀναπέμφαιτο σφᾶς, πνηρὸν κέκερται σημεῖον. Celebrabant quoque Megarenfes. Pausanias Atticis, vbi de ijs agit: μόνοι δὲ εἰσιν Ἑλλήνωνοι Μεγαρεῖς οἱ λέγοντες τὸν νεκρὸν τῆ Ἰνούς ἴππὶ τὸ ὄρθα θαλάσσι σφίξιν ἐκπεσεῖν τῆ χώρας, κλησῶ δὲ Ἐταυρόπολιν ὄρεῖν τε Ἐθαΐσαι. θυγατέρας δὲ αὐταῖς εἶναι κλησῶν τοῦ Λέλεγος· καὶ Λακωθεῶν τε ὀνομαδῶσαι καὶ σφίσι πρώτοις φασὶν αὐτῶν, καὶ θυσίαν ἄγαν αἰὰ πᾶν ἔτ. Antiquissima Corinthi instituta à rege Sisypho, Athamantis fratre. Isaacius Tzetzes ad Lycophronem, vbi De Inone agit, filioque eius Palæmone. Σίσυφος δὲ, ἀδελφὸς ὦν Ἀθάμαντος, βασιλεύων Κορινθίων, ἀγῶνα Ἐθυσίαν ἐπ' αὐτῶν ἐτησίως ἐκέλευσε γινέσθαι. ὅθεν Ἐθεὸς αὐτῆς κεκλήκασιν, καὶ Λακωθεῶν, διὰ τοῦ τῆς θαλάσσης ἀφροῦ, τῶ Ἰνώ.

ΙΟΒΑΚΧΕΙΑ.

Baccho sacra erant. Demosthenes Orat. in Nearam. τὰ θεοῖνια, (ita emendandum supra docui.) καὶ Ἰοβάκχεια, γεραιῶ τῷ Διονύσῳ κατὰ τὸ πάτρια.

ΙΟΛΑΙΑ.

Herculi Thebani celebrabant, itaque appellabant in honorem Iolai; aliter Ἡράκλεια etiam dicta.

diſta. Schol. Pindari Olymp. Od. VII. Ἐν δὲ
 Θήβαις, πὰ Ἡράκλεια. πὰ ἣ αὐτὴ καὶ Ἰολαΐα καλεῖται.
 Iterum Isthm. Od. I. Ἐν μὲν Θήβαις, Ἰολαΐα, ἢ Ἡ-
 ράκλεια. Etiam Sardi, ut est obſeruare apud Pau-
 ſaniam Phocicis. Ἐστὶ δὲ ἔν καὶ κατ' ἐμὲ ἐστὶ χωρὶα πὲρ
 Ἰολαΐα ἐν Σαρδοῖς, καὶ Ἰόλαα πρὸς τῶν οἰκητόρων ἔχει
 ἡμᾶς. Apud Thebanos eo festo certamen quo-
 que erat, eoſque qui viciffet, coronam ἐ μυρτο
 accipiebat. Docet Scholiastes Pindari Isthm.
 Od. IV. μυρσίνης σεφαίρις ἐν Θήβαις σεφαιδνται, οἱ
 νικῶντες πὰ Ἰολαΐα.

ΚΑΒΕΙΡΙΑ.

Ita legendum esse puto apud Hesychium.
 Καβείρια, ἑορτὴ ἀγορδῆ. Malè hodie editur, κάβ-
 ἑρα. Festum autem erat τῶν καβείρων, qui in
 Lemno colebantur. Ipse statim explicat. κάβει-
 ροι. καρκῖνοι. πάνυ ἣ ἡμῶνται ἔστι ἐν Λήμνῳ ὡς θεοί. λέ-
 γονται ἣ εἶναι Ἡφαίστος παῖδες. Suidas. κάβειροι. ὄνο-
 μα ἔθνους. σημαίει δὲ καὶ δαίμονας. Etiam Thebani
 celebrabant, auctore Methapo Atheniensi. Pau-
 ſanias in Messenicis. Ὁ δὲ μέγα πρὸς γῆν μὲν λῶ
 Ἀθλωαῖον, τελετῆς, καὶ ὀργίων, καὶ παντοίων σωτήτης.
 οὗτ' καὶ Θηβαίοις τῶν καβείρων πλὴν πελετῶν καπερή-
 σατο. Plura apud eundem vide in Bæoticis. Item
 Samothracēs. Himerius in Eclogis Declam.
 λέγεταί ποτε ἢ Ὀλυμπιάδα, πλὴν ὅτι τοῖς Ἀλεξάνδρου
 τῆκεῖς Ὀυδαίμονα, ὀργιάζουσαν πὰ καβείρων ἐν Σαμοθράκῃ
 μυθήρα,

μυθήματα, ἰδέειν κατὰ τὴν τελετὴν τὸν Φίλιππον. Inde est apud Dionysium Periegeten.

— Ὀρηκίη τε Σάμῳ, Κορυβαίλιον ἄστυ.

Ad quem locum Eustathius. Τὴν δὲ Σάμον τὴν Ὀρακικὴν, Κορυβαίλιον ἄστυ λέγει, διὰ τὰ ἐκεῖ τῆ Κορυβαίτων μυθήματα. Scholiastes Apollonij lib. I. Μυθεῖται ἐν τῇ Σαμοθράκῃ πῶς καθεύροις. Erant autem antiquissima, & Ioue, vt fabulantur, priora; qui deserta iam renouauit, & Iasionem, alterum ex Electrâ filium, quo honoratior esset, ijs præfecit. isque primus, antea non solitum, cum exteris communicauit; vt maior ceremonijs celebritas accederet. Diodorus Siculo lib. v. τὸν Ἰ Δία βαλῆντα καὶ τὸν ἕτερον τῶν υἱῶν (τὸν Ἰασίωνα) πμῆς τυχεῖν, ὡραδοθεῖσαι αὐτῶ τὴν τῶν μυθημάτων τελετὴν, πάλαι μὲν ἔσαν ἐν τῇ νήσῳ, τότε δὲ πῶς ὡραδοθεῖσαν, ὡς ἐξ ἡμεῖς ἀκούομαι πολλῶ τῆ μεμνημένων. δοκεῖ δὲ εἶπετο περὶ τῆ ξένος μυθεῖται, καὶ τὴν τελετὴν διὰ τῶν ἐνδοξῶν ποιῆσαι. Huc respexit Iamblichus De Vitâ Pythagoræ, lib. I. cap. xxviii. Ἐν δὲ Φασί καὶ σιωπετον αὐτὸν ποιῆσαι τὴν θείαν Φιλοσοφίαν, ἔπραπείαν. ἂ μὲν, μαθόντα ὡρα τῆ Ὀρφυκῶν ἂ δὲ, ὡρα τῆ Αἰγυπτιῶν ἱερέων ἂ δὲ, ὡρα Χαλκιδῶν, καὶ μάγων ἂ δὲ, ὡρα τῆ πελοπόννησος ἐν Ἐλωσίνι γρομῆς, ἐν Ἰβρω τε, ἔσαμοθράκῃ. Sed legendum illic primò, π. τῆ τελετῆς. quod viro erudito, Ioanni Arcerio, etiam visum; deinde, non ἐν ἡπείρῳ, vt idem existimat; sed, ἐν Ἰμβρῳ: nam Imbrus quoque Cabitorum erat. Stephanus. Ἰμβροῦ, νῆσοῦ ἱερὰ καθεύρων. Eustathius in Dionysium. Ἡ δὲ Ἰμβροῦ, Ὀρακίη μὲν

ἐστὶ νῆσος, ἱερὰ καθεύρων, καὶ αὐτή. De Samothracibus, est etiam locus Herodoti, lib. II. Ὅστις δὲ πρὸ καθεύρων ὄργια μεμύηται, τὰ Σαμοθρήϊκες ἴππιπέλεσι, λαβόντες ἀπὸ Πελασγῶν, ἔτῳ ὡς νῆρ οἶδε τὰ λέγω. Vbi hoc obserua; illos à Pelasgis accepisse. Celebrabantur verò noctu. Cicero De Nat. Deorum, lib. I. *Prætereo Samothraciam, causâ, quæ Lemni nocturno aditu occulta coluntur.* Initiabantur his pueri à certo tempore. Donatus ad Terentij Phorm. Act. I. Sc. I. *Terentius Apollodorum sequitur, apud quem legitur, in insulâ Samothracum à certo tempore pueros initiari, more Atheniensium.* Porro Cabirorum mysteria commemorat etiam Clemens in Protreptico, sed corruptis hodie verbis. καθεύρας δὲ τὰς κορυβαίας καλεῖντες, καὶ πελοπιῶ καθεύρα κὼ κατὰ γέλλεσον. Restituo. καὶ πελεπιῶ καθεύρα κ. Etiam Athenagoras in Legatione. Διαγόρα μὲν γὰρ εἰκότως ἐνεκάλεον Ἀθηναῖοι, μὴ μόνον τὸ Ὀρφικὸν εἰς μέσον κατὰ Ἀθηνῶν λόγον, καὶ τὰ ἐν Ἑλλασίνι, καὶ τὰ τῶν καθεύρων δημόσιον μυστήρια. Macrobius Sat. lib. III. cap. IV. *Tarquinius, Demarati Corinthij filius, Samothracicis religionibus mysticè imbutus.* Scholiastes Aristophanis Pace. μεμυημένοι τὰ μυστήρια τῶν καθεύρων. Διοκδοσι γὰρ οἱ μεμυημένοι τὰ ὕψα δίκαιοί τε εἶναι, καὶ ἐκ θειῶν σώζεσθαι, ἔκ ἐκ χημάτων. Vbi obseruandum; quod, qui illis initiati, tuti contra tempestates maris, aliaque item pericula, censerentur. Id ipsum tradit quoque Interpres vetus Apollonij lib. I. τὰς πελοπιῶ λέγει, τὰς ἐν Σαμοθράκῃ ἀγομίας, αἷς εἰς μυστήρια.

θείη, ἐν τοῖς κατὰ θάλασσαν χημῶσι Διασώζεται. Diodorus Siculus lib. v. Διαβεβόηται δὲ ἡ τέτων τῶν θεῶν Ἰσιφάιδα, καὶ ὡς ἀδοξῶ ἐν τοῖς κινδύοις βεβόηται τοῖς Ἰππικαλεσμένοις τῶν μυηθέντων. Quo respexit Aristophanes Pace.

Ἄλλ' εἴ τις ὑμῶν ἐν Σαμοθρακίῃ τυχαίῃ

Μεμνημένος, νυῦ ἐστιν ὄξασται καλόν.

His autem sacris quos initiare vellent, eos in folio collocabant, circum choreas agitantibus mystis alijs; idque Ἐροισμούς, siue Ἐρόνωσις, dicebatur. Obseruare est apud Platonem Euthydemo. Ποιεῖτον δὲ αὐτὸν ὅπερ οἱ ἐν τῇ τελετῇ τῶν Κορυθαίων, (hi verò ijdem cum Cabiris, vt nōrunt antiquitatis periti.) ὅταν τὴν θρόνωσιν ποιῶνται περὶ ποδῶν ὃν αὐτὸν μέλλωσι τελεῖν. καὶ γὰρ ἐκεῖ χορεία ἴσις ἐστὶ, καὶ παιδιὰ, εἰ ἄρα καὶ τετέλεσται. Has ipsas Cabirorum initiationes intellexit Dion Chrysostomus, Orat. xii. καθάπερ εἰώθησιν ἐν τῷ καλεμένῳ θρονισμῷ καθίστασθαι τὰς μυημένους οἱ τελοῦντες, κύκλῳ περιχορεύειν. Hesychius. Ἐρόνωσις. καθάρχη περὶ τὰς μυημένους. Platonis locum respexit Proclus, Theol. Plat. lib. vi. cap. xiii. Περὶ ἰσομῶν ἢ τῆς τελετῆς ὁ Πλάτων, καὶ τοῖς περὶ αὐτὰς δραμῶσι, ἐνδείκνυται περὶ αὐτῶν, ἐν μὲν τοῖς Νόμοις, τὸ ἐκ Κορυθαίων καθύλησσεως ἡμᾶς ἀναμνηστικῶν, τὸ παῦν τὸ ἄτακτον, καὶ Ἰουρῶδες, κίνημα καθύλησσεως. ἐν δὲ τῷ Εὐθυδημῶ, τὸ Ἐροισμὸς μεμνημένος, ὃν ἐν τοῖς Κορυθαίων ἐπέτελεν. Descriperat huius in folio collocationis ritum Orpheus, siue Nicias Eleates, vt alij volunt; & Poëma Ἐροισμὸς inscriperat. Suidas in Ὀρφύς.

vbi eius Opera recenset. Θρονισμὸς, Μητρῶες, Βαυχη-
κά. *Ἐὖτε Νικίς πρὸ Ἐλλάδα Φασὶν εἶναι.* Porro hoc
pacto initiati fasciâ purpureâ ventrem circum-
ligabant. Docet Scholiastes Apollonij loco iam
citato, vbi de his mysterijs agit. *Περὶ τῶν κελιάων
οἱ μεμνημένοι πανίως ἀπίασι περφυράς.* Caput autem
oleæ germine coronabant. Proclus in Plato-
nem De Rep. *τὸ ἔλαιον, ῥώμης ὃν ποιητικόν, ἢ γυμνα-
σικῆ προσήκον, οἰκείως ἔχει τῇ κερηλικῇ θεότητι. καὶ γὰρ οἱ
πελώησι κερῆτες, τὰ τε ἄλλα τῆ τάξιν τῆ Ἀθλωῆς αἰλιῶται,
καὶ πειεσέφθαι λέγονται τῶ θαλλῶ τῆ ἐλαίας.* Sacro-
rum eorum arcana prodit nobis Arnobius lib. v.
*Oblivioni etiam Corybantia sacra donentur, in quibus
sanctum illud mysterium traditur: frater trucidatus à
fratribus.* Firmicus De errore Prof. Relig. *In
sacris Corybantum parricidium colitur; nam unus fra-
ter à duobus interemptus est.* Inde alibi ab eodem
dictum, eodem Opere. *Qui fraternum desiderat san-
guinem, Corybantium sequatur institutum.* Confu-
giebant ad hæc sacra, qui cædem aliquam ad-
misissent; vt à sacerdote, qui κοίης, siue κόης, di-
cebatur, lustrarentur. Obseruare est in Hesy-
chij Glossis. *κοίης, ἱερῶς Καβεύρων, ὁ καθαίρων Φο-
νεία. οἱ δὲ, κόης.*

ΚΑΛΑΟΙΔΙΑ.

Dianæ celebrabantur apud Lacedæmonios;
eratque certamen. Hesychius. *Καλαοΐδα, ἀγὼν
ἐπιελέμερ ὁ Ἀρτέμιδι ὡς Λάκωσιν.*

ΚΑΛΛΙΣ-

ΚΑΛΛΙΣΤΕΙΑ,

Lesbij celebrabant, & certamen erat in fano Iunonis inter mulieres de formâ. Schol. Homeri ad Iliad. í. Παρὰ Λεσβίοις ἀγὼν ἄγεται κάλλης γυναικῶν ἐν τῷ τῆ Ἥρας τεμένει, λεγόμενον Καλλιστεία. Mentio est in Hedijli Epigrammate, quod sine Auctoris nomine citat Suidas in Καλλιστεία; exstatque Anthologix lib. vi. cap. viii.

Τῷ γάρ τοι κρέναντι τὰ καλλιστεία Περμήπω

Νεβρίδα ἔχρυσέλω τὴν δὲ ἔθετο περὶ χολύ.

Celebrarunt etiam Parthasij, cùm in vrbes conuenissent, à Cypselo ad Alpheum flumen ædificatam; qui instituit festo Eleusinix Cere- ris: quæque concertarent mulieres, χρυσόφοροι appellabantur. Athenæus lib. xiii. Οἶδα ἣ καὶ περὶ κάλλης γυναικῶν ἀγῶνα ποτὲ διατεθέντα· περὶ ἑἰς ἰσορῆ Νικίας ἐν Ἀρκαδικαῖς. Διαθεῖναι φασὶν αὐτὸν Κύψελον, πόλιν κτίσαντα ἐν τῷ πεδίῳ περὶ τὸν Ἀλφειόν. εἰς τὴν καταπιπίσαντας Παρθασίων Ἰνας, τέμενον καὶ ἑωμόν ἀναστήσασαι Δήμητρει Ἐλευσινία. ἥς ἐν τῇ ἑορτῇ καὶ τὸν τὸ κάλλης ἀγῶνα ἑπιτελέσασαι, καὶ νικῆσασαι πρῶτον αὐτὸς τὴν γυναικα Ἡροδίκην. ἑπιτελεῖται δὲ ἔμέχρι νῦν ὁ ἀγὼν ἔ- τῃ, καὶ ἀγωνίζόμεναι γυναικες χρυσόφοροι ἐνομάζονται. Vt autem fœminæ, ita etiam hoc certamen viri certarunt apud Elienses; vbi victor præmium arma accipiebat, quæ Mineræ consecrabit, vittis redimitus ab amicis, & coronam è myrto gestans, ad deæ templum accedens.

Narrat idem Athenæus, loco citato. Θεόφραστο δὲ ἀγῶνα κάλλεος φησὶ γινέσθαι ὡς καὶ Ἡλείοις, καὶ πάλιν Ἰππικῆ ἐίδου μετὰ ἀσπιδῆς, λαμβάνειν τε τὰς νικησάσας ἀθλα ὅπλα, ἅπερ ἀναλήθησθαι φησὶ Διονύσιος ὁ Λακεδαιμόνιος τῇ Α΄ θύλῳ. τὸν ἣ νικήσαντα, παννικέμετρον ὑπὸ τῷ Φίλων, καὶ πομπάζοντα, ἕως τοῦ ἱεροῦ ὡς δαχύνεσθαι. τὸν δὲ ἐξέφανον αὐτοῖς δίδουσι μυρρίνης ἰσχυρῆ Μύρσιος ἐν Ἰσομεκίσι Παραδόξοις.

ΚΑΛΛΥΝΤΗΡΙΑ.

Apud Athenienses celebrabantur. Etymologicus Auctor. Καλλυντήρια, καὶ Πλυτήρια, ἑορτὰ δύο ἀθλήσει.

ΚΑΡΝΕΙΑ,

Instituta Spartæ Olympiade xxvi. Athenæus lib. xi v. Ἐγίετο δὲ ἡ θῆσις τῶν Καρνείων κατὰ πάλιν ἑκτὴν καὶ εἰκοστὴν Ὀλυμπιάδα, ὡς Σώσιμος φησὶ ἐν τῷ Περί χρόνων. Et Anonymus in Descript. Olymp. ad eius Olympiadis annum primum ita disertè notat. Τὰ Καρνεῖα ἀγῶν πρῶτον ἐπέθη ἐν Σπάρτῃ. Habebat autem festum hoc militiæ imitationem; quippe loca erant numero nouem, Σκιάδες appellata: in quorum singulis viri nouem ad mandatum publicum, per præconem denuntiatum, cœnabant dies continuos nouem, quibus festum terminabatur. Athenæus lib. i v. Δημήτριος δὲ ὁ Σκήψιος ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Τρωικῶν Διακόσμων πάλιν

ἡ τῆς Καρνείων Φησὶν ἑορτὴν ὡσαύτῃ Λακεδαιμονίοις μίμημα
 εἶναι σπαιτωλικῆς ἀγωγῆς. τίπτεσ γὰρ εἶναι ἑννέα μὲν τῷ
 ἀριθμῷ. σκιαῖδες δὲ εἶσι καλούμεται, σκλεαῖς ἔχοντες πα-
 ραπλήσιον ἴ. καὶ ἑννέα καθ' ἑκάστην αἰδρες δεσπῆσι, πάν-
 ται τε διπλῶ παραγμάλῃ κηρύσσεται. ἔχῃ τε ἑκάστη σκιάς
 Φρατρείας τρεῖς. καὶ γίνεται ἡ τῶν Καρνείων ἑορτὴ ἑπτῆ
 ἡμέρας ἑννέα. Et Eustathius extremo Commen-
 tario ad Iliad. ὦ. Ἡ τῶν Καρνείων ὡσαύτῃ Λάκωνιν ἑορ-
 τὴ μίμημα ἔστι σπαιτωλικῆς ἀγωγῆς. τίπτεσ γὰρ ἑννέα
 τῷ ἀριθμῷ, σκιάδες μὲν καλέμεται, σκλεαῖς δὲ ἴ. ἔχοντες
 ὡσαύτῃσιον, ἑννέα δὲ καθ' ἑκάστην αἰδρες ἐδεσπῆεν. Φιλία
 ἴσως καὶ ἐκείνῃ ἀριθμῷ ὁ μῆρας Φίλιξ τοῦ ἑννέα. διὸ καὶ ἐπι-
 γὰρ ὁ ποδὲ ἰσορῆσας τὸ, γίνεται δὲ ἡ ἑορτὴ ἐφ' ἡμέρας ἑννέα.
 Primus autem festi dies erat mensis Carnei sep-
 timus. Obseruo apud Plutarchum Sympof. lib.
 VIII. Quæst. I. ὅ ἡ φλωρῃ ἐδὲ Καρνεάδων ἀπα-
 ξιοδὸν ἔφη μνήμης ἐν τοῖς Πλάτωνι γυμνασίοις, αἰδρα τῆς
 Ἀκαδημίας ἀκλεέστατον ἔργασίον. Ἀπὸ πολλῶν γὰρ ἀμ-
 Φοτέρως ἑορτὴ γινώσκειται. τὸν μὲν γὰρ Θαραγγίους Ἀθήνησι,
 τὸν ἡ Κάρνεα Κυρλεαίων ἀγόντων. ἐβδόμεν ἡ ἀμφοτέρως
 ἑορτάζουσι. Ac certamen tunc quoque erat. Ano-
 nymus in Descript. Olymp. citatis iam verbis.
 Τὰ Κάρνεα ἀγὼν περὶ τὸν ἑπταῖον ἐπέτη ἐν Σπάρτῃ. Εὐθὺς pri-
 mus victoriam retulit Terpander. Athenæus
 lib. XIV. Τὰ Κάρνεα περὶ τὸν παῖτων Τέρπανδρῶ
 νικῶν, ὡς Ἑλλάνικῃ ἰσορῆσιν, ἐν τε τοῖς ἐμμέτροις Καρνεονί-
 καις, καὶ ἐν τοῖς καλεῖσθαι ὁσάδων. De eo ipso est Plutar-
 chi locus in Lac. Instit. Τιμοθέος ἡ ἀγωνιστοδότης τῆς
 Κάρνεα, εἰς τῆς ἐφόρων, μάχαιραν λαβὼν, ἠρώπῃσεν αἰτῶν,
 οὐκ ἔπειτα τῆς μερῶν ἀποπέμει τὰς παλαιὰς τῶν ἐπὶ χερδῶν.

Sacerdos, qui hoc festo rem sacram faceret, Ἀγῆτης dicebatur. Hesychius. Ἀγῆτης, ὁ ἱερώμενος. ἄλμ. ἐν δὲ πῖς Καρνείοις ὁ ἱερώμενος τοῦ Θεοῦ. Ita emendo: Non rectè editur, ἱερώμενος τῷ Θεοῦ. Nam Apollini sacra Carnéa erant.

ΚΑΡΥΑ.

Dianæ in honorem celebrabatur. Hesychius. Καρύαι. τὰς ἀμυγδάλης, καὶ κασάνης. καὶ τόπος Ἀρτέμιδος, καὶ ἑορτὴ, Καρύα. Fortassis idem est festum, quod

ΚΑΡΥΑΤΙΣ.

eidem Hesychio commemoratur. Καρυατῖς, ἑορτὴ Ἀρτέμιδος, καὶ ἱερόν. Erat autem Dianæ id festum apud Laconas, celebratum Caryis; virginesque, dum id celebratum, choreas deæ in honorem agitabant. Pausanias Laconicis. Τελίτη δὲ ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς Ἀθηνῶν ἐμβολὴ κατὰ τὰ δεξιὰ εἰς Καρύας ἄγει, καὶ εἰς τὸ ἱερόν τῆς Ἀρτέμιδος. τὸ γὰρ χωρίον Ἀρτέμιδος καὶ Νυμφῶν ἐστὶν αἱ Καρύαι. καὶ ἀγαλμα ἔστηκεν Ἀρτέμιδος ἐν Ἰσπαίθρῳ Καρυαίδῳ. χορὸς δὲ ἐν ταῦτα αἱ Λακεδαιμονίων παρεόντι κατὰ ἔτος ἰσῆσι, καὶ Πιπυρίῳ αὐτῆς καθίστηκεν ὄρχησις. Diomedes Grammatices lib. III. Quo tempore, aduentante Xerxe in Graciam, omnes, desertâ Laconiâ, metu Barbarorum perterriti, in diversas partes fugisse creduntur; & cum virgines timore laterent, ex hoc evenisse, ut eo die,

die, quo solitus erat chorus virginum Dianæ Caryatidi hymnum canere, nemo ad solenne sacrum inueniretur. Huc pertinet illud Statij Theb. I V.

Plaudentiq; habiles Caryæ resonare Diana.

Vbi corruptus valdè Lutatius Interpres, & per occasionem emendandus. *Templum in Eaconiâ Diana sacrum, quod etiam Carratium nominatum est ex hac causâ. Cùm luderent virgines, meditatæ ruinam omnis chorus in arborem nucis fugit, & in ramo eius pependit; quam nucem Græci caram vocant. Ergo de arbore, & templo, & de deâ, nomen accepit. Restituo. q. etiam Καρυάλιον nsmatum. Deinde. q. n. Græci καρύων vocant. Denique. Ergo de arbore & templo, & dea, nomen a,*

ΚΙΣΣΟΤΟΜΟΙ.

Festum isthoc apud Phliasios erat, Hebræ sacrum. Pausanias Corinthiacis. Παρὰ δὲ Φλιασίοις τῆς θεῶς ἑαύτη (τῆς Ἥρας) καὶ ἄλλων θεῶν, καὶ μέγιστον τὸ εἰς τὰς οἰκίας ἐστὶ. δεδώκασι γὰρ διηγήσαν ἐν αὐτῶν ἱκετεύσασιν. λυθέντες δὲ οἱ θεσμῶνται, τὰς πέδας πρὸς τὰ ἐν τῶν ἄλλων δένδρα ἀναθεύασιν. ἀρετῆ δὲ καὶ ἐορτῆ σφίσι ἐπέτεται, καὶ καλοῦσι Κισσοτόμους.

ΚΛΑΔΕΥΤΗΡΙΑ.

Hesychius. λέγουσι Μεσάποι καὶ ἐορτὴν Βισθαίαν, καὶ ἡμεῖς Κλαδευτήριαν λέγομεν.

ΚΝΑΚΑΛΗΣΙΑ.

Dianæ Cnacalesiæ celebrabant quotannis in monte Cnacalo Caphyatæ. Meminit Pausanias in Arcadis. Καφιάτης ἢ ἱερὰ θεῶν Ποσειδῶνός ἐστι, καὶ Ὀπίκλησιν Κνακαλησίας Ἀρτέμιδος. Ἐστὶ δὲ αὐτοῖς καὶ ὄρεα Κνάκαλα, ἐνθα ἐπέτρεον πελετῶ ἀγαυοὶ τῇ Ἀρτέμιδι.

ΚΟΝΝΙΔΕΙΑ.

In Connidæ, Thefei pædagogi, honorem celebrabant Athenienses pridie Thefeorum, arietem ei immolantes. Plutarchus in Vitâ Thefei. Ἐπεστίων ἔχον, καὶ παιδαγωγῶν, ὄνομα Κοννίδα. ὧ μέρη νῦν Ἀθλωαῖοι μιᾷ πρὸς ἡμέραν τῶν Θεσιῶν κερὸν ἐναγίζουσιν.

ΚΟΡΕΙΑ.

In Proserpinæ honorem agitata. Scholiastes Pindari Olymp. Od. VII. Πολλοὶ δὲ ἀγονταὶ ἀγῶνες ἐν Ἀρκαδίᾳ, Λύκαια, Κόρεια, Ἀλέαια. Plutarchus in Dione. ταῦτα ποιήσας ὁ Κάλλιππος πάντα, ἔτι τὸν ὄρεον διαμύσας, ἔτι καταγάλασε τῶν θεῶν, ὥστε περιμεινας τῶν ἱερῶν ἢς ὤμοσε θεοῦ, δρᾶ τὸν Φόνον ἐν ταῖς Κορείοις. Hesychius. Κορεία, θεοπαεία, καλλιότη. ἢ ἴσως τῇ Κόρῃ πελαγῶν.

ΚΡΟΝΙΑ.

Saturno peragebantur. Theodoretus Therapeutico VII. Ἀπεκλήρωσε πάνηγύρις ἐκάστῳ τῶν δαιμόνων, ὅτι τῆς προσωποποιήσεως ὀνομασίας τῶν ἑορτῶν. Ἐρμιας, καὶ Κρόνια. Scholiastes Aristophanis Nubibus. Ἐστὶ Κρόνια τῶν ἐξ ἑλλήσιν ἑορτῶν, τὰ τῶν Ῥωμαίων καλεῖται Σατυρνάλια.

ΚΥΝΟΦΟΝΤΙΣ.

Argiuorum festum erat, quod diebus canicularibus celebrabant; ita dictum, ut videtur, quia tunc canes occiderentur. Colligere est ex Athenæo, lib. III. Μὴ θάυζε, εἶπεν, ὦ παῖρ, μηδὲ ἀρχαίους, τῶν κυνικῶν προσωποποιήσεων λύσαι, τῶν ἐκ τῶν κύνων ἡμερῶν ὄνομα αἰκάλλειν μάλλον, καὶ προσωποποιήσασθαι τοῖς σωδείπνοις, μὴ καὶ ἵνα Κυνοφόντων ἑορτῶν ποιησώμεθα, ἀντὶ τῆς παρ' Ἀργείοις τελεθρίας.

IOANNIS MEVRSI
 GRÆCIÆ
 FERIATÆ,

SIVE,
 DE FESTIS
 Græcorum,

LIBER V.

ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ
 ΕΟΡΤΗ.

NOMEN festi est ignotum. In hoc
 fœminæ optimates seorsim in an-
 drone magno peruigilium agita-
 bant; reliquæ verò promiscuè cum
 familiâ vniuersâ. Meminit Plu-
 tarchus, Amat. Narrat. ultimâ, vbi de Alcip-
 po Lacedæmonio, & vxore eius Damocritâ.
 Πανταχόθεν δὲ ἡ Δαμοκρίτα ἀπειλαωμομένη, ἐτήρησέ τι-
 να παύδημον ἑορτῶν, ἐν ἡ γυναικες ἅμα παρθένοις, καὶ
 οἰκείοις, καὶ νηπίοις ἐώρταζον. αἱ δὲ τῶν ἐν τέλει, καθ' ἑαυ-
 τὰς ἐν ἀνδράωνι μεγάλῳ διαπαντίχρον. Aliud quoque,
 pariter ignotum, in quo fœminæ viros cælibes,
 circum-

circum aram tractos, colaphis cædebant; ut hæc contumeliâ eos ad uxorem ducendam impellerent. Athenæus initio lib. XIII. κλέαρχος δὲ ὁ Σολῶς ἐν πῖσι Περὶ παροιμιῶν· ἐν Λακεδαιμόνι, Φησὶ, τὸς ἀγάμους αἱ γυωαῖκες ἐν ἑορτῇ ἰανὶ παρὶ τὸν ἑωμὸν ἔλκυσσιν ῥαπίξασιν, ἵνα τὴν ἐκ τοῦ πράγματι ὕβριν φέρουσι, Φιλοσοφῶσί τε, καὶ ἐν ὥρᾳ προσώβῃ τοῖς γάμοις.

Λ Α Μ Π Α Σ.

Lampadum cestamen erat. Dixi de eo nuper libro *De Populis Attica*, quia occasio erat, in κεραιμικός. Hic reponam, emendatiùs, pleniusque, loco proprio. Hesychius. λαμπάς. λαμπάδιος ἀγών. Andocides Orat. in Alcibiadem. καίτοι τυγαχάω νενικηκώς Ὀανδρία, ἔ λαμπάδι, ἔ τραγωδοῖς. Ita enim locum illum, corruptum hodie, emendandum pridem monui; libro, quem iam dixi, & loco. Arrianus De Exped. Alexandri, lib. III. Ἀλέξανδρος, καὶ λαμπάδα ποιήσας, καὶ ἀγῶνα γυμνικόν. Aeneas Tacticus Poliorceticus cap. XV. Ἐν τῇ μὴ ὁμοιοσύνη πόλεως, ἔ ὑπὸ πῶς πρὸς ἀλλήλους ἐχόντων, καὶ παρῶντα ὀλαεῖσθαι πᾶς μετ' ὅχλους ἐξόδας, ὅτι φεραλὸν λαμπάδιος, καὶ ἱπποδρομίας, καὶ τῶν ἄλλων ἀγῶνων. Isæus in Orat. Περὶ τοῦ φιλοκλήμου κλήρου. Τηλικούτος ὧν περὶ ἀρχῆς, κεχωρήγηκε δὲ τραγωδοῖς, γυμνασιαρχικὸς δὲ λαμπάδι. Inscriptio Vetus.

Λ Α Μ Π Α Δ Α
 Ν Ε Ι Κ Η Σ Α Σ
 Σ Τ Ν Ε Φ Η Β Ο Ι Σ Τ Υ Δ Α
 Ν Ε Θ Η Κ Α Σ Ο
 Π Α Ν Τ Ω Ν Ω
 Τ Υ Χ Ι Δ Ο Υ
 Α Θ Μ Ο Ν Ε Υ Σ .

Meminit etiam Xenophon περὶ προσόδων, & Pol-
 lux lib. VII. cap. IX. Peragabatur autem in
 Ceramico extra urbem. Suidas. Κεραμικός, τό-
 πος τῆς Ἀθητικῆς ὑψηλός, ὅπου ἐπιτέλεον Ἀθληταῖοι κατ'
 ἔτος Λαμπάδων χοροῦ ἀγῶνα. Erat verò triplex;
 vnumque Panathenæis, alterum Vulcanalibus,
 tertium Promethæis celebrabatur. Scholiastes
 Aristophanis ad Ranas. Οἱ τῆς Λαμπάδων δὲ ἀγῶν
 τρίτον Ἀθλήτησιν ἤγετο κατὰ τὰ Προμήθεα, Ἡ Φαιεία,
 Παναθηναία. Harpocraton. Τρεῖς ἀγῶνας Ἀθηναῖοι
 εἰορτὰς Λαμπάδων, Παναθηναίους, καὶ Ἡ Φαιείους, καὶ
 Προμηθείους. Ac sacra singula dijs festorum præ-
 sidibus, Mineruæ, Vulcano, & Prometheo.
 Scholiastes Aristophanis ad Ranas. Λαμπάδη-
 δρομίαι γίνονται τρεῖς ἐν τῷ Κεραμικῷ, Ἀθληταῖς, Ἡ Φαι-
 εῖς, Προμηθείους. Vide quoque Etymologici Au-
 ctorem in κεραμικός. Plato De Rep. lib. I. Λαμ-
 πὰς ἔσται πρὸς ἑσπέραν ἀφ' ἵππων τῆς θεῆς. Mineruam
 intelligit; cui ut proprium festum istud Panathe-
 naicum, ita, quod tum celebrari vsitatum, lam-
 padum certamen. Alterius, Vulcano sacri, me-
 minit Herodotus, lib. VIII. Κατὰ πρὸς Ἑλλησιν ἡ
 λαμπά-

λαμπαδηφορέα, πῶν τῶν Ἡφαίστων Ἰπιτελέεσι. Etiam Themistius Orat. De Theodosij Humanitate. Καὶ τότε ἐγὼ μόνον ἠδόμενον Φωνῆς νικώσης τῶν Ἰαχθῶν πῶν τῶν Ἡφαίστων πελαγόμενον λαμπαδηφορέαν, ἔδει πρὸς μὲν ἑξ ἄλλων εἰς ἄλλας, ἐδίεκε τόξους ἔπειτα, ὡσαύτως Φρυκτωρέας Διαπεμπόμενον. Et certaturi ex turri quâdam, quæ in Ceramico, accensas faces accipiebant. Hinc Aristophanes Ranis.

HP. Καθέρπυσσον νῦν εἰς κεραμικόν. ΔΙ. καὶ τί;

HP. Ἀναβάς ἵππὸν τὸν πύργον ὑψηλόν. ΔΙ. τί δρῶ;

HP. Ἀφιερόμενον πῶν λαμπάδ' ἐντεῦθεν θεῶν.

Κ' ἀπὸ τῆς ἐπέδαυ φῶσιν οἱ θεώμενοι

εἶναι, τὸ δ' εἶναι καὶ σὺ σοῦτον. —

Vbi Scholiastes. κεραμικός δὲ τόπος Ἀθήνησιν, ὅπου σκευάζουσι οἱ Ἀθηναῖοι κατ' ἐνιαυτὸν λαμπαδοδρόχων ἀγῶνας. πρὸς δὲ τῶν τόπων τῆς πύργου ἵνα ὑπάρχουσι φάσιν, ἐφ' ὃν συμβεβηκέναι αὐτὸν ἀναβαίνει θεωρεῖν πῶν λαμπάδα. Dixi in Ceramico certatum; sed Promethæa in Academiâ peragebant. Clarum ex Pausaniâ in Atticis; qui tradit, aram in Academiâ Promethei fuisse, unde accensas faces in urbem cursu deferebant. Ἐν Ἀκαδημίᾳ δὲ, inquit, ἐστὶ Προμηθεῶς βωμός. καὶ θεῶσιν ἀπ' αὐτοῦ πρὸς τὴν πόλιν ἔχοντες καιροδρόμους λαμπάδας. Et accendi in Academiâ faces solitas tradit quoque Plutarchus Solone, ad Cupidinis nempe statuam, quæ illic erat, à Pisistrato collocata. Verba eius ecce ista. Λέγουται δὲ καὶ Πεισιστράτου ἑρασθῆς Χάρμης ἡρώδου, καὶ τὸ ἀγαλλμα τοῦ Ἐρωτὸς ἐν Ἀκαδημίᾳ καθιερωσάσθαι, ἐπὶ τὸ πῦρ ἀνάπτεσθαι, οἱ πῶν ἱερῶν λαμπάδα διαφέροντες.

Soluam

Soluam nodum, ne quid turbet. Academia, & Ceramicus, idem erant. Hesychius. Ἀκαδημία, λυττόν, ἢ πόλις. λέγει δὲ γυμνάσιον Ἀθλήσιν διτὸ Ἀκαδημία ἀναθήνῃ. καλεῖται γὰρ ἔτι ὁ Κεραμικός. Sed hæc de eo certamine capienda, quod Vulcanalibus, Prometheisve, habebatur; nam

quod Panathenæis fuit, in Piræeo celebratum: ut ostendo libro de illis singulari. Ut verò singula singularis sacra, ita vni Pani vniuersa. Accipio ex Libanij verbis Declam. xv. μηδὲ ὀραῖδω πίνω ὁ Ἑωμός, μέγεις αὐθραπέδῃται Παναθηναίους μὲν Ἀθλωῶ, Μυσηραίους ἢ Δημήτηρ, τῆ Λαμπάδι ἢ ὁ Παῦ. Inuenio eius rei originem apud Herodotum lib.

v i. Περὶ τὸ Παρθένιον ἔρτο τὸ ὑπὲρ Τεγέης ὁ Παῦ περιπέσει. ὤσανται δὲ τῆνομα τὸ Φειδιππίδω τὸν Παῦα, Ἀθλωαίοισι κελεύσαι ἀπαγγεῖλαι, διότι ἐωῦτοδ' ἐδεμίαν Ἰππιάδω πειῦνται, ἐόντ' ὄντις ἤδη Ἀθλωαίοισι, καὶ πλλαχοδ' ἡρομύς ἤδη σφίσι χησίμς, τὰ δὲ ἔστι ἔσομύς. καὶ αὐτὸ μὲν Ἀθλωαῖοι, κατὰ σάτων σφίσι δὲ ἤδη τ' πραγμάτων, πρὸς οὐκ εἶναι ἀληθῆα, ἰδρῦσαντο ὑπὸ τῆ ἀκροπόλι Πανός ἱερόν, καὶ αὐτὸν διτὸ αὐτῆς τ' ἀγγελλίης ἡσύχῃ ἐπατεῖσι, καὶ Λαμπάδι, ἰλάσκονται. Vbi non rectè eruditissimi Interpretes Λαμπάδι vertunt; *ex ardenti candelabro*: debuissent, *Lampadis certamine*. Atque ut certamen erat triplex, ita tres numero, qui certabant. Certamen autem istud erat; ut facem ardentem in locum destinatum perferrent. nam cui exstingui illam contingeret, is victoriâ excidebat. Vtrumque est animaduertere apud Pausaniam loco citato. τὸ

δὲ ἀγώνισμα, ἕμοδ τῷ δρόμῳ φυλάττει τὴν δαίδα ἐν καιροῦν, ἐστίν. ἀποσβεσθείσης δὲ, εὐδὲν ἐστὶ τῆ νίκης τῷ πρώτῳ. δούτερον δ' αὐτ' αὐτοῦ μέπειν. εἴ ἢ μηδὲ τρίτῳ καιροῦ, ὃ τρίτῳ ἐστὶν ὁ κρατῶν. εἴ δὲ καὶ πᾶσιν ἀποσβεσθείη, εὐδὲν ἐστὶν ὅτῳ κατὰλείπεται ἡ νίκη. Tradebant nempe inter currendum alter alteri. Interpretes Vetus Persij Sat. vi. *Apud Athenas, cum iuvenes ludos cursu celebrabant, qui victor esset, primus facem tollebat, deinde sequenti se tradebat, & secundus tertio: similiter omnes, donec currentium numerus impleretur.* Pfellus in Physf. v. ut quidem Ioannes Baptista Camotius vertit, nam Græcus textus nondum editus. *Quemadmodum & in cursu fiebat, in quo facies adhibebantur. Eo enim cursus certamine ij qui currebant, inter currendum vice inter se partitâ ἐκ διαδοχῆς facem accensam alius alij dabant, & accipiebant; rursus ἡ accensam conseruabunt.* Inde nimirum dictum à Persio.

Qui prior es, cur me in decursu lampada possis?

Varro De Re Rust. lib. iiii. cap. xv i. *Sed, ὁ Merula, Acius nos ter ne, dum hoc audit, physicam addiscat, quod de fructu nihil dixit, nunc cursu lampada tibi trado.* Lucretius lib. ii.

Inque breui spatio mutantur secla animantium,

Et quasi cursores vitæ lampada tradunt.

Aristoteles Physic. lib. v. cap. iv. Ἡ λαμπάδς, ἐκ διαδοχῆς, φορεῖ ἐχομένη. Et currebant quidem pedibus; nisi quod Panathenæis postea etiam in equis cœperunt. Obseruo ex Platonis verbis, iam antè citari à me cæptis. Ἀρὰ γὰρ, ἡ δὲ ὄς, εὐδὲν

ἴτε ὅτι λαμπραὶ ἔσται πρὸς ἑσπέραν ἀφ' ἵππων τῆ θεῶ;
 ἀφ' ἵππων, ἡ δὲ ἐγὼ, καινόν γε ποῖτο. Quia autem,
 ne facem exstinguerent nimia curfus agitatio-
 ne, segnius interdum currebant, ea propter sese
 mutuò, risus excitandi causâ, planis manibus
 verberabant. atque inde verbera, eo modo il-
 lata, Κεραμικῆ καὶ πηληγῆ dicebantur. Hesychius.
 Κεραμικῆ καὶ πηληγῆ πλατεΐαι. ἀγὼν γὰρ Ἀθλήσεων ἐπι-
 λῆς ἐν τῷ Κεραμικῷ, ἐν ᾧ τύπῃσι πλατεΐαις χερσὶ τὰς
 μὴ τετέχνηται, καὶ τὰς ἄλλας ἀγωνισίας, γέλωτῳ χάραξ.
 Schol. Aristophanis ad Ranas, istis verbis.

— καὶ οἱ Κεραμῆς
 Ἐν ταῖσι πύλαις παίξουσ' αὐτοὺς
 Γαστέρα, πλοῦρα, λαρόνας, πυγυῖ.
 Οἱ δὲ τυπόμενοι ταῖσι πλατεΐαις,
 Ὑποπερδόμενοι,
 Φυσῶν τῶν λαμπάδι, ἔφωγε.

Ταῖς πλατεΐαις, inquit, χερσὶ δηλονότι, ἢ ἔτω λεγομέ-
 ναις Κεραμικαῖς πηληγαῖς τε καὶ πλατεΐαις. Præerant
 porrò huic certamini ὁ βασιλεὺς qui dictus, & οἱ
 Ἐπιμεληταί. Pollux lib. v III. cap. ix. sect. III.
 Οἱ δὲ βασιλεὺς, μυσηρίων προσέθηκε μετὰ τῶν Ἐπιμελητῶν,
 καὶ Λευαίων, καὶ ἀγῶνων τῶν λαμπάδι. Qui victor
 euaserat, λαμπάδιφόρος dicebatur. Hesychius.
 λαμπάς. λαμπάδι ἀγῶν. καὶ ὁ νικῆσας λέγεται λαμ-
 πάδιφόρος.

Λ Α Μ Π Τ Η Ρ Ι Α.

Celebrabant Pellenenses in Achaiâ, in honorem Bacchi τοῦ Λαμπτήρος, faces in templum noctu inferentes, & vini crateres passim per urbem disponentes. Pausanias Achaicis, ubi de Pellenensibus agit. Τοῦ δὲ ἄλλως τὸ Σωτήρας ἱερὸν ἀπαντικρὺ Διονύου Λαμπτήρος ἐστὶν ἐπίκλησιν. τῆσδε καὶ Λαμπτήριον ἑορτικῶν ἄγασσι, καὶ δάδας τε ἐς τὸ ἱερὸν κερμίζουσιν ἐν νυκτὶ, καὶ οἴνα κρατῆρας ἰσῶσιν ἀνὰ πύλιν πᾶσαν.

Λ Α Ρ Ι Σ Σ Α Ι Ω Ν Α Γ Ω Ν.

Certabant in eo iuvenes disco, alijsq; certaminibus singillatim; quia nondum quinquertium erat. Scholiastes Apollonij, lib. iv. ubi de Perseo, & Acrisio. καὶ ὅτε δὴ ἔμελλον ἰέναι, σωτυγχαίφ' ἀγῶνι νέων ἐν τῇ Λαρίσσει, ἃ ὁ Περσὺς διαδούεται εἰς τὸν ἀγῶνα, ἃ λαβῶν τὸν δίσκον, διακρίσει. τὸ δὲ πένταθλον ἔπω λῶ. ἀλλ' ἰδίαι ἕνα ἕκαστον τῶν ἄθλων ἤθλεν.

Λ Α Φ Ρ Ι Α.

Dianæ Laphriæ agebant Patrenses, hunc in modum. Ligna viridia, cubitorum sedecim singula, circa aram disponentes; intrâ aram aridissima: sub festi tempus ascensum ad aram extruentes, limum ad aræ gradus aggerebant, ac pom-

pam primum deæ instruebant magnificentissimam; in eâ sacerdos virgo vltima omnium curru, quem trahebant cerui, vehebatur. postero die sacra facta, magno omnium publicè priuatimque studio. Intra aræ autem septem animalia viua conijciebant, & arborum pomiferarum fructus; inde igne iniecto incendebant. Pausanias Achaicis. Ἄγχοι δὲ καὶ Λαφεία ἑορτῶν τῇ Ἀρτέμιδι οἱ Πατρῆες ἀπὸ παλῶν ἔτι, ἐν ἣ ἑρέπῃ Ἰππικώμενος θυσίας ἐπὶ αὐταῖς. πρὶν μὲν τὸν βωμὸν ἐν κύκλῳ ξύλα ἰσοῦσιν ἔλι χλωροῖ, ἃ ἐς ἑκκαίδεκα ἕκαστον πήχους. ἐν τῷ δὲ τῷ βωμοῦ παρὰ αὐτὰ σφιστὶ τῶν ξύλων κείται μηχανῶνται ἢ ὑπὸ τὸν καιρὸν τῆ ἑορτῆς ἀνοδοῦ Ἰππὶ τὸν βωμὸν, λεπτέρων Ἰππὶ φέρωντες γὰρ Ἰππὶ τὸ βωμοῦ τὰς ἀναβαθμὰς. πρῶτα μὲν δὲ πομπῶν μεγαλοπρεπεστάτων τῇ Ἀρτέμιδι πομπὴν ἔχει, ἃ ἱερὰ κρήνη παρῆνται ἔχειται τελευτάα τῆ πομπῆς Ἰππὶ ἐλάφων ὑπὸ τὸ ἄρμα ἐξὺ γυμνῶν. ἐς δὲ τὴν Ἰππῶσαν, τὴν καὶ αὐτὰ ἤδη δρῶν τὰ ἐς τὴν θυσίαν νομίζουσι, δημοσίᾳ τῆ ἢ πόλις ἐξ ἡσων ἐς τὴν ἑορτῶν ἢ οἱ ἰδιῶται φιλοτιμῶς ἔχουσιν· εἰς θάλασσαν γὰρ ζῶντας ἐς τὸν βωμὸν, ὄρνιθας τε τὰς ἑδωδίμους, καὶ ἱερεῖα ὁμοίως ἀπαντα, ἔλι δὲ ὕς ἀγρίους, καὶ ἐλάφους τε καὶ δορκάδας. οἱ δὲ καὶ λύκων, καὶ ἄρκτων, σκύμνους. οἱ δὲ καὶ τέλεια τῶν θηρίων. καταλιθέασιν δὲ Ἰππὶ τὸν βωμὸν καὶ δένδρων καρπὸν τῆ ἡμέρων. τὸ δὲ ἄπο τῆς πῦρ ἐνιαῖον ἐς τὰ ξύλα.

ΛΕΟΝΙΔΕΙΑ.

Leonidæ honori festum diem instituerunt Lacedæmonij; in quo oratio funebris dicta, &

certa-

certamen etiam peractum; in quo, nisi Lacedæmonio, nemini certare licitum. Pausanias tradit in Laconicis. Ἐκ δὲ τῆς ἀρχαῆς πρὸς ἥλιον ἰόντι δρόμον, Ἐφθ κενὸς Βρασίδα τῷ Τέλλιδι πεποίηται. ἀπέχθη δὲ ἔκ πολὺ τῷ Ἐφθ τὸ θείατρον λίθου λευκοῦ θείας ἄξιον. τὸ θείατρον δὲ ἀπαικρὺ Παυσανίης τὸ Πλαταιάσιον ἡρησαμύρας μνημά ἐστι· τὸ δὲ ἕτερον, Λεωνίδου. καὶ λόγους καὶ ἐπιγράμματα ἔκασον ἐπ' αὐτοῖς λέγασσι, ἃ ἠθέασιν ἀγῶνα, ἐν ᾧ πλεῖστοι Σπάρτηαίων ἄλλω γε σὺν ἐσιν ἀγωνίζεσθαι.

ΛΕΟΝΤΙΚΑ.

Incertum, cui deo, aut deæ. Sacra autem tunc peragi solita, quibus qui initiarentur, aquæ loco ablundendis ipsis manibus mel infundere moris erat: quo testatum cupiebant, puras à re omni tristi, noxiâve, ac detestandâ, manus esse oportere. Porphyrius De Nymph. Antro. Ὅταν μὲν ἔν τοῖς τὰ Λεοντικά μυστηρίοις εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν ὕδατι μέλι νίψασθαι ἐγγέωσι, καθαρὰς ἔχον τὰς χεῖρας ὡδραγγέλλουσιν διὰ τὸ πᾶν τὸς λυπηρᾶς, καὶ βλαπτικῶδ', καὶ μυσσηροῦ. Mentio horum est in Inscript. Vet.

CONSTANTIO. NONO. ET. IVLIANO. II

CON. NONIVS. VICTOR. OLYMPIVS

V. C. P. P. ET. AVREL. VICTOR. AVGEN

TIVS. V. OP. TRADIDERVNT. LEONTICA

Et in aliâ.

EVSEBIO. LIPPATIO. CONS

NONIVS. VICTOR. OLYMPIVS. V. C. ET

AVREL. VICTOR. AVGENTIVS. V. C
 TRADIDERVNT. LEONTICA. V. IDVS
 MARTIAS. FEL

DATIANO. ET. CEREALE. CONS
 NONIVS. VICTOR. OLYMPIVS. V. C. PP,
 ET. AVR. VICTOR. AVGENTIVS. V. C
 P. TRADIDERVNT. LEONTICA
 XVI. KAL. APRIL. FELIC

ΛΕΡΝΑΙΑ.

Cereri agitabant Lernæi. Pausanias testis
 Corinthiacis. Ἡ δὲ Λέρνα ἐστίν, ὡς καὶ τὰ πρότερα
 ἔχει μοι πρὸ λόγου, πρὸς θαλάσσην καὶ τελευτῶν Λέρναια
 ἄγουσιν ἐνταῦθα Δήμητρι. Sacra autem non Cereri
 tantum, sed Libero quoque, & Proserpinæ. Ob-
 seruo ex Inscriptione quâdam Antiquâ,

SACRATÆ. APVD. LÆRNAM. DEO
 LIBERO. ET. CERERI. ET. CORÆ

Atque instituisse Philammon fertur. Pausa-
 nias mox, loco citato. Κατασησάδα δὲ τῶν Λερναίων
 τὴν τελευτῶν φιλάμμωνα Φασί. Antiquitus ad ea
 ignem Argiui deportabant ἐ Διανῆ Pyroniæ
 fano, quod in monte Crathide erat. Comme-
 morat idem alibi in Arcadicis suis. Ἐν τῷ Κρά-
 διδι τῷ ὄρει, Ευρωπίας ἱερὸν ἐστὶν Ἀρτέμιδος καὶ τὰ ἔλα
 δὲ χαιότερα ὡς καὶ τῆς θεοῦ Γούτης ἐπήγοντο Ἀργεῖοι πῦρ ἐς
 τὰ Λέρναια.

ΛΗΝΑΙΑ.

ΑΗΝΑΙΑ.

Suidas. Λύαια, ὄνομα ἑορτῆς ἐν Ἀθλαίαις. Celebrabantur autem mense ab illis Lenæone dicto. Hesychius in Λυαιών. Ἀθλαῖοι πῶ τ' Ἀηναίων ἑορτῶ ἐν αὐτῷ ἄγασιν. Et quidem in honorem Bacchi; certamenque tunc Poëtarum erat. Unde Aristophanes ait in Equitibus.

Θόρυβον χρῆσθ' Ἀηναίτην,
 Ἴν' ὁ ποιητὴς ἀπὴν χαίρων,
 Κατὰ νῦν πρῆξας,
 Φαιδρὸς λάμπωνι μείωπα.

Vbi Scholiastes. Ἑορτὴ ὡσαύτως Ἀθλαίαις τὰ Ἀηναία. ἔστι δὲ εἰς Διόνυσον. ἐν ἣ ἕως νυκτὸς ἀγωνίζονται ποιητῆς, συγγραφεῖς ἵνα ἄσματα τῶ γελασθῶσι χάριν. Ac Tragici quidem certabant quatuor dramatibus simul, quorum quartum Satyricum erat. Diogenes Laërtius in Platone, lib. III. Τετράσι δράμασιν ἠγωνίζοντο, Διονυσίοις, Λυαίοις, Παραθλαίαις, Χύθροις. ὧν τὸ τέταρτον ἴσ' Σατυρικόν. Agebantur verò autumno, nec peregrini ijs intererant. Idem Scholiastes ad Acharnenses. τὰ δὲ Λύαια ἐν τῷ μείωπῳ ἦγετο, ἐν οἷς ἔπαρξαν οἱ ξένοι. Et quidem desinente, cum in propinquo hyems esset. Idem alibi eadem fabulâ. Ὁ τῶν Διονυσίαν ἀγῶν ἐπλεῖτο δις τοῦ ἔτους. τὸ μὲν πρῶτον, ἔαρθ' ἐν ἄσῃ, ὅτε οἱ Φόροι Ἀθλαίαν ἐφέροντο, τὸ δεύτερον, ἐν ἀρχαῖς, ὅτε τῶν Λυαίων λεγόμενοι, ὅτε ξένοι ἔπαρξαν Ἀθλαίαις. χρέμων γὰρ λοιπὸν ἴσ'. Dixerat Comicus nempe,

Αὐτῶς

Αὐτοὶ γὰρ ἐσμὲν, ἐ' πὶ Λλωαίῳ τ' ἀγών.

Κε' πω ξένοι πάρεισιν. —

Quem locum explicat quoque Hesychius in suis Glossis. Ἐπὶ Λλωαίῳ ἀγών. Ἐστὶν ἐν τῷ ἄσφ Ἰωναίον, ὡς Ἰσολον ἔχον μέγα. καὶ ἐν αὐτῷ Λλωαίε Διονύσε ἱερὸν, ἐν ᾧ ἐπετελέοντο οἱ ἀγῶνες Ἀθηναίων, πρὶν τὸ θεᾶσθον οἰκοδομηθῆναι. Et observa; Bacchi illic fanum fuit, Λλωαίε ex loco cognominati, cui agon ille facer. Certaminis tunc celebrati meminit Stephanus. Λλωαίε ἀγών, Διονύσε ἐν ἀρχαῖς. Diogenes Laërtius in Platone, lib. III. Τετρασσι δράμασιν ἡγωνίζοντο, Διονυσίοις, Λλωαίοις. Phylomachus apud Athenæum lib. x.

— Ἐκ γὰρ ἀγώνων

τῶν τότε Λλωαϊκῶν ἦλθ' ἰσὸς τὰν καπετόν.

Neque ipse Athenæus aliò respexit lib. IV. ubi inquit. Σὺ δὲ μόνον ἐν Ἀθλοῖς μόνων σεαυτὸν Ὀδαιμονίζεις, τὰς Θεοφράσε θεσφῆ ἀκρόων, θυμά, καὶ ὄζωμα, καὶ τὰς καλὰς ἐοδίων σρεπίε, Λλωαία, καὶ Χυτρεε θεωρῶν. Clemens Protreptico. Ἀλλὰ γὰρ τὰ μὲν δράματα, καὶ τὰς Λλωαϊζόντας ποιητὰς, τέλεον ἤδη παροινούσας κητῶν πα ἀπαθήσωντες, ἀφραίνοντας ἐκτόπως, τελετῆ βακχικῆ, αὐτοῖς Σατύροις, καὶ θυάσφ μεγάλῃ, σὺ καὶ τῷ ἄλλῳ δαιμόνων χορῶ, Ἐλικῶν καὶ Κηθαίρωνι κατὰ κλέισωμδμ γεγηρακόσιν. Demostheni ἡ δὲ πὶ Λλωαίῳ πμπη dicitur, non longè ab initio Midianæ. Præerat verò huic certamini ὁ βασιλεὺς δίδυτος, & οἱ Ἐπιμελητάι. Pollux lib. VIII. cap. VIII. sect. III. Ὁ βασιλεὺς μυστηρίων παρέσθηκε μὲν τῷ Ἐπιμελητῶν, Ἐ Ληναίων.

ΛΙΘΟΒΟΛΙΑ.

A Trœzenijs celebrabatur in honorem Lamix, & Auxesix: quæ virgines, cum ex Cretâ illuc aduenissent, laborante seditionibus ciuitate, à multitudine concitatâ lapidibus obrutæ. Pausanias Corinthiacis. Ἐς δὲ πλὴν Λαμίαν ἢ Αὐξησίαν, (καὶ γὰρ Τροιβηίοις μέπεσι αὐτῶν) ἔ τὸν αὐτὸν λέγουσιν ὃν Ἐπιδάουροι καὶ Αἰγινηταὶ λόγον· ἀλλὰ ἀφικέσθαι παρθένας ἐκ Κρήτης, πεπαισμένων δὲ ὁμοίως τῶν ἐν τῇ πόλει ἀπάντων καὶ αὐτὰς Φασὶν ἀπὸ τῶν ἀντιστοιχιῶν καταλυθῆναι. καὶ ἑορτὴν ἄγουσι σφισι, Λιθοβολίαν ὀνομάζοντες.

ΛΙΜΝΑΤΙΣ.

Dianæ Limnatidis festum, vt καρυᾶλις Caryatidis. Pausanias in Achaicis. Ἐπὶ δὲ τῇ Λιμναλίδι πλὴν ἑορτὴν ἄγουσι τῷ θεῷ, τῆς οἰκετῶν ἐκ Μεσσίας ἔρχεσθαι τὸ ξόανον κομίζων τὸ δρχαῖον εἰς τὸ πέδον τὸ ἐν τῇ πόλει.

ΛΥΚΑΙΑ.

Arcades agitabant; erantque ferè, qualia Romanorum Lupercalia. Plutarchus in vitâ Cæsaris. Ἦν ἡμῶν γὰρ ἡ τῶν Λαπερκαλίων ἑορτή, περὶ ἧς πολλοὶ θεάφασιν, ὡς ποιμῶν τὸ παλαιὸν εἶη. καὶ ἡ καὶ περὶ τῆς οἰκῆς Ἀρκαδικῆς Λυκαίης. Schol. Pindari Olymp.

Od. VII. Πολλοὶ δὲ ἄγονται ἀγῶνες ἐν Ἀρκαδίᾳ. Λύ-
 καια, Κόρεια, Ἀλέαια. Ac hominem tunc immo-
 labant. Porphyrus Περὶ ἀποχῆς ἐμψύχων, lib. II.
 Μέγρι τοῦ νυῦ, ὅτε ἐν Ἀρκαδίᾳ μόνον τῆς Λυκαίαις, εἰδὲ
 ἐν Καρχηδόνι τῷ Κρόνω, κεινῇ πάντες αἰθρωποθῆλῃσιν ἀλλὰ
 κατὰ περίοδον, τὸ νομίμα χάριν μνήμης, ἐμφύλιον αἵμα
 ραίνουσι. πρὸς τὰς βωμῆς. Instituta autem in hono-
 rem Iouis τοῦ Λυκαίᾳ à Lycaone. Pausanias Ar-
 cadicis. Λυκαίων δὲ ὁ Πελασγὸς τοσάδε εὔρεν ἢ ὁ πατὴρ
 οἱ σοφώτερα. Λυκοῦ ἔραυ τε γὰρ πόλιν ὤκισεν ἐν τῷ ὄρει τῷ
 Λυκαίῳ, καὶ Δία ὠνόμασε Λυκαίον, καὶ ἀγῶνα ἔθηκε
 Λύκαια. Et, ecce, certamen quoque illo festo
 fuit. Meminit iterum postea, eodem libro. τὸ
 δὲ ἀρχαῖον τῶν Λυκαίων ἦγον τὸν ἀγῶνα ἐν Τροῦτι.

ΛΟΥΚΟΥΛΑΕΙΑ.

Lucullo instituerunt Græci Asiatici. Plutar-
 chus in eius Vitâ. Λεκέλλου δὲ τῶν Ἀσίων πολλῆς
 ἀπὸ βουνομάας, πολλῆς δὲ εἰρήνης ἐμπεπωληκῶς, εἰδὲ τὸ πρὸς
 ἡδονῶν καὶ χάριν ἡμέλησεν. ἀλλὰ πομπαῖς, καὶ πανηγύ-
 ρεσιν Ὀππυκίαις, καὶ ἀγῶσιν ἀθλητῶν καὶ μονομάχων, ἐν
 Ἐφέσῳ καθήμενον, ἐδημαγωγῆσαι τὰς πόλεις. αἱ δὲ ἀμφὸ-
 ρομαί, Λεκέλλου τε ἦγον ὅτι λιμῆ τοῦ ἀνδρός. Et quot-
 annis egerunt Cyziceni, quia eos à Mithridatis
 obsidione liberasset. Appianus De Bell. Mithrid.
 Ὡς δὲ ἀπὸ οἱ Κυζικηνοὶ πολλῶν βασιλείας (τοῦ Μιθριδάτη)
 πρὸς ἀσπιδῶν διέφυγον, αὐτοὶ τε γενναίως ἀγωνισάμενοι,
 καὶ λιμῶν πεδίοντ ὑπὸ Λεκέλλου. ἀγῶνά τε αὐτῶν θε-
 ρομαί, μέγρι νυῦ τελεῖσι τὰ Λεκέλλου καλέσμενα.

ΛΥΚΟΥΡΓΕΙΑ.

Lycurgo celebrarunt Lacones. Plutarchus in eius Vitâ. Ὑπερῆρε τῇ δόξῃ τὰς πάποτε παλιῶσι-
 μύνας ἐν πῶσι Ἑλλήσι. δι' ὅπερ Ἀριστοτέλης ἐλάττωνας χεῖν
 Φησὶ ἡμᾶς ἢ προσήκον ἢ αὐτὸν ἔχειν ἐν Λακεδαιμόνι, καί-
 περ ἔχοντα τὰς μεγίστας. ἱερὸν τε γὰρ ἐστὶν αὐτοῦ, καὶ θύσαι
 κατ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν ὡς θεῶ. Strabo lib. VIII. Ἐφο-
 ρⓄ δι' Ἰππικᾶ, Φήσαις, Λυκῆργα μὲν αὐτὸν μηδαμὸς
 μεμνήσθαι, τὰ δὲ ἑκείναις ἔργα, πῶς μὴ προσήκασιν αἰαλι-
 ζῆναι. μόνω γούν Λυκῆργῳ ἱερὸν ἰδρύσθαι, καὶ θύεσθαι κατ'
 ἕτⓄ.

ΛΥΣΑΝΔΡΙΑ.

Samij celebrabant in Lyfandri honorem, mu-
 tato τῶν Ἡραίων nomine. Plutarchus in eius Vi-
 τᾶ. Σάμια δὲ τὰ παρ' αὐτοῖς Ἡραία, Λυσάνδρια καλεῖν
 ἐψηφίσαντο. Athenagoras in Apologiâ. καὶ Χίοι
 Ἀρτέαν τὸν αὐτὸν καὶ Δία καὶ Ἀπόλλω νομιζόντες. Θά-
 σιοι Θεαγένει, ὑφ' ἧ καὶ ΦόνⓄ Ὀλυμπιάσιν ἐγλύετο
 Σάμιοι Λύσανδρον, Ἰππὶ τοσούτης σφαγαῖς, ἔ ποσέτις
 κακοῖς. Certamina tunc fuisse ait Hefychius.
 Λυσάνδρια, πανήγυρις, διὰ Λυσάνδρου ὀνομασθεῖσαι. ἤ-
 γοντο δὲ ἐν αὐτῇ ἀγῶνες, ἔ θυσίαι. Et est videre apud
 Plutarchum in eius Vitâ. Ἀνιμάχε δὲ πρὸ Κλεο-
 φάνει, καὶ Νικηράτε υἱὸς Ἡρακλεώτε, ποιήμασι Λυσά-
 δρια Διεγανισαμένων ἐπ' αὐτῷ, τὸν Νικηρατὸν ἐσεφά-
 νωσεν.

ΜΑΙΜΑΚΤΗΡΙΑ.

Sacra Ioui τῷ μαϊμάκτῃ fieri solita, à quibus mensis, quo nimirum ea fierent, μαϊμακτηριῶν nuncupatus : quemadmodum reliqui quoque menses à sacris proprijs. Res ipsa loquitur; etsi nusquam expressum istud sacrorum nomen.

ΜΑΡΚΕΛΛΕΙΑ.

In M. Marcelli, eiusque familiae, honorem coelebant Syracusani. Cicero in Verrem lib. 11. *Per eosdem istius iniuriarum, furtorum, uxorumque socios, istius imperio Syracusis Marcellæ tolluntur, maximo gemitu, luctuque civitatis. Quem illi diem festum cum recentibus beneficijs M. Marcelli debitum reddebant, tum generi, nomini, familiae Marcellorum maximam voluntate tribuebant. Sustulit mox Verres, & Verræa à se nominata instituit. Idem Cicero loco citato. Tu Syracusanos unum diem festum Marcellis impertiri vetuisti, per quos illi adepti sunt, ut ceteros dies festos agere possent. At verò præclarum diem illis reposuisti, Verræa ut agerent, & ut ad eum diem, quæ sacris, epulisque, opus essent, in complures annos locarentur. Deinde iterum. O Verræa præclara, quoquam si accessisti, quò non attuleris tecum istum diem. Et mox. Quare appellantur sanè Verræa, quæ non ex nomine, sed ex moribus naturaque tuâ, constituta esse videntur*

ΜΕΓΑΛΑΡΤΙΑ.

Delij celebrabant. Vide supra in ΘεσμοΦό-
ρα. Meminit festi huius etiam Eustathius ad
Iliad. β'. Ἄρτε δέ ἸνⓄ μεγάλα Ἰππλεγομύς, ἑορτὴ ἐπ'
αὐτῷ ἐτελεῖτο πὰ μεγαλάρτια.

ΜΕΝΕΛΑΕΙΑ.

Menelao festum celebrabant Lacedæmonij.
Athenagoras in Apologiâ. Ἀθλωαῖοι μὲν, κελεὸν ἔ-
μετάνθεραν ἰδρωται θεῖς. Λακεδαιμόνιοι ἢ μενέλεων, καὶ
θύσιν αὐτῷ, καὶ ἑορταῖσιν. Et quidem Therapnis.
Isocrates in Encomio Helenæ, de eâ, & Mene-
lao, ita ait. Ἐν θεράπναις τῆ Λακωνικῆς θυσίας αὐτοῖς
ἀγίας καὶ πατρίας Ἰππιλοῦσιν, ἔχ' ὡς ἤρωσιν, ἀλλ' ὡς
θεοῖς ἀμφοτέροις ἔσιν. Æneas Gazæus in Theo-
phrasto. Τὸν γοῦν μενέλεων, ἔνῃ Δία πῶν εἰλένω, με-
τὰ τὸν Ἀλέξανδρον, καὶ Δηίφοβον, ἐν θεράπναις τῆ Λακω-
νικῆς τοῖς θεοῖς σωμαριθμοῦντες μετ' ἐκείνων ἄδουσι, θυσί-
αις τε καὶ αἰαθήμασι θεραπύοντες. Et Pausanias quo-
que in Laconicis templum Menelai comme-
morat in Therapnis. θεράπνη δὲ ὄνομα μὲν τῷ χω-
ρίῳ, ἀπὸ τῆ ΔέλεγⓄ θυματρός. μενελίας δὲ ἔστιν ἐν αὐτῇ
ναός. Quin è regione Spartæ, trans Eurotam, in
collibus quibusdam etiam fuisse discimus ex Po-
lybio, Hist. v.

ΜΕΣΟΣΤΡΟΦΩΝΙΑ.

Lesbij celebrabant, communia tunc omnes sacra facientes. Hefychius. μεσσοστροφώνια. ἡμέραι, ἐν αἷς Λέσβιοι κρινῶν θυσίαν Ἰππιτελοῦσιν.

ΜΕΤΑΓΕΙΤΝΙΑ.

Celebrabantur à Melitensibus, Atticæ populo, qui Dioméa commigrárunτ, mense inde Metageitnionē dicto. Plutarchus De Exilio. Ἀρα ἐν ξένοι κ' δατόλιδες εἰσιν Ἀθλωαίων οἱ μεταστάντες ἐκ μελίτης εἰς Διόμεια, ὅπερ ἔ μιλῶν μεταρχνίων, καὶ θυσίαν ἐπώνυμον ἄγχι τοῦ μετοικισμῶ μεταγείτνια; Fiebantque tunc sacra Apollini τῶ μεταρχνίῳ. Atque hæc sunt illa, de quibus Suidas. μεταρχνίων, δὲ πρὸ μιλῶν παρ' Ἀθλωαίῳ. ἐν δὲ τῷ Ἀπόλλωνος μεταρχνίῳ θύσιν. Idem legere est apud Harpocrationem.

ΜΙΛΤΙΑΔΕΙΑ.

Miltiadis honori festum Chersonesitæ instituerunt, atque in eo certamen equestre, gymnicumque; ad quod Lampfacenus nemo admitti solitus. Herodotus lib. vi. μετὰ δὲ ταῦτα (ὁ μιλιάδης) τελευτᾷ ἅπαις, τὴν δὲ χλῶν τε κ' τὰ χρέματα ὡς δαδὸς Σπησαγῆρ, τῶ κίμωνος ἀδελφείῳ παιδὶ ὁμομητρίῳ. καὶ οἱ τελευτήσαντι Χερσονησῆτι θύσιν, ὡς ὁ νόμος,

νόμῳ, οἰκισῆ, καὶ ἀγῶνα ἰππικὸν τε καὶ γυμνικὸν ὀπισηῶσι,
ἐν τῷ Λαμψακηνῶν ἔθενι ἐγρίνεται ἀγωνίζεσθαι.

ΜΙΝΥΕΙΑ.

Orchomenij celebrabant. Scholiastes Pin-
dari Isthmionic. Od. I. ἐν δὲ Θήβαις, ἰολαΐα, ἢ Ἡ-
ράκλεια. ἐν δὲ Ὀρχομενῶ, μινύεια.

ΜΙΤΥΛΗΝΑΙΩΝ ΕΟΡΤΗ.

Festum Mitylenenses celebrabant extra vr-
bem in honorem Apollinis μαλόεντῳ; Thucy-
dides initio lib. III. Εἰσηγγέλη γὰρ αὐτοῖς ὡς εἴη Ἀ-
πόλλωνῳ μαλόεντι ἕξω τῆ πύλεως εορτή, ἐν ᾗ παιδημεῖ
μιτυληναῖοι εορτάζουσι.

ΜΟΥΝΥΧΙΑ.

Sacra erant Dianæ τῆ μενυχία, celebrabantur-
que die decimo sexto mensis inde Munychio-
nis appellati. Obseruo apud Plutarchum De
Gloriâ Atheniensium. Τῷ δὲ ἕκτῳ Ἰππὶ δέκα τοῦ
μενυχίωνῳ, Ἀρτέμιδι καθιέρωσαν, ἐν ᾗ πῆς Ἑλλησι περὶ
Σαλαμίνα νικῶσιν ἐπέλαμψεν ἡ θεὸς παίσελλω. Vbi
etiam causam institutionis animaduertis ab hi-
storîâ. Meminit breuiter Harpocraton. μενυ-
χιῶν, ὁ δέκατῳ μὲν παρ' Ἀθηναίαις ἔτω καλεῖται. ἐν δὲ
τέτῳ τῷ μὲν Ἀρτέμιδι θύεται μενυχία. In hoc festo
placentæ, Ἀμφιφῶντες δίετα, in Munychiæ Dia-
næ tem-

næ templum deæ isti offerrebantur, affixis circumquaq̄; facibus, unde etiam nomen illis placentis datum. Habes ecce apud Suidam in Αἰάσται. Οἱ δὲ ἀμφιφῶντες γίνονται μνηστῶν ἢ μνηστῶν ἕκτη ὀπί δεκά, οἱ εἰς τὸ μνηστῶν ἱερὸν τῆς Ἀρτέμιδος κομίζονται. ὀνομάζονται δὲ ἀμφιφῶντες, ὡς μὲν πνεύματα, ὅτε γίνονται, ἕτε ἡλίος τε καὶ σελήνη περὶ ἑσπέρης φαίνονται. ὡς δὲ Ἀπολλόδωρος, ὅτι κομίζουσιν αὐτὰς διαδία ἡμῶν ὡς ἀπὸ πηγῶν ἐκ τῶν αὐτῶν. Pollux lib. v i. cap. x i. μάζαι δὲ, αἱ μὲν ἱεραὶ, ἀμφιφῶντες μὲν, αἰετὸν ἔφερον εἰς μνηστῶν Ἀρτέμιδος, δάδας ἡμῶν ὡς πηγῶν. Athenæus lib. x i v. Ἀμφιφῶν, πλακῶς Ἀρτέμιδι αἰακείμην. ἔχει δὲ ἐν κύκλῳ καίμην δάδια. Philemon Πταχῶ ἢ Ρεδία.

Ἀρτεμι, Φίλη δέσπονα, τῶτον σοι φέρο,
ὦ πηνί, ἀμφιφῶντα, καὶ σπονδήσιμα.

Hesychius. Ἀμφιφῶν, πλακῶς πιδός, Ἀρτέμιδος μετὰ δάδων προσφερίμην. Etymologici Auctor. Ἀμφιφῶν, εἶδος πλακῶν, τελευτῶν τῆς Ἀρτέμιδος. Διὰ τὸ κύκλῳ φατίζεσθαι ὑπὸ τῆς δάδων. ἢ διὰ τὸ πωσειλλῶς ἕσης πημπεσθαι τῆς ἑκάτης. Erant autem hæ placenta à caseo facta. Eustathius ad Iliad. σ'. Ἀμφιφῶν προσσηρομένη πλακῶς διὰ τυροῦ, ἐφ' ἧς δάδα πῆσονται ἀπίεσι τοῦ φατὸς χάρην.

ΜΟΥΣΕΙΑ.

Musis instituta erant. Iamblichus De Vita Pythagoræ, lib. x x x v. τὸ δὲ ὅλον ἔτω τῆς ἀθεοῦ ἢ τῆς ἀκόντας ἐξηγήσω, ὡς μετ' ἐλίγας ἡμέρας μέσθαι

στα θυόντων ἀλίων ἐν οἰκίᾳ τῆς τὸ Πύθιον, ἀθροοὶ σω-
 δραμόντες οἳ τ' ἦσαν, πλὴν ἴππιδεσιν ἐπ' αὐτὰς πιησοδομαί.
 Pollux lib. i. cap. i. vbi festa quædam commem-
 morat. μεσῶν, μέσσα. Ἐρμῶς, Ἐρμῆμα. Διὸς, Διά-
 στα. Celebrabant autem etiam pueri in scholis.
 Æschines in Timarchum. καὶ περὶ παιδευαγω-
 γῶν Ἰππιμελείας, καὶ περὶ μουσείων ἐν διδασκα-
 λείοις. Maximè verò omnium Thespianes.
 Pausanias Bœoticis. Περιουκῆσι δὲ καὶ ἄνδρες τὸ
 ἄλκιον, καὶ ἑορτὴν περὶ αὐτῶν οἱ Θεσπιεῖς, καὶ ἀγῶνα ἄ-
 γασσι, μέσσα. Et quidem quinto quoque anno.
 Plutarchus Erotico. Ἄγασσι γὰρ (οἱ Θεσπιεῖς) ἀγῶ-
 να πενταετηρῆκόν, ὡς περὶ καὶ τῆς μέσσης, καὶ τῷ Ἐρωπι,
 Φιλοδῆμῳ παύου, καὶ λαμπρῶς. Erat porro Musæ-
 rum quoque, ac Iouis, festum apud Macedonas,
 ab Archelao rege institutum; durabatque id
 nouem dies, ita ut Musæ cuiusque nomini vnus
 propriè dicaretur. Diodorus Siculus lib. xvii.
 Καὶ σκλιτικὸς ἀγῶνας (σωετέλεσε) Διὶ καὶ μέσσης, ἕως
 Ἀρχέλαου ὁ περιβασιλεύσας περὶ αὐτῶν κατέδραξε. πλὴν δὲ
 πανήγυρον ἐφ' ἡμέρας ἐνέει σωετέλεσεν, ἐκάστη τῶν μεσῶν
 ἐπὶ ἄνωμον ἡμέραν ἀναδείξας.

ΜΟΥΤΙΑ.

Q. Mutio Scauolæ, quia Asiam eximiâ virtu-
 te rexerat, festum hoc Græci honoris ergo de-
 creuerunt. Cicero in Verrem lib. ii. Mithrida-
 tes in Asiâ, à n̄ eam prouinciam totam occupasset, Mu-
 tia non sustulit; hostis, & hostis in cæteris rebus nimis
 ferus, & inmanis, tamen honorem hominis, deorum re-

ligione consecratum, violare noluit. Asconius in Diuinat. Q. Mutius. Scaenolam significat. huius quaesitor Rutilius Ruffus damnatus est, quod cum pratore consenserit suo, ne publicani aliquid agerent in prouinciâ suâ. quo cognito equites Romani, (nam tum ante Syllana tempora iudicabant,) damnauerunt eum. Hic est Mutius, in honorem cuius Asiani diem festum Mutia nominabant. Idem iterum in Verr. III. Q. Mutius Asiam singulariter rexerat, adeo ut dies festus à Gracis in honorem eius consitueretur, qui diceretur Mutia.

ΜΥΣΙΑ.

Cereris ἢ μουσίας festum erat apud Argiuos, agitabaturque per dies septem; quorum tertio viri omnes, & canes masculi, templo arcebantur: mulieres verò, intus relictæ, noctu sacra ritu patrio peragebant. postridie verò redibant, ac risu, & dictionibus, sese mutuò excipiebant. Pausanias in fine Achaicorum. Πελλῶνες δὲ ὄσον σάδια ἐξήκοντα ἀπέχθη τὸ μουσαῖον, ἱερὸν Δήμητρος ἢ μουσίας. ἰδρύσασθαι δὲ αὐτὸ μύσιον Φασίν, ἀνδρα Ἀργεῖον. ἔστι δὲ ἄλλῃ ἐν τῷ μουσαίῳ ἐμοσίως τὰ πάντα, καὶ ὕδασι ἀφθονοῦν αὐξάνει ἐκ πηγῶν. ἀγχοσι δὲ καὶ ἐορτῶν τῇ Δήμητροι ἐν ταῦτα ἡμερῶν ἐπιτά. τρίτη δὲ ἡμέρα τῆ ἐορτῆς ὑπεξίσασιν οἱ ἄνδρες ἐκ τοῦ ἱεροῦ. κατὰ τὴν πόλιν δὲ αἱ γυναῖκες δρῶσιν ἐν τῇ νυκτὶ ὅποσιν νόμιμα ἐσὶν αὐταῖς. ἀπελαύνονται δὲ ἐχ οἱ ἄνδρες μόνον, ἀλλὰ ἔ τ κωῶν τὸ ἄρρεν. ἐς δὲ πῶν ὀπίσσω ἀφικουμένων ἐς τὸ ἱερὸν τῶν ἀνδρῶν, αἱ γυναῖκες τε ἐς αὐτὰς, καὶ ἀνα μέρους ἐς τὰς γυναῖκας οἱ ἄνδρες.

δρες, γέλωλί τε ἐς ἀλλήλας χρωῶνται καὶ σκώμμασιν. Alij pro mysterijs illis celeberrimis Cereris Eleusiniæ, de quibus libro singulari à me dictum, accipiebant. Phurnutus, vbi de Cerere agit. Πιθανὸν γὰρ ἐντεῦθεν ὀνομάσθαι τὰ μυστήρια, ὅθεν καὶ μύσται ὡς ἄριστοι λέγονται.

NEKYSSIA.

Glossæ Latinogræcæ. *Parentalia*, νεκύσια. Et ita est quoque apud Charisium, Gramm. lib. i. Artemidorus lib. i v. cap. LXX XIII. τὰ ἐν νεκυσίοις καὶ πειδείπνοις ὡς ἀπιθήμενά τιςιν, ἕτε ἰδεῖν, ἕτε φαγεῖν ἀκαθόν. Hesychius. Ὠραῖα, νεκύσια. Recenset quoque inter festa mortualia Pollux lib. III. cap. XIX. Ἐνάτα, τριακοντάδες, γενέσια νεκύσια. ταῦτα γὰρ ὅτι φερραπεία τῶν ἀπηλαγαμένων νερόμισο. Eustathius ad Odijf. i. Ἀρριανὸς δὲ λέγει, ἃ ὅτι Βιθυνοῖς τελοῦνται τὰ νεκύσια, καλεῖν ὀνομαστὶ τὰς τὴ καπιχορμῶν ψυχὰς, ὅσοι τελευταῖν ἔτυχον ὑπερόροι, ἃ κατὰ καλεῖν αὐτὰς εἰς τρεῖς, ἃ δέονται ἀνελεθεῖν, ὡς μετὰ χροῖεν δαιτῆς.

NEMESIA.

Nemeseos festum. Mœschopulus. Νεμέσια, ἕορτή Νεμέσεως, κατ' ἴω τῶν καπιχορμῶν ἐπέτελεν τὰ νομιζόμενα.

NEOINIA.

Ita emendandum apud Hesychium arbitror. Hodie editur. *νεοίνια*, ἑορτὴ Διονύσου. Nomen indicat, noui vini tempore celebrata. Censeo illud ipsum esse, de quo Longus, lib. II. οἶνον ἐν εἰκὸς ἐν ἑορτῇ Διονύσου, καὶ οἶνος γινέσθαι, αἱ μὲν γυναικῆες, ἐκ τῷ πλησίον ἀγρῶν εἰς ἑπιπυρίαν κεκλημέναι, τῷ Δαφνιδί τὰς ὀφθαλμοὺς ἐπέβαλλον. Similiter *Meditrinalia* agitabant Latini veteres; quo die primum nouum vinum bibentes omnis gratiâ dicebant; *Vetus nouum vinum bibo, veteri nouo morbo medeor.* Festus. *Meditrinalia dicta hâc de causâ. Mos erat Latinis populis, quo die quis primum gustaret mustum, dicere omnis gratiâ; Vetus nouum vinum bibo, veteri nouo morbo medeor. A quibus uerbis etiam Meditriua dea nomen captum, eiusque sacra Meditrinalia dicta sunt.*

NEOPTOLEMEIA.

Neoptolemo, Achillis F. celebrabantur quotannis Delphis. Pausanias Phocicis. Ἐξελθόντι δὲ τοῦ ναοῦ, καὶ τραπένι ἐς δεξιτῆρα, πείθοις ἐστὶ, καὶ Νεοπτολέμω, τοῦ Ἀχαιέως, ἐν αὐτῷ τόφῳ. καὶ εἰ κατ' ἔτος ἐναγίζουσιν οἱ Δελφοί. Meminit Heliodorus extremo secundo *Æthiopic.* Τεκμήριον λαμβάνει πρὸς τῆς ἄλλοις, οἷς καθ' ἑκάστη καὶ τὸν ἐναγισμὸν τὸν Νεοπτολέμω πεμπόμενον. Et mox. Συμπιρῆσαι γὰρ καὶ τῷ

τῷ Ζήκρον τ' Ἀρτέμιδι τῇ πομπῇ, καὶ ταῖς ἐναγισμοῖς πρὸ Νεοπτολέμου, πύττειον. Habes eius plenissimam descriptionem apud eundem, in eunte lib. III.

ΝΗΛΗΙΣ.

In honorem Dianæ agitabatur apud Milesios. Plutarchus De Virt. Mul. ούσης ἐν ἑορτῆς Ἀρτέμιδι καὶ θυσίας ὡρὰ Μιλησίοις, ἡ Νηληΐδα προσαιγορούσιν, ἐπέμφε τῷ γυναιῖκα, καὶ τῷ θυγατέρα, δευθείζας ὅπως τ' ἑορτῆς μετὰ αἰσίου. Polyænus lib. VIII. Πύθια, ἀδρὸς ἐνδόξου, θυγατὴρ Πισερία, ἑορτῆς ἕσης ὡρὰ Μιλησίοις, ἡ Νηληΐδα κληΐζουσι, ἦκεν εἰς Μίλητον. Eiusdem festi, in eâdem historiâ, sed sine nomine, meminit Aristænetus lib. I. Epist. xv. Μίλητι πίνω Ἐμμοδὸς αἱ πόλεις ἐπὶ μήκιστον χρόνον πρὸς ἀλλήλας ἀνεπίμικτοι διετέλουν. πηλὸν ὄσον ἐς Μίλητον οἱ τ' ἐτέρας ὑπόσπονδοι βραχὺ προσεφοίτων, καιρὸν ἔχοντες καὶ μέτρον τῆς αὐτόθι ἡμεμερίας Ἀρτέμιδι τῷ παύσηται, σμικρὰν ἀνακωχὴν ἐκάτεροι τῷ ἑορτῷ ἐπιῆντο.

ΝΗΣΤΕΙΑ.

A Tarentinis celebrabatur in memoriam ieiunij, à Rheginis decimo quoque die acti, vitæque eius ipsis submissi, dum à Romanis obsiderentur. Ælianus Var. Hist. lib. v. cap. xx. Ταραντίνων πολιορκουμένων ὑπὸ Ρωμαίων, καὶ μελλόντων αἰλῶνα ὑπὸ λιμῆ, οἱ Ρηγίνοι ἐψηφίσαντο μίαν ἡμέραν ἐν ταῖς δέκα νηστέων, καὶ ἐκείνας τὰς τροφὰς ἐκχωρήσαι.

Ταραντίνους. ὁποσαύτων ἐν αὐτῶν ἐσώθησαν, καὶ μερμη-
 μύροι ποδ' πάθεις, ἑορτῶν ἄγχι πρὸ καλεμύβην Νησεῖα
 εἰ Ταραντῖνοι.

NIKH H EN MARATHONI.

In memoriam victoriæ ad Marathonem cele-
 brabatur ad diem sextum mensis Boëdromionis.
 Plutarchus De Gloriâ Atheniensium. Ἐκτῆ μὲν
 ἰσαμύβη Βοηδρομιῶν ἑστὲν νῦν ΤΗΝ ΕΝ ΜΑΡΑ-
 ΘΩΝΙ ΝΙΚΗΝ ἑορτάζει.

NIKH THPIA AΘHNAΣ.

In honorem Mineræ celebrabant Athenien-
 ses, ob deum ab ipsâ Neptunum. Proclus
 in Timæum, Comment. I. Ἐπὶ πόινω ΤΗΣ ΑΘΗ-
 ΝΑΣ ΤΑ ΝΙΚΗΤΗΡΙΑ παρ' Ἀθλωαίοις ἀνύμνηται,
 καὶ ἑορτῶν ποιῶνται αὐτίω, ὡς ποδ' Ποσειδῶν ἑστὲν Ἐ-
 θλωαῖς νικωμύβης.

NOTMHNIA.

Marinus in Vitâ Procli. τὰς νεμελιῆς λαμπρῶς
 ἐπέτελε, καὶ ἱεροπρεπῶς. καὶ τὰς ὡρὰ πᾶσι δὲ ὡς εἰπῶν
 Ἰππότημας ἑορταῖς κατὰ τὰ παρ' ἐκάστῃς πάτρια δρῶν ἐνθέσ-
 μως διετέλεσε. Erat sacra omnibus dijs. Scholia-
 stes Homeri Anonymus in Odyss. ὕ. Ἐπεὶ ἔπῳσιν
 ἑορτή. Τὴν νεμελιῆν πάντων τῶν θεῶν νομίζουσιν εἶναι.
 αὐτίω γὰρ οἱ ποσέρονοι πῆς θεοῖς ἀνέθεσαν, διὰ τὸ πρῶτίω
 αὐτίω

αὐτῶν εἶναι τὸ μελῶς. Plutarchus in Quæst. Rom.
 Ἕλλητες ἐν τῇ νεμελίᾳ τὰς θεὰς σεβόμενοι, τῶν δὲ τετραῶν
 ἡρώων, καὶ δαίμοσιν, ἀποδεδωκάσιν. Alij Apollini pri-
 uatim tribuebant. Suidas. Ἐξω τῶν ἑορτῶν ἡμέραν
 Ἰνὸς ἐνομίζοντο Ἀθήνησι θεοῖς Ἰσίν. οἷον νεμελία, καὶ ἐβ-
 δόμη, Ἀπόλλωνος. Causa erat, quod ille, veluti
 sol, lucis auctor esset; atque inde etiam Νεο-
 μελίᾳ cognomento appellatus. Scholiastes
 Homeri, quem laudauit, loco citato. τὸ δὲ Ἀ-
 πόλλωνος ταύτην εἶναι νομίζειν ἡμέραν εἰκότως, τὸ πρῶτον
 Φῶς τῶν αἰλιωπάτων τὸ πυρὸς· ἐκάλειν τε αὐτὸν καὶ Νεο-
 μελίον. Apollini sacrum fuisse diem istum, tra-
 dit quoque Eustathius ad citatum Odysseæ li-
 brum. Νεομελία γὰρ ἡ ἡμέρα. ὡς ἐρέθη, Ἀπόλλωνος
 ἱερά, τετέστιν ἡλίξ, ὅς αἶλι νεομελίας, σιωοδῶν πτω-
 χαῦτα τῆς σελεύης. Iterum ad Odyss. Φ'. Εὐρπὴ δὲ λέ-
 γεται, ὡς παρερήθη, Ἀπόλλωνος ἡλίξ· διὰ τὴν ἐν τρια-
 κὰδι, ὡς δεδήλωται, σιωοδόν. Ἀπόλλωνος γὰρ ἱερά πᾶ-
 σοι νεμελία. Certè Plutarchus sacratissimum die-
 rum vocat, lib. De vitando ære alieno. οὐδὲ
 αἰαμνήσῃ τῶν καλανδῶν, καὶ τῆς νεμελίας, λέγει, ἱερωτέτῃ ἡ-
 μερῶν ἔσσαν, ἀποφραδα πιᾶσιν αἱ δανεισταί, καὶ σύγιον.
 Certamen tunc erat. Hinc sunt illa hominis ru-
 stici apud Theophrastum in Eth. Charact. cap.
 Περὶ ἀγροικίας. Εἰ σήμερον ὁ ἀγὼν νεμελιῶν ἀρχή. Et
 in arcem tunc ascendebant, vota facturi, vt
 vrbi publicè, & sibi priuatim, fausta omnia toto
 mense insequente euenirent. Demosthenes in
 Aristogitonem Orat. 1. Πῶς δὲ πᾶς νεμελιῶν εἰς
 τὴν ἀκροπόλιν αἰαβαίνοντες, τὰς ἀρχὰς τῆς πόλεως διδόναι, καὶ
 ἕκαστος

ἕκαστον αὐτῷ τοῖς θεοῖς ὄξεται. Votum pro vrbe publicè commemoratur apud Etymologici Auctorem. Ἐπιμύνια, τὰ καθ' ἕκαστον μύνα θυόρρα. ἢ τὰ ὑπὲρ ὄλεσ ποδ μινὸς ἀπάξ ποτὲ θυόρρα θυμάτα ὑπὲρ τὴ πόλεως. Corrigenus Suidas in eadem dictione, apud quem malè est θυόρρα, pro θυόρρα. De priuato, est videre apud Libanium Declam. XL: καὶ ταῦτα εἰ ψάδομαι, ὦ πάτερ, εἶδα γὰρ, ὡς ἠδόμεν ὅτι εἴης, ὅποτε σε ὠδραπέμπωμιν εἰς ἱερὰ τῆς νεμλῶιας, ὁ μὲν ἔνθεν, ὁ δὲ ἔνθεν βαδίζων. ὅτε σοι, καὶ τὸ πλεῖστον τὸ δόχης ἴω, τὼ παῖδε σοι τὸ εἰσίας κληρονόμω γνέσται. καὶ μηδένα δαίμονα, μηδὲ φόνον, κινήσῃς ἢ τὸ παρόντων ἀγαθῶν. Lucianus Icaromenippo. καὶ πῶδαυ ἄχρα κατὰ πῶμα πάλιν εἰς τὴν Ἑλλάδα, μεμνήσμεν ἀνένδρην τέ σοι ἴππῃ τὸ καποδόχης, καὶ τῆς νεμνηίας, πρὸς τὴν σελήνην τρεῖς ἔγχαιάν, πρὸς δόχεσται. Nec vota tantum faciebant, sed & sacra. Idem Libanius alibi, Declam. VIII. ταῖς νεμλῶιας νόμω μὲν πόλεως ἐθύορρα. Theon in Paradigmati. καὶ τῆς νεμλῶιας μεθ' ὑμῶν προσήλθε τοῖς ἱεροῖς, καὶ τῆς χερσίν, αἷς ἔδρασε τὸν φόνον, σιωφῆψατο τὸ ἱερῶν θυσιῶν. Estque in citatis Etymologici Auctoris verbis. Ἐπιμύνια, τὰ καθ' ἕκαστον μύνα θυόρρα, &c. Atque vt festum Νεμλῶια, ita sacra Ἐπιμύνια, ac sacrifici Ἐπιμύσιοι, dicebantur. Docet illud nos Hesychius, sed loco hodie valdè corrupto. Ἐπιμύσιον, οἱ ἱεροποιοί, ἐκαλεῖτο ἢ καὶ θυσιῶν. Ἐπιμύνια, ἢ κατὰ μύνα τῆ νεμλῶια σιωπερῆρη. Restituo, & interpungo. Ἐπιμύσιοι, ἱεροποιοί. ἐκαλεῖτο ἢ καὶ θυσιῶν Ἐπιμύνια, ἢ κατὰ μύνα ἱ. ν. σ. Ac sacrifici quidem Ἀγρομέρες etiam

etiam dicti. Hesychius. Ἀρρημόνα, ἢ Ἰππιμήνιον.
 Offerebant autem in istis sacris placentam è
 melle serpenti, qui in arce. Herodotus lib. viii.
 λέγεται οἱ Ἀθλιναῖοι ἔφιν μέγαν Φύλακα τὸ ἀκροπόλει
 ἐπιδικαῖσθαι ἐν τῷ ἱερῷ. λέγεται τε τοῦτο, καὶ δὴ ὡς ἐόντι
 Ἰππιμῶνα πλέσσι περιχθέντες. Ἐ δὲ Ἰππιμῶνα, μελιτό-
 εσσαῖ ἐστὶ. Et quidem in fano Erechthei. Obser-
 uare est apud Hesychium. οἰκτρὸν ἔφιν, ἢ τὸ Πο-
 λιὰδ Φύλακα δρᾶνοντα. καὶ οἱ μὲν ἕνα φασίν, οἱ δὲ
 δύο, ἐν τῷ ἱερῷ πρὸ Ἐρεχθῆως. ποτόν δὲ Φύλακα τὸ ἀκρο-
 πόλεως φασίν, ᾧ καὶ μελιπέταν ὠξυχέσταται. Iube-
 batur hæc sacerdos cum parasitis facere, decreto
 Alcibiadis, quod Cynosarge in templo Hercu-
 lis è columnâ affixum erat. Athenæus lib. vi.
 ἐν Κνωσάρχη μὲν ἐν ἐν τῷ Ἡρακλείῳ σήλη ἕως ἐστίν, ἐν
 ἢ ψήφισμα μὲν Ἀλκιβιάδου, γραμματικῶς δὲ Σπίφου
 ὁ Θεοκυδίδου. λέγεται τ' ἐν αὐτῷ περὶ τὸ προσσηγορίας ἔγω.
 τὰ δὲ Ἰππιμῶνα θυέτω οἱ ἱερεῖς μετὰ τῷ ὠξυχέστον. Quin
 panes tunc fieri soliti, qui à festo Νεμῶνιοι dicti.
 Lucianus in Lexiphane. Ἄρτοι μὲν τοὶ ἦσαν σιφαῖοι,
 ἔ φαῦλοι, καὶ ἄλλοι νεμῶνιοι, ὑπερήμεροι τὸ ἑορτῆς. Mu-
 lieres quoque se lauabant. Libanius Declam.
 xxxvii. vbi de muliere sordidâ, & quæ vix
 vel nouilunio, cùm nimirum festi lege teneretur,
 se lauaret. τὴν μὲν ἐν γυναικῶ ἐπιανθῶ τὸ μιμή-
 σεως, λέω με ἐμιμήσεται, ἀστὸν τε πολλὰ διαπελοῦσαι, τοῖς
 περικείμεσσι τῷ ἄρτων ὠξυχέρεφορμῆ. ὕδαρ αὐτῆ τε πί-
 νουσι, καὶ τὰς θεραπείας ἐπιτίθει. μάλιστα τῆς νεμῶνιαις
 λεουδῆ. Et egeni ad potentiores ibant, vt ab ijs
 aliquid acciperent. Ecce apud Herodotum in

Vitâ Homeri. ταῖς νεμλιώϊαις περὶ ποσειδῶνι μῦθον
 πρὸς τὰς οἰκίας τὰς Ὀδαμανεσίτας, ἐλάμβανέ τι. Fe-
 stum hoc colere, Νεμλιώϊαις; qui quæ colerent,
 Νεμλιωιαστὴν dicebantur. Ecce apud Athenæum
 lib. XII. Ἀπλοφάϊης, καὶ μυσαλίδης δὲ, καὶ Λυσί-
 θεος, σιωπεῖαντο μίαν ἡμέραν ταξάμενοι τὸ δαποφράδων,
 αἰτὶ νεμλιωιαστῶν κακοδαιμονιστῶν σφίσι ἀντιπρὸς τένεμα
 θέμενοι.

NYMPHEIA.

Nymphis olim apud Octam Amphiffus insti-
 tuit, propter merita in matrem Dryopen. Erat
 autem certamen cursus, neque ad illud fœminæ
 vlli accedere licitum. Antoninus Liberalis Me-
 tamorph. XX XII. Ἄμφιαστος δὲ ἀντιπρὸς τὴν
 μητέρα χάλκτῳ ἱερὸν ἰδρύσαστο Νυμφῶν, καὶ πρῶτος
 ἀγῶνα ἐπέτελεσε δρόμος. καὶ εἰς νῦν οἱ ὀπτιχωεῖοι τὸ ἀγῶ-
 να Δίαφυλάσσει πύθων. γυναικὶ δὲ ἐχέουσιν ὄψατυ-
 χεῖν, οἳ Δρύοπλιν ἀφανισθεῖσαν ὑπὸ Νυμφῶν δύο παρ-
 θένοι πῆς ὀπτιχωεῖοις ἐδήλωσαν.

ΞΑΝΘΙΚΑ.

Macedones celebrabant; eratque militum
 Iustratio. Hesychius. Ξανθικὰ, ἑορτὴ μακεδόνων,
 Ξανθικὸς μῆνας, ἢ Ξανθικὸς ἀγορεύη. ἔστι δὲ καθήρσιον τὸ
 στρατώματων. Sed corruptus ille locus. Nam cur
 Xanthici mensis nomen bis commemorat? de-
 inde, quonam mensis die actum festum? Reij-
 cio

cio illud posterius *Ξανθικός*, à librario oscitante geminatum, & restituo. *Ξανθικός μλωδὸς ἢ ἀγορῶν.* Nempe ad diem VIII Xanthici celebrari id festum solitum Hesychius scripserat. De lustratione militum, quod subungit, tunc peractâ; eam ita describit Liuius, ab V. C. lib. XL. *Fortè lustrandi exercitus venit tempus; cuius solenne est tale. Caput mediæ canis præcisa, & prior pars ad dextram cum extis, posterior ad leuam viæ ponitur. inter hanc diuisam hostiam copia armata traducuntur. præferuntur primo agmini arma insignia omnium ab ultimâ origine Macedonia regum; deinde rex ipse cum liberis sequitur. proxima est regia cohors, custodesq; corporis: postremum agmen Macedonum cætera multitudo claudit.* Mos erat, lustrationis sacro peractò, exercitum decurrere; & diuisus bifariam duas acies concurrere ad simulacrum pugne. Et mox, in Demetrii Oratione ad patrem Philippum. *Quis dies? quo lustratus exercitus, quo inter diuisam victimam prælatis omnium qui unquam fuerunt Macedonia regum armis regis, duo soli tua regentes latera, pater, præuerti sumus, & secutum est Macedonum agmen.* De eadem lustratione, sed non ad eò plenè, Curtius lib. X. *Placet exercitum patrio more lustrari. & probabilis causa videbatur, præterita discordia. Macedonum reges ita lustrare soliti erant milites, ut discissa canis viscera ultimo in campo, in quem deduceretur, ab utraq; abicerentur parte. intrâ id spatium armati omnes starent; hinc equites, illinc phalanx.*

ΟΓΧΗΣΤΙΑ.

Neptuno τῷ ὀγχησίῳ sacra, à Thebanis celebrata. Meminit Pausanias Bœoticis. κλύμερον μὲν ἐν τῇ ἑσρτῇ τοῦ ὀγχησίῳ Ποσειδῶν Ὁ Θεβαίων Φανόβουσσιν αὐδρες.

ΟΛΥΜΠΙΑ.

Elide celebrata, in honorem Iouis Olympij. Sed de istis nihil dicam, quia alij abundè dixerunt. Alia erant, quæ Athenis celebrata. Scholiastes Thucydidis lib. I. Ἔστιν ὀλύμπεα καὶ ἐν Μακεδονία, καὶ Ἀθήναις. Estque de his Pindari locus, Pythionic. Od. IX.

Ἐν ὀλυμπίοισί τε καὶ Ἐαθυρόλωε

Γαῖ ἀέθλοισι. —

Vbi Scholiastes. ὀλυμπίοις, ἔ τοῖς ἐν Πίσῃ νυῦ. ἔ γὰρ αὐ ἔ τως ἔρριψεν ἀπολῶς τὸν λόγον. ἀλλὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις. Idem Olympionic, Od. VII. Κρονααῖς ἐν Ἀθῆναις. Τὴν ὄλλω Ἀθηκίῶν, Ἀθλίῳας εἶπεν. εἴη δὲ αὐ, ἢ τοῖς τὰ Παναθλιῳα νενικηκῶς, ἢ τὰ Ἡρακλειῳα, ἢ τὰ ὀλύμπεα, ἢ τὰ Ἐλδοσίνα, ἢ τὰ Παιελλίῳα. Erat autem tunc certamen. Hesychius. ὀλύμπεα. ὁ Ἀθλιῳισιν ἀγῶν. Meminit Inscriptio Vetus.

ΟΛΥΜΠΙΑ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΑΝΔΡΩΝ

ΠΑΛΗΝ.

Et agonistæ, Elide pariter atque Athenis, prius quàm certamen adirent, sacra faciebant, nempe pro felici successu. Obseruo apud Athenæum, qui indistinctè ita dicit, lib. xiv. Περίγνασ τὸν μάλιστα λαβὲ πῶδ' ἢ μητρός. ἔτ' οὖν γὰρ οἶδε τὰ ἱερά σ' αὐτὰ πατρῶα πάντα ὃν κρόπον θύεται, καὶ τὰ ὀργανικά, καὶ τὰ βακχικά, ὅσα τε ἐν Ὀλυμπίῳις προσθύεται, ἔτ' οὖν οἶδε. Ita enim ibi legendum; non, ὅσα τε Ὀλυμπίας προσθύεται. Erantque hæc item Ioui sacra, vt ista Elide. Accipio ex eodem Pindaro, iam citato, Nem. Od. ii.

— Ἐδ' οἴκῳ
Μάσων' ἀριθμῶ
Διὸς ἀγῶνι. —

Vbi iterum Scholiastes. τίθεται ἐν Ἀθλίαις Διὸς ἀγῶν, τρεῖς τε τὰ Ὀλύμπια. Et mox. τὸν ἀγῶνα τῶν Ὀλυμπίων, ἢ τὸν Δία, ᾧ ἀνάθηται ὁ ἀγῶν. Erant quoque apud Macedonas. Scholiastes Thucydidis, in verbis iam citatis. Ἔστιν Ὀλύμπια καὶ ἐν μακεδονίᾳ. Etiam apud Smyræos. Inscriptio Vetus. ΟΜΟΙΩΣ ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ ΟΛΥΜΠΙΑ. Item apud Alexandrinos. In eadem Inscriptiōne. ΑΝΑΓΚΑΣΘΕΙΣ ΕΝ ΤΗ ΠΑΤΡΙΔΙ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ ΚΑΙ ΝΙΚΗΣΑΣ ΟΛΥΜΠΙΑ ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΝ. Etiam apud Nicæenses. Eustathius in Dionysium. Ἰσορεῖται δὲ κατὰ ζήλόν τινα καὶ πῶδ' ἢ Νικαεῦσι πῶδ' ἢ τινα Ἀλφὸν ὠνομάσαι, καὶ ὄρη τινα Ὀλύμπια· καὶ ὄγωνα δὲ Ὀλυμπιακὸν ἀγεῖται, κατὰ μίμησιν τῶν ἐν Ἡλίδι. Quæ Elide erant, præmium victori dabant coronam

ex apio, vt notissimum; in alijs, si non omnibus, at quibusdam, corona è lauro dari solita. Obseruare est apud Chrysofostomum in Geneseos cap. xviii. Hom. xlii. Καὶ ἐν μὲν πῖσι Ὀλυμπιακοῖς τέτις ἀγῶσι ὁ σέφαι μετὰ τῶν νίκῃ εἰδέν ἐπερόν ἐστιν, ἢ φίλλα δάφνης. Iterum De Nom. Mur. Hom. lxiv. οὐχ ὄρατε τὰς Ὀλυμπιακὰς ἀθλητὰς μέσον τοῦ θεάτρῳ ἐσώτας ἐν μεσημβρία μίση καθάπερ ἐν καμίνῳ τῷ σκάμματι, Ἐ γυμνῶ τῷ σώματι τῶν ἀκτῖνα δεχομένους, ὡσπερ Ἰνας αἰθριαίτας χαλκῆς, Ἐ ἡλίῳ Ἐ κενιορ-τῶ κὲ πύρρι μαχομένους, ἵνα τῶν ποσῶντα τάλαιπωροῦσιν κεφαλῶν φύλλοις δάφνης ἀναδίζωνται; ὑμῖν δὲ εἰ σέφαι μετὰ δάφνης, ἀλλὰ σέφαι μετὰ δικαιοσύνης πέ-κειται.

ΟΜΟΛΩΙΑ.

Puto Thebanos, Thessalosque, celebrasse; in honorem Iouis τοῦ ὁμολώϊε, & Cereris πῆς ὁμολώϊας: de quibus videre est apud Suidam in ὁμολώϊε. Meminit Scholiastes Theocriti, Idyll. vii. Καὶ Ἀρξιδόημε ὁ θεξαῖε, ἐν οἷς περὶ τῆς ἐορτῆς τῶν ὁμολώϊων.

ΟΣΧΟΦΟΡΙΑ.

Alij ὀσχοφόμενα scribunt. Dixi de ijs per occasionem nuper libro De Pop. Attica. Hic repontanam, loco suo. Instituta illa à Thesco. Plutarchus in eius Vita. Ἀγχοσι δὲ κὲ τῶν τῶν ὀσχοφόμενων ἐορτῶν,

ἐορτῶν, Θεσῶς κατὰ σήσυνον. Certabant autem
 cursu ephēbi, palmitem gestantes vuis onustum,
 quem ὄρχλον nominabant. Currebant autem à
 Bacchi templo vsque ad Mineruæ τῆς Σκιραῶν;
 quique prior peruenisset, is victor edebat ἐφια-
 λᾶ, quæ πενταπλῆα, siue πενταπλή, dicebatur: quia
 nimirum mixta in eâ erant vinum, mel, caseus,
 farina, & olei parum. Athenæus lib. XI. Ἀρι-
 στόδημος δὲ ἐν τρίτῳ Περι Πινδάρου, πῶς Σκίροις Φησὶν
 Ἀθλώσασθαι ἀγῶνας Ὀμπιτελείδου τῶν ἐφήβων δρόμου. τρέ-
 χειν δὲ αὐτὰς ἔχοντας ἀμπέλους κλάδον κατὰ καρπὸν, πὺν
 καλῆ μύρον ὄρχλον. Τρέχουσι δὲ ἐκ τοῦ ἱεροῦ τοῦ Διονύσου
 μέχρι τοῦ τῆς Σκιραῶν Ἀθλώσας ἱερῶ. καὶ ὁ νικῆσας λαμβ-
 νάσκει κύλικα, τῶν λεγομένων Πενταπλῆων, καὶ κωμάσσει
 μετὰ χοροῦ. Πενταπλῆα δὲ ἡ κύλιξ καλεῖται, καθόσον οἶ-
 νον ἔχει, καὶ μέλι, ἔ τρυφόν, ἔ ἄλφιτον, καὶ ἐλαίαις βραχύ.
 Atque erant isti iuvenes, qui utrunque paren-
 tem superstitem haberent, legebanturque ἐ
 singulis tribubus. Scholiastes Nicandri Ale-
 xiph. ὄρχοφόροι δὲ λέγονται Ἀθλώσας παῖδες ἀμφι-
 θυλαῖς ἀμυδιώμμοι κατὰ Φυλαῖς, οἱ λαμβανόντες κλή-
 ματα ἀμπέλους, ἐκ τοῦ ἱεροῦ τοῦ Διονύσου ἔτρεχον εἰς τὸ τῆς
 Σκιραῶν Ἀθλώσας ἱερόν. εἰσι δὲ κλήματα ἔχοντα ἑστέρας.
 Et quidem nobiles. Accipio ex Hesychio. ὄ-
 ρχοφόρα, παῖδες ἀθηναῖς ἡβῶντες κατὰ λέγονται, οἱ φέ-
 ροντες τὰς ὄρχας εἰς τὸ τῆς Σκιραῶν Ἀθλώσας ἱερόν. Dixi
 lectos ἐ singulis tribubus, & victorem ἐ phialâ
 quintuplici edidisse. Proclus confirmat in Chre-
 stomathiâ. Ἐξ ἐκείνης δὲ Φυλῆς ἔφηβοι διημιλλῶντο
 πρὸς ἀλλήλους δρόμῳ. καὶ τῶν ὁ πρῶτος ἐγδύετο ἐκ
 τῆς

τῆς πενταπόλης λεγομένης Φιαλῆς, ἢ σικωκρινῶτο ἐλαίῳ, καὶ αἴνω, καὶ μέλιτι, καὶ τυρῶ, καὶ ἀλφίτοις. De cursu è fano Bacchi ad Mineruæ Sciradis, idem refert. Ἦν δὲ τῶς Ἀθλωαίοις ἡ ᾠδὴ πρὸς τὸ Διονυσιακὸν ἱεροῦ εἰς τὸ τῆς Ἀθλωαῖ τῆς Σικριγίδου πέδιλον. Erat item chorus, qui carmina cantabat, ὄρχοφορικὰ dicta, in honorem certantium; eumque ducebant iuvenes duo, veste muliebri induti, & ipsi palmitibus, vis maturis plenos, gestantes. Commemoratur ibidem Proclus. ὄρχοφορικὰ δὲ μέλη ᾠδῆς Ἀθλωαίοις ἤδετο. τὸ χορὸν ἦ δύο νεανίαι, κατὰ γυναικῶν ἐσολισμεῖοι, κλήματα ἀμπέλους κομίζοντες μεσῶν Ὀθαλῶν Ἐοστύων, (ἐκάλειν δὲ αὐτὸ ὄχλω, ἀφ' ἧ καὶ τῶς μέλεσιν ἡ ἐπιωνυμία.) τῆς ἐορτῆς καθηροῦτο. εἶπετο δὲ τῶς νεανίαις ὁ χορὸς, καὶ ἦδον τὰ μέλη. Sed corruptus ille locus, legendumque. κλήματα ἀμπέλους κομίζοντες μεσῶν Ὀθαλῶν β. Commearant ad hos mulieres, quæ cibum illis ferrent, eaque Δέπνοφόροι dicebantur. Obseruo ex istis Hefychij verbis. Παρὰ Ἀθλωαίοις καθίστανται ἐν τῇ τῶν ὄρχοφορῶν ἐορτῇ οἱ Δέπνοφόροι. Verum legendum, αἱ Δ. Nam fœminæ erant. Plutarchus in Theseo, ubi festum id describit. Αἱ δὲ Δέπνοφόροι ᾠδὴν λαμβάνοντες, καὶ κοινωνοῦσι τῆς θυσίας, δατομιμεῖσθαι τὰς μητέρας ἐκείνων τῶν λαχόντων. ἐπεφύτων γὰρ αὐτοῖς, ὅψα ἔστιν ἀκομίζουσα. Ex illis fuerit Tritonis, ad quam est Cymothi Epistola apud Alciphronem. Ἄστυ δὲ θαμίζεις, καὶ ὄρχοφόρα, ἔλθυνα, τῶς πλεσίαις Ἀθλωαίων σικωροτάξου. Vbi hoc quoque animaduertere est, è ditioribus il-

las fuisse. Præco quoque aderat, caduceum gestans coronatum; interque libationem acclamabant astantes, ΕΛΕΛΕΥ, ΙΟΥ, ΙΟΥ. Plutarchus Theseo. Καὶ νῦν ἐν ταῖς Ὠχοφόροις σεφαινοῦσιν μὲν ἐπὶ τὸν κήρυκα λέγουσιν, ἀλλὰ τὸ κηρύκον. Ἰππιφωνεῖν δὲ ταῖς πονδαῖς ΕΛΕΛΕΥ, ΙΟΥ, ΙΟΥ, τὰς παρόντας. ὧν τὸ μὲν ἀπὸ δόντες ἀναφωνεῖν καὶ παιωνίζοντες εἰθῶσι, τὸ δὲ ἐκπλήξεως καὶ θεωρητῆς ἐστὶ. Eiusque rei causam habes illic explicatam pluribus verbis antecedentibus. Erat autem templum hoc Mineruæ Sciradis, quo currebant, non in Sciro, ne quid erres; sed alterum, quod Phaleri, vetustius scilicet, & exstructum à vate Sciro: cuiusque meminit Pausanias in Atticis, ubi de Phalero agit. Ἐνταῦθα καὶ Σκιράδῳ Ἀθλωῶν ναὸς ἐστὶ. Et alibi. Ἐλασινίοις πολεμοῦσι πρὸς Ἐρεχθῆα, ἀνὴρ μανίης ἦλθεν ἐκ Δωδώνης, ὄνομα Σκίρῳ, ὃς καὶ τῆς Σκιράδῳ ἰδρύσαστο Ἀθλωῶν Ἰππιφληρῶ τὸ δευκαῖον ἱερόν. Et locus, in quo templum, à ramorum illuc gestatione, quam dixi, Ὠχοφόρον. Ita interpretor Hesychij verba. Ὠχοφόρον, τῶν Ἀθλωῶν σιφληρῶ, ἔνθα τὸ Ἀθλωῶν ἱερόν. Nam dubium nullum est, quin Mineruam hanc Sciradem intelligat.

ΟΤΕΡΡΕΙΑ.

Apud Syracusanos acta, cogente Verre; qui ea, sublatis Marcelléis, instituit. Vide supra Μαρκέλλεια.

ΠΑΜΒΟΙΩΤΙΑ.

Omnes Bœoti communiter celebrabant, atque inde etiam nomen datum. Eustathius ad Iliad. β'. Ομοίς δὲ τύπος τις Παιωνίους καὶ τῆ Παλαιώαια ἢ ἑορτῇ, ὡς καὶ τῆ Παμβοιωτία. Et rursum alio loco. Παμβοιωτία, ἑορτῇ μὲν κοινῇ πάντων Βοιωτῶν. Et quidem in campo ante Coronéam, in templo Mineræ Itoniæ. Strabo lib. ix. vbi de istâ vrbe. Ἐνταῦθα δὲ καὶ τῆ Παμβοιωτία σιωετέλχον. Polybius Hist. lib. ix. τί δὲ Λάθιαβοι, καὶ Νικόστρατον; ἔτι μὲν τῶν Παμβοιωτῶν παιήνηρον, εἰρήνης ἕσης, παρεσσόνδησαν, Σκυθῶν ἔργα καὶ Γαλατῶν ὀπιπλοδόντες; Plutarchus in Amat. Narrat. Ἡ δὲ Διασωθεῖσαι, ἐφύλαξε μὲν τῶν Παμβοιωτῶν ἑορτήν. καὶ τότε εἰς Κορώνειαν ἐλθεῖσαι, ἰκέτες καθίζεταί ὄπι τῷ βωμῷ τῆς Ἰτωνίας Ἀθηνᾶς. Intelligit huius festi celebrationem Pausanias Bœoticis. Πρὸν δὲ εἰς Κορώνειαν ἐξ Ἀλαλ κερμῶν ἀφικέσθαι, τῆς Ἰτωνίας Ἀθηνᾶς ἐστὶ τὸ ἱερόν. καλεῖται δὲ ἀπὸ Ἰτωνίς τοῦ Ἀμφικτιόνου. καὶ ἐς τὸν κοινὸν σωίασιν ἐνταῦθα οἱ Βοιωτοὶ σύλλογον. Peragebatur autem etiam cum choreis. Itaque inde intelligendus est Statius Theb. II. vbi ita Mineruam inuocans Tydeus loquitur.

*Sen Pandionio nostras inuisere cades
Monte venis, sine Aoniâ diuertis Itone,
Lata choris. ———*

ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΑ.

De his nobis libro singulari dictum.

ΠΑΝΑΚΕΙΑ.

Consecrata honori Panaces. Commemorat Theodoretus Therap. VII. Ἀπεκλήρωσε πανηγύρως ἐκάστῳ τῶν δαιμόνων, ἐκ τῆς προσηγορίας ὀνομάσας τὴν ἑορτήν. Ἐρμῆα, καὶ Κρόνια, καὶ Ποσειδῶνια, καὶ Ἡρακλήα, Ἐὐσκληπήα, ἘΠανακεία.

ΠΑΝΔΗΜΟΝ.

Aliter Χαλκεία vocabatur, & Ἀθλίαια. Suidas. Χαλκεία, ἑορτὴ Ἀθλίησι δημῶδης, καὶ ἀρχαία πάλαι ἄλνες, Ἀθλίαια καλοῦσιν· οἱ δὲ, Παιδημον, διὰ τὸ πρὸ πάντων ἀγεσθαι.

ΠΑΝΔΙΑ.

Ioui, vel Lunæ, vt alij volunt, agebantur. Etymologici Auctor. Παιδία, ἑορτὴ Ἀθήνησιν. διὰ Πανδίας τὴν σελεύης. ἢ διὰ Πανδίων, ἢ καὶ ἡ Φυλὴ ἐπώνυμοι. ἢ ὅτι τῷ Διὶ ἀγονται τὰ Παιδία. ὠνόμασται ἢ διὰ τὸ πρὸ πάντων δινοῦσθαι τῷ Διί.

ΠΑΝΔΡΟΣΙΑ.

Pandroso festum agitasse Athenienses, discimus ex Athenagora in Apologiâ. Καὶ Ἀρχαύλω Ἀθλιῶται καὶ πελεταὶ καὶ μυσηῖμα ἄγασσι, καὶ Πανδρόσω. Ac templum habuisse, factumque illi oue fuisse, cùm Mineræ boue fecissent, doceo Atticarum Lectiōnum lib. III. cap. XXII. Illic vide, si tanti est. Et vestis quoque, illi sacra, asseruabatur, ΠοδάνυμⓄ dicta. Hesychius. ΠοδάνυμⓄ, ἐσθῆς ἱερὰ τῆ Πανδρόσῃ.

ΠΑΝΔΥΣΙΑ.

Erat illud tempus, cùm clauso mari naues in terram protraherentur. Hesiodus de eo, Ἔργων lib. II.

Εἰ δέ σε ναυιλίης δυαπεμφέλης ἴμερⓄ αἰρεῖ,
 εὐτ' ἂν Πληιάδες δένⓄ ὄβελμον ὨρίωνⓄ
 φθύγῃσι πίπλωσιν ἐς ἠεροφδέα πόντον,
 Δὴ τότε παντοίων ἀνέμων ἴσῃσιν ἀήται.
 Καὶ τότε μηκέτι νῆας ἔχειν ἐν οἴνοπι πόντῳ.
 Γλιῶ δ' ἔργάζεσθαι μεμημηδ'Ⓞ, ὡς σε κελδῶ.
 Νῆα δ' ἐπ' ἠπαίρῃς ἐρύσῃ. —

Vbi Proclus. Οἱ ναυικεῖ Πανδύσαν ναλοῦσι τοῦτον τὸ καιρόν. τότε ἐν παντοῖα πνέματα πνεῖ δύσκρατα, καὶ χρῆναι μᾶλλον ἐργάζεσθαι τῷ γλιῶ, ἢ πλεῖν. ἀνέλκειν ἐν τῷ ναῦν, καὶ ἐδράζειν ἐπὶ τῆ γῆς, λίθοις πυκνάσασθαι κελδίαι πάντοθεν, ἵνα μὴ σαλδύσωσιν οἱ ἀνεμοὶ τῷ ναῦν νεωκληθέσαν.

Inter

Inter festa autem fuisse, discimus ex Ænea Ta-
ctico, Poliorcetici cap. xvii. *Χρῆ περιόξιντα Ὀ-
λαβείδαι τὰς μετ' ἄλλῃ ἐξόδας ὅτι θρωγίαν λαμπάδων,
καὶ ἵπποδρομίας, καὶ τῶν ἄλλων ἀγώνων, ὅσαι γε ἱεροποι-
αί πανδημεὶ ἐκτὸς τῆς πόλεως, καὶ σὺ ὅσσοις πεμποαὶ ἐκ-
πέμπονται· εἴη καὶ παρὶ τὰς πανδημίας νεολκίας.*

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ.

Omnibus Græcis communia, ut *Πανιώνια*, Io-
nibus; *Παμβοιωτία*, Bœotis. Schol. Pindari Olymp.
Od. vii. *Εἴη δ' ἂν, ἥτοι τὰ Παναθλώσια νενικηκώς, ἢ
τὰ Ἡράκλεια, ἢ τὰ Ὀλύμπια, ἢ τὰ Ἐλθεσίνα, ἢ τὰ Παν-
ελλώσια.* Philostratus in Herode, Sophist. lib.
ii. *καὶ μὲν καὶ ἐλθέγγισαν Ἀθληαῖοι πῶ τε ἐπώνυ-
μον, καὶ πῶ τῆς Πανελληνίων.* Eustathius ad Iliad. β'.
*Ἐκ δὲ τοῦ Παναχαιῶν, ὕστερον οἱ Πανέλληνες εἴρωται. καὶ
τὸ Πανελλέσιον, ὡς περὶ καὶ τὸ Πανιώνιον.* Et in Inscripti-
one quâdam est legere. ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΑ.
ΟΛΥΜΠΙΑ. ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ.

ΠΑΝΙΩΝΙΑ.

Ionum omnium communia erant. Diodo-
rus Siculus lib. xv. *κατὰ πῶν Ἰωνίαν ἐνεία πόλεις
ἐνώθησαν κοινῶν ποιεῖσθαι σπόδων πῶν τῆς Πανιωνίων, καὶ θυ-
σίας σποδύειν ἀρχαίας καὶ μεγάλας Ποσιδῶνι παρὶ πῶν ὀνο-
μαζομένην μυκάλλω ἐν ἐρήμῳ τόπῳ.* Eustathius ad
Iliad. β'. *Ὁμοίως ἢ τύπερ πῶς Πανιωνίοις καὶ τὰ Πανα-
θλώσια ἢ εορτή.* Et iterum alibi. *Παμβοιωτία, ἐορτὴ*

λεῖ κενὴ πάντων Βοιωτῶν, ὡς περὶ καὶ ἡ τῶν Ἰώνων πάντων Πανιώνια.

ΠΑΝΟΨΙΑ.

Vide infra, Πυανέψια.

ΠΑΡΑΛΙΑ.

Paralo heroi sacra. Eustathius ad Odyss. δ'.
 Ἐκέθεν γίνεται ἡ παράλιος, ναὺς Ἀθηναίων, καὶ τὸ ἐκ
 τῆς τοιαύτης λέξεως ὡς ἀγωγὴν, ὡς ἄλιον. ὡς περὶ ἰμάνυ-
 μος ἑορτὴ παλαιὰ, τὰ Παράλια.

ΠΑΥΣΑΝΙΕΙΑ.

Pausaniæ diem festum Lacedæmonij institue-
 runt, & certamen; in quo nulli, nisi Spartano,
 certare licebat: quin oratio quoque in hono-
 rem eius habebatur. Pausanias in Laconicis. Τῶ
 θεάτρα δὲ Ἀθηναίων, Πausanias τὸ Πλατυδῶν ἰγροσκόφισ
 μνημαῖσι, τὸ δὲ ἔτρον Λεωνίδου καὶ λόγους κατὰ ἔτι ἑνα-
 σον ἐπ' αὐταῖς λέγασσι, ἔκλειπτον ἀγῶνα, ἐν ᾧ πολλὰ
 Σπαρθιατῶν ἄλλω γε σὺν ἔστιν ἀγωνίζεσθαι.

ΠΕΛΩΡΙΑ.

Et fœminino singulari, & neutro plurali effe-
 rebant. Erat festum Thestolorum, Saturnalijs
 simile. Athenæus lib. xiv. Βάτων δ' ὁ Σινοπιδῶν ὁ
 ῥήτωρ,

ῥήτωρ, ἐν τῷ Περὶ Θεσσαλίας Ἑ Αἰμονίας, σαφῶς ἐμφανίζει, πῶς τῷ Σαπυραλίων ἑορτῶν Ἑλλητικῶν ἑστίν, φάσκων αὐτῶν ὡς ἀπὸ πῆς Θεσσαλίας Πελώρια κηλεύονται. Et mox in subiectis illic verbis Batonis. καὶ νῦν Θεσσαλὸς μεγίστω ἑορτῶν ἀγνίτας, ποσειαγορθεῖεν Πελώριαν. Habes ibidem festi institutionem, ac celebrationem. Operæ pretium est inspicere locum. Refert quoque ex Athenæo Eustathius ad Iliad. ρ'.

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ.

Festum erat Macedonicum. Hesychius. Περίπετεια, ἑορτὴ Μακεδονική.

ΠΕΡΙΦΑΛΛΙΑ.

Phallorum pompa erat, in honorem Bacchi, Bacchanalibus agitata. Hesychius. Περιφάλλια, πομπὴ Διονύσω πλεμύμη τῷ Φαλλῶν. Sed eadem erat, quæ φαλλαγωγία nuncupata. De quibus ago in libro singulari, *De Dionysijs*.

ΠΙΘΟΙΓΙΑ.

Erat primus dies τῶν Ἀθηνησίων. Vide supra in Ἀθηνησίων.

ΠΙΤΑΝΑΤΩΝ ΕΟΡΤΗ.

Certamen in illo gymnicum erat apud Pitana-
 ras. Meminit Hefychius. Ὁ Πιτανάτης λέχῃ
 αὐτοπαρδιαζέται, σὺν ὧν πᾶσι ἀληθείαις. Πιτανάτη ἢ ἀγῶ-
 νι, γυμνικῷ, ἐν Πιτανίᾳ ἀγορεύω.

ΠΑΝΤΥΡΙΑ.

Dixi de his Atticarum Lectionum lib. II. cap.
 XIII. Hic reponam loco suo. Celebrabantur
 ab Atheniensibus. Harpocraton. Πλωτήρια.
 Λυκοδργῷ ἐν τῷ Περὶ ἱερείας. ἑορτὴ παρ' Ἀθηναίοις.
 Idem Suidas dicit in Πλωτήρια. Meminit eo-
 rum Etymologici Αὐτορ. Καλλιωτήρια, ἢ Πλω-
 τήρια, ἑορτὰ δύο Ἀθλήσι. Erant autem instituta
 in honorem Agrauli, Cecropis filia. Hefy-
 chius. Πλωτήρια, ἑορτὴ Ἀθλήσιν, ἢ Πρὶ τῇ Ἀγραύ-
 λῳ, τῇ Κέκροπῷ θυγατρὶ, ἄγασιν. Plutarchus verò
 in Alcibiade Mineruæ tribuit. Ὅτῳ δὲ πρὸ Ἀλκι-
 βιάδου λαμπρῶς δῆμεροῦντῷ, ὑπέθεραπεν ἐνὶς ὅμως ὁ
 τῆς καθόδου καιρός. ἢ γὰρ ἡμέρα κατέπλωσεν, ἔδρατο τὰ
 Πλωτήρια τῇ θεῷ. Et ita Αὐτορες quoque alij.
 Sed concilio. Colabatur Minerua, cognomen-
 to Ἀγλαυρῷ, siue Ἀγραυλῷ; atque huic sacrum
 illud festum. Erravit doctissimus Grammaticus;
 & quos ille secutus est, Αὐτορες: qui Agrau-
 lum, Cecropis filiam, acceperunt pro Mineruâ,
 ita ab eâ cognominatâ. In hoc festo detracta
 dea

dex ornamenta lauabant , vnde nomen etiam
 datum ; tum simulacrum eius velabant : quique
 id facerent , *πραξιεργίδα* dicebantur . Erat au-
 tem dies Thargelionis x x v i . & veluti inter
 maximè nefastos censebatur . Plutarchus in Al-
 cibiade citato . Δρῶσι δὲ τὰ ὄργανα Πραξιεργίδα Θαρ-
 γηλιῶν ἕκτη Φθινόγη δὲ πόρρητα . τὸν τε κόσμον κατε-
 λόντες , καὶ τὸ ἐδὲ κατακαλύψαντες ὅθεν ἐν ταῖς μάλι-
 στα τῷ Διοφράδων τῷ ἡμέραν ταύτῃ ἀπερακτον Ἀθλωαῖοι
 νομίζουσι . Itaque templa quoque fune circumda-
 ta veluti obsèpiri solita ; quod diebus alijs nefa-
 stis vsitatum . Pollux lib. v i i i . cap. x i i . Περὶ
 χροῖσιν τὰ ἱερὰ ἔλεγον ἐν ταῖς Διοφράσι , καὶ τὸ ὄργανον
 Φράξαι . οἷον πλωτηρίοις , καὶ ταῖς ποιαύταις ἡμέραις .
 Ad simulacri velationem fieri solitam quod at-
 tinet , de eâ quoque clarè Xenophon Hist. Græc.
 lib. i . Κατέπλωσεν εἰς τὸν Περσῶν ἡμέρα ἢ πλωτήρια
 ἦγεν ἢ πόλις , τοῦ ἔδους κατακαλομυθῆς τῷ Ἀθλωαῖ . Et
 hanc ipsam designat quoq; Hesychius . Πραξιεργί-
 δαι , οἱ τὸ ἔδος τὸ δρχαῖον τῷ Ἀθλωαῖ ἀμφιεννώτες . Fere-
 bant etiam in pompâ massam caricarum ; quia
 nimirum indigenæ post glandes hunc primum
 fructum comedissent , quodque ille eos in ratio-
 nem victus puriorem melioremque quasi intro-
 duxisset : eaque massa Ἡγητηρία , siue Ἡγητορία ,
 nam utroque modo scribi video , nuncupabatur .
 Etymologici Auctor . Ἡγητορία , παλάμη σύκων , ἢ
 ἢ τῇ πομπῇ τῷ Πλωτηρίων Φέρουσι , ἐν ἡμέρᾳ περὶ ταῖς
 ταύτης προφῆς ἐδέξαντο . Hesychius . Ἡγητηρία , πα-
 λάμη σύκων . ἐν γὰρ τῇ ἑορτῇ πλωτηρίων Φέρουσι παλά-

Θλω συγκειμένη ἐξ ἰαχάδων, διὰ τὸ τὴν αὐτόχθονας ἡμε-
ρον καρπὸν πρῶτον φαγεῖν τῆ σύκων. Ita enim illic le-
gendum; non, τῆ ἑορτῆ ὠραπωλυτηρίων. Nam
Πλωτήρια, non Παραπωλυτήρια, festum illud in-
digetabatur.

ΠΟΛΙΕΙΑ.

Apollinis τῷ Πολιοῦ festum fuit apud Theba-
nos, cuius meminit Pausanias in Bœoticis. τῷ
δὲ Ἀπόλλωνι Θηβαῖοι τῷ Πολιοῦ Τεύρης ἔθνον τὸ δρχαῖον.
καὶ ποτε παρέσης σφίσι τῆ ἑορτῆς ἢ τε ὄρα κατήπεγε τῆ θυ-
σίας, καὶ οἱ πεμφθέντες ἵππὸν τὸν Τεύρον ἐχ ἤκον. ἔτω πα-
ρατυχῆσης ἀμάξης, τὸν ἕτερον τῆ ἑοῶν τῷ θεῷ θυεσι, καὶ ἀπὸ
σκεινῶν ἐργάτας εὐδὲ θυεὶν νομίζεσι.

ΠΟΜΠΕΩΝ ΔΑΙΜΟΝΟΣ ΕΟΡΤΗ.

Meminit huius festi Hesychius. Σεπμαθαῖον,
δικηλόν ἢ ἐν ἑορτῇ πομπέων δαίμων.

ΠΟΣΕΙΔΙΑ.

Neptuno sacra. Hesychius. Ποσειδία, ἑορτῆ
Ποσειδῶνι πελαγίμῃ. Sed rectius existimauerim,

ΠΟΣΕΙΔΩΝΙΑ.

Theodoretus Therapeut. v i i. Ἀπεκλήρωσε
πανηγύρεις ἐκάστῃ τῶν δαιμόνων, ὅτι τῆ περὶ σπηλαιῶν ὀνομά-
σε.

ρας τῶν ἑορτῶν. Ἐρμαια, καὶ κρόνια, καὶ Ποσθδώνια, καὶ
 Ἡράκλεια. Athenæus lib. XIII. Ἀριστιππὸς ἡ κα-
 τὰ ἐτὸς σιωδημέρβεν αὐτῇ ἐν Αἰγίνῃ τοῖς Ποσθδωνίοις.
 Τῇ δὲ τῶν Ἐλδωπινῶν πανηγύρι, καὶ τῇ τῶν Ποσθδωνίων, ἐν
 ὄψι τῶν πανελληνίων παύτων ἀπολιθευμένη Ἰουμάλια, καὶ λύ-
 ρασσι τὰς κόμας, ἐπέβαινε τῇ θαλάττῃ. Ac sacrum illi
 quoddam factum, οὐείλεον dictum. Hesychius.
 Οὐείλεον, Ἰυσία Ποσθδῶν. Occurrit passim men-
 tio apud Auctores.

ΠΟΣΕΙΔΩΝΙΑΤΩΝ ΕΟΡΤΗ.

Posidoniæ, ad Tyrrhenicum sinum habi-
 tantes, quum Græci ab origine essent, festo quo-
 dam Græcis vſitato conuenientes, memoriam
 renouabant nominum antiquorum, & consue-
 tudinum patriarum; ac collacrymantes inter se
 cùm fortem suam deplorassent, iterum abi-
 bant. Athenæus lib. XIV. Ἀριστόξενος ἐν τοῖς
 Συμποσιακῶις, ὅμοιον, Φησὶ, ποιούμεν Ποσθδωνιάτης, τοῖς
 ἐν τῷ Τυρρηνικῷ κόλπῳ κατοικοῦσιν, οἷς σιωέβη τὰ μέγ
 ἐξαρχῆς Ἑλλήσιν ἔσιν ἐκβεβαρβαρῶσται, Τυρρηνίοις ἢ Ρῶ-
 μαίοις γεγνόσι, καὶ πλὴν τε Φωνῶν μετὰ Ἑβεληκέναι, τὰ τε λοι-
 πὰ τῶν Ἰππιτηδωμάτων. ἀρχὴν τε μίαν ἵνα αὐτῶν τῶν ἑορτῶν τῶν
 Ἑλληνικῶν εἴη καὶ νῦν, ἐν ἣ σιωιόντες ἀναμνηνίσκονται τῶν
 δερχαίων ἐκείνων ὀνομάτων τε ἔνομιμων. ἀπολοφύρα-
 ῖμοι δὲ πρὸς ἀλλήλους, ἔδοδακρύσαντες, ἀπέσχονται.

ΠΡΗΡΟΣΙΑ.

Vide infra paullò in Προηρόσια.

ΠΡΙΑΠΕΙΑ.

Priapo celebrata. Theodoretus Therap. iii. Καὶ τὸ σμικρὸν αἰεῖνο ζώδιον, τὸν Πρίαπον λέγω, μετὰ τοῦ μεγίστου καὶ τετραμύρου μορῆς ἡμιώμιον. Quin mysteria illi etiam propria fuerunt. Idem Theodoretus Therap. i. Καὶ ὅτι μὲν ὁ Πελάπῳ Διονύσου καὶ Ἀφροδίτης υἱός, ἵσασιν ἅτα μεμνημένων Ἰνέσ. αἰθ' ὅτι ἡ τέτων υἱὸς ὀνομάζεται, καὶ σμικρῶ γε ὄντι ἐκίθηται μέγρον ἐν τετραμύρον, καὶ μέγρον, ὁ τῶν μυσσῶν μυσσηλῶν ἱεροφάντης. Theophylactus in Oseam, cap. i v. *Initiatos appellat huiusmodi idoli (Priopi) sacros mystas, dignos iam arcanis apud illos sacris indicatos, seu perfectiores. Et mox. Cum Priapo initiatis sacrificare dicitur. Meminit sacrorum eius Prudentius contra Symmachum, lib. i.*

*Hic deus è patrio prænobilis Hellefonto
Venit adusq; Italos sacris cum turpibus hortos.*

ΠΡΟΑΚΤΟΥΡΙΑ.

Vide in Προηρόσια.

ΠΡΟΗΡΟΣΙΑ.

Cereri τῆ Προηροσία propria. Dixi de ijs nu-
per in Atticis Lectionibus. hîc refingam, & re-
ponam, loco proprio. Athenienses pro felici fru-
gum prouentu, antequam ararent, sacra Cereri
faciebant, & diem festum agitabant. Phurnu-
tus, vbi de illâ deâ. καὶ πρὸ τὸν ποδ' ἀρότε καίρον αὐ-
τῆς ἄγασσι τὴν ἑορτὴν. Arrianus in Epiacterum lib.
III. cap. XXI. οὐδὲ ἀπείρεσιν ἄλλως οἱ ἀνθρώ-
ποι, εἰ μὴ τὴν Δήμητραν Ἐπικαλεσάμενοι. Nomen fe-
sto ex re datum, Προηροσία. Hesychius. Προηρο-
σία, τὰ πρὸ τοῦ ἀρότε θύματα. Ita corrigo. Hodie
editur, πρὸ τοῦ ἀρότε. Idemque mendum est
apud Suidam, vbi itidem corrigendum. Ac
habemus antiqui huius moris vestigium apud
Euripidem in Supplicibus, vbi sic Æthra.

Μόνον τόδ' ἔργον περσιθεῖς ἐμῶ τέκνω,
Πόλ' τ' Ἀθλιῶν. τυγχάνω δ' ἵππερ' ἕρπονός
Ἀρότε περθύσ' ἐκ δόμων ἐλθῆσ' ἐμῶν
Πρὸς τὸν δὲ σηκόν. —

Vel etiam dicebatur fœminino genere singula-
riter, Προηροσία. Harpocraton. Προηροσία. Ὑπε-
ρίδης Δηλιακῶ. ὄνομα θυσίας. Etymologici Auctor.
Προηροσία, ὄνομα θυσίας ἵππερ' τῶν καρπῶν χειρομύκης. Li-
banius Declam. XI. Eἰδ' ὑμεῖς εἴτε κελθῶν, ἔπι-
ρῶν, μνημονύετε. καὶ τὴν προηροσίαν ἵππερ' εἰλάδου
θύετε. Per syncopen quoque dicebant, Προηροσία.
Obseruo apud Hesychium alibi. Προηροσία, θυσία

Ἀθλίωσιν. Vulgus Προακτῆρα appellabat. Hesy-
 chius, loco iam citato. Προηροσία, τὰ πρὸ τῶ
 ζῆτος (ita emendandum iam monui) θύματα. καὶ
 ὁ δῆμιⓄ δὲ αὐτὰ προακτῆρα καλεῖ. Excidit sine du-
 bio huius sacrificij nomen apud Plutarchum
 Aduersus Coloten. Τίνι γὰρ προστέλφα θύσμεν; ἵνι
 σωτήρα; πῶς ἢ Φωσφόρα, Εἰκχαια, προστέλφα γά-
 μων ἄξομεν, μὴ ἄπολιπόντες μηδὲ Εἰκχαις, καὶ Φωσφό-
 ρας, προσηροσίας, καὶ σωτήρας; Neque simpliciter
 mutilus hic locus, sed præterea etiam corrup-
 tus. Primum enim, quænam hîc sacra, quæ dijs
 τῆς Προηροσίαις respondent. Deinde, vbi dij Γα-
 μήλιοι, quibus τὰ προστέλφα γάμων? &, cur bis Προ-
 τέλφα commemorat? Omnino censeo, priore
 loco rescribendum. Τίνι γὰρ προηροσία θύσμεν; ἵνι
 σωτήρα; in fine verò addendum esse. καὶ προση-
 ροσίας, καὶ σωτήρας, καὶ γαμηλίξας. Opus habebat
 tam insignis locus curatione. Instituta verò hæc
 sacra ab Atheniensibus, suasu oraculi, cùm fa-
 me graui, siue peste, vt alij volunt, premerentur.
 Docet Scholiastes Aristophanis Equitibus. οἱ
 μὲν γὰρ Φασιν, ὅτι λιμοῦ, οἱ δὲ, ὅτι καὶ λοιμοῦ, τὴν πᾶ-
 σαν κατὰ χῶνιⓄ οἰκηθῆναι, χρωδῶν ἵνα αὐτὸν πᾶ-
 σατο τὸ δεινόν, τὴν λύσιν ταυτὴν ὁ ΑὐθιⓄ ἐμαντῶσατο,
 εἰ προσηροσίον ὑπὲρ ἀπάντων Ἀθλιῶν θύσαιεν. θυσά-
 των ἔν τῶν Ἀθλιῶν, τὸ δεινὸν ἐπίσσειτο. Sed scriben-
 dum illic. ὑπὲρ ἀπάντων Ἀθλιῶν θύσαιεν. Nam
 Athenienses hæc sacra faciebant pro omnibus
 Græcis; siquidem vniuersa terra laborabat, vt
 est videre in ipsius Scholiastæ verbis, cùm ait.

τῶν πᾶσιν καταχρόντος οἰκιστῶν. Et postrema ver-
 ba evincunt. Ἰυσσάτων ἐν τῶν Ἀθηναιῶν, τὸ δεινὸν
 ἐπαύσατο. Suidas confirmat. Προηροσία, αἱ πρὸ τοῦ
 δρότου (ita scribendum iam monui, non δρότου)
 γινόμενα Ἰυσσάται πρὸ τῶν μελλόντων ἐσεσθαι καρπῶν, ὡσεὶ
 τελεσοφορεῖσθαι. ἐγένετο ἢ ὑπὸ Ἀθηναιῶν ὑπὲρ πάντων
 Ἑλλήνων. Aristides in extremâ Panathenaicâ.
 φανερά, ἢ καὶ ἡ παρ' αὐτῶν τῶν θεῶν Ἔνοια, καὶ ψῆφος,
 καὶ Δία τοῦ κοινοῦ μαίτως καὶ ἐξηγητοῦ τοῦ πατρῴου τῆ
 πόλεως, ἴσχυς τε ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων τῶν προηροσίαν κελύον-
 των, καὶ μητρόπολιν τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπονομαζόντων.
 Huc pertinet locus Lycurgi in Orat. Κατὰ Μενε-
 σαίχμω. Καὶ γὰρ νῦν πόλις καὶ μεγάλας ἰμῖν ἡμᾶς
 ὀφείλω. καὶ ζητῶ ὅρα πᾶσιν Ἑλλήσι μαντιδομοῖς τὸν
 Δία προηροσίας ποιήσασθαι. Facta autem hæc sacra
 Cereri, vt initio dixi, quæ eâ ex re Προηροσία di-
 cta. Suidas in εἰρεσιώνη. Λοιμὸς πᾶσιν τῶν γυναικῶν κα-
 ταχρόντος, ὁ θεὸς εἶπε, Προηροσία τῆ Διοῦ ὑπὲρ πάντων
 Ἰυσσάται τῶν Ἰυσσάτων Ἀθηναιῶν. Plutarchus in Conui-
 uio VII. Sap. ὁ μὲν γὰρ δὲ Διὶ, ἢ Προηροσία Δήμητρι,
 καὶ φυλακίῳ Ποσειδῶνι ποδὶ βωμῶς ἐστὶ; ποδὶ δὲ Ἰυσσάται;
 Ad hoc Cereris cognomentum respexit Ma-
 ximus Tyrius Dissert. XIV. φοβερὸς γεωργὸς εἰδε-
 νι, φίλος πᾶσιν. ἀπὸ αἵματος, ἀπὸ σφαγῆς,
 ἱερὸς καὶ παναγῆς θεῶν Ἐπικαρπίων, ἢ Ἐπιλλυαίων, καὶ
 Ἀλῶν, καὶ Προηροσίαν.

ΠΡΟΜΑΧΙΑ.

Lacedæmonij celebrabant, & arundine tunc coronabantur. Athenæus lib. xv. Καὶ γὰρ καὶ Λακεδαιμόνιοι καλάμῳ στεφανοῦνται ἐν τῇ τῶν Προμαχίων ἑορτῇ, ὡς φησὶ Σωσίβιος ἐν τοῖς Περὶ τῶν ἐν Λακεδαιμόνιοι θυσιῶν.

ΠΡΟΜΗΘΕΙΑ.

Prometheo sacra erant. Meminit eorum Xenophon de Rep. Athen. Πρὸς δὲ τέτοις, χορηγεῖς Διαδικάσαι εἰς Διονύσια, καὶ Θαρρήλια, ἔ Παναθλήαια, καὶ Προμήθαια, καὶ ἩΦαιεία, ὅσα ἔτη. Et Lysias in Oratione, cui titulus, Ἀπολογία δωροδοκίας. Ἐπὶ δὲ κατέπλεον ἔστι Ἀλέξιος ἄρχοις, ὅστις ἐγυμνασιάρχην εἰς Προμήθαια, ἔ ἐνίκων ἀναλώσας δώδεκα μναῖς. Mendum est apud Isæum, Orat. Ἦπερ πῶς Ἀπολλοδώρην κλήρη. Ἐγυμνασιάρχην εἰς προμήθαια πῶς δὲ τῶ ἐνιαυτῶ Φιλοδμήως, ὡς οἱ Φυλέται πάντες ἴσασιν. Restituo. Ἐγυμνασιάρχην εἰς Προμήθαια τῶ δὲ 7. ἔ. Erat hoc festo etiam lampadum certamen. Scholiastes Aristophanis Ranis. Ὅ τῆς λαμπάδος δὲ ἀγῶν τρίτον Ἀθλήσιν ἤγετο, κατὰ τὰ Προμήθαια, ἩΦαιεία, Παναθλήαια. Harpocraton. Τρεῖς ἄγασιν Ἀθηναῖοι ἑορτὰς λαμπάδος, Παναθληναίους, καὶ ἩΦαιείους, καὶ Προμηθείους. Atque hâc de causâ esse puto, quod Prometheus δαδῆχος appellatur ab Apollonio Atheniensi in Calliâ, apud Philostratum in eius

in eius Vitâ, Sophist. lib. II. ἰὼ Προμηθεῦ δαδῶχε,
 κὲ πυρφόρε, οἶά σε τὸ δῶρον ὑβρίζεται.

ΠΡΟΣΧΑΙΡΗΤΗΡΙΑ.

Agitata eo die, quo à parentibus discederet
 filia, in mariti domum transitura. Innuit Har-
 pocration. Προχαιρητήρια. ΛυκαδργⓄ ἐν τῇ Κρο-
 κανιδῶν Διαδικασίᾳ. ἑορτὴ παρ' Ἀθηναίους γεραιμῶνη,
 ὅτε δοκεῖ ἀπιέναι ἡ κόρη. Habes totidem verbis apud
 Suidam.

ΠΡΟΤΕΛΕΙΑ.

Ante nuptias celebrabantur, & in ijs sacra
 facta. Hesychius. Προτέλεια. ἡ περὶ τῶν γάμων θυ-
 σία, καὶ ἑορτή. τέλⓄ γάρ, ὁ γάμⓄ. Maximus Mo-
 nachus in Dionysij Arcopagitæ Epistolam ad
 Demophilum VII. Προτέλεια μὲν θυσῶν δίχασ'. τὴν
 γὰρ γάμον, τέλⓄ ἐκάλεον ὡς τελειῶντα πρὸς τὸν βίον τὸν
 ἀνθρώπων. Quæ totidem verbis Georgius Pachy-
 merius in paraphrasi eiusdem Epistolæ. Hime-
 rius in Eclogis Declam. Ἰδῶσαν τε (λέγεται) ἑρα-
 θῆναι τὸ νεανίσκος, καὶ ὁμολογήσαι τὸν γάμον, περτέλεια
 τε ποιησιμῶν τὸ γαμηλῆς πρὸς τὰ μυστήρια. Eusta-
 thius ad Iliad. λ' ex Paulanix Lexico Attico.
 Προτέλεια. ἡ περὶ τῶν γάμων θεία. Rescribo. ἡ περὶ
 τῶν γάμων θυσία. Scriptum fuerat per compen-
 dium, θῦα. Inde nobis illud, θεία. Meminit Ety-
 mologici Auctor. ΤέλⓄ, καὶ τὸ πέρασ, καὶ ὁ γάμος.
 G g ὄθεν

ὄθεν καὶ τὰ Προπέλεια. Sacrificabant autem Nym-
 phis. Scholiastes Pindari Pythionic. Od. iv. οὐ-
 τι γάρ⊙ εἰς αἶψα τῶν Νυμφῶν, ἀλλὰ ταύτας πρῶτον
 τιμῶσι, μνήμης χάριν, ὅπως Ὀσβεῖας καὶ ἰσίοπη⊙ δέχη-
 γοί ἐθήοντο. Et Plutarchus lib. Aduersus Coloten.
 Πῶς δὲ Φωσφέρα, Βάκχια, Προπέλεια γάμων ἄξιαμι;
 Iterum in Narrat. Amat. Ἡ κέρη κατὰ πάτρια Ἰππὶ
 τῷ Κισσέεσσαν καλεῖσθαι κρήνην κατήει, πῆς Νύμφαις
 τὰ Προπέλεια ἴδουσαι. Athenis parentes filiam nup-
 turam hoc die in arcem deducebant; ac Mi-
 neruæ, pro felici eius matrimonio, sacra facie-
 bant. Suidas. Προπέλεια. ἡμέραν ἕως ὀνομάζουσιν,
 ἐν ἣ ἐἰς τῷ ἀκρόπολι τῷ γαμηθῆναι παρθένον ἄγασιν οἱ
 γυνεῖς εἰς τῷ θεῶν, καὶ θυσίας Ἰππιτελοῦσι. Item Iuno-
 ni, Dianæ, ac Parcis, quasi præinitiantur; &
 comam deponentes, ijs illam dedicabant. Pol-
 lux lib. III. cap. III. Προπέλειαν δὲ ἐλέγοντο εὐμό-
 νον αἰνύμφαι, ἀλλὰ καὶ νυμφίαι. καὶ τέλει⊙, ὃ γάρ⊙
 ἐναλαῖπο καὶ ἀπετέλειαι, οἱ γεγαμηκότες. Διὰ τοῦτο καὶ
 Ἡῖρα Τέλεια, ἢ Ζυζυγία. ταύτη γὰρ τοῖς Προπέλειαις ἀπε-
 τέλειν τὰς κέρας, καὶ Ἀρτέμιδι, καὶ Μοίραις. καὶ τὸ κόμης
 δὲ πότε ἀπὴρχοντο πῆς θεῶν αἰ κέρας. Sed corrupta
 ibi verba; ac primum lego. καὶ τέλει⊙, ὃ γάρ⊙.
 Deinde. Ἡῖρα Τέλεια, ἢ Ζυγία. De comæ dedica-
 tione, est etiam legere apud Hesychium. Γάμων
 ἔση. τὰ Προπέλεια, καὶ ἀπαρχαί, καὶ τριχῶν ἀφαρέσεις
 τῇ θεῶν ἀπὸ μιᾶς τῶν γάμων τὴν παρθένον. E quo loco
 istud quoque est discendum, pridie nuptiarum
 solita τὰ Προπέλεια agitari. Et Dianæ speciatim
 canistra ferebant. Scholiastes Theocriti Idyll.

II. Εἰώθησι τῇ Ἀρτέμιδι κρηφορεῖν αἱ μέλλουσαι γαμεῖν, ἐπ' ἀφοσιώσῃ τὴν παρθενίαις, ἵνα μὴ νεμεσηθῶσιν ὑπὸ αὐτῆς. καὶ ἡ μυστήρια ταῦτα Ἀθλήσῃ πολιτεύοντα. Ἐκρηφορεῖν δὲ τῇ Ἀρτέμιδι αἱ ἄρσαν ἔχουσαι γάμους, ὡς περ Διολογῶνται περὶ τὴν παρθενίας τῇ θεῷ, ἵνα μὴ ὀργισθῇ αὐταῖς μελλούσας ποιοῦν φθείρεσθαι. Megarenfes vitgines Iphinoæ primitias comæ consecrabant, Delix verò Hecaërgæ, atque Opidi. Pausanias Atticis, vbi de Megarenfibus ait. καθέστηκε δὲ ταῖς κόραις (τῶν μεγαρέων) χοαὶ πρὸς τὴν Ἰφινόης μνήμα προσφέρειν πρὸς γάμους, ἕ ἀπάρχεσθαι τῶν τριχῶν καθὰ καὶ τῇ Ἐκαέργῃ, ἕ Ὀπίδι, αἱ θυγατέρες ποτὲ ἀπεκείραντο τῇ Δηλίῳν. Argiux, pariter atque Athenienses, Minerux comam defectam dicabant. Statius Theb. I I.

— hinc more parentum

Iafides, thalamis vbi casta adolesceret etas,

Virginis libare comas, primosq; solebant

Excusare thoros. —

Vbi Lutatius. *In templo Minerue solebant virgines nupturæ placare deam, quæ sit faulrix virginitatis; & excusare, quod necessitate, & lege naturali, nubere cogebantur.* Antiquissimis verò Atheniensium legibus fiebant sacra hæc Cælo, & Terræ. Proclus in Timæum Platonis, Comment. v. καὶ ἔοικε διὰ ταῦτα ἕ οὐρανῷ τάττω, καὶ Γῆ, προσήκειν ὁ γάμος ὡς ἐκείνον ἔρανόν, καὶ γλῶ ἐκείνῳ, ἐνεκονίζοιτο. ὁ δὲ καὶ ὁ θεσμοὶ τῶν Ἀθλωαίων εἰδότες, προσέτασσον οὐρανῷ καὶ Γῆ, προσπλεῖν τὰς γάμους. Atque hi sunt, qui Γαμήλιοι θεοὶ dicebantur. Soperer De Divis.

Quaest. Μαιχὸς θύσας γαμηλίαις ταῖς θεαῖς ὡδὲ τιμῶν πανήγυριν. Illud quoque hic monebo. Videri facta ista sacra mense Gamelione; siquidem ille apud Athenienses nuptijs celebrandis proprius, atque ex eâ re appellatus. Olympiodorus in Meteorâ, cap. v i. Γαμηλιῶν δὲ ἐλέγετο μὲν παρ' Ἀθηναίοις, διὰ τὸ κατ' ἑκάινον τὸν καιρὸν γάμους ἐπιτελεῖσθαι. ὄλογον γὰρ ὄντο τότε σπεύρειν, ὅτι καὶ ἡ γῆ δὲ δόξαται. Ἰππιδεῖς γὰρ ὁ καιρὸς πρὸς καιρῶν χυεσιν. Eustathius ad Iliad. σ'. Οὐ παρώνυμον ὡσπερ ὁ γαμήλιος λόγος, ἔτω καὶ μὲν Ἀπικὸς ὁ Γαμηλιῶν, γάμοις ἀφωρισμένον. Apud Lacedæmonios Veneri Iunoni matres sacra faciebant. Pausanias in Lacedæmonicis. Ἐόανον δὲ ἀρχαῖον καλοῦσιν Ἀφροδίτης Ἡρας. Ἰππὶ δὲ θυγατρὶ γαμηλιῶν νενομίκασι τὰς μητέρας τῆ θεῶν θύειν.

ΠΡΟΤΡΥΓΕΙΑ.

Festum erat Baccho sacrum, & Neptuno. Hesychius. Προτρύγη, (ita scribo) non Προτρύγεια. ἐορτὴ Διονύσου, ἘΠοσδῶν. nam proprium Baccho erat, cui Προτρύγης cognomentum. Meminit eius Ælianus Var. Hist. lib. III. cap. XLII. Τὸν Διόνυσον φλεῶνα ἐκάλειν, καὶ Προτρύγη. Nempe idem est, qui Προτρύγαῖς dicitur Achilli Tatio, initio libri secundi; ubi festum eius, apud Tyrios celebrari solitum, eiusque originem, prolixè describit.

ΠΡΟΦΘΑΣΙΑ.

Clazomeniorum festum erat, institutum ob Leucam præuertendo occupatam. Diodorus Siculus lib. x v. Οἱ ἢ Κλαζομενῖοι, Διέσημα παλῶν ἀπέχοντες, πεχναζοντά τι ποιοῦτο πρὸς τὴν Νίκην. κληρώσαντες ἐξ αὐτῶν Δοπίκας, ἔκλισαν πηλῆσιον τῆ Δόκιης πόλιν, ἐξ ἧς ὀρηθέντες ἀπὸ ἡλίου αἰατέλλοντι, ἐφθασαν τὰς Κυρκάδας τὴν Ἰυσίαν Ἰππιτελέσαντες. τῆτω δὲ τῷ Φιλοτεχνήματι θρόμβοι κύρροι τῆ Δόκιης, ἐπαύνημεν ἑορτῶν ἀγῶν κατ' ἐνιαυτὸν ἐπέσησαντο, τὴν παυήγησιν ὀνομάσαντες Προφθασίαν.

ΠΡΩΤΕΣΙΑΛΕΙΑ.

Protesilai in honorem agebantur apud Thefalos. Schol. Pindari Isthm. Od. i. Ἐν μὲν Θήβαις, Ἰολαία, ἢ Ἡράκλεια· ἐν ἢ Ὀρχομενῶ, Μινύεια· ἐν δὲ Εὐβοίᾳ, Βασίλεια, ἐν δὲ Θεσσαλίᾳ, Πρωπσιλαία. Etiam apud Cherronesitas. Lucianus in Deorum Concilio. καὶ Ἐκπερ θύσαν ἐν Ἰλλίῳ, καὶ Πρωπσιλάῳ κατάντικρον ἐν Χερρόνησῳ.

ΠΥΑΝΕΨΙΑ.

Celebrabantur die septimo mensis ab ijs Pyanepsionis dicti. Harpocraton. Πυαιεψίων Ⓞ ἐδόμεν πὰ Πυαιέψια Ἀπιδλωνί Ⓞ ἀγαθῶν Φησί. Heisychius. Πυαιέψια. ἑορτῆ Ἀθλίησιν. καὶ ἀγαθῶν Πυαιεψίων Ⓞ

ΨῶνⓄ ἐβδόμη. Nempe ideo, quia Theseus eo die in urbem saluus rediisset. Ingerit Plutarchus in Theseo. Θάβας ἢ τὸν πατέρα, τῷ Ἀπίλλωνι τῷ Ὀχλῷ ἀπέδιδε τῇ ἐβδόμῃ τοῦ ΠυαιεψίωνⓄ μιλῶς ἰσαμίας. Ταύτη γὰρ αἰέτησαν εἰς ἄστυ σωθέντες. Nomen festo à fabis; quippe ΠύαμⓄ antiqui dicebant pro κύαμⓄ. Pollux lib. v i. cap. ix. Κύαμοι, οἱ ἢ Πύαμοι ἀφ' ὧν ἢ τὰ Πυανέψια εἰορτή. Eustathius ad Iliad. χ'. καὶ Πυανέψια λέγεσθαι, οἷον Κυμαρέψια, διὰ τὸ Πύαμους πρέτερον τῶν κυάμους καλεῖσθαι. Apud alios, & quidem frequentius, ΠύανⓄ scribitur, aut neutro etiã genere Πύανον; & confirmat hanc scripturam, quod mensis ipse Πυαιεψίων dicatur. Ad fabas tunc coqui solitas alludit ille apud Athenæum, lib. ix. Ἐκ τέτων δὴλόν ἐστιν, ὅτι ΤηλέμαχⓄ κυάμων χύτρας αἰεὶ σιτέμυρⓄ ἦγε Πυαιεψίων πρὸς εἰορτήν. Celebrabant autem in honorem Apollinis. Suidas. τὰ Πυαιέψια Ἀπίλλωνι ἄγεσθαι φασί. Nempe Apollini quoque votum fecerat Theseus pro felici reditu, cuius rei memoria hîc repræsentabatur. Est videre apud Plutarchum loco citato, Scholiasten Aristophanis, & Eustathium ad Iliad. χ'. Verba statim in rem aliam producemus. Ergo à fabis, coqui tunc solitis, nomen festo. Sed non illæ tantum coctæ; verum ramus quoque oleaginus efferebatur, Εἰρεσιώνη ἀρPELLATUS. Harpocration, ubi de hoc festo. Πύανα γὰρ ἔψασιν ἐν αὐτῇ, καὶ ἡ εἰρεσιώνη ἄγεσθαι. Suidas. Πύανα γὰρ ἔψασιν ἐν αὐτοῖς, καὶ ἡ εἰρεσιώνη κατέκειται. Erat hic ramus lanâ coronatus, omnif-
 que

que generis fructus circum pendentés habebat ; & à puero ferebatur , cui parens vterque superstes ; qui que inter ferendum cantabat hos versus.

Εἰρεσιώνη σῦκα φέρετ, ἢ πίνας ἄρτους,
καὶ μέλι ἐν κοτύλῃ, ἔλαιον ἀειψήσασθαι,
καὶ κύλικ' ὄζωρον, ἵνα μεθύσῃ καθ' ὄδῃ.

Eustathius ad Iliad. χ'. Εἰρεσιώνη, θαλλὸς ἐλαίας ἐσεμμιγμένη ἐρίῳ, προσκρεμαμμένης ἔχων διὰ φόρος ἐκ γῆς καρπύς. τὸ πῶν ἐκφέρετ παῖς ἀμφιθαλής, ἢ ἡγήσει πρὸ θυρῶν τοῦ Ἀπόλλωνος ἱεροῦ, ἐν τοῖς Πυαναεῦσι. λέγεται γάρ, φησι, Θησεία, ὅτε εἰς Κρήτην ἔσπευε, πρὸ χρόνου Διὸς τῇ νήσῳ διὰ χιμῶνα, ὄξασθαι Ἀπόλλωνι, κατὰ σέψασθαι καὶ ἀδελφὸς ἐλαίας, εἰ τὸν Μινώταυρον κτείναι σωθῆ, καὶ θυσιάσθαι. ἢ γόν τῷ ἱκετηρίῳ αὐτῷ κατὰ σέψασ, ἐψῆσαι λέγεται χύτραν ἀθήρας ἔθνης, ἢ ἑωμόν ἰδρύσασθαι. διὸ καὶ Πυανέψια λέγεται, οἷον Κυαμείψια, διὰ τὸ πύαμος πρῶτον τὸς κυάμους καλεῖσθαι. ἦρον ἢ ἐὸν ὅτε αὐτῶν ἔπι ἀποπροσῆ λιμοῦ. ἦδον ἢ παῖδες ἔτω.

Εἰρεσιώνη &c.

Quæ totidem verbis Suidas in Εἰρεσιώνῃ. Fructuisque hos omnis generis appensos, Διακόνια appellabant. Hesychius. Διακόνιον, μαζα, ἢ ζωμός. ἢ ἡ κρητὴς τοῦ πλακεδντοῦ. οἱ δὲ, πέμματ' ἐξαπίομα τ' εἰρεσιώνης. Sunt qui τ' εἰρεσιώνης originem non ad Thesei votum referant, sed ad oraculum, Atheniensibus quondam datum, cum fame premerentur. Etymologici Auctor in Εἰρεσιώνῃ. Λυκέρη ἢ Φησὶν, ἀφορίας γλυμμένης Ἀθηναίοις, τοῦτο ἐπιτελεσθῆναι κατὰ χρησμόν, ὡς περ ἱκετηρίῳ. Suidas loco

loco citato. Κράτης ἢ ὁ Ἀθλωαῖος ἐν τῷ Περί τῶν Ἀθλήσεσι θυσίων, ἀφορίας ποτὲ τὴν πόλιν κατὰ κράτος Ἰαλλὸν κατὰ σέφιν αὐταῖς ἐρίοις, ἱκετηρίαν ἀναθεῖναι τῷ Ἀπόλλωνι. Quæ habes quoque apud Eustathium, loco citato. Et plenius narrat alibi Suidas. εἰρεσιώνη, κλάδῳ λυθραίας, ἐρίοις πεπολεγμένη. ἐξήρητο δὲ αὐτὸ τὰ ὠραῖα πάντα. περιτίθητο δὲ αὐτὰ μετὰ τῆς εἰρεσιώνης πρὸς τὴν θυρῶν κατὰ παλαιὸν χρῆσμον. οἱ μὲν γὰρ φασίν, ὡς λοιμοδ (scribe, λιμῆ.) πῖσσαν τὴν γλυκὴν κατὰ κράτος, ὁ θεὸς εἶπε Προηροσία τῇ Διοί ἵνα πᾶντων θύσαι θυσίαν Ἀθλωαίς. ἔνεκεν χαρμητέρα πανταχόθεν ἐκπέμπασιν Ἀθλωαίς τὰ καρπῶν τὰς ἀπαραχίας. Super ramum verò istum, prius quam carmen ordirentur, bellaria effundebant, & craterem vino plenum. Etymologici Auctor in Εἰρεσιώνη. Κατὰ χύσματα δὲ, κύλικα οἶνε κεκραμένη, κατὰ χέοντες αὐτῆς, ἴπιλέγασιν.

Εἰρεσιώνη σῦκα φέρει, &c.

Eustathius loco citato. Ἀλλαχῆ δὲ λέγεται ἢ ὅτι σέμμα λυκόν, καὶ φοινικῶν, ἀπώρητο τῆς Ἰαλλῆς. καὶ ὅτι περιτίθητο ἱκεσία τῷ Ἀπόλλωνι καθ' ἡμέραν οἱ περὶ Θεοσεία σαθλῶν δοκῆσι. καὶ ὅτι κατὰ χύσματα, καὶ κύλικα οἶνε κεκραμένη, ἴπιλέοντες αὐτῆς, ἐπέλεγον τὴν ῥηθῆσιν ὠδῶν. Statuebatur autem ante fores templi Apollinis. Ecce in citatis iam verbis Eustathij. Τῆτον ἐκφέρει παῖς ἀμφιθαλής, καὶ ἕθησι πρὸς θυρῶν τῆς Ἀπόλλωνος ἱερῆς, ἐν πῆσι Πυανεισίοις. Hoc ipsum est, quod Etymologici Auctor innuit, istis verbis. Προετίθητο δὲ ἱκεσία τῷ Ἀπόλλωνι. Alij tamen ante aedes suas à pueris istis, qui ferrent, collocatas tradunt.

tradunt. Aristophanis Schol. Pluto. ταύτιν ἢ πῶν εἰρεσιώνων περὶ τῶν οἰκημάτων ἐλήθεντο οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ κατ' ἐτὶ ἠλλαθῆον. Et Suidas, vbi de re eâdem. Ταύτιν ἢ περὶ τῶν οἰκημάτων ἐλήθησαν, καὶ κατ' ἐτὶ αὐτίκῃ ἠλλαθῆον. Sed explicabo. Ramus iste festo die ante templum Apollinis positus; eo exacto inde abductus ante ædium fores statuebatur. Ipse Eustathius disertis verbis non multo pòst in istius moris prisca enarratione. μετὰ δὲ πῶν ἐορτῶν, ἔξω ἀρχῶν ἡγάσθη ὡς καὶ ἴσως. Quæ totidem verbis habes etiam apud Suidam, & Apostolicum, vbi explicat istum Aristophanis versum, etsi non nominato Auctore.

Ὡς περὶ παλαιῶν εἰρεσιώνων καύσεται.

Dixi verò initio, ramum oleaginum fuisse; idq; præter Auctores iam citatos etiam testatur Hesyechius, in cuius Glossis est. εἰρεσιώνη, κλάδι ἑλαιίας. Sed sciendum, è lauro quoque interdum fuisse. Clarè nobis discrimen indicat Scholiastes Aristophanis Pluto. εἰρεσιώνη, γὰρ κλάδος ἑλαιίας, ἢ δάφνης. Lutatius in Thebaida, extremo secundo Commentario, vbi πῶν εἰρεσιώνων describit, ad illa Statij verba,

— Ἐξ ἀβὸς ἀβὸς ἀβὸς

Ne tent purpureas niueo discrimine vittas.

ita inquit. *Ab arbore castâ. Oliuâ, siue lauro; pro inuentore, id quod inuentum est. nam casta non est olea, sed Minerva. Aliter. Castam arborem dixit, quæ post quinquennium Athenis Minervæ offerebatur.*

tur * pestilentie ciuitatem * quam verbenam nominant, in quâ omnium frugum, pomorumq̄, primitias obligabant, ut Cratinus ait. Hanc igitur castam arborem dicit; id est, in quâ purpureis nexibus omnia supra dicta pendebant; quæ tamen interiectis duobus pedibus candida fila discriminabant. Expediam hinc quoque istum nodum. Vtriusque honori ἡ Εἰρεσιώνη oblata fuit; Apollinis, & Mineruæ: itaque cum Apollini offerretur, è lauro fuerit, arbore illi sacrâ: cum Mineruæ, ex oliuâ, ipsi itidem consecratâ. Sed Lutatij ille locus, corruptus admodum, emendandus mihi nunc obiter per occasionem istam, & illustrandus. Itaque verba mutila, & deprauata, sic restituo. *Athenis Mineruæ offerebatur, ob liberatam pestilentiam ciuitatem, quam erezionam nominant.* Sed errat, quod pestilentiam dicat, quæ fames fuit; & decepit eum Auctoris, quem sequutus est, corruptus locus; in quo perperam λοιμοδ̄ pro λιμοδ̄ fuerat: quemadmodum etiam apud Suidam. Quod autem ait. *In quâ purpureis nexibus omnia supra dicta pendebant, quæ tamen interiectis duobus pedibus candida fila discriminabant.* Hoc est, quod dixit Etymologici Auctor. Εἰρεσιώνη, θάλος ἐστὶν ἐλαίας, παύσαι τὰς καρπὰς ἔχον ἀπήρητων ἄνδρα, καὶ σέμμα λαόν̄ καὶ Φοινικόν̄. Et Eustathius, loco iam pluries citato. Ἀλλὰχοδ̄ δὲ λέγεται καὶ, ὅτι σέμμα λαόν̄ ἔ Φοινικόν̄ ἀπήρηται τοῦ θαλλοῦ. Deinde non Apollini tantum, aut Mineruæ, sed Horis quoque ἡ Εἰρεσιώνη ferebatur: idq̄; non Pyaneplijs duntaxat, de qui-

de quibus nunc agimus, verum enimvero etiam Thargelijis. Suidas. Πυανεισίους, καὶ Θαρρηλίους, Ἡλίω, (qui idem cum Apolline.) καὶ Ὠραϊς, ἴσσαν Ἀθλωαῖοι. Φέρουσι δὲ οἱ παῖδες τὰ προκατῆλεγμένα ἀκρόδρουα, καὶ ταῦτα πρὸ τῶν θυρῶν κρεμῶσι. Scholiastes Aristophanis Equitibus. Πυανεισίους, καὶ Θαρρηλίους, Ἡλίω, καὶ Ὠραϊς, εὐρτάζουσι Ἀθλωαῖοι. Φέρουσι δὲ οἱ παῖδες τὰς τε θαλλὰς ἐρλοῖς περικλημμένας, ὅθεν εἰρεσιῶναί λέγονται. Idem alibi, Commentario ad Plucum, de solis Horis loquitur. Πυανεισίους, καὶ Θαρρηλίους, Ὠραϊς ἴσσαν Ἀθλωαῖοι. Φέρουσι δὲ οἱ παῖδες τὰ προκατῆλεγμένα ἀκρόδρουα. Dixi porro omne genus fructus appensos fuisse, idque Auditorum testimonijis confirmaui; sed mala, ac pira, aliisque, quæ ferre haud poterat, abfuisse nos docet Strabo, cuius ista verba lib. i. τὸ μὲν ἐν ἀπαντα ζητεῖν περιποιεῖν αὐτῶ, προσεκπίπλοντο αὐτῆς ἐκθειή Φιλολομία. ὡς αὐτὴ εἶπεν, Φησὶν ὁ Ἰππαρχος, Ἀθηναῖος εἰρεσιῶνης κατηγοροῦν, καὶ ἀμὴ δυνάσται Φέρειν μῆλα, καὶ ὄχνας, ἔτως ἐκείνη πᾶν μᾶθημα, καὶ πᾶσαν τέχνην. Meminit τῆς εἰρεσιῶνης Clemens Strom. i v. Αὐτίκα Στραυματῆς ἡμῶν, κατὰ τὸν γεωργὸν Τιμοκλέους τοῦ κωμικοῦ, σῦκα, ἔλαιον, ἰσχάδας, μέλι προσδύουσι, κατὰ πρὸς ἐν παμφέρου χωρίοις. διὲν δὲ καρπέαν, ἔπιφέρῃ,

Σὺ μὲν εἰρεσιῶνην, ἔ γεωργίαν, λέγεις.

Ἐπιφανεῖν γὰρ εἰώθεσαν Ἀθλωαῖοι,

Εἰρεσιῶνη σῦκα Φέρῃ, καὶ πίονας ἄρτους,

Καὶ μέλι ἐν κοτύλῃ, ἔ ἔλαιον ἀναψήσασθαι.

Denique ab alijs Παιόψια appellatum hoc festum fuit. Harpocration. Πυαίψια ταύτην ἐορπὴν καλοῦμεν, οἱ δὲ ἄλλοι Ἕλληνες Παιόψια, ὅτι παίψιας εἶδον καρπὸς τῆ ὄψις.

ΠΥΛΑΙΑ.

Agebantur à Pylæis, in honorem Cereris τῆς πυλαίας. Nam Pylis sacra ei Deæ faciebant Pythagoræ. Strabo lib. ix. Ἐν Πύλαις σιωήγοντο, αἷς ἔθερμοπύλας καλοῦσιν. ἔθρον τῆ Δήμητρι οἱ Πυλαγόρα. Et hinc illa Ceres πυλαία cognomento dicebatur, ibi culta proprio fano, & festo. Erotianus. Πύλας, πύλα Θεσσαλίας, ἐν ᾗ καὶ τὸ τῆς Πυλαίας Δήμητρι ἱερὸν ἴδρυται. Et festum quidem, Πύλαια dictum. Hoc Stephanus vult in Πύλαι, cùm inquit. Λέγεται καὶ Πύλαια τὸ ἐδέτερον, ὅτι τῆς θυσίας.

ΠΥΡΣΩΝ ΕΟΡΤΗ.

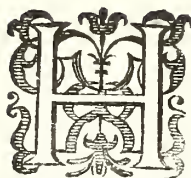
Ab Argiuis celebrabatur, in memoriam Lyncæi, & Hypermnestræ; quorum ille Lyrceæ, ista Larissæ, accensâ face periculum se euasisse significabat. Pausanias Corinthiacis. Ἐπὲρα δὲ ὁδοὺς διὰ τῶν πυλῶν τῶν πρὸς τῆ Δειράδι ἐσιν ὅτι Λύρκειαι. ἐς ποῖο λέγεται τὸ χωρίον Λυγκέα διπσωθῆναι τῶν πενήκοντε ἀδελφῶν μόνον, καὶ λυκά αἰεσώη, πυρσὸν αἰέχεν ἐνπιῦθεν. σινέκειτο δὲ ἄρα αὐτῷ πρὸς τὴν ἑπερμνήστραν ἀνάχεῖν τὸν πυρσὸν, ἡ δὲ Διὰφυγῶν Δαυαὸν ἐς ἀσφα

ἔς ἀσφαλὲς ἀφίκηται πῖ. πῶ δὲ καὶ αὐτὴ ἀνάψαι
 λέγασιν ἕτερον ἄπο τῆς Λαέρσεως, δηλα καὶ αὐτὴν ποιῶ-
 σιν, ὅτι ἐν ἐδενί ἐδὲ αὐτὴ κατέστηκεν ἔτι κινδύω.

Ἐπὶ τέτρω δὲ Ἀργεῖοι κατὰ ἔτ' ἕκαστον ΠΥΡ-
 ΣΩΝ ΕΘΡΗΝ ἄγασιν.

IOANNIS MEVRSI
 GRÆCICIÆ
 FERIATÆ,
 SIVE,
 DE FESTIS
 Græcorum,
 LIBER VI.

ΡΑΨΩΔΩΝ ΕΟΡΤΗ.

Hec Dionysiorum tempore celebrabatur à rhapsodis, qui statuum Bacchi circumeuntes versus ei in honorem recitabant. Obseruare est apud Athenæum initio VII. φαγίσια, οἱ δὲ φαγισιπίσια, προσαρροῦσι τὴν εορτήν. ἐξέλιπε δὲ αὐτὴ, καθάπερ ἡ τῶν ραψωδῶν, καὶ ἦγον κατὰ τὴν Διονυσίων, ἐν ἣ περιόντες ἕκαστοι τῶ θεῷ οἶον ἡμιῶ ἀπέτελλον τὴν ραψωδίαν.

ΣΑΒΑΖΙΑ.

Festum Iouis πρὸ Σαβαζίας; cuius sacris qui initiarentur, ijs anguis in sinum immissus per partes inferiores rursus eximebatur. Clemens Protreptico. Μίγνυται δὲ αὐτὸς ὁ γυνήσας ἐπὶ Ζεὺς τῇ φερεφάτῃ, τῇ ἰδίᾳ θυγατρὶ, μετὰ τῷ μητρὶ τῷ Διῷ. ἐκλαθόμεν ὁ πρὸ πατρὸς μύσας, πατρὸς Φορβὸς Κόρης ὁ Ζεὺς. καὶ μίγνυται δράκων γρόμῳ ὡς ἑὸς, ἔλεγχθῆναι. Σαβαζίων γὰρ μυστηρίων σύμβολον τοῖς μυκηθμοῖς, ὁ Διὸς κολῶν θεός. δράκων δὲ ἐς νῆτος, διελκόμενος τῷ κολῶν τῶν πελαγῶν, ἔλεγχθῆναι ἀκροσίας Διός. Arnobius lib. v. *Ipsa nouissimè sacra, & ritus initiationis ipsius, quibus sabaz ijs nomen est, testimonio esse poterunt veritatis; in quibus aurcus coluber in sinum demittitur consecratis, & eximitur rursus ab inferioribus partibus, atque imis.* Firmicus De errore Prof. Relig. *Sabazium colentes Iouem, anguem, cum iniantur, per sinum ducunt.* Alij Bacchi festum putant, Σαβαζίας nuncupati, cui pater Caprius fuerit. Cicero De Nat. Deorum, lib. III. *Dionysos multos habemus: primum, è Ioue & Proserpinâ natum; secundum Nilo, qui Nysam dicitur interemisse: tertium, Caprio patre; eumq; regem Asia profuisse dicunt: cui Sabazia sunt insituta.* Diodorus Siculus variat in patre lib. III. *Φασὶ γὰρ ἐκ Διὸς καὶ Περσεφόνης Διόνυσον γένεσθαι, τὸν ἐπὶ Ἰνῶν Σαβάζιον ὀνομαζόμενον. ἔτι τῶν πελάγεσιν, ἔτας θυσίας, καὶ ἡμεῖς νυκτερινὰς, καὶ κρυφίας, παρατάγῃ, Διὸς τῷ ἀρχαίῳ τῷ ἐκ τῆς σωτηρίας ἐπακαλεθῆσαν.* Quique his sacris initiati, Σαβαζίαι.

βοὶ dicti. Harpocration. οἱ μὲν σαβῆς λέγεσθαι
(Φασί) τὰς πλημύνεσ τῷ Σαβαζίῳ, τῆσι τῷ Διονύσῳ.
Scholiastes Aristophanis Vesps. Σαβαζίον δὲ πὺν
Διόνυσον οἱ Θραῖκες καλεῖσι, καὶ Σαβῆς, τὰς ἱερεῖς αὐτῶ.
Oppianus Cyneget. i.

——— Ἐ. Σαβάζια νυκτερὰ ὑδάλα.

Σ Ε Β Α Σ Τ Ι Α.

In honorem Imperatoris passim celebraban-
tur. Menander Rhetor cap. Πῶς δὲ ἀπὸ τῶν Ἰπι-
τηδόσεων τὰς πόλεις ἐγκωμιάζειν. Ἐορτὴ δὲ τὰ Ἰόθμια,
Παλαίμονι. καὶ Νέμεια, Ἀρχεμόρῳ. Ἐαζιλίει δὲ, ὡς τὰ Σε-
βάστια πλλαχού.

Σ Ε Μ Ε Λ Η.

Incertum, quale festum fuerit. Hesychius.
Σεμέλη, τραπέζα. Ἐορτὴ δὲ Φρωίχῳ, ἑορτή. Puto Se-
meles fuisse.

Σ Ε Π Τ Η Ρ Ι Ο Ν.

Delphis celebrabatur nono quoque anno.
Plutarchus in Quaest. Graec. Τρεῖς ἄγασσι Δελφοῖ
ἐναετηρίδαι κατὰ τὸ ἐξῆς· ὧν πρῶτον μὲν, Σεπήηρον καλοῦ-
σι· πρῶτον δὲ, Ἡρώϊδα· πρῶτον δὲ, Χαρίλαι. Faeminino ge-
nere habes apud Hesychium. Σεπήηρια, καθαρ-
μός.

Σ Θ Ε Ν Ι Α.

ΣΘΕΝΙΑ.

Argiuorum erat. Hesychius. Σθένια, ἀγών τις ἐν Ἄρχῃ ἔτω παροσηγόρευτο.

ΣΙΚΕΛΩΝ ΕΟΡΤΗ.

Festum apud Siculos erat, in quo epheborum certamen, scillis sese verberantium; quique victor euasisset, præmium à gymnasiarchis taurum habebat. Scholiastes Theocriti Idyll. vii. τῶν ἐΦήβων ἐν Σικελίᾳ γίνεται ἀγὼν ἐν σικίλαις· καὶ νικησάντες, ταῦρον ὑπὸ τῶν γυμνασιαρχῶν ἡξέμενον λαμβάνουσιν ἑπαθλον.

ΣΚΕΙΡΑ, aut ΣΚΙΡΑ.

De hoc festo dictum mihi libro *De Populis Attica*, in voce Σκίρον. Hic reponam, loco proprio. Etymologici Auctor. Σκείρα, εορτὴ Ἀθλωνᾶς. Corruptus est Hesychij locus. Σκείρα, εορτὴ Ἀθλώνησιν ἈρείονⓄ. Restitue, ἐ. Ἀθλώνησιν Ἀθλωνᾶς. Nam Mineræ festum erat, ut ostendam. Deinde malim Σκίρα, quam Σκείρα. Ita alij omnes scribunt. Et mensis ab eo Σκίροφορέων appellatus. Harpocration. Σκίρα, εορτὴ παρ' Ἀθλωνᾶσις, ἀφ' ἧς ἔ' ὁ μὲν Σκίροφορέων. Celebrabatur verò die mensis istius Scirophorionis xii. in honorem Mineræ ΣκίραδⓄ; vel, ut alij volunt, Cereris, & Proserpina. Scho-

na. Scholiastes Aristophanis ad Concion. Σκίρα, ἑορτή ἐστὶ τῆς Σκιραδῶν Ἀθλωαῶν, ΣκιροΦορῶν τῆ δωδεκάτη. οἱ δὲ, Δήμητρι, καὶ Κόρη. Corruptus Stephani quoque locus in Σκίρα. Σκίρα δὲ κέκληται. Ἰνὲς μὲν, ὅτι ἐπὶ Σκίρω Ἀθλώσει θύεται. ἄλλοι δὲ, ὅτι τῶν γιγνομένων ἱερῶν Δήμητρι, καὶ Κόρη. καὶ ἡ ἑορτὴ ταύτη Ἐποσκίρα κέκληται. Rescribe primùm, Ἐπὶ Σκίρω Ἀθλωαῶ θύεται. Deinde. καὶ ἡ ἑορτὴ ταύτη ἐν Σκίρα κέκληται. Et sacrum, quod tunc fieri solitum, Σκίρωσι dictum. Strabo lib. IX. Ἀφ' ἧ μὲν Ἀθλωαῶν λέγεται Σκιραῶν, καὶ τόπος Σκίρα ἐν τῇ Ἀπικῇ, καὶ ἐπὶ Σκίρωσι ἱεροποιία τις, καὶ ὁ μὲν ΣκιροΦορῶν. Hunc diem, sacrum antea festo, multo magis sacrum reddidit victoria ad Mantineam. Plutarchus De Gloriâ Athen. τῷ δὲ δωδεκάτῳ πρὸ ΣκιροΦορῶνος ἱερωτέραν ἐπέθεσεν ὁ Μανθινιακὸς αἰγῶν, ἐν ᾧ τῶν ἄλλων συμμάχων ἐκείνων καὶ τραπέντων, μόνον τὸ καθ' ἑαυτὰς νικησάμενος ἐστίασεν τοῖς ἑσπέραιον ὅτι τῶν νικούντων πολεμίων. Meminit festi etiam Polyænus lib. III. Ἦν ἑορτὴ Σκίρα. Τιμῶσι κατὰ ταύτην τῷ ἡμέραν μυρσίνη σφαιρώσας τοῖς τριήρεσι ἦρε τὸ σημεῖον. Sunt qui datum nomen velint ab vmbellâ, quæ Σκίρον nuncupabatur; ferebaturque à sacerdotibus Mineræ, Neptuni, & Solis, ex arce Scirum abeuntibus: erat autem vmbella ista alba; quiq̃ gestabant, Eteobutadæ. Harpocration. Σκίρον, σκιάδιόν ἐστι, μεθ' ἧ Φερόμενοι ἐξ ἀκροπόλεως, εἰς ἕνα τόπον, καλεσόμενον Σκίρον, πορεύονται. ἢ περὶ Ἀθλωαῶν ἱερεῖα, καὶ ὁ πρὸ Πασιδῶν ἱερεὺς, καὶ ὁ πρὸ Ἡλίας. κερμίζουσι δὲ τοῦτο Ἐποσκίρα. Totidem verbis Scholiastes Aristophanis loco

nis loco citato, nisi quod Neptuni ibi sacerdotis nulla mentio. Dixi verò umbellam istam albam fuisse; idque eiusdem Comici Scholiastæ locus testatur: qui hoc quoque addit, non ab Eteobutadis gestatam, sed à sacerdote Erechthei. Ecce verba. *Εν ἣ ὁ ἱερεὺς τοῦ Ἐρεχθίδεως Φέρει σκιάδιον λευκόν, ὃ λέγεται σκίρον*. Ea autem umbellæ portatio significabat, tempus iam ædificando idoneum esse. Harpocraton. *Σύμβολον δὲ πρὸ τοῦ γίνεσθαι τοῦ δεῖν οἰκοδομεῖν, ἢ σκίπας ποιεῖν, ὡς τὰ τε τοῦ χροῦνεος ἄριστα ὄντι πρὸς οἰκοδομίαν*. Habes totidem verbis apud Suidam, & Scholiasten Aristophanis. Qui pompam hanc instruebant, pellibus victimarum, Ioui Milichio ac Ctesio immolatarum, utebantur. Suidas. *Διὸς κώδιον, ἔπ' ἱερῆον Διὸς πέφυται. ἦν δὲ τῶ Μελιχίῳ Διὸς. τὰ δὲ κώδια τῶν φυλάσσει, Δία περιπαροβύοντες. χροῦνται δ' αὐτοῖς, οἳ τε Σκιροφορέων πλεῖστον πωπλὴν στέλλοντες, καὶ ὁ δαδοῦχ' ἐν Ἐλευσίνι*. Apud Apostolium in *Διὸς κώδιον* luxata verba. Restitue ad exemplar Suidæ, è quo transscripta. Præterea tum quoque cursu ephebi concertabant, palmitem vis onustum gestantes, quem ὄχλω nuncupabant; & ab eo certamen istud ὄχοφόρια. De quâ re plenè à me dictum est supra in ὄχοφόρια. Illic vide; neque enim hîc repetere libet.

ΣΚΙΕΡΙΑ.

Festum hoc Alex celebratum, Arcadiæ oppido, in honorem Bacchi; in eoque scæminæ sese flagellabant, ex oraculi Delphici iussu, ut iuvenes Spartani ad aram Dianæ Orthiæ. Pausanias in Arcadicis. Μετὰ δὲ Σάμφalon ἐστὶν Ἀλία, σκεδρὴς μὲν τοῦ Ἀργολικοῦ μετέχουσι καὶ αὐτῆ. Ἀλλ' ἐν τῇ τὸν Ἀφείδαι τὸ ἡμέραν σφίσιν ἀποφαίνουσιν οἰκιστῶν. Θεῶν δὲ ἑρὰ αὐτίθι, Ἀρτέμιδος ἐστὶν Ἐφεσίας, καὶ Ἀθηνᾶς Ἀλέας, καὶ Διονύσου ναὸς καὶ ἄγαλμα. τῶν τῶν ἑρὰ ἔτ' ἐστὶ Σκιερῶν ἑορτῶν ἀγασσι. καὶ ἐν Διονύσου τῇ ἑορτῇ, κατὰ μαίτωμα ἐκ Δελφῶν, μασηγῆται γυναικες, κατὰ καὶ οἱ Σπαρτιατῶν ἔφηροι τῶν τῇ Ὀρθία. Polluci Σκιερὰ dicitur, nescio an rectius, lib. v II. cap. xxxiii. sect. iv. καὶ τὸ Σκιαδίων δὲ ἐστὶν ἐν χερσὶ, καὶ Σκιαδοφόροι, καὶ Ἐσιαδοφόροι. καὶ Σκιας, ὑφ' ἧς ὁ Δίων τὸν κάθηται. καὶ Σκιερὰ ἑορτή. E quibus verbis colligere liceat, eo festo Bacchi simulacrum, sub umbellâ desidens, produci solitum.

ΣΠΟΡΤΙΑ.

Incertum cui deo, aut deæ, agitur. Hesy-chius. Σπορτία, ἑορτὴ ἀγομῆς.

ΣΤΟΦΕΙΑ.

ΣΤΟΦΕΙΑ.

Dianæ Stopheæ erant, apud Eretrienſes. Meminit Athenæus lib. v i. Ἦν δὲ ἑορτὴ καὶ πανήγυρις ἀγορμὴ Ἀρπίμιδι Στοφέα.

ΣΤΥΜΦΑΛΙΑ.

Stymphaliæ Dianæ erant, ut Braurῶνια Brauronia. Meminit Pausanias in Arcadis. Ἐν Στυμφάλῳ τῇ Ἀρπίμιδι τῆς Στυμφαλίας τὴν ἑορτὴν κατέπε ἀλλὰ ἦγον ἔσπερον, καὶ τὰ ἐς αὐτὴν καθεστηκότα ὑπερβαίνουν τὰ πολλὰ.

ΣΥΓΚΟΜΙΣΤΗΡΙΑ.

Agitabantur post comportatas fruges. Hesychius. Συγκομιστήρια, θυσία δὴ καρπῶν συγκομιδῆ. Ita nimirum Oratores appellabant, quæ alijs θαλύσια dicebantur. Eustathius ad Iliad. i. Θαλύσια δὲ αἱ ἀπαρχαὶ, ἦγον αἱ μετὰ συλλογῶν τῶν καρπῶν διδόμεναι θεῶν, ὑπερ πύθου καὶ εἰς ἑπέτα θάλλειν τὰς δεξέρας. Ἰνὲς τῶν ῥητόρων ἔστι Συγκομιστήρια ταῦτα καλεῖσιν.

ΣΥΝΟΙΚΙΑ.

Theseus instituit, cum xi Atticæ oppida in vnas Athenas coëgisset. Stephanus in Ἀθῶναι. Οἱ θεσῶς τὰς ἑνδεκά πόλεις, τὰς ἐν τῇ Ἀθῆνῃ, συνοικίας εἰς

σις εἰς Ἀθῆνας, Συνοικία ἑορτῶν κατηγήσατο. Thucy-
dides Συνοικία Atticè dixit; lib. 11.

ΣΥΡΑΚΟΥΣΙΩΝ ΕΟΡΤΗ.

Incertum, cuius dei, aut deæ; & quo item propriè nomine. Sacra in eo factitata à mulieribus per continuos decem dies. Plato in Epistolâ quâdam ad Dionis propinquos, vbi narrat, quæ à Dionysio facta Syracusis. καὶ πρῶτον μὲν ἐκ τῆς ἀκροπόλεως ἐκπέμπε με, δ' ὄρων πρὸ Φασιν, ὡς τὰς γυναικας ἐν τῷ κήτρῳ, ἐν ᾧ κατόικεν ἐγὼ, δεοὶ ἦσαν ἑρσιαν' ἰνὰ δεχήμερον. An Ennensis Cereris fuit, de quo Cicero Verr. iv. vbi Ennam, describit. *Propter est spelunca quadam, conuersa ad Aquilonem, infinitâ altitudine; quâ Ditem patrem ferunt repenti cum curru existitisse, abreptamq; ex eo loco virginem secum asportasse: & subito non longè à Syracusis penetrasse sub terras, lacumq; in eo loco repenti existitisse: vbi usq; ad hoc tempus Syracusani festos dies anniuersarios agunt, celeberrimo virorum mulierumq; conuentu.*

ΣΥΡΜΑΙΑ.

Lacedæmonij celebrabant: habebantq; certamen, in quo præmium, Συρμάια dictum: quod edulij genus erat, ex adipe, & melle. Hefychius. Σύρμαια. ἀγών τις ἐν Λακεδαιμόνι, ἐπαθλον ἔχων συρμάια· ἐστὶ δὲ ἑρωμάιον διὰ σέλιον, καὶ μέλιον.

ΣΩΤΗΡΙΑ.

Sicyonij celebrabant ; in memoriam vrbs ab Arato tyrannide vindicata. Vide supra, in Ἀρχαί-
 τεια. Alia erant, de quibus Polybius Hist. lib.
 IV. Ἡ ῥέθιξε δὲ αὐτὸν καὶ τὸ δοκεῖν Βυζανθίους πρὸς μὴν
 Ἀΐαλον εἰς τὰς τ' Ἀθλευᾶς ἀγῶνας τὰς σωτήριους ἐ-
 ξαπεσυλκέναι· πρὸς αὐτὸν δὲ εἰς Σωτήρια, μηδένα πε-
 πομφένας. Nempe sacra, ac festa, ob salutem da-
 tam. Talia sunt, de quibus Plutarchus in Gal-
 bā. Ἐΐθουσε Σωτήρια ; καὶ παρεσκευάσατο λαμπρὰ ἐξέ-
 σιν. Herodianus lib. I. Καὶ Σωτήρια τὸ ἐσσιλίως
 ὁ δῆμος μετὰ τ' ἑορτῆς ἐπανηγύριζε. Lucianus Her-
 motimo. Σωτήρια τήμερον ἄξων. Et occurrunt pas-
 sim apud Auctores.

ΤΑΙΝΑΡΙΑ.

Festum Neptuni τὸ ταίναρις, apud Lacedæ-
 monios. Hesychius. Ταίναρις, ὡς Λακεδαιμο-
 νίους ἑορτὴ Ποσειδῶν.

ΤΑΛΑΙΔΙΤΗΣ.

Puto fuisse Iouis τὸ Ταλαιῖ, apud Cretenses.
 Hesychius. Ταλαιῖς, ὁ Ζεὺς, ἐν Κρήτῃ. Ταλαιδίτης,
 ἀγῶν γυμνικός.

ΤΑΥΡΕΙΑ.

ΤΑΥΡΕΙΑ.

Nepruni festum, puta πρὸ Ταυρείας. Hesychius. Ταύρεια, ἑορτὴ τῆς ἀγορεύουσας Ποσειδῶν. Censeo autem illud esse, quod Ephesij celebrabant; & in quo adolescentes, qui vinum ministrabant, ταῦροι dicebantur. Athenæus lib. x. Παρὰ δὲ Ἐφεσίοις οἱ οἰνοχοῦντες ἦθροι τῆς πρὸ Ποσειδῶν ἑορτῆς, Ταῦροι ἐκαλεῖντο, ὡς Ἀμερῖαι Φασίν. Eustathius Iliad. ὑ. Παρὰ Ἐφεσίοις οἱ ἐν τῆς πρὸ Ποσειδῶν ἑορτῆς οἰνοχοῦντες ἦθροι, Ταῦροι ἐκαλεῖντο. Meminitque alibi illorum Hesychius. Ταῦροι, οἱ παρὰ Ἐφεσίοις οἰνοχοοί.

ΤΑΥΡΟΠΟΛΙΑ.

Dianæ festum, nempe τὸ ταυροπόλιον. Hesychius. Ταυροπόλια, ἃ εἰς ἑορτὴν ἀγασσιν Ἀρτέμιδι. Athenæus lib. vi. Μαγεύειναι καὶ μαγύεσσι ταυροπολικά, τρεῖς οἱ ἑνὲς αὐτῶν πρὸς ἀλίθην ἐγγίοντο.

ΤΑΥΡΟΧΟΛΙΑ.

Cyziceni celebrabant. Hesychius. ταυροχόλια, ἑορτὴ ἐν Κυζικίῳ.

ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΟΝ.

De hoc festo dictum mihi, lib. De Puerperio, cap. vii. Hic reponam, loco suo. Celebrabant ob feli-

ob feliciter transactum à puerperâ diem quadragesimum. Censorinus De die natali, cap. xi. *In Graciâ dies habent quadragesimos insignes; namque pregnant ante diem quadragesimum non prodit in fanum; & post partum quadraginta diebus pleraque facta sunt grauiores, nec sanguinem interdum continent: & paruuli fermè per hos dies morbiti, sine risu, nec sine periculo sunt. ob quam causam, cum is dies perierit, diem festum solent agitare. quod tempus appellant Τεσσαραησιν.*

ΤΙΘΗΝΙΑΙΑ.

Apud Lacedæmonios agitabantur, isto modo. Nutrices pueros mates extra Urbem abducebant in Dianæ Corythalliæ templum, quod ad flumen Tiasam situm, prope Cletam; ibique instituto pro puerorum istorum salute epulo, quod κοπίδα indigetabant, porcellos lactentes immolabant, ac furnaceos in conuiuio panes præbebant. Athenæus lib. iiii. κοπίζει ἢ ἔ τ' ἄλλων Σπαρτιατῶν ὁ βεβλήμενος. ἐν ἣ τῆ πόλει κοπίδας ἄγχει καὶ τοῖς Τιθηνιδίοις καλεσμένοις ὑπὲρ τ' παιδῶν. κημίξισι γὰρ αἱ ἕβται τὰ ἄρρενα παιδιά κατὰ τὸν καιρὸν ποτόν εἰς ἀγρόν, καὶ πρὸς τὴν Κορυθαλίαν καλεσμένοι Ἄρτεμιν, ἧς τὸ ἱερόν ἐστὶ τὴν καλεσμένοις Τίασαί ἐστιν, ἐν τοῖς πρὸς τὴν κλήταν μέρεσι, τὰς κοπίδας ὀπιτελοῦσι. θύσισι ἢ καὶ τὰς γαλαθηνῆς ὀρθαροίσικας, καὶ τῶν ἀληθέασιν, ἐν τῇ θοίνῃ τὰς ἐπιπέτας ἄρτας. Ac choreas quoque agitabant, Κορυθαλίαιαι διέτα. Hesychius. κορυθαλίαιαι, αἱ χορεύσ-

χορδύσσει τῇ Κορυθαλλία θεᾶ. Erant etiam, qui personis ligneis velati risum concitarent, κυρμητοὶ appellati. Idem Hesychius alibi. κυρμητοί, οἱ ἔχοντες πὰ ξύλιναι πρὸς ὄσσωπα καὶ Ἰθάλιαν· καὶ ἐορταζόντες τῇ Κορυθαλλία γελοιασαί.

TITANIA.

Titanum in memoriam agitari solita. Moschopulus in Collect. Diæt. Attic. κρίνια, ἐορτὴ τοῦ Κρόνου. καὶ Διάσια, ἢ τοῦ Διός. καὶ Τιτάνια, ἢ τῶν Τιτάνων.

ΤΛΗΠΟΛΕΜΕΙΑ.

Tlepolemo instituta, apud Rhodios. Meminit Pindarus Olympionic. Od. VII.

Τόθι λύτρων συμφοραῖς
 Οἰκτρᾶς γλυκὺ Τλαπολέμει
 Ἰθάκι, Τιρωθίων δε-
 χαγέτα, ὡσπερ θεῶ,
 Μάλων πε κνισάεσσα πομπᾶ,
 Καὶ κρέσις ἀμφ' ἀέθλοισ.

Vbi Scholiastes. Ἀγὼν ἐκεῖ ἄγεται, Τληπολέμεια· Celebrabantur autem xxiv mensis Gorpiaxi; certabantque pueri, ac viri: & victoriæ præmi-um erat, corona populea. Idem mox. Τελᾶται ἀπὸ θεῖ (ἐν Ῥόδῳ) ἀγὼν, Τληπολέμεια δῆπκα λέμεθα. Τελᾶται δὲ μὲνός Γορπαιῶ εἰκοστῇ πεντάτη ἡμέρα. ἀγωνίζονται.

ζόνται δὲ παῖδες, καὶ ἄνδρες. ὁ δὲ σέφανϑ, λδύκη
δίδοται.

ΤΟΝΕΙΑ.

Apud Samios celebrata. Athenæus lib. x v.
Διόπερ ἐξ ἑκάστων καθ' ἑκάστων ἐτϑ. ἀποκομίζεσθαι τὸ βρέ-
τας εἰς τὴν ἡίονα, καὶ ἀφανίζεσθαι. ψαιξέ τε αὐτῶ παρὰ
ἡθεσθαι, καὶ καλεῖσθαι, τόνειά τὴν ἑορτὴν, ὅτι σιωπῶνως
σιωέθη περιεληφθῆναι τὸ βρέτας ὑπὸ τῶν τὴν περὶ τὴν
αὐτῶ ζήτησιν ποιησαμένων. Vide totam eorum ori-
ginem pluribus illic pertractatam.

ΤΟΞΑΡΙΔΕΙΑ.

Toxaridis festum, apud Athenienses; quem
ἰατρῆς ξένος nomine inter heroas relatum colebant.
Lucianus Scythâ. Ὁ Τόξαρις ἔδὲ ἀπὸ λθῆν ἐλὶ ὀπίσω ἐς
Σκύθας, ἀλλ' Ἀθλήσων ἀπέθανε. καὶ μετ' ἑ πολὺ ἔηρος
ἔδοξε, καὶ ἐκτέμενον αὐτῶ ΞΕΝΩ ΙΑΤΡΩ οἱ Ἀ-
θλωαῖοι. τοῦτο γὰρ τένομα ἦρος γρόμυϑ ἐπεκτίσται.
Et mox ibi causam eius cognomenti exponit
pluribus. Atque hunc ipsum esse censeo, de
quo est apud Hesychium. ἰατρὸς, θεραπωδότης, ἢ
ἐφαπτις, ἢ ἦρος Ἀθλώσων δὲ χαῖϑ. Et candidus ei
equus immolabatur ad sepulchrum. Idem Lu-
cianus, loco citato. Ὁ δὲ ἐν μισθὸς τῆ ἰατρῆς ἐλὶ καὶ
νῦν ἀπιδίδοται αὐτῶ, λδύκως ἵπωϑ, κατὰ τὸν ἴδρυϑ ἵππῶ
τῶ μνήματι.

ΤΡΙΚΛΑΡΙΑ.

Dianæ Triclarix propria, apud Iones quosdam. Pausanias Achaïcis. *Ἰώνων πῆς Ἀρέω, ἔ Ἀνθων, καὶ Μεσαίνων οἰκοῦσιν, ἐν οἴκῳ τέλει* Ⓞ, *καὶ ναὸς, Ἀρτέμιδ* Ⓞ *Τρικλαρίας Ἰπύκλῃσιν. καὶ ἑορτὴν οἱ Ἴώνες αὐτῇ, ἔ παννυχίδα, ἣν ἀνὰ ἔτ* Ⓞ. Vide illic historiam festi, benè longam.

ΤΡΙΠΟΝΗΤΑΙ.

Ignotum festum. Hesychius. *Τριπονήται. ἑορτή τις.* An corruptus locus, legendumque? *Τριπονήσια.*

ΤΡΙΤΟΠΑΤΟΡΕΙΑ.

His Athenienses pro liberorum generatione vota faciebant dijs, qui *τριτοπάτορες* ipsis nunciati. Repræsentat festum eorum nobis Auctor Etymologici in *τριτοπάτορες. Φαιόδημ* Ⓞ *ἢ Φησὶν, ὅτι μόνον Ἀθληαῖοι θύσαι ἢ ἔχοντα αὐτοῖς (τοῖς τριτοπάτορσιν) ὑπὲρ γνέσεως παίδων.* Hi ipsi sunt, qui *θεοὶ γυνεθλίοι* dicuntur ab Aristæneto lib. I. epist. XIX. *Παιδοποιεῖν ἐξ ἐκείνων πᾶσι τοῖς γυνεθλίοις θεοῖς.* Item à Sopatro, libro De Diuis. Quæst. vbi eundem hunc Atheniensium morem est obseruare. *Ἡχώμιω γυνέσθαι μοι παῖδα, καὶ πολλὰ τὰς γυνεθλίους ἐλιπέμεν θεοῖς πληρωσθὲ μοι διὰ ταχὺς τὸ παρδαζέμεθρον.* Vocantur-

canturque hîc ab eo θεοὶ γνέθλιοι, qui alibi γενέσως ἔφοροι δαίμονες, & θεοὶ, ab eodem. λέγων, γάμων, ἢ γνέσως ἔφοροι δαίμονες. Iterum. τῶν γάμων θεοὶ, ἢ γνέσως ἔφοροι. Latinis veteribus *Dij geniales* dicebantur.

ΤΡΟΦΩΝΙΑ.

Trophonio celebrabantur. Pollux lib. i. cap. i. sect. xxxii. vbi festa quædam enumerat. Ἀπόλλωνος, Δήλια· Ἐκάτης, Ἐκατήσια· Τροφώνια, Trophonia. Et quidem Lebadeæ, in Bœotiâ. Scholiastes Pindari ad Olymp. Od. vii. τελοδνται ἢ ἐν βοιωτῖα Διὰ Φοροι ἀγῶνες. ἐν μὲν Θεσπιαῖς, πὰ Ἐραλῖδια. ἐν δὲ Πλαταιαῖς, πὰ Ἐλωθῆγμα. ἐν δὲ Λεῖβαθεία, πὰ Τροφώνια.

ΤΥΠΑΙ.

Incertum festum, cuius mentio in Hesychij Glossis exstat. τύπαι, ἑορτή τις.

ΤΥΡΒΗ.

Festum Bacchi apud Achiuos. Pausanias Corinthiacis. Πρὸς ἢ πρὸ Ἐρασίνας πᾶς κατὰ τὸ ὄρθον ἐκβολαῖς Διονύσω ἢ Παιὶ θύεσι, τῶ Διονύσω ἢ ἢ ἑορτῶν ἀγχοσι καλαμφύλω Τύρβην.

ΤΑΚΙΝΘΙΑ.

Celeberrimum apud Lacones festum. Meminit Thucydides lib. v. *Εκέλευον δὲ οἱ Λακεδαιμόνιοι, πρὶν πέλει πᾶσι τῶν αὐτῶν ἔχθρην, εἰς τὸ Ἄργον πρῶτον ἐπαναχωρήσαντας αὐτὰς, δεῖξαι τῷ πλήθει, ἃ ἡμεῖς δὲ ἐσκοπέμεθα ἢ ἤκειν ἐς τὰ Τακίνθια, τὰς ὄρκους ποιησομένους.* Philostratus in Polluce, Sophist. lib. ii. *Πότε τῶν Λακεδαιμόνιων Τακίνθια, καὶ τῶν Κορινθίων Ἰθμία.* Herodotus lib. ix. *Οἱ γὰρ δὴ Λακεδαιμόνιοι ἄρταζον τῆτον χρόνον, καὶ σφι ἡμεῖς Τακίνθια.* Et mox iterum. *Ἐπελθόντες δὲ, ἔλεγον ταῦτα. Ἰμεῖς μὲν, ὡς Λακεδαιμόνιοι, αὐτοὶ τῆδε μύροντες, Τακίνθια τε ἀγεται καὶ παίζειτε.* Plutarchus in Aristide. *ταῦτα ἀκασσαντες οἱ ἔφοροι, μετ' ἡμέραν μὲν ἐδόκην παίζειν καὶ ραθυμῶν ἐσθλάζοντες. ἡμεῖς γὰρ αὐτοῖς Τακίνθια.* Amplissimè verò totum hoc Hyacinthiorum festum è Polycratis Laconicis Didymus descripserat, à quo accepit Athenæus, quæ tradit lib. iv. Erat autem triduanum; & primo quidem die, ac tertio, quo occisum Hyacinthum deflebant, cœnabant sine ullis coronis, quod in alijs sacris solitum; neque panem appositum habebant, sed bellaria; neque hymnum deo item vllum canebant, sed à cœnâ ordinatè discedebant: secundo autem maxima lætitia agitabatur, ludique & spectacula edebantur, puerique in tunicis præcincti citharam pulsabant, atque ad tibiam cane-
bant. alij in equis exornatis per theatrum dis-

curre-

currebant. accedebant frequentes adolescentum cœtus, regionis suæ poëmata quædam cantantium; & permixti his saltatores, staticulos prisci moris dantes ad tibiam, & cantum; virgines quoque, pars in pilentis tectis vectæ, splendide instructis, pars in curribus agonisticis, pompam spectatum veniebant. Ac publicum totâ vrbe eo die gaudium erat; multæque passim hostiæ cœdebantur; & vrbanii familiares, ac seruos domesticos, ad cœnam vocabant. Locus Athenæi, qui nos hoc docet, ecce iste est.

Πολυκράτης ἐν ποίῳ Λακωνικοῖς ἰσορεῖ, ὅτι τὴν μὲν τῶν Ἰακινθίων θυσίαν οἱ Λάκωνες ἑπτὰ τρεῖς ἡμέρας σιωποῦσιν, ἔπειτα δὲ τὸ πένθος τὸ γινόμενον περὶ τὸν Ἰακινθον ἔτι στεφανοῦσιν ἑπτὰ τοῖς δέπνοις, ἔτι ἄρτον εἰσφέρουσιν, ἀλλὰ πέμματᾶ, καὶ τὰ τέτοις ἀκόλυστα δίδουσι, καὶ τὸν εἰς τὸν θεὸν παιᾶνα σὺν ἄδουσιν, ἔτι ἄλλο ἢ τοιοῦτον εἰσάγουσιν ἔσθην, καθάπερ ἐν ταῖς ἄλλαις θυσίαις ποιούσιν. ἀλλὰ μετ' Ὀτάξιας πολλῆς δῆπνήσασιν ἀπέρχονται. τῇ δὲ μέσῃ τῶν τριῶν ἡμερῶν γίνονται θεὰ ποικίλη, καὶ παιήγυρις ἀξιόλογος, καὶ μεγάλη. παῖδες τε γὰρ κηταρίζουσιν ἐν χιτῶσιν ἀνεζωσμένοι, ἔπειτα αὐλὸν ἄδοντες, πάσας ἅμα τῷ πλήκτρῳ τὰς χορδὰς ἑπτατέχοντες, ἐν ῥυθμῷ μὲν ἀναπαύσῃ, μετ' ὄξεος ἢ τόνου τὸ θεὸν ἄδουσιν. ἄλλοι δὲ ἀφ' ἵππων κερσομημίων τὸ θεᾶτρον διεξέρχονται, χοροὶ τε νεωύσπων πομπηθεῖς εἰσέρχονται, καὶ τῶν ἑπτακωρίων ἱνὰ ποιημάτων ἄδουσιν, ὀρχησάμενοι ἐν τέτοις ἀναμεμιγμένοι, τὴν κίνησιν δερχαϊκῶς ὑπὸ τῷ αὐλῶν, καὶ τὴν ᾠδὴν ποιούσιν. τῶν δὲ παρθένων αἱ μὲν ἑπτὰ τῶν κανάθρων καμαρωτῶν ξυλίων ἀρμάτων φέρονται, πολυτελῶς κατεσκευασμένων. αἱ δὲ ἐφ'

ὀμίλαις

ἀμιλλαῖς ἀρμάτων ἐξδουγιδίων πομπύσιν. ἄπισσι δὲ ἐν κινήσῃ καὶ χαρᾷ τῆς θεωρίας ἡ πόλις καθέστηκεν· ἱερῶν τε παμπλήθῃ θύσσι πλὴν ἡμέραν ταύτην. καὶ δειπνίζουσιν οἱ πολῖται πάντας τὰς γνωρίμους, καὶ τὰς δέλους τὰς ἰδίους. ἔδειξ δὲ ἀπελείπει πλὴν θυσίαν, ἀλλὰ κενουδοῦσιν συμβαίνει πλὴν πόλιν πρὸς τὴν θείαν. In his verbis obserua, quod dicat, cum summâ lætitiâ, & voluptate, actum diei fecundi festum. Ἄπισσι δὲ ἐν κινήσῃ καὶ χαρᾷ τῆς θεωρίας ἡ πόλις καθέστηκεν. Hoc est; quod Philostratus dicit De Vitâ Apollonij, lib. v i. cap. x. *Ἐνωσίαν, εἶπεν, ὡσπερ ἐς τὰ Γαϊκίνθια, καὶ τὰς Γυμνοποδίας, θεασόμενοι ζῶν ἡδονὴν τε καὶ ὄρμην πάσῃ.* Et Nicephorus Gregoras Hist. Rom. lib. viii. καὶ τὰ πρὸ παρεχόμεν ἡμῖν ἢ περιουσια πανήγυρις αὐτῆ ἀλλῆς ἀείσεως, καὶ τραφῆς, πολλῶν γε ἡδίων ἢ Ἀθλωαίοις καὶ Σπαρτιάταις, ὅποτε γε σφίσιν ἐπέχει τελεῖν πρὸ τοῦ ἄσπετον, τοῖς μὲν τὰ Διάσια, τοῖς δὲ φασὶν Γαϊκίνθια. Deinde ait, amicos, familiares, seruosque, ab vrbanis ad cœnam aduocatos fuisse. καὶ δειπνίζουσιν οἱ πολῖται πάντας τὰς γνωρίμους, καὶ τὰς δέλους τὰς ἰδίους. Quò referendum, quod Theodoretus ait, Therapeut. v i i i. καὶ τὰ Γαϊκίνθια ἢ οἱ Σπαρτιάται ἐορτὴν μεγίστην, καὶ δημοθονίαν, ἐνόμιζον. Sed nondum omnia de hoc festo narrat nobis Athenæus; neque enim quando celebrari solitum, neque à quibus, nec vbi etiam, nec in cuius honorem, scripto producit; deinde alia quoque omittit, quæ omninò addi oportuit. Ego hæc, alibi obseruata, hîc edisseram. Celebratum igitur fuit mense, qui Lacedæmonijs Ἐκατομβόης nuncupatus. Hesychius.

Ἐκατομ-

Ἐκατομβόδης, μὲν ὡς ἐξ Ἰλακεδαμονίοις, ἐν ᾧ τὸ Ἰακίνθια. Locus festi apud Amyclæos. Docet Xenophon Hist. Græc. lib. iv. οἱ Ἀμυκλαῖοι αἰεὶ ποτε ἀπέρχονται εἰς τὸ Ἰακίνθια, ἵππὶ τὸν παιᾶνα. Et quidem in Amyclæo, id est, Apollinis Amyclæi templo. Strabo lib. vi. Σωκέειτο μὲν δὴ τοῖς Ἰακίνθιοις ἐν τῷ Ἀμυκλαίῳ σιωτελεμεύς τὸ ἀγῶν, ἡνίκα τὴν κωλιῶ περιῆ ὁ Φάλαυθ, ποιῆσθαι τὴν ἵππῆσιν. Agitabatur verò in honorem Apollinis, & Hyacinthi. De Hyacintho innuit Athenæus, cùm ait. Καὶ διὰ τὸ πένθος, τὸ γινόμενον περὶ τὸν Ἰακίνθον, ἔτε σεφανοῦνται ἵππὶ τοῖς δέπνοις, ἔτε ἄρτον εἰσφέρεισιν. Clarè dicit Schol. Thucydidis, lib. v. Εἰς τὸ Ἰακίνθια, εἰς τὴν ἑορτὴν τὸ Ἰακίνθια. De Apolline, Macrobius docet; cuius verba mox citabo. De utroque est locus Pausaniæ in Laconis. Καὶ (ἐπήρξεν γὰρ Ἰακίνθια) ἀφίησι τὰς Ἀμυκλαῖς οἴκαδε ἀπελθόντας, τὰ καθεστηκότα τῷ τε Ἀπόλλωνι καὶ Ἰακίνθῳ δρᾶσαι. Ac Hyacintho quidem primùm inferias mittebant, inde Apollini sacra faciebant. Obseruare est alibi ex Pausaniæ eiusdem verbis, libro citato. Καὶ Ἰακίνθιοις περὶ τὸ Ἰακίνθον Ἰουσίας εἰς τὸν Ἰακίνθον τὸν ἑωμὸν διὰ θύρας χαλκῆς, ἐναγίζουσιν. E-rantque hederâ coronati. Macrobius Saturnal. lib. i. cap. xviii. *Apud Lacedæmonios etiam in sacris, quæ Apollini celebrant, Hyacinthia vocantes, hederâ coronantur, Bacchico ritu.* Negat verò Athenæus, prænam illic cantatum fuisse. Καὶ τὸν εἰς τὸ θεὸν παιᾶνα οὐκ ἄδουσιν. Verùm ego contrarium tibi affirmabo. Ecce apud Xenophontem, in

verbis citatis. Οἱ Ἀμυκλαῖοι αἰείποτε ἀπέρχονταί εἰς τὴν γαίνθια, ἵππὶ τῷ παῖνα. Et in eo præfectus chori in ordinem omnes redigebat, ac suum cuique locum adsignabat. Animaduerto apud eundem Xenophontem, lib. De Agesilao Rege. οἴκαδ' εἰ ἀπελθὼν εἰς τὴν γαίνθια, ὅπως ἐβίχη ὑπὸ τοῦ χοροποιοῦ, τῷ παῖνα τῷ θεῷ σωπεπέλει. Sed concilio diffensum; & de primo ac tertio die Athenæum, qui iustus erant, de secundo Xenophontem dicere arbitror. Quin certamen quoque erat. Vides in Strabonis verbis, semel citatis. τοῖς γαίνθιοις ἐν τῷ Ἀμυκλαίῳ σωτελεγεῖται τὸ ἀγῶν. Et in istis Lutatij ad Statij Theb. lib. iv. *Amycle, Lacedæmonia ciuitas, sacra Apollini, in quâ Hyacinthus in agone celebratur.* Peragebantur verò singulis annis. Videre est apud Ouidium Met. lib. x.

— celebrandaq; more priorum

Annua pralatâ redeunt Hyacinthia pompâ.

Illud quoque hic dicendum; Lacedæmonios, vt Timomachum honorarent, qui cum Ægidis bello contra Amyclæos suppetias ipsis tulisset, isto festo lorica ipsi aneam proposuisse. Inuenio apud Scholiasten Pindari Isthm. Od. v i r. εἰσὶν Αἰγῆδαυ Φαρσία Θηβαίων. ἀφ' ἧς ἤκον ἕνες εἰς Σπάρτην, Λακεδαιμονίοις βοηθήσαντες, ἐν τῷ πρὸς Ἀμυκλαίῳ πολέμῳ, ἡγεμόνι χρησαίμενοι Τιμομάχῳ, ὃς πρῶτον μὲν πάντα τὰ πρὸς πόλεμον διέταξε Λακεδαιμονίοις. μετὰ τὸν ἵππὸν αὐτοῖς ἠξιώθη ἡμῶν. ἢ τοῖς γαίνθιοις δὲ ἀχάλλει αὐτῷ θῶραξ περιίθεται.

ΥΒΡΙΣΤΙΚΑ.

Argiui celebrabant nouilunio mensis Hermai ipsi dicti, in honorem Telefillæ; quæ, mulieribus ad arma vocatis, urbem fortiter contra regem Spartanum Cleomenem defendisset. In hoc autem festo mulieres tunicis chlamydibusque virilibus amictæ erant; viri verò muliebres peplos, ac vittas, gestabant. Plutarchus De Virt. Mul. τὴν δὲ μάχην οἱ μὲν ἐβδόμη λέγουσιν ἰσαμῶν μηνός, οἱ δὲ νεμλιῶν ἡμέραν πρὸ νυῖς τετάρτη, πάλαι ἢ Ἐρμῆος παρ' Ἀργείοις, καὶ ἔω μέχρι νυῖς τῆ Ἰβερτικῆ καὶ τελοδοσι, γυναικῶν μὲν ἀνδρείοις χιτῶσι καὶ χλαμύσιν, ἀνδρας δὲ πέπλοις γυναικῶν καὶ καλύπθαις ἀμφιεννώτες. Et de hac ipsâ re Polyænus, lib. viii. τῆτο τὸ σπατήγημα τῶν γυναικῶν μέχρι νυῖς Ἀργεῖοι ἡμῶσι, νεμλιῶν μηνός Ἐρμῆος, τὰς μὲν γυναικῶν ἀνδρείοις χιτῶσι καὶ χλαμύσιν, τὰς δὲ ἀνδρας πέπλοις γυναικείοις ἀμφιεννώτες. Sacra autem Veneri tunc faciebant, siue Lunæ; nam eandem utramque putabant. Macrobius Sat. lib. iiii. cap. viii. *Philochorus quoque in Attide eandem (Venerem) affirmat esse Lunam; & ei sacrificium facere viros cum veste muliebri, mulieres cum virili.* Atque hoc Telefillæ fortiter factum, eiusque ob eam rem ἀποθέωσιν, ac festum, designat Lucianus in Amoribus. οὐχ ἢ Σπαρτιώτης ἀθωπλασιμῶν Τελέσιλλα, δι' ἧν ἐν Ἀργεῖος θεὸς ζεῖθμῆται, γυναικῶν Ἀρης.

ΥΔΡΟΦΟΡΙΑ.

Apud Athenienses festum erat lugubre. Hesychius. Ὑδροφόρια, ἑορτὴ πένθιμῳ Ἀθλήσων. Institutum in memoriam eorum, qui diluuiio interijssent. Etymologici Auctor. Ὑδροφόρια, ἑορτὴ Ἀθλήσων πένθιμῳ, ὅτι πῖς ἐν τῷ καὶ κλυσμῷ διαπορεύοις. Quæ totidem verbis habes apud Suidam, & Apostolium, qui insuper Apollonium laudant auctorem. Etiam apud Æginetas festum hoc nomine erat; & certamen, quod mense, Delphinio ipsis dicto, peragebant in honorem Apollinis. Schol. Pindari Nem. Od. v. Μεῖς Ὀπιχώριῳ (παρ' Αἰγινήταις) ὁ Δελφίνιῳ μὲν καλέμεν. καθ' ὃν τελεῖται Ἀπόλλωνι ἄγαν, Ὑδροφόρια καλέμεν.

ΓΜΝΙΑ.

In Dianæ Hymniæ honorem celebrabant Orchomenij, & Mantineenses. Pausanias in Arcadicis. Ἐν δὲ τῇ χώρᾳ τῇ Ὀρχομενίων, ἐν ἀριστερᾷ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀπὸ Ἀρχισίων, ἐν ὑπὲρ τοῦ ὄρους, τὸ ἱερόν ἐστι τῆς Ὑμνίας Ἀρτέμιδος. μέγιστος δὲ αὐτοῦ καὶ Μαντινεῦσι. Εἰμοχ. τῆς δὲ Ἀρτέμιδος τῆς Ὑμνίας καὶ ἑορτὴν ἄγαν ἐπέτειον.

ΦΑΓΗΣΙΑ. &, ΦΑΓΗΣΙ-
ΠΟΣΙΑ.

Festum videtur fuisse appellatum, quod in eo egregiè Genio indulgerent. Meminit Athenæus initio lib. VII. Ἐπιτελεμένης δὲ ἤδη τοῦ δείπνου, τῶν φαγησίων ἑορτῶν σωτελεῖσθαι νομίσαντες οἱ Κωϊκοὶ, πάντων μᾶλλον ἠυφραίνοντο. Et mox. Παρά πνι εἶρηται φαγήσια ἑορτή, καὶ φαγησιπόσια. Deinde. φαγήσια, οἱ δὲ, φαγησιπόσια προσωροβύχσι τῶν ἑορτῶν. ἐξέλιπε δὲ αὐτῇ, καθάπερ ἢ τῶν ῥαψωδῶν, ἃ ἦγον κατὰ τῶν Διονυσίων. Eiusmodi fuit etiam

ΦΑΓΩΝ.

Eustathius ad Odyss. Φ'. φαγῶν ἑορτὴ λέγεται, ἐπίσται καὶ ἢ ὡς Κλεάρχῳ, τῷ Ἀριστοτέλει μαθητῇ ὅς, καθὰ λέγει Ἀθηνῶν, φαγησίων ἑορτῶν ἰσορεῖ. κατὰ δὲ πινας, φαγησιπόσιων.

ΦΑΜΜΑΣΤΡΙΑ.

Ignotum festum. Hesychius. φαμμάστρια, ἢ ψαισά. Ἐορτή τις.

ΦΕΛΔΟΣ.

In Bacchi honorem ab Atheniensibus agitur. Suidas in φελλά. καὶ ἑορτὴ τις ὡς πὴν Διό-
LI 3 νυσσιν.

νυσον, φελλὸς καλαμῶν. Et initium erat τῷ Διονυσίῳ.
Schol. Aristophanis ad Nubes. Ἀλλὰ καὶ περὶ τὸν
Διόνυσόν ἐστι τις ἑορτὴ τῆς Ἀθηναίων, φελλὸς καλαμῶν, ἣ
τις τῷ Διονυσίῳ ἀρχεται.

ΦΕΡΕΦΑΤΤΙΑ.

Proserpinæ sacra, apud Cyzicenos, qui bo-
uem deæ nigram immolabant. Plutarchus in Lu-
cullō. Ἐοικε ἢ καὶ τὸ θεῖον Ἰπιταρρόναι τῆς Κυζικηνῆς, ἀγα-
θὲν αὐτῶν τῷ ἀνδραγαθίῳ, ἀλλοῖς τε σημείοις ἐναργέσι, καὶ τῷ
τῷ Φερεφασίῳ ἑορτῆς ἐνεσίῳ, οἱ μὲν ἠπέρην εὐὸς μελαί-
νης πρὸς τῷ θυσίῳ. Appianus de iisdem, lib. De Bellis
Mithrid. Σέβασιν αὐτῶν (τῶν κόρων) οἱ Κυζικηνοὶ μά-
λιζα θεῶν. ἐπελθόντες ἢ τῷ ἑορτῆς, θυσιῶν βοῶν μέλαιναν.

ΦΩΣΦΟΡΙΑ.

Hesychius. φωσφόρα, ἑορτὴ τις. Celebraban-
tur autem Luciferi in honorem. Plutarchus
lib. Aduersus Coloten. Πῶς δὲ φωσφόρα, Βάνκεια,
Προτέλεια γάμων ἄξωμν, μὴ ἀπολιπόντες μηδὲ Βανχεῖς,
καὶ φωσφόρες;

ΧΑΛΚΕΙΑ.

Dicitum mihi de hoc festo Attic. Lect. lib. iv.
cap. xxiv. Et nunc hic representabo, loco
proprio. Agitabatur autem Athenis à manua-
rijs artificibus vniuersis, maximè verò omnium
fabris;

fabris; idque trigesimo die mensis Pyanepfionis. Etymologici Auctor. χαλκεία, ἑορτὴ δὲ χαλκεία, καὶ παλαιὰ, δημώδης. Harpocraton. τὰ χαλκεία, ἑορτὴ περὶ Ἀθλωαίοις, ἀρχαῖα Πυανεψίων ἔνη καὶ νέα, χειρῶναξι κεινὴ, μάλιτα δὲ χαλκεῦσιν. ὡς Φησὶν Ἀπὸ λάνι ὁ Ἀ'χαρνός. φανόδημ ἢ ὅσα Ἀ'θλωᾶ Φησὶν ἀγεῖσθαι τὴν ἑορτὴν, ἀλλὰ ἢ Φαίσιω. Initio toti populo commune erat, postea verò ad artifices pertinere tantum cœpit: quia Vulcanus artem fabrillem in Atticâ instituisse ferebatur. Etymologici Auctor loco citato. Ὑ'σπερον ἢ ὑπὸ μόνων ἦγετο τεχνιῶν, ὅτι ὁ Ἡ' Φαίσιω ἐν τῇ Ἀ'πικῇ χαλκὸν εἰργάζετο. Idem Eustathius docet ad Iliad. β'. Ὅτι ἢ πρῶτοι Ἀ'θλωαῖοι ἐχαλκεύρησαν, δηλοῖ ὁ εἰπὼν, ὅτι χαλκεία ἑορτὴ δὲ χαλκεία δημοτελής, ὕσπερον δὲ ὑπὸ μόνων ἦγετο τῶν τεχνιτῶν ἔνη καὶ νέα Πυανεψίων, ἐπεὶ περὶ Ἡ' Φαίσιω ἐν τῇ Ἀ'πικῇ χαλκὸν εἰργάζετο. Ac principio Mineruæ quidem hoc festum sacrum; cum nimirum omnium commune esset, & Ἀ'θλώαια quoque, ac Παιδημον, diceretur. Accipio ex Suida, cuius ista verba. χαλκεία, ἑορτὴ Ἀ'θλώησι δημώδης, καὶ ἀρχαῖα παῖν' ἄλινες Ἀ'θλώαια καλοῦσιν οἱ δὲ, Παιδημον. Διὰ τὸ ὑπὸ παῖτων ἀγεῖσθαι. Et Ἀ'θλώαια quidem, quia in Mineruæ honorem celebrabatur, dictum fuit; Παιδημον verò, quia omnium artificum commune esset; quibus ea dea tutelarum, vnde & Ἐργάνη cognomento dicta. Postea, cum fabris proprium esse cœpit, χαλκεία appellatum; & Vulcano, eorum deo, consecratum. Hinc est apud Pollucem lib. v i. cap. xxiv, χαλκεία, ἐν τῇ Ἀ'πικῇ.

τῆ Α΄ Πικτῆ ἑορτῆ Η΄ Φαίσεα. Apud Scriptores veteres controuersum fuisse video; Mineruæ, an Vulcano, sacrum hoc festum: & hi Mineruæ, illi Vulcano, adscribebant. Patet ex istis Harpocratonis verbis. ΦαιόδημⓄ δὲ σὺν Αθλιᾷ Φησὶν ἄκρατον πλὴν ἑορτῶν, ἀλλὰ Η΄ Φαίσεω. Sed cur Phanodemi testimonium profert contra Apollonium Acharnensem? quia scilicet ille dixerat, Mineruæ sacrum. Hoc Harpocraton sine dubio in verbis præcedentibus posuerat; ac facilè apparet attento Lectori, mutilum hunc locum: nam, ut nunc quidem ille habet, nusquam hoc dicitur. Ergo excidit nomen Mineruæ, quod repono, & rescribo. Χαλκῆα, ἑορτῆ παρ' Αθλιᾷ οἰς τῆ Αθλιᾷ ἀκρατὴ Πυανειῶνος ἐν. Ἐνεία. Ita demum integer locus; & posteriora verba antecedentibus, ad quæ referebantur, respondent. Porro dissensum rectè conciliauimus; & alterum beneficium nobis antiquitas illustrata debet, alterum Harpocraton restitutus. Prætereà Menandri quoque quædam Fabula fuit, isto titulo. Harpocraton loco citato. Γέγραπται δὲ Μεναιδρῶ δρᾶμα, Χαλκῆα. Et laudat Athenæus lib. xi. ΜεναιδρⓄ δὲ ἐν τῷ Πηγεραφορμῶ δρᾶματι Χαλκῆα Φησί.

—— τοῦτο δὲ τὸ νῦν ἔθⓄ

ἄκρατον ἐξῶν πλὴν μεγάλων ψυκτῆρά τις

Πρέπνεν αὐτὸς ἀθλίος διπολλύων.

Meminit quoque Stobæus Serm. c x v.

ΧΑΟΝΩΝ ΕΟΡΤΗ.

Nomen ignotum est. Meminit eius Parthenius Erot. XXXII. Εὐρτῆς ποτὲ τοῖς Χάοσι δημοτελῆς ἀγορῆς, καὶ πάντων βωχερῶν.

ΧΑΡΙΑ.

Festum nouennale, vnum de tribus, apud Delphos. Plutarchus in Quæst. Græc. Τρεῖς ἀγασσι Δελφοὶ ἐναετηρίδας κατὰ τὸ ἐξῆς. ἂν τὴν μὲν, Σεπτήρομον καλεῖσι· τὴν δὲ, Ἡρώϊδα· τὴν ἤ, Χαρίλαι.

ΧΑΡΙΣΙΑ.

Peruigilijs, & choreis, celebrabantur in honorem Gratiarum; qui que diutissimè peruigilasset, præmium placentam accipiebat. Eustathius ad Odyss. Σ. Ἴστέον ὅτι ἐκ τῶν Χαρίτων Χαρίσια παρωνόμασαμ. παννυχίδες ἢ τᾶῦτα ἦσαν, ἐν αἷς παλεῖσον ὅσον χρόνον διηγεύονταν χοροῦντες, ὅτε περαμῆς εἰς ἐπαθλον ἐδίδοτο τοῖς διαγευπησασί.

ΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ ΕΛΕΥ-
ΘΕΡΙΑΣ.

Celebrabant in memoriam restitutæ à Thra-sybulo, ductis Phylâ militibus, libertatis; idque Boedromionis die XII. Plutarchus De Gloria
M m Athen.

Athen. Τῆς ἡ δωδεκάτης, (Βοηδρομιῶν ☉) ΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ ἔθρον ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ. ἐν ἐκείνῃ γὰρ οἱ ἀπὸ φυλῆς κατῆλθον.

ΧΕΙΡΟΠΟΝΙΑ.

Opifices celebrabant, & sacra faciebant. Hefychius. Χειροπόνια. ἑορτή, ἐν ἣ πεχυνίται ἴδυσιν.

ΧΕΛΙΔΟΝΙΑ.

Festum apud Rhodios, mense Boëdromione celebratum; quo pueri circumeuntes stipem hirundini colligebant: quæ res χελιδονίζειν dicta. Inter circumeundum autem cantabant hanc cantilenam.

Ἡ λ' ἦλθε χελιδὼν, καλὰς
 ὄρας ἄγασα, καὶ καλὰς ἐπ' αὐτὰς.
 Ἐπὶ γαστέρα λαβὼν, καὶ πὶ νῶτα μέλαινα.
 Παλάξαν ἐπεκυκλεῖν ἐκ πίονος οἴκου,
 Οἶνον τε δέπασρον, τυροῦτε κύνισρον καὶ πυρῶν.
 Χελιδὼν καὶ λεκιθίαν σὺν ἀπωθεῖται.
 Πότερ' ἀπίωμες, ἢ λαβώμεθα;
 εἰ μὲν πεδάσῃς, εἰ δὲ μὴ, σὺν ἐάσῃς.
 Ἡ τὰν ἴδυσαν φέρωμες, ἢ τὸ ἰσέρθυρον.
 Ἡ τὰν γυναιῖκα τὰν ἔσω κατημύαν.
 Μικρὰ μὲν ἔστι, ραδίως μὲν οἴσῃς.
 Ἄν δὲ φέρῃς πὶ, μέγα δὲ πὶ κὲ φέρῃς.
 Ἄνοιγ' ἀνοίγε τὰν ἴδυσαν χελιδόνι,
 οὐ γὰρ γέροντες ἐσμὲν, ἀλλὰ παιδία.

Athenæus lib. VIII. καὶ Χελιδονίζεν δὲ καλεῖται
 ὡς ἔξ ῥόδοις ἀρχαίως ἕως ἄλλῃ, πρὶν ἢ ἰσογυίας φησιν ἐν
 δακτύλῳ Περὶ τῶν ἐν ῥόδῳ θυσιῶν γραφῶν ἕτως. Εἰδῶ
 δὲ πὺ ἀγείρειν Χελιδονίζεν οἱ ῥόδοι καλεῖσιν, ὃ γίνεται
 τῷ Βοηδρομιῶνι μιλῷ. Χελιδονίζεν δὲ λέγεται, διὰ τὸ εἰω-
 θὸς Ἰπιφωναῖδα,

Ἡ λθ' ἦλθε χελιδῶν,

Et quæ sequuntur, iam à nobis recitata. Eusta-
 thius extremo Commentario ad Odyss. φ'. Χε-
 λιδονίζεν ὡς ἔξ ῥόδοις (ita legendum, non ῥωμαίοις,
 rectè visum etiam magno Casaubono.) ὡς ἀρχαίως
 γινώσκου Βοηδρομιῶνι μιλῷ. καλέωμεν ἕτως, διὰ
 τὸ εἰωθὸς πτωκαῦτα Ἰπιφωναῖδα, Ἡ λθ' ἦλθε χελιδῶν.
 Ac pueri illi χελιδονισαὶ nuncupati. Eustathius
 loco citato. καὶ ἕτοιμι πάντες χελιδονισαί. Hesy-
 chius. χελιδονισαί. οἱ τῆ χελιδόνι ἀγείροντες. Insti-
 tutum verò fuit à Cleobulo Lindio, cùm ali-
 quando pecuniâ Lindijs opus esset. Athenæus
 loco citato. τὸν δὲ ἀρχαίως τὸν κατέδειξε πρῶτον
 κλεόβουλος ὁ λίνδιος, ἐν λίνδῳ χρείας γενομένης συλ-
 λογῆς χρημάτων.

X Θ Ο Ν Ι Α .

Hermionenses agitabant in honorem Cere-
 ris τῆς χθονίας. Pausanias in Corinthiacis χθονίαν
 δὲ (Φασι) κομισθεῖσαν ἐς Ἐρμιόνα ὑπὸ Δήμητρῳ, Ἐρ-
 μιονεῦσι ποιῆσαι τὸ ἱερόν. χθονία δὲ ἔν θεός τε αὐτὴ καλεῖ-
 ται, καὶ χθονία ἐορτὴ καὶ ἕτος ἀγασιν ὥρα θέρους. ἄ-
 γασι δὲ ἕτως. Et prolixè in sequentibus nar at

rotam festi celebrationem. Ælianus De Hist. Anim. lib. xi. cap. i v. Τῷ Δήμητρα Ἐρμιονεῖς σέβασσι, καὶ θύουσιν αὐτῇ μεγαλοπρεπῶς τε καὶ σοβαρῶς· καὶ τῷ ἑορτῷ χθόνια καλοῦσι. Μεγίστας ἐν ἀκείῳ ἕως ἰσθμοῦ τῆς ἱερείας τῆς Δήμητρας ἀγαθὰ τε πρὸς τὸν βωμὸν ἐκ τῆς αἰγέλης, ἢ θύφν ἑαυτὰς παρέχειν. Ἐ οἷς λέγω, μάρτυς Ἀριστοκλῆς, ὅπως Φησί.

Δάματερ πολύκαρπε, σὺ κ' ἐν Σικελοῖσιν ἐναοργής,
 Καὶ παρ' Ἐρεχθείδαις. ἐν δέ τι τοῦτο μέγα
 Κρίνετ' ἐν Ἐρμιονεῦσι. τὸν ἐξ ἀγέλης γὰρ ἀφῆδῃ
 Ταῦρον, ὃν σὺκ αἴρεσ' αἰέρες εἰδὲ δέκα,
 Τῶν γεαῦς σείχασσι μόνη μόνον ἔατ' ἔλκε
 Τόνδ' Ἰππὶ βωμόν· ὃ δ' αἷς ματέρ. πάως ἔπειτα.
 Σὸν τόδε, Δάματερ, σὸν τὸ δέει· ἴλα· εἴης,
 Καὶ πάντων θάλλοι κληῖρ' ἐν Ἐρμιόνη.

ΧΙΤΩΝΙΑ.

Diana Chitonæ, siue Chitonix, sacra in Atticæ populo Chitonâ. Schol. Callimachi Hymno in Dianam. Ἐορτῆς τελευτῆς τῇ Ἀρτέμιδι ἐν τῇ Χιτῶνῃ. ἔστι δὲ δῆμ' Ἀπικῆς. ἀπελθὼν εὖρε δρυῖ, πάμπωλω καὶ διάφερρον ἔχεσσαν ἡρτημδέν καρπόν. Celebrabant quoque in Siciliâ Syracusani, cum salutatione propriâ. Athenæus lib. xiv. Παρὰ δὲ Συρακουσίοις καὶ Χιτωνίας Ἀρτέμιδι ἄρχησίς τις ἐστὶν ἰδιότης, καὶ αὐλησις. Meminit Epicharmus, poëta Siculus, in Sphinge, apud Stephanum in Χιτῶνῃ.

————— καὶ τὸ τῆς

Χιτωνίης αὐλήσειτο τίς μαι μέλι·

In corruptum incidit codicem Hesychius, cuius in literâ κ ista est glossa. κελωνία, Ἰππιεπον Ἀρπέμιδος.

ΧΛΟΕΙΑ.

De hoc festo corruptus est Hesychij locus. χλοιά, ἑορτή, ἀπὸ τῆ * κάλπων. Rescribo, χλοεία, ἑορτή, ἀπὸ τῶν καρπῶν. Non dubito, quin festum fuerit Cereris τῆς χλόης, cuius fanum in Atticâ fuisse commemorat Eustathius Iliad. ἰ. οὐ μόνον χλόη, ἢ γῆθεν Φουομένη, ἀφ' ἧς εἴρηται ὁ χλαῆνης· ἀλλὰ καὶ ἢ Δημήτηρ, Ἰππιελικῶς. Χλόης γάρ φασι Δημήτηρ ἱερὸν ὠρεῖ παρὰ τὴν Ἀθηναίαν. Immo Athenis erat, ante arcem. Meminit Pausanias in Atticis. Ἔστι δὲ καὶ Γῆς Κερροτέφου, καὶ Δημήτηρ ἱερὸν Χλόης. Atque hæc ipsa est, quæ εὐχλοῦ dicitur Sophocli Oed. Col.

τὴν δὲ εὐχλόου Δημήτηρ ἱερὸν ἐπιπέσει.

Πάγον μολοῦσαι, ———

Vbi Scholiastes. εὐχλόου Δημήτηρ ἱερὸν ἐπιπέσει τῇ ἀκροπόλει. Celebrabatur hoc festum vere. Phurnutus. Περὶ δὲ τῆς ἑορτῆς Δημήτηρ χλόης θύουσι, μετὰ παιδίας, καὶ χαρῶν, ἰδόντες χλοάζοντα, καὶ ἀφθονίας αὐτοῖς ἐλπίδα Ἰππιεικῶς. Ita emendo; non rectè editur. Δημήτηρ χλόου θύουσι. Et quidem die sexto mensis Thargelionis, qui respondet Romanorum Aprili; erratque Scholiastes idem, loco citato, qui Septembrem esse autumat.

οὕτω δὲ ἡμῶνται ἐκ τῆς τῶν κήπων χλόης. Ἦύσι γὰρ αὐτῇ Θάρρηλιῶν ἕκτη, ἣται Σεπτεμβρίῳ. Immolabant autem arietem. Obseruare est in istis verbis Eupolidis in Marica.

Ἄλλ' ὄφρ' πόλεως εἶμι, ἦύσι γὰρ με δεῖ
Κελὸν Χλόη Δήμητρι. —

ΧΟΕΣ.

Vide Ἀνθροῖμα.

ΧΟΛΑΣ.

Bacchi festum erat. Hesychius. Χολαῖς, ἑορτὴ Διονύσου.

ΧΥΤΡΟΙ.

Vide Ἀνθροῖμα.

ΩΜΟΦΑΓΙΑ.

Baccho celebrabantur. Arnobius lib. v. Bacchanalia etiam pratermittimus immania, quibus nomen Omophagijs Græcum est. in quibus furore mentito, & sequestratâ pectoris sanitate, circumplacatis vos anguibus; atque, ut vos plenos dei numine ac maiestate doceatis, caprorum reclamantium viscera cruentatis oribus dissipatis. Clemens Protretico.

tico. Διόνυσον μαινόλλω ὀργιάζουσι βάκχοι, ὠμοφα-
γία πῶν ἱερομανίαν ἄγοντες, καὶ τελίσκουσι τὰς κρεωνο-
μίας τῶν Φόνων, ἀνεσεμνῶσι τοῖς ὄφουσιν, ἐπολολύζοντες
εἰαί. Prudentius contra Symmachum lib. i.

—— *Baccho caper omnibus aris*
Ceditur, & virides disscindunt ore chelydros,
Qui Bromium placare volunt. ——

ΩΡΑΙΑ.

Hesychius. Ὠραία, ἡμέρα, ἢ ἑορτή. Sacra quo-
que tunc faciebant, primitias frugum vniuscu-
iusque anni temporis offerentes. Idem Hesy-
chius. Ὠραία θύειν, τελετή τις· ἐν ἣ τῶν ὠραίων ἀ-
παύτων ἐγίνοντο ἀπαρχαί. Fuerit sine vlllo dubio
Horarum festum, idque nomen satis loquitur;
& iisdem Athenienses sacra fecisse, precantes
deas, vt nimios æstus, siccitatesque, arcere vel-
lent; moderatum verò calorem, & pluuias
tempestiuas darent; nihilque in illis assum-
uisse, sed elixa è contra omnia, Athenæus
nobis auctor luculentus, lib. xiv. Ἀθλωαῖσι δὲ,
ὡς Φησὶ Φιλόχορος, τῆς Ὠραίας θύοντες, ὅσα ὀπῶσιν,
ἀλλ' εἴψουσι τὰ κρέα, ὡραϊτέμνῶσι τὰς θεὰς, ἀπειρ-
γεῖν τὰ περὶ σκελῆ καύματα, καὶ τὰς ἀνχμῆς, μετὰ δὲ
τῆς συμμέτρης θερμασίας καὶ ὑδάτων ὠραίων, ἐκτελεῖν
τὰ Φυόμῶνα. Fieri autem solita hæc sacra singu-
lis anni temporibus, vere, æstate, autumno,
hieme,

hieme, colligere licet ex altero Hesychij loco,
 Ωραῖα, νεκύσια· οἱ δὲ, δαιμόνια. Τίσεται δὲ καὶ ἐπὶ
 τῶν ἐκ γῆς ὠραίων, καὶ ἐπὶ τῶν καθ' ὥραν σωτε-
 λευμάτων ἱερῶν. Item isto. Ωραῖον, καί-
 ρον, καὶ τὸ ἱερεῖον, τὸ θύμα,
 τὸ καθ' ὥραν.

FINIS.

Rerum

Rerum Verborumque,

In his

G R Æ C I Æ

F E R I A T Æ

Libris,

I N D E X.

Academia, & Ceramicus extra urbem, idem erant.
λαμτωαί.

Ἀχαΐα Ceres. επαχθής.

Ἀχαιῶν panes, qui. θερμοφόρα.

Achilles Pharmacum, Apollinis phialas surripuisse de-
prehensum, lapidibus obruendum decernit. θερη-
λια. eius festum. ἀχιλλεία.

Achiucrum festum. τὸρθη.

Ἀκετοβάται, qui. ἐφέσια.

Adolescentes in Neptuni festo apud Ephesios vinum
ministrabant. τρυφά.

Adolescentes ingenui prius, mox & serui, flagellatione
certabant apud Lacedamonios. διαμασιγῶσις.

Adonidis festum, idq. duplex. ἀδωνία. eius horti qua-
les. ibid. in his citius frumentum crescere putabatur.
ibid. in mare, aut fontes, abijciebantur. ibid.

N n

Adoptiui

Adoptivi quando curia offerri soliti. ἀπατέρια. Ἰασηλία.

Adrianus Imp. festum Antinoos suo instituit. ἀντινόεια.
Aeaci honori fanum, & certamen, apud Aeginetas. αἰάκεια. ubi, & à quibus, exstructum. ibid.

Aegineta Monoφασου cur dicti. αἰγινήτων ἑορτή. eorum festa. αἰάκεια. αἰγινήτων ἑορτή. δελφίνα. ἤραια. ὑδροφύσια.

Aegrotorum causâ vota cui apud Macedones nuncupata. δαρόν.

Aesculapij festum. ἀσκληπιεία.

Ἄραδ'ε δαίμων & dies festus. ἀραθήσια.

Ἄρητις, quis. κάρησια.

Ἄρητωρ, quis. ἀφροδίσια.

Ἄρη & unde nomen accepit. Ἰεσμοφύσια.

Agrauli festum. ἀγραυλία.

Ἀγεμόνες, qui. νεμελία.

Aiacis festum apud Salaminios. αἰαίπια. & Athenienses. ibid.

Alalcomenes. δαίδαλα.

Alcaei apud Megarenses fanum, ἀλκαίεια. & festum. ibid.

Alcibiadis decretum in templo Herculis Cynosarge. νεμελία.

Alcmanis sepulcrum. ἐλένια.

Alexandrinorum festum. ὀλόμπια.

Ἀλεξικαν & Hercules apud Melitenses, Attica populorum, cultus. ἡρόκλεια.

Ἀλῆτις, quid. αἰώρα.

Allia esitata ijs qui castitati operam darent. Ἰεσμοφύσια.

Amaryn-

- Amarynthij Dianam colebant.* ἀμαρύνθια.
Ambraciotæ Herculem colebant. ἡρακλῆα.
Amori à Samijs Gymnasium institutum. ἐλθεύερα. *etiam festum.* *ibid.* *item à Thestiensibus.* ἑραλῖδα.
Amphiarai festum. ἀμφαργία.
Ἄμφιδρομῶς genius. ἀμφιδρόμια.
Ἄμφιφῶντες, quid. μανύχια.
Amphissensium festum. ἀνάκτων παίδων ἑορτή.
Amphissus festum Nymphis in Cretâ instituit. νόμφισα.
quâ de causâ. *ibid.*
Ἀνάρρυσσις, quid. ἀπατέρεα.
Ἀνάσπις, quid. ἀρρηφόρεα.
Arcilla Thesmorphorijs prohibita. θεσμοφόρεα.
Androgeon ab Atheniensibus cultus. ἀνδρογεόνια.
Anguis in sinum immissus ijs, qui Iouis Sabazij sacris
initiabantur, per inferiores partes mox rursus exime-
batur. σαβάζια.
Anni apud Argivos per Iunonis sacerdotes computati.
ἥραγια.
Ἄνθηα Iuno. ἀνθησφόρεα.
Ἄνθησφόροι virgines apud Argivos qua. *ibid.*
Antigoni festum. ἀντιγόνια.
Antinoo festum institutum ab Hadriano Imp. ἀντινόδια.
Ἀπατώωρ Iupiter. ἀπατέρεα.
Ἀποδιώμα, quid. θεσμοφόρεα.
Apollini dies septimus sacer. ἑδόμεν. *Ἐ illo natus esse*
putabatur. *ibid.* *unde ἑδομαζώνης dictus.* *ibid.* *eidem*
nonilunium sacrum. νεμλωία. *totum ei à Tibisco fu-*
ctum pro se iti Athenas reditu. πικανέψια. *ades à Pi-*
strato facta. παργήλια.

Apollini τῷ Μετὰ γένειω sacra facta. μετὰ γένεια.

*Apollinis τῆς Ἀμυκλαίης templum, in cog. Hyacinthia
αἶα. ὑακίνθια.*

*Apollini Delphico coma eorum, qui in ephesos referri de-
berent, dicari solita. ἐφέσια. ποτὲ αὖ id desitum, &
Athenis factitatum. ibid.*

*Apollinis τοῦ Δελφῶν festum, & templum, apud A-
thenienses. δελφῶνια.*

Apollinis τοῦ Δηλῶν festum. δήλια.

Apollinis τοῦ Πολιοῦ festum. πολίλια.

Apollinis festum. ἀκλία. σποδώνια. θεοξένια, θερά.

Arati festum. ἀράτια. σωτήρια.

*Arcades Thesmophoria servasse putati. θεσμοφόρια.
eorum festum. λύκαια.*

*Arcem accedebant Athenienses nonilunijs. νημελία. νο-
ταfaciebant pro salute publicâ, & priuatâ. ibid. pla-
centam quoque è melle offerebant draconi custodi.
ibid.*

*Archelaus in Macedoniâ festum Iouis, & Musarum,
instituit. ἀρχαία.*

*Archinus, rex Argiuorum, certamen in Iunonis festo
instituit. ἄρχαια.*

*Arclon Plataensis neq. ferrum tangebatur, neq. veste ute-
batur, nisi candidâ. ἐλευθερία. in Eleutheriorum
pompa sagulo puniceo indutus, gladiumq. manu te-
nens, procedebat. ibid.*

*Argivæ virgines nupturæ comam defectam Mineræ
dedicabant. ἀργαία.*

*Argivi annos per Iunonis sacerdotes computabant. ἄρχαια.
eorum festa. ἀρχαία. ἀιθεσφόρια. ἀργείων εορτή.
δαυλις.*

δαυλῖς. ἐκατόμβαια. ἤραια. κωοφόνις. λέγραια. πο-
πέλαια. πυρσῶν ἑορτή. Δένια. ὑβεραικά.

Ariadne sacra facienda instituit Theseus. ἀριάδνεια.

*Aries Cereri τῇ Χλόῃ immolari solitus. χλόεα. Herculi
apud Melitenses. ἡράκλεια.*

*A ietem humeris portans iuuenis pulcerrimus muros
urbis circumambulabat in festo Mercurij apud Ta-
nagraos. ἔρμεια.*

Ἄρκτοβέν, quid. Βραυρώνια.

Ἄρκτοι, puella quæ, & quâ etate. ibid.

*Arma victoria præmium data in virili de formâ certa-
mine apud Elienses. καλλιτεῖα. quæ Mineræ conse-
crata à victore, vittis redimito, & coronam è myrto
gestante. ibid.*

*Ἀρρηφόροι virgines, quæ. ἀρρηφόρεια. quot, quales, quâ
etate. ibid. quali vesie usæ fuerint. ibid. panis ea-
rum, & placenta, ac spheristerium. ibid.*

*Artifices manuarj festum Athenis celebrabant Pyanep-
sionis die tricesimo. χαλκεία.*

Arundine quando coronati Lacedæmonij. πορμάχια.

Ἀσκολιάζην, quid. ἀσώλια.

*Asopi ad ripam simulacrum in Dædalis ornari solitum.
δαίδαλα.*

Ἄργις, Argis locus; quis, & qualis. ἤραια.

*Assum nihil in Horarum festo datum. ὠραια. & quam
ob causam. ibid.*

Athenæ quando, & quo modo, lustrari solita. θαιρήλια.

*Athenienses, ante quàm ararent, pro felici frugum pro-
uentu Cereri τῇ Προηροσίᾳ sacra faciebant. ποσηρό-
σια. idg, quare institutum. ibid. pro felicibus nuptijs*

Cælo, & Terra, sacrificabant. περτέλεια. eorum festa, passim toto hoc Opere occurrunt.
Aithmonenses Dianam colebant. ἀμαρύσια.
Augustus ludos Actij quinquennales instituit. ἀλκία.
Auxesia festum à Træzenijs institutum. λιθοβολία.

B

B *Acchi festum ἀγρευπίς. αἰθυσήμα. Θύα. ιοθάκχια.*
τύρβη. χολαίς. ὠμοφάγια. Agrionij. ἀγριωνία.
Chæropota. αἰθυσήμα. Lampteris. λαμπτήρια. Lenæi.
λίωγυα. Melanezidis. ἀπατέμα. Protruga. περτεύ-
γυα. Sabazij. σαβάζια. eius simulacrum, desidens sub
umbellâ, produci solitum apud Aleeenses. σικερία.
rhapsodi Dionysiorum tempore circumeuntes versus
in honorem eius recitabant. ῥαψωδῶν ἐροτή. in eius
facello lebetes tres vacui depositi, postridie vino pleni
reperiri soliti. Θύα.
Bacchus etiam, pariter ac Ceres, arationis, satiationisq̄
deus habetur. θαλύσια.
Βαλλαχράδαι pueri, qui, & ubi. δρυγείων ἐροτή.
Βασιλδῆς qui dictus Athenis certaminibus lampadarijs
præfectus erat. λαμπραίς.
Bellaria appropiata à iuuenum spectatissimis apud Athe-
nienses in festo Fumenidum. Θυμενίδα. effusa in ra-
tum oleaginum, Pyanepsijs circumlatum. πωαίεψια.
Βένδης, sive Βένδρα, apud Thracas Diana dicta. Βεννίδα.
Bibendi certamen, per præconem indictum; & victoris
ibi premium. αἰθυσήμα.
Bæotorum festum. δαίδαλα. ἐπαχθῆς. παρεβωίλια.

Βώμονεϊ-

Βωμονεῖται, qui. διαμασίγωσις.

Boreus, Atheniensium affinis. Βορεασμός. Orithyiam rapuit. *ibid.* eius festum. *ibid.* item ara. *ibid.* & iurari per illum solitum. *ibid.*

Bos Diypolijs molam torans, ad sacrificium preparatam, à Θεαυ'one interficitur. ΕξΦόνια.

Bo Iunoni immolatus. δαίδαλα. & muscis. ἄλκια.

Bouem qui occidisset, reus capitis apud Athenienses erat. ΒεΦόνια.

Bouem nigram Cereri, ac Proserpine, immolabant Cyziceni. ΦερεΦάτλια.

Boues centum Iunoni mactati. εκατόμυθια. ἤραια.

Βεΰτης, quis. ΒεΦόνια.

Βεΰτοι, qui. διπώλια.

ΒεΦόνι, quis. ΕξΦόνια. simul bouem immolandum mactasset, securi abicctâ fugiebat. *ibid.*

Brafide festum Lacedæmonij celebrabant. Ερασιδέα.

Brauronia Dianæ festum. Εραυρώνια. capra tunc mactari solita. *ibid.* & Ius à rhapsodis cani. *ibid.*

Byzantijs Diana Ορθωσία culta. διαμασίγωσις.

C

C Abirorum festum, & sacra. καβείρια. que circa illa fieri solita. *ibid.* ijs qui initiati, contra tempestates maris, alia ἤ, etiam pericula, tuti esse credebantur. *ibid.* ventrem fasciâ purpureâ cingebant, caput autem olcæ germine. *ibid.*

Caduceum coronatum gestans præo in osclophorijs, ἐλελεδ ιοδ ιοδ acclamabat. ὄρχοφόρια.

Cadem

- Cadem si quis perpetrasset, in Samo thrace à Cabirorum sacerdote lustrari sese curabat. καθεΐεμα.*
- Calibes apud Lacedamonios festo quodam à mulieribus circum aram tracti colaphis cadebantur. λακεδαιμονίων ἑορτή.*
- Καλλιγένεια, quæ. θεσμοφόρεα. à mulieribus Eretrien-sibus in Thesmophorijs non invocata. ibid.*
- Callithea, prima Iunonis Argivæ sacerdos. ἥραια.*
- Canes masculi die tertio festi Cereris & Μουσικῆς eius tem-plo prohibebantur. μύσια.*
- Canicularibus diebus Argivi festum celebrabant. κυ-νοφόνις.*
- Canistrum Diana ferebant nuptura. περτέλια.*
- Canistrum coronatum in festo Apollinis gestabant Athe-nienses. ἐβδόμη.*
- Caphyata in monte Cnacalo festum Diana Cnacalesiæ celebrabant. κνακαλήσια.*
- Capra, Φεάτει & appellata, quando immolari solita. αἰπιτρεμα.*
- Capra in festo Diana Brauronia immolata. Εραυρώνια. & Iunoni τῇ Ἀκραία apud Corinthios. ἥραια.*
- Captivi in Thesmophorijs dimissi. θεσμοφόρεα.*
- Carica nigra, & alba, suspensa è collo eorum, qui Athe-nis pro lustratione urbis immolabantur. φαργήλια.*
- Caricarum massa in plynterijs circum ferri solita. πλυν-τήρια.*
- Carmina Theodori Colephonij in Erigonem. αἰώεα.*
- Carmina quedam in Thesmophorijs cantata. θεσμοφό-ρεα.*
- Carmina Ὀρχοφορικὰ, quæ. ὀρχοφόρεα.*

Carnés, quando instituta; quo modo celebrata, & quam diu. κάρνης.

Carnis in elixarum frustra à Platænsibus exponi solita, & corni illis sedulo prohiberi soliti. δαίδαλα.

Κάρπωσις, quid. ἐΦροδίσια.

Carysij Dianam colebant. ἀμαρύσια.

Cæcus in manum datus ijs, qui pro urbis lustratione Athenis immolandi essent. θαργύλια.

in Casto esse, quid. θεσμοφόρα.

Καθάρματα, qui dicit. θαργύλια.

Κεντριάδα, qui. διπύλια.

Κεραμική πηλῆ, quæ. λαμπάς.

Ceramicus extra urbem Athenarum, & Academia, idem erant. ibid. turris illic, è qua faces accensas in lampadum certamine accipiebant. ibid.

Cereris bouem nigram immolabant Cyziceni. Φερεφάτια.

Cereris festa. Ἰπικλείσια. Ἰπικρώα. ἐρκλώα. Ορυθιάων. θαλύσια. λέρναα.

in Cereris sacris verberabant sese flagello è cortice plexo δημήτεια.

Cereris τ' Ἀλωάδου. festum, ἀλωά. τ' Κροτόφορ, ἀπατέρμα. τ' Ἀχάιας, ἐπαχθής. τ' Θεσμοφόρος, θεσμοφόρα. τ' Μυσίας, μύσια. τ' Ὀμολωίας, Ὀμολωία. τ' Προηροσίας, προηρόσια. τ' Πυλαίας, πύλαια.

Cereris, & Proserpineæ, festum. σκείρα.

Certamina varia. ἀρξιάνα. αἰθρηήμα. αἰλία. αἰνόνεια. ἀσκληπίδα. Ερασιδα. γῆς ἐορτή. Σιγασίγωσις. δισκόμα. ἐκατόμβαια. ἐλθετήμα. ἐλώμα. θήμα. ἰθώμα. καλλισθεα. κάρνεια. λαρισάων ἀγών. λεονόμα.

λήγαια. νεμελῳία. νόμφεια. δλύμπια. ερχεΦόρμα. π-
 τανολῳῶν εορτή. σικελῳῶν εορτή. σκείρα. τληπολέμια. ὑα-
 κίνθια. ὑδροΦόρμα.

*Cerni trahabant currum virginis, sacerdotis Dianæ La-
 phrie. λάφρμα.*

*Cheroneses quemnam Αγαθοῦ δαίμονος diem appella-
 verint. αἰθεςήμα. minoribus Dædalis signum unum
 è quatuordecim sortitò tollebant. δαίδαλα.*

Χάλκηος ἀγῳῶν Argis, quis. ἤρμα.

Chaonum festum. χαόνων εορτή.

Χελιδονιστή, qui. χελιδόνια.

*Cherronesite festum Miltiadi instituerunt. μιληπάδεια.
 & Pròtesilaο. περῳπιλάεια.*

Χθόνια Ceres χθόνια.

*Χθονίῳ Mercurio sacra facta. αἰθεςήμα. eius in Eleu-
 therijs inuocatio. ἐλεθερία.*

Χιτώνης Dianæ festum. χιτώνια.

Χλόη Ceres. χλόεια.

Χόες, quis dies. αἰθεςήμα.

Χοοπίτης Bacchus. ibid.

*Chorus virorum, & circularis, exhiberi in Thargelijs
 solitus. θαργήλια.*

Χρυσόφόροι mulieres, qua. καλλιστεία.

Χύτροι, quis dies. αἰθεςήμα.

*Cineres eorum qui Athenis pro lustratione urbis immo-
 lati, in mare spargebantur. θαργήλια.*

*Cinyras Veneris sacra instituit in Cypro, ἀΦροδίτεια. &
 ex eius quoque posteris sacerdos semper dea erat. ibid.*

*Circularis chorus exhiberi Thargelijs solitus. θαρ-
 γήλια.*

Cytheron, princeps Plataeensium, Ioui consilium aduersus Iunonem suppeditat. δαίδαλα.

Clazomenij ob Leucam captam festum instituunt. Θεοφρασία.

Cleobulus instituit, ut pueri circumeuntes stipem hirundini colligerent. χελιδόνια.

Clypeus Argis, quem detrahere in certamine conabantur in Iunonis festo. ἡρώια. eiusq; præmium item clypeus, qui certamine illo victor. ibid.

Cnacalo in monte Diane Cnacalesie festum Caphyate celebrabant, κνακαλήσια.

Cneorum in lecto substernebant, castitati operam dantes. Γεμοφόρια.

Cælo Athenienses pro felicibus nuptijs sacra faciebant. Θεπέλξια.

Kóis, quis. καβείρια.

Coi Herculis festum celebrabant. ἡρώκλξια. eorumq; filijs permixtum, in honorem Hippocratis, ut Athenis in ephobos referrentur. ἐφήβια.

Kóis, quis. καβείρια.

Colaphis cadebantur Athenis, qui pro urbis lustratione immolandi. Γαργήλια. apud Lacedæmonios calibes circum aram tracti à mulieribus. λακεδαιμονίων έορτή.

Coma secta pueris in cinium album recipiendis. άπατξια. item ijs, qui in ephobos referendi. ἐφήβια. & virginibus nupturis. Θεπέλξια.

Comessantes curribus obuios conuitijs cumulabant. άψήρια.

Connidus, Thesei pedagogus, proprio festo ab Atheniensibus cultus. κοννίδα.

Conuentus Athenis in aede Bacchi haberi solitus. θεογονία.

Conuiniuum Athenis agitatum ab ephebis septimo quoque luna die. ἐβδόμη.

Conyzam substernebant sibi mulieres Thesmophoria celebratura. θεσμοφóρια. & quâ de causâ. *ibid.*

Κοπία, quid. ἄθλιώδεια.

Κωπώ, quid. δαφνηφóρια.

Corinthi festum Inús antiquissimum, à Sisypho institutum. ἰνώα. *Mineruae τῆ Ε΄κωλίδι etiam ibi festum celebratum.* Ε΄κωλία.

Corona potandi præmium data. αἰθρηήμα.

Corona myrtea præmium data victori in certamine Iunonis Argiue. ἡραία. & in Herculis, Thebis. ἰολαία. gestabatur à victore in certamine de formâ, apud Elienses, cum is arma Mineruae consecraret. καλλιεία. oleagina ad ianuam posita, in partu filij, lancea verò, in sæmelle Athenis. ἀμφιδρόμια. laurea in Olympijs alibi data. ἐλόμια. arundineâ in Promachijs Lacedæmonij utebantur. πομπάχια. populea victoriæ præmium apud Rhodios. τληπολέμια.

Coronæ minoribus Dædalij simulacrum unum è quatuordecim sortitò tollebant. δαίδαλια.

Coronati efferebantur apud Lacedæmonios funere publico adolescentes, qui in difflagellationis certamine occubissent. Διαμασίγωσις.

Corui ab elixarum carniuum frustis prohiberi soliti summa curâ à Thespiensibus. δαίδαλια.

Κορυθαίλη, quid. ἐφήβια.

Κορυθαλλία, quid. *ibid.*

Corythallie Diana festum. Ἰθλιώδρα. in eius templum pueri à nutricibus deferri soliti, epulumq̄ pro salute eorum datum. ibid.

Κορυθαλλίστρια, quæ. *ibid.*

Κρεῖτον, quid. ἀπατέρια.

Κρεῶλης, quid. *ibid.*

τῆς Κεροτόφου sacra. *ibid.* *ijs virum interuenire nefas. ibid.*

Κραδησίτης, quis. Παργήλια.

Κραδῆς νόμος, quis. *ibid.*

Crater vino plenus effundi solitus in ramum oleaginum, quem Pyanepsijs circumferre moris erat. πυνάνεψια.

Crateres in Anthesterijs proprij. ἀΐθητήρια.

Crateres vini passim per urbem disponentes Pellenenses Bacchi τῶ λαμπτήριῳ festum celebrabant. λαμπτήρια.

Cretenses Europæ festum celebrabant. ἐκλάω.

Κεροφάγος, Mercurius, eiusq̄ festum apud Æætos. ἔρμαα.

Κτήσιος, Iupiter, cui immolatae victime pellis usitata *ijs, qui pompam in Scirophorijs instruebant. σκείρα.*

Cupidinis statua in Ceramico extra urbem à Pisistrato collocata, ad quam faces in certamine lampadario accendi solitæ. λαμπωάς.

Curie in Apaturijs quinque dies feriabantur. ἀπατέρια.

Curie offerri pueri quoto ætatis anno soliti. ibid.

*Currus albis bobus tractus ad templum Iunonis Argivæ
in eius festo. ἡραια.*

Cursu certatum ab ephēbis. σκείρα.

Cyllenenses quali specie Mercurium coluerint. ἔρμεια.

*Cyprij Agraulum colunt. ἀγραύλια. & Venerem.
ἀφροδίσια.*

*Cypselus ad Alpheum flumen urbem condit, & festum
Cereris Eleusiniæ etiam instituit, in quo mulieres de
formâ certabant. καλλιζῆα.*

Cyrenæi festum Dioscurorum celebrabant. διοσκύρα.

Κυρηῖοι, qui. πηλώϊδα.

Cyzicenorū festum. Τυροχόλια. Φερεφάπια.

D

D *Aedala, Asopi filia, Ioui desponsa. δαίδαλα.*

Dædali festum. ibid.

Δαίδαλον, simulacrum. ibid.

Δαιτῆοι, qui. διιπλία.

Δαμία, quæ. δάμια.

*Danai filia à nonnullis Thesmophoria instituisse existi-
mata. θεσμοφόρα.*

*Δαίρων, genius apud Macedonas, cui vota pro agrotis
nuncupabant. δαρόν.*

*Decimo à natiuitate die puero nomen imponi solitum.
ἀμφιδρόμια.*

*Decretum Alcibiadis in templo Herculis Cynosarge.
νεμλία.*

Deiphobus Therapnis cultus. ἐλένια.

Δεφνοφόροι, quæ. ὄχοφόρα.

Δεκατόβην, quid. Βραυρώνια.

Δεκάτιον ἐστίασι, quid. ἀμφιδρόμια.

Δεκάτιον θύβν, quid. ibid.

Delie virgines nupturæ comam defectam Hecæergæ, & Opidi, consecrabant. ᾠροπέλεια.

Delij quomodo Thesmophoria celebraverint. Θεσμοφόρια.

Delphensium festa. Ἐπιδημία Ἀπόλλωνος. ἡρώϊς. νεοπλολέμφο. σπηλιέρον. χαρλίλα.

Δελφίνιον Apollo, & mensis. δελφίνια.

Ἐπὶ Δελφῶν forum Athenis. ibid.

Demetriji honori festum Athenis institutum, idē, quando. δημήτερα.

Demophon, Thesei F. Choris instituit. αἰθετήρα.

Demophontis, Celci F. festam Athenis. βαλκητύς.

Dianæ comam defectam nupturæ dedicabant. ᾠροπέλεια.

Dianæ sacra Athenis facta. ἀπατήρα. eius festum apud Syracusanos. δέτριμίσια. apud Thracas, & Athenienses, Βενδίδεια. apud Lacedæmonios. καλασιδία. Καλητύς. apud Milesios. νηληίς.

Dianæ & Βραυρωνίας festum. Βραυρώνια. & Δελφίνιας,

Δελφίνια. & Δικτύνας, Δικτύνια. & Καρναῖον,

καρία. τῆς Κνακαλησίας, κνακαλήσια. τῆς Μενυχίας, μενύχια. τῆς Σποφείας, σόφεια. τῆς Συμφαλίας, συμφάλια. τῆς Τελκλαρίας, τελκλάρα. τῆς Ἰμνίας, ἴμνια. τῆς Χιτώνης, χιτώνια. τῆς Ὀρθίας

ara, ad quam Laconum difflagellatio. Δερασιγώσις. Ὀρθωσία, ubi culta. ibid. τῆς Πυρωνίας funum. λέρναια. ex hoc ignem ad Lernæa.

Argivi deportabant. ibidem. τῆς Ταυρεκῆς

sacrificium humanum in certamen flagellationis

miia-

miia-

*mutatum. Διαμασίγωσις. ἡ Κορυθαλλίας templum. π-
θλωία. in hoc pueri à nutritibus ferri soliti, eru-
lumq̄ pro salute eorum dari. ibid.*

*Die à natiuitate decimo pueris nomina imponi solita.
ἀμφιδρόμια.*

*Dies à puerperio quadragesimus celebrari solitus. ποσα-
ρακοσόν.*

*Dies luna septimus Apollini sacer, quia natalis illi fuit.
ἰβδόμη.*

*Diluuiο qui interijssent, eorum memoria festum ab A-
theniensibus datum. ὕδροφόρεια.*

Δίωγμα, quid. θεσμοφόρεια.

Diomenses Herculis festum celebrabant. ἠροκλεια.

Διομῶς Iupiter. διάρεια.

Diomus, heros; eiq̄ sacra fieri solita. διάρεια.

*Diomus, Iouis τοῦ Πολιέως sacerdos, bonem interficit; qui
molam, ad sacra preparatam, deuorauerat. διπῖλια.*

*Dioscurorum Athenis festum. αἰάνκεια. Ἐ apud Cyre-
neos. δισκορία.*

*Disco certatum à iuuenibus in festo quodam apud Laris-
seos. λαρυσσίων ἀγών.*

*Diuites pauperibus stipem aliquam erogabant nouilunijs.
νεμῖνία.*

Δωδεκάτη, quid. αἰθρηρία.

Dolia quando aperiri solita. ibid.

*Domini seruis epulantibus famulabantur apud Pheneas
in Mercurij festo. ἔρμεια.*

Δορπία, quid. ἀπτέρεια.

*Dramatibus quatuor in Lenais certabant Tragici. λή-
ναια.*

Drymaenses etiam Thesmophoria celebrabant. θερμοφώρα.

Dryopes matris causâ festum Nymphis apud Octam Amphissus instituit. νυμφα.

E

E Geni ad diuites itabant nouilunijs, stipis petendæ.
νεμλωία.

Eiresiôn, quid. εἰρεσίω. πικνέψια.

Elacati festum apud Lacedæmonios. ἑλακάλια.

Eléi Iunonis festum agitabant. ἑλαία. virorum de formâ certamen habebant. καλλιςεῖα. ubi victori præmium arma. *ibid.*

Ελδθεμ ☉ *Iupiter.* ἐλδθεμα.

Elixa tantum in Horarum festo data, & quam ob causam. ὠραία.

Enyalij festum. ἐνηλίαξις.

Εφθερχ ☉, *quis.* ἐφθβια.

Εφθεδν, *quid.* *ibid.*

Εφθεπν, *quid.* *ibid.*

Ephoborum in numerum referri filij Athenis soliti. ἐφθβια. eorum gymnasium. *ibid.* & præfectus. *ibid.* ἱστῖ in annum constitutus. *ibid.* famulus. *ibid.* & locus in theatro. *ibid.* peregre aliquò proficisci illis illicitum. *ibid.* quâ atate tales facti. *ibid.* certamen eorum. ὄχοφώρα. σικελῶν εορτή. σκίερα.

Ephesij festum, singulis mensibus celebrandum, Euangelio decernunt, ob nuntiatam marmoris inuentionem.

- Καγγέλια. *quomodo Diana festum celebraverint.*
 ἐφέσια. *item Neptuni.* Τύρφα.
- Ε' πὶ Δελφίνις *forum Athenis.* δελφίνια.
- Ε' πὶ Ἔδα, *quid.* ἀπατέρια.
- Epidauri festum Aesculapij celebrant *magnificentissime.*
 ἀσκληπίδα.
- Ε' πμελητῶν *praefecti certaminibus lampadarijs.* λαμ-
 παράς.
- Ε' πμυλῶια, *qua.* νμυλῶια.
- Ε' πμυλῶιοι, *qui.* *ibid.*
- Ε' ππαίξεν, *quid.* ἀπατέρια.
- Epulum apud Lacedaemonios *pro salute puerorum in Dia-*
na Corythalliae templo institutum. πθλώϊδα. *Athe-*
nis pauperibus datum. θήσια.
- Equus albus ab Atheniensibus Toxaridi immolari soli-
 tus. πξαρξείδα.
- Erechthci in fano, *quod in arce Athenis, placenta ἐ*
melle serpenti custodi offerri solita nonilunio. νμμη-
 νῶια. *eius sacerdos, ex arce dicta Scirum abiens, albam*
umbellam ferebat. σκίερα.
- Ε' εἰθύμι ☉ Apollo. ἐρεθύμια.
- Eretrienses Dianam colebant. ἀμαρῦσια. εἰφία. *eorum*
mulieres carnes in Thesmophorijs ad solem assabant,
 ☽ Calligeniam non inuocabant. θεσμοφώρα.
- Ε' ἑρῶνη Minerva. χαλκεία.
- Erigones festum. αἰώρα.
- Erse, Cecrepsis filia, festum. ἀρρηφώρα.
- Erycini festum Veneri agitabant. αἰαγώγια.
- Eteobutade Athenis ex arce Scirum abeuntes *umbellam*
albam gestabant. σκίερα.

Euangelo, ob nuntiatam marmoris inuentionem, singulis mensibus festum decreuere Ephesij. Διαγγέλια.

Εὐδῆπυ ☉, quid. αἰώεα.

Euippi regis clypeus Argis. ἀσπίς.

Eumenides Σεμναὶ Θεαὶ dicta, earumq; festum. Ἐμνίδεια.

Europa festum apud Cretenses. ἐκλάσια.

Eurycles cultus à Lacedaemonijs. Ἐρύκλεια.

Eurynomes apud Phigalenses festum. Ἐρυνόμεια. eius templum tunc apertum, reliquo anni tempore clausum. ibid.

F

F *Abæ Pyanepsijs coqui solita. πωανέψια.*

Fabri Athenis festum habebant Pyanepsionis mensis die tricesimo. χαλκῆια.

Faces in templum noctu inferentes Pellenenses Bacchi τοῦ Λαμπτήρος ☉ festum celebrabant. λαμπτήρ.

Facibus circumquaq; affixis placenta in Diana Munychia templum offerebantur. μυνύχια.

Familie tres Athenis, dicta à munere, quod obibant Diypolijs. διπόλια.

Fasciâ purpureâ circumligabant ventrem, qui sacris Cabirorum initiati essent. καβείρια.

*Ferrum tangere, archonti Platæensium non licebat. ἔλδ-
φέια.*

Ficibus agrestibus septies cæsi, qui pro populi Atheniensis lustratione immolandi. Φειργήλια.

Flagellationis festum, & certamen, apud Lacedemonios.

Δραμασίγωσις. & apud Aleenses. σκιερά.

Feniculum in Adonidis sacris usitatum. ἀδώνια.

Formae certamen mulierum apud Lesbios in fano Iunonis. καλλιθέα. & apud Parrhasios, festo Cereris Eleusinia. ibid. ac virorum, apud Elienses. ibid. ubi victorie premium arma, quae Minerva consecrata à victore, vittis redimito, & coronam è myrto gestante. ibid.

Fructus omnis generis, è ramo o'eagino, lanâ obvoluto, dependentes, in pompâ Solis, & Horarum, circumferrebantur. θεργίλια.

Frugibus comportatis festum celebrari solitum. συγρομισθήα.

Frugum primitiae uniuscuiusq; anni temporis Horis in festo suo oblatae. ὄρπια. earum prouentus ut felix esset, antequàm ararent, sacra Cereri τῆ Προηροσία faciebant Athenienses. προηρόσια. idq; quando, & quam ob rem, institutum. ibid.

Funere publico apud Lacedemonios efferebantur iuvenes, qui in flagellationis certamine occubuissent. Δραμασίγωσις.

G

G Alintheadis festum ab Hercule institutum. γαλιθιάδα. & Herculis etiam festo praemittere id Thebanis usitatum. ibid.

Gallinaceorum certamen quando, & cur, ab Atheniensibus institutum. ἀλευτερόνων ἀγών.

Γαμηλία, quid. ἀπαύεργια.

Γαμήλιοι θεοί, qui. περτέλεια.

Gamelione mense nuptiae apud Athenienses celebrari solita. περτέλεια.

Γενέθλιοι θεοί, qui. τριτοπαύεργια.

Genius quidam, Ἀμφίδρομος dictus. ἀμφιδρόμια. alius apud Macedonas, Δάρρων vocatus; cui vota pro aegrotis nuncupabant. δαρών.

Geraestij festum Neptuno agitabant. γεραιΐσια.

Geronthraei Marti festum celebrabant. γερωνθραίων ἑορτή.

Gladium gestabat in Eleutheriorum pompâ archon Plataeensis. ἐλδθέρεια.

Graeci Asiatici festum Lucullo instituerunt. λυκούλλεια. & Mutio Scaenola. μούσια.

Graeci omnes commune festum celebrabant. πανελλήνια.

Gratiarum festum. χαιρίσια.

Gymnasium Amori institutum à Samijs. ἐλδθέρεια. epheborum Athenis proprium. ἐφήβεια.

H

Ἑδομαγλήης Apollo. ἐδδόμη.

Hebes festum apud Phliasios. κισσιτόμω.

Hecæergæ virgines Deliae nupturæ comam defectam deducabant. περτέλεια.

Ἑκατόμβεια, quæ. ἕρεια.

Ἑκατομβίδες, mensis Lacedæmoniorum. ὑακίνθια.

Hedera in Bacchi τῶν Ἀρχωνῶν sacris. ἐχιδνία.

Hederâ coronati, ut in Bacchicis, Hyacinthia celebrabant.
 ὑακίνθια.

ἡγήτρια, quid. πλωτήρια.

Ἐλλωπὶς Europa, & corona item Minerva. ἐλλώπια.

Ἡμέρα simpliciter, pro natiuitatis die. ἡμέθλια.

Ἡεράκλεια, secundus festi Herculis dies apud Sicyonios.
 ἡεράκλεια.

Hercules festum Galintheadi instituit, unde illud ipsius festo præmissum apud Thebanos, γαλινθαδία.

Hercules Αἰλεξίμακον, à Melitensibus cultus. ἡεράκλεια. item Μήλων. ibid. sacra ei priùs ariete, postea pomis, factitata. ibid.

Herculi mensura vini oblata, cum in ephesos liberi referendi essent Atheniensibus. ἐφήβια. eius festa varia. ἡεράκλεια. ἰελάια.

Hermionenses Cereris τῆς Χθονίας festum celebrabant.
 χθονία.

οἱ Ἱεροποῖοι sacra Brauroniae Diane obibant. Βραυρωνία.

Hippocratis honori datum ab Atheniensibus, ut Coorum quoque filij vnà cum suis in ephesos referrentur.
 ἐφήβια.

Hippodamia apud Eléos certamen cursus virginum instituit in festo Iunonis. ἡραία. ac sedecim ei mulieres profecit. ibid.

Hirandini pueri circumeuntes apud Rhodios stipem colligebant. χελιδόνια.

Homicide à sacerdote Cabirorum sese lustrari curabant.
 καβείρια.

Homo apud Arcades in Lyceis immolatus. λύκωια.

Ὀμολωΐα Ceres. ὀμολωΐα.

Ὀμολωΐα ☉ Iupiter. *ibid.*

Horarum festum. ὥραια. ijs, pariter atq; Apollini, pompa ducta. θεοργία.

Hordeacea puls in lacte cocta. γαλάξια.

Horti Adonidis, ijs, quales. ἀδώνια.

Hosia ad certum pondus quando oblata. ἀπατέρα.

Humi desidentes ieiunabant tertio die mulieres Thesmophoria celebrantes. θεσμοφόρα.

Hyacinthi apud Lacedaemonios festum, quomodo celebratum, & quam diu. ὑακίνθια.

Hydrias olei unguentiq; plenas in Eleutheriorum pompa apud Plataenses gestabant pueri ingenui. ἐλαδία.

Ἰμνία Diana, eiusq; festum. ἴμνια.

Hypermnestræ honori festum ab Argiuis celebratum. πυρσῶν ἐορτή.

I

I Aison à Ioue patre renouatis Cabirorum sacris praeficitur. καβείρα.

Ἰάτρως ξέν☉, quis. πῆξαρῖδα.

Ieiunium mulierum Thesmophoria celebrantium medio festi illius die. θεσμοφόρα. Reginorum, librandis Tarentinis. νηεία.

Ignem ad Lernæa deferebant Argiui. κέρναια.

Ilias Homeri in Dianæ Brauronia festo recitata. βραυρώνια.

Iliensis Minerva, eiusq; festum. ἰλίαια.

Imbrus, Cabiris sicra. καβείρα.

Ingenuos

Ingenuos tantum in ephebos referri Athenis lex permittebat. ἐφήβια.

Initiandi sacris Cabirorum in folio collocari soliti. καβείρια.

Initiati sacris Cabirorum aduersus tempestates maris, aliq̄ item pericula, tuti esse credebantur. καβείρια. fascia purpureâ ventrem circumligabant. ibid.

Inquilinorum filios in ephebos referri Athenis lex vetabat. ibid.

Inus in aquam iniecta panificia si retinerentur, faustum omen; sin rejcerentur vero, infaustum esse putabatur. ἰνώα.

Inus festum. ibid. antiquissimum ubi, & à quo institutum. ibid.

Ἰολαία, festum Herculis apud Thebanos. ἠεράκλεια.

Iolai honori datum à Thebanis, ut de nomine ipsius festum Herculis appellarent. ἰολαία.

Ἰώμην ἐς Ἀθλήνας, puellarum cantilena apud Bottianos. βοθνιαίων ἑορτή.

Ionum omnium commune festum. πανιώνια.

Ioni τῷ Φρατείῳ quando sacra facta. ἀπατέρεια. item τῷ Ἀπατλώρει. ibid. τῷ Πολιεῖ, διπώλια. τῷ Διομῆϊ, δίομεια. τῷ Ἰθωμάτῃ, ἰθώμεια.

Ioni Ctesio & Milichio immolata uictima pellis usitata illis, qui pompam in Scirophorijis instruebant. σκείρα.

Ionis festa. ἀμμαλώ. διάσια. διπώλια. ἐλδέρεια. ἰθώμεια. λυκαία. ὀλύμπια. ὁμολώια. σαβάζια. Ταλαδιτης.

Ioni taurus immolatus. δαίδαλα. ei irata Iuno in Eubœam secedit. ibid. eius cum Iunone nuptiæ festo proprio celebrata. ἱερὸς γάμος.

Iphinoe apud Megarenses virgines nupturae comam de-
sectam dedicabant. ποσιλία.

Itonia Minervae in templo, quod in campo ante Coro-
neam, publicum festum Bæoti omnes celebrabant.
παμβουώπια.

Iuno, irata Iovi, in Eubæam secedit. δαίδαλα. ei bos
immolatus à Plataeensibus. ibid. eius festum apud
Arginos, ἥραα. ac quæ prima ibi illius sacerdos
fuert. ibid. & sacerdotium id feminis tantum
primarijs datum. ibid. perq̄ eas tempora illic
computata. ibid. eius festum apud Aeginetas, Sa-
mios, Eléos, Ceos, & Corinthios. ibid.

Iuno Ἄνθηα, eiusq̄ festum. ἀγροφεία. Ἀκραία, &
eius item festum Corinthi, à Medeâ institutum.
ἥραα. in quo capra immolari illi solita. ibid.

Iunoni nupturae virgines, quasi prænitiarentur, comam
desectam dedicabant. ποσιλία.

Iunonis & Iovis nuptiæ festo proprio celebrata. ἱερὸς
γάμος.

Iupiter sacra Cabirorum desita renouat, & Iasonem fi-
lium ijs præficit. καβεία.

Iuvenum pulcherrimus apud Tanagros in festo Mercurij,
arietem humeris portans, muros urbis circumambu-
labat. ἔρμια. spectatissimi apud Athenienses bella-
ria apparabant in festo Eumenidum. Ἐρμίδεια.

L .

L Ac in amphoris gestabant Plataensium pueri inge-
nui in Eleutheriorum pompâ. ἐλευθερία.

Qq

Lacede-

*Lacedaemonia mulieres pro felici filiarum matrimonio
Veneri Iunoni sacra faciebant.* περτίλφα.

*Lacedaemonij loricae ancamae Timomacho honoris ergo
in Hyacinthijs proposuerunt.* υακίνθια. arundine
quando coronati. περμάχια. eorum festa. ἀρχήλεια.
Δαμασίγωσις. διοσκέρια. ἐλένια. Ἰπικρήναι. Ἰπι-
σιλώια. ἐραλία. Διζύκλεια. Ἐφιπῆθ. ἸεραπναπίΔα.
Ἰεσμοφόρια. ἰνώα. καλαοίΔα. κάρυα. καρύα. λακε-
δαιμονίων ἐορτή. λεονίδεια. λυκέρρια. μελεάδα. πιν-
σαιία. περμάχια. σύρρυα. ἸθλωίΔα. υακίνθια. eo-
rum regio centum urbibus habitata. ἐκατόμβεια.
unde etiam festum illis agi solitum. ibid.

Lactuca in Adonidis sacris. ἀδώνια.

Lamiae honori festum apud Traezenios actum. λιθοβολία.

Lampadum certamen. Βενδίδδα. λαμποαίς.

*Lanea corona ad ianuam Athenis poni solita in partu
filiae.* ἀμφιδρόμια.

Laphriae Dianae festum apud Patrenses. λάφρια.

Larissaeorum iuvenes in festo quodam disco certabant.
λαρυσσάων ἀγών.

Latone τῆ Φυτίη festum celebrari à Phaeijs solitum.
ἐκδύσια.

Lauare mulieres se solebant nouilunijs. νεμυλία.

Laurea corona alibi in Olympijs data. ὀλύμπια.

*Laureus ramus Pyanepsijs in honorem Apollinis circum-
ferri Athenis solitus.* πωπέλια.

*Laurum gestabant in festo Apollinis natalitio Athe-
nenses.* Ἐδέμη.

*Laurum manu tangebant in daphnopherijs puer patri-
mus ac matrimus.* Δαφνηφόρια.

Laurus bifida pro foribus posita Atheniensibus, cum in
ephebos suij referendi essent. ἐΦήβια.

Lebadeenses minoribus Dedalis signum è quatuordecim
vnum sortitò tollebant. δαίδαλα.

Lebadeensium festum. Βασίλεια. τριφώνια.

Lebetes tres vacui in sacello Bacchi depositi apud Eléos,
postridie vino pleni reperiri soliti. θύα.

Λεχέρια, quid. ἤραια.

Lectus qualis Ataci instructus apud Athenienses. αἰάνθια.

Lemnij Cabiros coebant. καβείρια.

Leonide honori festum apud Lacedaemonios institutum.

λεονίδεια.

Leonticis sacris qui initiarentur melle manus abluabant.

λεοντικά.

Lernai festum Cereri agitabant. λέρναια.

Lesbiorum festa. καλλιςεία. μεσοτριφώνια.

Leucam ob capta Clauomenij festum instituit. πελοποννησια.

Lex erat, ne festo Mercurij adultus quisquam in gymna-
sium introire à praefecto permitteretur. ἔρημα.

Liberi naturales quando curiae offerri soliti. ὑπατεύρια.

quando item adoptini. θρογγήλια.

Liberorum suscipiendorum causâ vota quibus dijs ab

Atheniensibus nuncupari solita τριτοπατόρεια.

Libertatis à Thrasybulo vindicatae in memoriam festum

ab Atheniensibus actum. χαρμηρία ἐλευθερίας.

Libros legales capiti impositos Eleusina deferebant mu-

lieres Thesnophoria celebratur. ε. θεσημοφόρεια.

Ligna viridia, sedecim cubitorum singula, Pia aenses in

Diana Laphria festo circa a ram disponebant, intra a-

ram, aridissima: eaq; post. idie incendebant. λάφρεια.

Lignis infelicibus cremati Athenis, qui pro urbis lustratione immolati. Ψαργήλια.

Lignum coronatum in Daphnephorijs. δαΦνηΦόρεια.

Λόμβω, quæ. δὲ πρίσια.

Lorica ænea honoris ergo Timomacho à Lacedæmonijs in Jacinthijs proposita. ὑακίνθια.

Λογιά, panis quis. ἀρρηφόρεια.

Luciferi festum. Φωσφόρεια.

Lucretæ certamen apud Lacedæmonios in Dioscurorum festo. διοσκύρεια.

Lucullo festum institutum à Græcis Asiaticis. λυκύλλεια.

Lustratio Athenarum quando, & quo modo, fieri solita. Ψαργήλια. *item militum apud Macedones.* Ξανθικά. & eorum, qui eadem aliquam perpetrassent. καθεύρεια.

Lycæon Ioni τῶ Λυκαίων festum instituit apud Arcades. λυκαία.

Lyciorum festum. ἐρεθύμια.

Lycurgo festum institutum à Lacedæmonijs. λυκέρχια.

Lycurgus instituit ut adolescentes tantum nobiles diffellatione certarent. Δεμασίγωσις.

Lydi, sacra Pausania inturbantes, virgis ab eo, & flagellis, cadebantur. Δεμασίγωσις.

Lyncæi in memoriam festum Argini celebrabant. πυρσῶν ἑορτή.

Lyncæus in festo Iunonis Arginæ certamen instituit. ἕρεια.

Lysandro festum apud Samios institutum λυσάνδρεια.

M

Macedones quando, & quo modo, exercitum lustrare soliti. *Ξανδικά.* eorum genius, cui vota pro agrotis nuncupabant. *δαρόν.* item festa. *μέσα.* *Ξανδικά.* *ὀλύμπια.* *περιπέτεια.*

Μαιμάκτης Iupiter, quando cultus. *μημακτήεια.*

Μαλά à ramo oleagino, laureove, quem Pyanepsijs circumferri moris, aberant. *πρωιέεια.*

Μαλί Punici grana non edebant mulieres *Thestmorphoria* celebrantes. *θεσμοφόεια.*

Mantineensium festum. *ὑμνία.*

Μανναρίj artifices quando festum *Athenis* celebrauerint. *χαλκεία.*

Μαυς quando purgârint mulieres, postquam in oblectricatu aliquo fuissent. *ἀμφιδρόμια.*

Μαροθωνία victoria in memoriam dies festus *Atheniensibus* celebratus. *νίκη ἢ ἐν Μαροθῶνι.*

Marcellus à *Syracusanis* die festo honoratus. *μαρκέλλεια.*

Mari clauso, cum in terram naues protraherentur, festum celebrari solitum. *παιδυσία.*

Μαρί *Athenis* sumptum uxoribus exhibere ad *Thestmorphoria* tenebantur, si in dotem tria talenta accepissent. *θεσμοφόεια.*

Martis lucus, templum, & festum, apud *Geronthraeos*. *γερονθραίων ἑορτή.*

Μαζα caricarum in *plynteriorum* pompâ circumferri solita. *πλωτήεια.*

Ματρονα sedecim apud *Elcos* peplum *Iunoni* texebant. *ἡραία.*

- Maza* in manum dari Athenis solita illis, qui pro urbis
lustratione immolandi. *Ζαργήλια*.
Medea Iunoni τῇ Ἀηραία festum instituit Corinthi.
ἤραα.
Meditrinalia apud Romanos, quæ νεοίνια.
Megareses virgines nupture comam defectam Iphi-
ποæ consecrabant. *Προπέλαια*. eorum festa. ἀλκάθρια.
Διόλξια. *Γεμοφόρια*. *ινῶα*.
Μζαγωγί, qui. ἀπατέρια.
Μεῖον, *μείον*, quando clamatum, & à quibus. *ibid*.
Μελαναιγίς Bacchus, & sacra ei facta *ibid*.
Melitenes Attica commigrarunt Diomea, & festum
in memoriam rei celebrarunt. *μετὰ γαίτνια*. *Herculem*
colebant. *ἡράκλεια*.
Melle abluabant manus, qui *Leonticis* initiabantur.
λεοντικά.
Μήλων Hercules, ubi cultus, & unde dictus. *ἡράκλεια*.
Membri virilis arrecti specie *Mercurius* à *Cyllenijs* cul-
tus. *έρμαα*.
Melampus Therapnis cultus. *ἐλένεια*.
Mercatus Thermiorum. *θερμίων εὐροτή*.
Merces quando *sophistis* solui solita. *αιθεσήρια*.
Mercurij festum. *έρμαα*. *θεοξένια*.
Mercurij πῶς Χρονίς inuocatio in *Eleutherijs*. *ἐλευθερία*.
sacra ipsi in *Anthesterijs* fieri solita. *αιθεσήρια*.
Mercurium quali specie *Cyllenenses* coluerint. *έρμαα*.
Messeniorum festum. *ιδώμαα*.
μετὰ γαίτνια & *Apollo*. *μετὰ γαίτνια*.
Methapus Atheniensis sacra *Cabirorum Thebanis* tradit.
καβείρια.

Milesiorum festa. Θεοργήλια. Θεομοφόρεια. νηλής.

Militum lustrandorum mos qualis apud Macedonas.
Ξανθικά.

Miltiadis festum. μυλιάδεια.

Minervæ τῆς Ἰλιάδου festum. ἰλίαα. & τῆς Σκιεράδου. σκίερα. eius sacerdos, ex arce Athenis Scirum abiens, umbellam albam gestabat, ibid. eius fanum duplex. ἰαχοφόρεια.

Minervæ τῆς Ἀγλαύρας festum. πλωτήρεια. ornamenta eius detracta eluebantur. ibid. & simulacrum velabatur. ibid.

Minervæ sacra in Apaturijs fieri solita. ἀπατέρεια.

Minervæ arma consecrabat, quæ in formâ de certamine apud Eléos victor acceperat, vittis redimitus, & coronam myrteam gestans. καλλιςεῖα.

Minervæ Itoniæ in templo, quod in campo ante Coronæam, Bæoti publicum festum celebrabant. παρβοιώλια.

Minervæ Athenis in arce sacra nupturæ faciébant. προτέλεια. boue illi sacra facta. πανδρόσια. festum quoque artificum manuariorum ipsi consecratur. χαλκεία.

Mitylenæorum festum. μυτυλωναίων ἑορτή.

Μονοφάροι Aeginetæ cur dicti. αἰγνητῶν ἑορτή.

Μόροπιον, quid. δημητεια.

Muliebria pudenda, ex melle, & sesamo, Cerciri ac Proserpinæ circumferebant Syracusani. Θεομοφόρεια.

Mulier Athenis pro mulierum lustratione immolata. θαργήλια.

Mulieres

Mulieres, quæ in obſetricatu aliquo fuiſſent, quando manus purgare ſolita. ἀμφοδρόμια. in noni lunio ſe lauabant. ὑγυῖα. apud Geronthraeos in feſto Martis lucum intrare prohibebantur. γερωνθραίων ἑορτή. quomodo in Adonijs luxerint. ἀδώνια. ingenuæ Diana Ephēſie templo prohibita; item nemore, quod retro iſtud. ἐφέσια. Athenis lina è ſingulis populis lecta, quæ Theſmophorij præſent. Θεſμοφόρεια. Theſmophoria celebratur & caſtitati operam dabant. ibid. apud Leſbios in fano Iunonis de formâ certabant. καλλιςῆα. & apud Parrhaſios, in feſto Cereris Eleuſinia. ibid. apud Lacedæmonios in feſto quodam optimates in and one magno peruigilium agitabant. λακεδαιμονίων ἑορτή. alia promiſci. è cum familiâ uiruerſâ. ibid. & viros calibes circum aram tractos colaphis cedebant. ibid. nullis ad certamen accedere in Nymphæis licitum erat. νόμφια. quæram Δειπνοφόρου dicta. ὄρχοφόρεια. Aleenſes ſeſe in honorem Bacchi flagellabant, ex oraculi De'phici iuſſu. σιμερία. Syracuſane in feſto quodam per continuc decem dies ſacrificabant. σιρακυσίων ἑορτή. Argiua in Teleſilla feſto tunicis uirilibus, chlamydiduſq; induebantur. ἱεραϊκά.

Muſarum feſtum. μῦſα.

Mutio Scæuole feſtum à Grecis Aſiaticis inſtitutum. μῦθα.

Mulloi, qui. Θεſμοφόρεια.

Myrtica corona præmium data uictori in certamine Iunonis Argiua. ἦραια. & in Herculis, apud Thebanos, ἰοδαία. ab illo geſtabatur, qui in uirorum de formâ

formá certamine apud Eléos victor, arma, que victoria præmium accepisset, Minervæ consecratum ibat. καλλιζεία.

Μυσία Ceres, quomodo ab Argivis culta. μύσια.

N

N Ασις, quid. ἀρρηφόρεια.
Natalitia festa. γνέθλια.

Naues cum in terram protraherentur, clauso mari, festum celebrari solitum. πανδυσία.

Nefastis diebus templa fune circumdata obsepiebantur. πλωτήρια.

Nemeseos festum. νεμέσια.

Nemus retrò Diane Ephesie templum, quo prohibita mulieres ingenuæ. ἐφέσια.

Νεομύιοι panes, qui. νεμυλία.

Νεομυίῳ Apollo. ibid.

Neoptolemi festum. νεοπτολέμεια.

Neptuni festa. αἰγνητῶν ἑορτή. γερύσια. οὐχίσια. περ-
τερύσια. ταμνάρεια. eius sacerdos, Athenis ex arce Scii-
rum abiens, umbellam albam ferebat. σκίερα.

Neptuno victo festum Minervæ institutum ab Athe-
niensibus. νικητήρια ἢ Ἀθῶναϊ.

Νησιεία, medius Thesmophoriorum dies. θεσμοφόρεια.

Nicaensium festum. ὀλύμπια.

Niciae prostrigati, ac capti, in memoriam festum à Syracu-
sanis actum. ἀσιναιρία.

Nicias Eleates ritus collandi in solio initiandos sacris
R r Cabi-

- Cabirorum descripsisse à quibusdam traditus. κα-
 Εείρα.
 Nomina pueris quando imposta. ἀμφιδρόμια.
 Nouilunij festum. νεμυλία.
 Nummum Veneri porrigebant, qui sacris eius iniuriaren-
 tur. ἀφροδισία.
 Nuptiæ mense Camelione celebrari apud Athenienses so-
 litæ. πετέλεια. præmissa ijs sacra. ibid.
 Nuptura apud Athenienses in arcem deducebantur,
 ut Minervæ pro felici matrimonio sacra face-
 rent. πετέλεια. comam desectam quibus deabus
 consecrauerint. ibid. Dianæ etiam canistra ferebant.
 ibid.
 Nutrices apud Lacedæmonios in Dianæ Corythallia tem-
 plum extra urbem pueros abducebant, & epulum pro
 salute eorum instituebant. ἡβλώδια.
 Nymphis sacra ante nuptias fieri solita. πετέλεια. fe-
 stum ab Amphisso apud Oetam quâ de causâ institu-
 tum. νόμφεια.

O

- O γδοδιον, quid. ἦσφα.
 Οἰνισηρία, quid. ἐφήσια.
 Oleæ germine caput coronabant, qui sacris Cabirorum
 essent initiati. καείρα.
 Oleagina corona ad ianuam posita in partu filij apud
 Athenienses. ἀμφιδρόμια. præmium dabatur apud
 Elæos virginibus, quæ cursu vicissent in festo Iuno-
 nis. ἠραια.

oleagi-

Oleaginus ramus, lanâ obvolutus, è quo fructus omnis generis dependebant, circumferri quando solitus. Παργήλια. πωανέψια. idem bellarijs, & vino, perfusus. *ibid.*

Oleum in hydrijs gestabant pueri ingenui apud Platænes in Eleutheriorum pompâ. ἐλδύτζερα.

Olla omni seminum genere plena quotidie coqui solita, & quâ de causâ. αἰψήσια.

Olla Φαρμακῆ, quæ. Παργήλια.

Ὀλύμπι⊙ Iupiter, eiusq; festum. ὀλύμπια.

Ὀνείλεον, quid. ποσιδώνια.

Ὀνομάτῃ, quid. ἡράκλεια.

Opidi virgines Delia nuptura comam defectam dedicabant. περτέλια.

Opificum Athenis festum. χαλκεία.

Oraculum Atheniensibus datum. πωανέψια.

Oratio funebris Brasida in festo eius recitata. βρασιδία.

& in Leonida. λεονίδια.

Orchomenij minoribus Dædalis signum unum è quatuordecim sortitò tollebant. δαίδαλα. *Diane.* Ἰϋνίας festum celebrabant. ὕμνια.

Ὀρθία Diana, ubi culta. Διαμασίγωσις.

Ὀρθωσία Diana, ubi culta. *ibid.*

Oropij Amphiaraum colunt. ἀμφιάραια.

Orpheus Thesmophoria à quibusdam instituisse creditus.

Θεσμοφόρα, ritus collocandi in solio initiandos sacris Caborum descripsit. καθεύρα.

Ὀρχη, quid. ὄρχοφόρα. σκείρα.

Ὀρχοφορικά, carmina. ὄρχοφόρα.

Ὀρχοφόρον, locus. *ibid.*

Ovis Pandroso immolata. πανδρόσια.

Ovis, Φεσθῆς appellata, quando immolari solita. ἀπει-
τέρεα.

Oves grauidæ à Sicyonijs immolatæ Eumenidibus. Σι-
υδριδεα.

P

Π Αιδινέωρ, quis. ἐφήθεια.

in Palestria festum Mercurij celebrabatur, nec tunc
eò adultus quisquam admittebatur. ἔρμεια.

Palmitum uinis onustum gestantes ephēbi cursu certā-
bant in oschophorijs. ὄσχοφόμεα.

Panaces festum. πανάκεια.

Pandion Anthesteria instituit. ἀνθεστήεα.

Pandrosi festum. πανδρόσια. Ἐ vestis quædam, illi sa-
cra, asseruata. ibid.

Pan certaminum lampadariorum uniuersim præses.
λαμπαις.

Panes quidam magni in pompâ solenni apud Delios in-
ferri soliti. θεσμοφόμεα.

Panes quidam in nouilunijs fieri soliti. νεμυλία.

Panes quidam exhibiti in conuiuio, quod pro puerorum
salute apud Lacedæmonios in Dianæ Corythallæ tem-
plo nutrices institungere solitæ. ὑθλώδια.

Paniscia in aquam Inūs iniecta si retinerentur, faustum
omen; sin uerò reijcerentur, infaustum esse puta-
batur. ἰνώα.

Panis assus in amphidromijs occultari solitus. ἀμφι-
δρόμια.

Panis quidam virginibus arrhaphoris proprius. ἀρρη-
Φόρια.

Paralus heros, eiusq; festum. Παράλια.

Parasiti sacra faciebant in nouilunijs. νεμλωία.

Parcis nupturæ comam defectam dedicabant. περιτέλεια.

Paris Therapnis cultus. ἐλένια.

Parrhasij certamen mulierum de formâ habebant.
καλλιτεία.

Pátē, quid. ἤραια.

Patrenses quomodo Dianæ Laphriæ festum celebrauerint. λάφρια.

Pauperes ditiorum ades nouilunijs accedebant, stipis accipiendæ causâ. νεμλωία.

Pausaniæ festum. παυσανίδια.

Pausanias Lydos, sacra turbantes, virgis, & flagellis cedit. Δαρμασίγωσις.

Pelasgi sacra Cabirorum Samothracibus tradiderunt.
καθείρια.

Pellenensium festa. ἔρμυα. θεοξένια. λαμπήρια.

Pentæπλόα phiala, quæ. ὄχοφόρια.

Pepli textura quando inchoata, ac quæ illi præfecta. ἀρρηφόρια.

Peregrini Athenis Lenæis prohibiti. λώαα. eorum filios in ephesos referri minimè licitum. ἐφήσια.

Peruigilium in festo Gratiarum actum, eiusq; præmium. χαιρία.

Phestiorum festum. ἐκδύσια.

Phallum accipiebant, qui Veneris sacris initiabantur.
ἀφροδίσια.

Φαρμακὴ ολλι, quæ. φαργήλια.

- Φαρμακὸς, qui. *ibid.*
Pharmacus, ab Achille deprchensus Apollinis sacras phialas furrripuisse, lapidibus obrutus est. *ibid.*
Phencatarum festum. ἕρμεια.
Phiala quintupla qualis. ἰεροΦόρεια. ex eâ edebat, qui in esbophorijs cursu vicisset. *ibid.*
Phigalenses Eurynomes festum agitabant. Ἐρυνώμεια.
Philammon Lernæa instituisse commemoratur. λέρνεια.
Phliisforum festum. κισσοτόμοι.
Phocensium festum. θερμοΦόρεια.
 Φρατὴρ οὐίς, quæ. ἀπατέρεια.
 Φρατρία δέν, quid. *ibid.*
 Φρόρτι Ⓞ capra. *ibid.* Iupiter, eiq̃ sacra quando facta. *ibid.*
 Φυλία Latona, apud Phæstios culta. ἐνδύσια.
Pignus capere Thargelijs non licitum. θεργήλια.
Pile quædam abluta, & νύκτα, in Eleutherijs. ἰλδ-
 γήρια.
*Pinus folia sibi Milesia, castitati operam dantes in Thes-
 mophorijs, substernebant.* θερμοΦόρεια.
*Pira à ramo oleagino, laureove, quem Pyanepsijs cir-
 ferri moris, aberant.* πικνέλια.
*Pisistratus Cupidinis statuam in Ceramico collocavit,
 ad quam accendi faces solita in certamine lampada-
 rio.* λαμπάς. adem Apollinis exstruxit. θερ-
 γήλια.
Pitanatarum festum, & certamen. πικνατῶν ἐορτή.
 Πιθιγία, quis dies. ἀνθετήρια.
*Pixodorus, ob nuntiatam marmoris inuentionem, festo
 ab Ephesijs honoratus.* βαγγήλια.

Placenta præmium dari solita in festo Gratiarum. χα-
ρίσια.

Placenta è melle draconi, arcis custodi, in diebus nouilu-
nij ab Atheniensibus offerebatur. νεμελία.

Placenta, cum affixis vndequaq; facibus, in Diana Mu-
nychia templum offerebantur. μυνύχια.

Plataea, Asopi filia, Ioui desponsa. δαίδαλα.

Plataenses suis Dædalis in lucum Bœotia: omnium ma-
ximum conuenientes, elixarum carniū frustra ex-
ponebant, & coruos ab his sedulo arcebant: ac si
aliquis eorum frustum quoddam abripuisset, ob-
seruatâ in quam auolasset arbore, materiam ex eâ
fabricando simulacro excidebant. Δαίδαλα. eorum
archon neg; ferrum contrectabat, neg; vestem item
gestabat, præter candidam. ἐλθερία. in Eleuthe-
riorum pompâ sagulo puniceo amictus, & gladium
manu tenens, sumptâ è tabulario hydriâ procedebat.
ibid. eorum festa. δαίδαλα. ἐλθερία.

Platonis natalis à philosophis celebratus. γένεθλια.

Plaustra cum myrto, & coronamentis, tauro nigro
iuncta, in Eleutheriorum pompâ apud Plataenses.
ἐλθερία.

Ποδώριον, vestis qua. παδρόσια.

Poëta quando certare soliti. αἰθερία.

Poëtarum carmina pueris recitanda in certamen data.
ἀπατέρια.

Ποικιλίδαι, familia Athenis; ex eâq; legi sacerdos Ce-
reris solitus. δημήτρια.

Pomis Herculi sacra facta à Melitensibus. ηέριλξια.

Pompa in festo Adonidis. ἀδώνια. in Veneris, apud Cy-
prios.

- prios. ἀΦροδίσια. in Bendideis. βενθιδεία. in Deda-
lis. δαίδαλα. in Helenijs. ἑλένια. in Eleutherijs. ἑ-
λῶφῆμα. in Hellotijs. ἑλῶνα. in Eumenidum fe-
sto. Ευθριδεία. in Iunonis Argive. ἤραια. in Tharge-
lijs. Γερρήλια. in Laphrijs. λάφρα. in Plynterijs.
πλωτήρα. in Scirophorijs. σκείρα.
- Πομπῶνιοι θεοὶ, eorumq; sacra. δόμπομωιά.
- Populea corona victorie præmium apud Rhodios. τλη-
πολέμια.
- Porcelli lactentes immolati à nutricibus apud Laceda-
monios pro salute puerorum. Ἰθλιώδιαι.
- Posidoniatarum festum. ποσιδωνιατῶν ἑορτή.
- Potandi certamen, & præmium. αἰθρητήρα.
- Præco cum caduceo coronato in oschophorijs ἐλελεῦ ἰξ ἰξ
acclamabat inter libationem. ὄχοφόρα.
- Πραξιεργίδα, qui. πλωτήρα.
- Πρηροσία, quid. προηρόσια.
- Priapi festum. περιάπια.
- Primitie frugum uniuscuiusq; anni temporis Horis ob-
latæ. ὠραια. etiam Vestæ. ἐστίαα.
- Προακτέρα sacra, quæ. προηρόσια.
- Προηροσία Ceres. προηρόσια sacra ei facta ab Athenien-
sibus, priusquam ararent, pro felici frugum prouentu.
ibid. eaq; quando instituta. ibid.
- Præti filie apud Argivos festum. ἀργάνια.
- Promethei festum. προμήθια. & in eo certamen lam-
padarium. λαμπάς. eius ara in Academiâ, ad quam
accendi faces solita. ibid.
- Pronuba plaustro imposita pompæ in Dædalis apud Pla-
tænses præsciebatur. δαίδαλα.

- Proserpina festum apud Siculos. αἰθεσφόρια. bonem ei nigram Cyziceni immolabant. Φερεφάτια.*
- Protesilai apud Thessalos festum. προπιλάια.*
- Προπευαῖα, & Προπεύγης, Bacchus. προπεύγεια.*
- Pudenda muliebria, è sesamo & melle facta, Cereri ac Proserpina circumferebant Syracusani. θεσομοφόρια.*
- Puer patrimus; matrimusq;, daphnephorijs præerat. δαφνηφόρια. & laurum gestabat. ibid.*
- Pueri recens nati circum focum ferri soliti. ἀμφιδρόμια. pro eorum vitâ sacra facta, & epulum datum. ibid. nomina ijs quando imposita. ibid. ad aram quando adducti. ἀπατέρια. quando in civium album relati. ibid. & coma illis secta. ibid. trimi floribus coronati. αἰθερήρια. quoto etatis anno curia oblata. ἀπατέρια. pœtarum illis carmina recitanda proponi solita. ibid. sacris initiati. ναβείρια.*
- Pueri, & puella, septem Apollinem ac Dianam in Suedelefanum ducebant. σπολλώνια.*
- Pueri apud Argiuos in festo quodam Βαλλαχερίδας sese ludentes appellabant. δεγείων ἑορτή.*
- Pueri ingenui in Eleutheriorum pompâ apud Platæenses portabant amphoras cum vino inferio, & lacte; item hydrias, plenas olei, & unguenti. εὐδηρία.*
- Pueri in scholis Musarum festum colebant. μέσα.*
- Pueri circumeuntes apud Rhodios slipem hirundini colligebant. χειλιδόνια. eorum apud eosdem certamen. τληπλέμια.*

Puerperio exacto quadragesimus dies celebrari solitus.
παραρρησίν.

Pugillum salis accipiebant, qui Veneris sacris initiabantur. ἀφροδίσια.

Puls hordeacea lacte cocta offerri solita. γαλαξία.

Puniceâ veste in Eleutherierum pompâ archon Plataensium induebâtur. ἐλδθία.

Punici mali grana non edebant, mulieres Thesmophoria celebrantes. θεσμοφεία.

Purpureâ fasciâ venirem circumligare solebant, qui sacris Cabirorum initiati. καξεία.

Πύαρ⊙ veteres dicebant, pro κύαρ⊙. πωαίψα.

Pylagora Cereri τῆ Πυλαία sacra faciebant. πύλαια.

Πυλαία Ceres. ibid.

Q

Quadragesimus à partu dies celebrari solitus. παραρρησίν.

R

Ramus laureus Pyanepsijs in honorem Apollinis circumferri solitus. πωαίψα. *oleaginus, lanâ obuolutus, è quo fructus omnis generis deperdebant, in pompâ Solis, & Horarum, circumlatus.* ἡρσηλία. πωαίψα. *idem bellarijs, & vino, perfusus. ibid.*

Regis renuntianti festum. αἰακλητήρια.

Rhapso-

Rhapsodi in Dianæ Brauroniæ festo Iliada recitabant.
 Βραυρώνια. Dionysiorum tempore Bacchi statum
 circumeuntes, versus in honorem eius recitabant.
 ραψωδῶν ἑορτή. eorum certamen apud Epidaurios.
 ἀσκληπεία.

Rhegini decimo die ieiunârunt, ut Tarentum libera-
 rent. νησεία.

Rhodiorum festa. ἄλια. Πηλοκάφια. τληπολέμεια. χε-
 λιδόνια.

Ritus collocandi in solio initiandos sacris Cabirom de-
 scripti ab Orpheo, aut Νicia Eleate. καβείρια.

S

ΣΑΒΑΖΙΩΣ Bacchus. σαβάζια. Iupiter. *ibid.*
 Sabazijs qui initiarentur, illis anguis, in sinum
 immisus, per inferiores partes rursus mox eximeba-
 tur. σαβάζια.

Σαβοί, qui. *ibid.*

Salis pugillum accipiebant, qui Veneris sacris initiaban-
 tur. ἀφροδίσια.

Samiij Amori gymnasium, & festum, instituerunt.
 ἑλωθεῖα. Iunoni festum celebrabant. ἡραία. & Ly-
 sandro. λυσάνδρια.

Samothraces Cabiros colebant. καβείρια. ac sacra eorum
 à Pelasgis acceperant. *ibid.* pueros à certo tempore
 initiabant. *ibid.*

Sardi in Iolai honorem de eius nomine festum Herculis
 appellabant. ἰολαία.

Scæuolæ festum institutum à Gracis Asiaticis. μῆλια.

- Σκιάδες in Carneis, quid. κάρνεια.
 Scillis septies cadebantur Athenis, qui pro urbis lustratione immolandi. Σκεργήλια.
 Scillis sese verberantes adolescentes apud Siculos concertabant. σικελῶν ἑορτή.
 Σκιρὰς Minerva. ὄρχοφόρεια.
 Σκίρωσις, quid. σκίρεια.
 Scirus vates Minervæ & Σκιράδῃ fanum antiquissimum Phaleri exstruxit. ὄρχοφόρεια.
 Sebrinus vicus. ἑλένια.
 Semeles festum. σιμέλη.
 Senatus Atheniensis Apaturijs dies quinque feriebat. ἀπαυτέρεια.
 Septimo à natiuitate die nomen pueris imponi solitum. ἀμφιδρόμια. & festum actum. ἐβδόμη.
 Septimus dies mensis Apollini sacer. ἐβδόμη.
 Seruæ in Dianæ Ephesiæ templum admissæ, dominum suum apud deam accusare cupientes. ἐφέσια.
 Serui pompâ, quæ Athenis in festo Eumenidum, arcebantur. Σερυρίδεια. à Lycurgo flagellationis certamine prohibebantur apud Lacedæmonios. Διαμασίγωσις. ijs apud Pheneatas in festo Mercurij epulantibus domini famulari soliti. ἔρμια. apud Coos ingredi Iunonis templum in festo deæ vetabantur. ἕρπαια. nec gustare etiam quicquam ex apparatis ipsis licitum. ibid. apud Plateenses, in Eleutheriorum pompâ, ministrare vetabantur. ἐλθεύρεια. & Thestomorphorij arcebantur. θεσμοφόρεια.
 Sicularum festa. αἰθεσφόρεια. ἐλώρεια. θεογάμια. σικελῶν ἑορτή.

Sicyoniorum festa. ἀπολλώνεια, ἀράτεια. Ὀμφίδια.
σωτήρια.

*Signa quatuordecim minoribus Dædalis sortitò varij
inter se tollebant.* δαίδαλα.

*Sisyphus Iæoni festum antiquissimum Corinthi insti-
tuit.* ἰωῶα.

Smyræorum festum. ὀλύμπια.

Socratis natalis à philosophis celebratus. ἡμέθλια.

*Solio imponi soliti, qui Cabirorum sacris initiandi es-
sent.* καβείρια.

Solis festum apud Rhodios. ἄλια. eius sacerdos Athenis,
ex arce Scirum abiens, umbellam albam gesta-
bat. σκείρα.

Sophistis munera, & merces, data. αἰθετήρια.

Σωτήρια apud Sicyonios, quæ. ἀράτεια.

Spartanis solis in Brasida festo certare licitum. Βρα-
σίδεια.

*Spheristerium Athenis in arce virginum arrhephora-
rum.* ἀρρηφόρια.

*Statuæ apud Lacedæmonios posita adolescentibus, qui
in difflagellationis certamine exspirassent.* Δια-
μασίγωσις.

Σπεφανηφόρος, quis. ἱεσμοφόρια.

Στοφέα Diana. σόφεια.

Συμφαλία Diana. συμφάλια.

Suadele fanum. ἀπολλώνεια.

Σύμβακχοι, qui. ἱερογλία.

Syracusanorum festa. ἀπερμία. αἰσιναιία. ἱεσμο-
φόρια. μαρκίλλια. ἐέρρεια. συνεχουσίων ἑορτή.
χιτώνια.

Συρμεία, quid. σύρμεμα. praemium victoriae apud Lac-
daemonios dabatur. ibid.

T

- T**αλαίος Iupiter, eiusq. festum. Τελαιδίτης.
Tanagr. et minoribus Daealis è quatuordecim signis
unum sortitò tollebant. δαίδαλα. quo modo festum
Mercurij egerint. ἔρμεμα.
Tarentinorum festum. δάρμα. θαύλα. νησεία.
Ταύρη⊙ Neptuneus, eiusq. festum. Τούρηα.
Ταυροπόλ⊙ Diana, eiusq. festum. Ταυροπόλια.
Ταῦροι apud Ephesios, qui. Τύρηα.
Taurus in Daealis immolatus. δαίδαλα. & in Eleuthe-
rijs. ἐλθηρία.
Taurus niger plaustrum, myrto & coronamentis plenum,
trahat in Eleutheriorum portu. ἐλθηρία.
Tegeatarum festum. ἄλαια.
Telephæ honori festum apud Argivos ætium. ὑβερικία.
Tempestates maris nocere non posse creditæ illis, qui Ca-
bitorum sacris initiati. καβείρια.
Templa fune circumdata quasi obsepiti solita diebus ne-
fastis. πλωτήρια.
Terpander primus Carneorum certamine victor. κάρναξ.
Terra Athenienses pro felicibus nuptijs sacra faciebant.
περτίλια.
Thaulon bouem, qui molam vorauerat, Dypolij securi
interficit. Εβφόνια.
Theanis Pythagorica responsum. θερμοφείρια.
Thebani in minoribus Daealis signum è quatuordecim
unum

unum sortitò tollebant. Δαίδαλα. in Iolai hono-
rem de eius nomine festum Herculis appellabant.
ιολλάια. Cabiros colebant. καβείρια. & eorum festa
cetera ἀρξιώνια. γαλιωθιάδια. ἡράκλεια. θεσμοφόρια.
ἐγχήσια. πολίδια.

Themistocles Baccho τῷ Χοσῶπτη. sacra facit. αἰθε-
σίρια.

Theodori Colophonij carmina in Erigonem. αἰώρια.

Θεοὶ γαμήλιοι, qui. ποπέλια.

Θεοὶ γυήλιοι, qui. τριποπιτόρια.

Θερακὸν μέλι, quid. αἰθεσφόρια.

Thermiorum paercatus, & festum. θερμίων ἐορτή.

Theseus Ariadna sacra instituit. ἀριάδνεια. &
oschophoria. ὄσχοφόρια. item Ryanersia. πανέψια.
ac synacia. σιωαίγια. eius festum. θήσια. item pæda-
gogi ipsius. κωνίδια.

Θεσμοφορεῖον, quid. θεσμοφόρια.

Thesmorphoria à quibusdam celebrata. θεσμοφόρια.
quando, quo modo, & quam diu, ab Atheniensibus.
ibid.

Θεσμοφόρια εἰς Φέρην, quid. ibid.

Thespienses minoribus Daedalis signum è quatuordecim
unam sortitò tollebant. Δαίδαλα. eorum festa. ἐρω-
υδία. μέσια.

Thesprotorum festum. Βάρατρον.

Thessalorum festum. πελώρια. πεωπισλάδια.

Thistia Herculis festum celebrabant. ἡράκλεια.

Thracæ Diane festum agitabant. βενδίδια.

Θρονισμὶ, Orphei Opus, aut Niçie Eleatæ. καβείρια.

Θρόνωσις, quid. ibid.

Θρόνωσις, *quid. ibid.*

Θύειν Φεατρία, *quid. ἀπατήρια.*

Θωνάϊον *sacrificium, quid. θύναια.*

Thynnus, qui primus captus, Neptuno post thynnorum capturam immolatus. θύναια.

Tibia ad cantum deducebantur Athenis, qui pro urbis lustratione immolandi. θαρθήλια.

Timomacho à Lacedæmonijs honoris ergo lorica aenea proposita in Hyacinthijs. ὑακίνθια.

Titanum profligatorum memoria festum proprium dedicatum. τιτάνια.

Tlepolemo festum apud Rhodios institutum. τληπολέμεια.

Toxaris ab Atheniensibus inter heroas relatus. τοξαρίδα. ab ipsdem Ἰατρὸς Ξένου dictus. *ibid.* equusque albus immolari ipsi solitus. *ibid.*

Tragici dramatibus quatuor concertabant in Lernaïs. λέρναια.

Τρικλαρία Diana, eiusque festum. τρικλάρια.

Triptolemus à quibusdam Thesmophoria instituisse creditus. θεσμοφώρα.

Træzeniorum festum. λιβόβολια.

Trophonio festum celebratum. τροφώνια.

Tubicen classicum canens pompram antecedebat in Eleutherijs apud Plataenses. ἐλευθερία.

Turris in Ceramico extra urbem, è quâ in certamine lampadario faces accensas accipiebant. λαμπραία.

Veneris

V

Veneris festa. αἰγνητῶν ἑορτή. αἰαγώγισα. ἀΦροδί-
σια. Ἰνδα. eius sacris qui initiabantur, pballum,
& pugillum salis, accipiebant. ἀΦροδίσια. ipsi num-
num dea dabant. ibid.

Veneri Iunoni pro felici filiarum matrimonio mulieres
Lacana sacra faciebant. λακάνη.

Ventrem fasciâ purpureâ circumligare solebant, qui sacris
Cabirorum initiati. καλσίερα.

Verres, sublatis apud Syracusanos Marcellis, Verrêa
eos de suo nomine colere iussit. μαρκέλλια. βέρρεα.

Vestæ primitiæ offerebantur. ἐσίαα. quæq; illi immola-
bantur, ex ijs neq; alteri dare quicquam, neq; effe-
re, licebat. ibid.

Veste albâ, eâq; auro intertextâ, arrhephoræ virgines
utebantur. ἀρρηφόρα.

Veste albâ utebatur archon Plataeensis. ἐλαθέρια. puni-
cêâ verò in Eleutheriorum pompâ. ibid.

Veste ornatiore induti producebantur Athenis, qui pro
Vrbis lustratione immolandi essent. παργήλια.

Victimarum Ioui Milichio & Ctesio immolatarum pelles
vsutatae ijs, qui pompam in Scirophorij extruebant.
σκέρα.

Victoriæ alicuius ergo dies festi agitati. Ἰπνίαια.

Victoriæ apud Marathonem partæ dies festus Athenien-
sibus. νίκη ἢ ἐν Μαραθῶνι.

Vini noui tempore festum celebratum. νεοίνια.

Vini mensura Herculi offerri solita, cùm in ephebos filij
Atheniensibus referrentur. ἐφήσια.

- Vino quando neminem prohibere licitum.* ἀνῆσιμα.
- Vir Athenis pro virorum lustratione immolatus.* ἱερ-
γῆλια.
- Virgines sacra Diana Brauronia obeuntes* Ἄρκτοι διέτα,
& Ἄρκτοίην. Εραυρώνια. quâ astate esse solita. *ibid.*
- Virgines mulo vectæ, aut curru, stercorâ iniectâ tecto,*
pompan in Helenæ templum deducebant. ἐλένια.
- Virgines quatuor, genere nobili, arrhēphora constitutæ.*
ἀρρηφόρια. non minores annis septem, neq; undecim
maiores. *ibid.* ex his due præerant texturæ pepi. *ibid.*
- Virgines nupturæ comam descictam varijs decalus varijs*
in locis consecrabant. περτέλξα.
- Viri nouem in singulis sciadilus, quæ item numero no-
uem erant, ad mandatum, per præconem denuntia-
tum, in Carnéis nouem dies epulabantur.* κάρνηα.
- Viri die tertio festi Cereris ἢ Μυσίας eius templo probi-
bebantur.* μύσια.
- Viri apud Argiuos in festo Telefillæ muliebres peplos in-
duebantur, & vittas gestabant.* ὑλεσιακά.
- Virorum chorus exhiberi Thargelys solitus.* θαργῆλια.
- Virorum de formâ certamen apud Eléos.* καλλισειά. ubi
victori præmium arma. *ibid.* quæ Mineruæ is conse-
crabat, vittis redimitus, & coronam è myrto gestans.
ibid.
- Virorum certamen apud Rhodios.* τληπόλεμια.
- Virum ἢ κροτέρας sacris interuenire nefas erat.* ἀπι-
τέρια.
- Viticem sibi substernebant mulieres Thesmophoria cele-
braturæ.* θεσμοφόρια.
- Vittis redimitus ibat apud Eléos, qui arma, quæ victo-
ria*

ria præmium accepisset in certamine de formâ, Mineruæ consecrare vellet. καλλιςῆα.

Umbellam albam gestabant sacerdotes Mineruæ, Neptuni, & Solis, ex arce Athenis Scirum abeuntes. σκίρα. eaq̃ umbella gestatio quidnam rei significauerit. ibid.

Vota in arce ab Atheniensibus nouiluniorum diebus nuncupata. νεμωία.

Votum Apollini factum à Theseo pro felici Athenas reditu. πωανέψα.

Vter inflatus, potandi præmium. αἰθεςήμα.

Vulcanalibus lampadariū certamen habitum. λαμπωάς.

Vulcano sacrum festum fabrorum Athenis fuit. χαλκῆα.

Vulcanus quando, quomodo, & cur cultus. ἀπατέμα. ἠφαίσα.

X

Ξένιατος ab Atheniensibus Toxaris dictus. πικραλίδα.

Z

Ζημία, quodnam sacrificium. θεσμοφόρα.

F I N I S.

Tt 2 INDEX

INDEX A V T O R V M,

Qui hic

Citantur, Illustrantur,
Emendantur.

- A**chilles Tatinus. 120. 125. 240. *Appendix Vaticana Prouerborum.* 5.
- Aelianus. 12. 13. 23. 28. 30. 65. 73. 95. 134. 158. 209. 240. 280.
- Aeneas Gazæus. 102. 201.
- Aeneas Tacticus. 48. 131. 157. 185. 225.
- Aeschines. 114. 115. 205.
- Aeschylus. 21.
- Alciphron. 3. 15. 30. 33. 53. 220.
- Ammianus. 6.
- Ammonius. 70. 71.
- Andocides. 35. 110. 185. *Emend.* 110.
- Anonymus in Descriptionibus Olympiadum. 178. 179.
- Antiphon. 94. 148.
- Antoninus Liberalis. 68. 95. 101. 140. 214.
- Apollodorus. 162.
- Apollonius Rhodius. 61.
- Apostolius. 29. 34. 43. 116. 137. 245. 255. *Emend.* 110.
- Appianus. 198. 274.
- Aristanetus. 53. 54. 209. 264.
- Aristides. 14. 150. 235.
- Aristophanes. 19. 22. 29. 31. 35. 41. 49. 93. 118. 138. 155. 163. 165. 166. 175. 187. 190. 195.
- Aristoteles. 22. 66. 161. 189.
- Arnobius. 53. 153. 160. 162. 176. 251. 282.
- Arrianus. 127. 185. 233.
- Artemidorus. 115. 127. 128. 207.
- Asconius. 206.
- Athenaus. 6. 11. 19. 23. 27. 28. 29. 30. 37. 50. 53. 54. 57. 69. 85. 92. 98. 105. 106. 115. 126. 137. 138. 143. 154. 155. 160. 168. 177. 178. 179. 183. 185. 196. 204. 213. 214. 217. 219. 226. 231. 236. 242. 250. 257. 260. 261. 263. 267. 269. 273. 276. 279. 280. 283. *Emend.* 138.
- Atheno-

- Athenagoras.* 2. 174. 199. 201. 224.
Auctor Axiochi. 128.
Auianus. 62.
Aulus Gellius. 98. 166.
Brutus. 110.
Censorinus. 129. 261.
Charisius. 207.
Cicero. 91. 174. 200. 205. 251. 258
Clemens. 12. 21. 53. 154. 157. 160.
 161. 162. 174. 196. 247. 251.
 282. *Emend.* 174.
Cleomedes. 84. 163.
Cratinus. 4. 58.
Curtius. 215.
Cydonius. 110.
Cyrillus. 2. 7.
Demetrius Triclinius.
Demosthenes. 15. 21. 40. 111. 138.
 149. 171. 196. 211. *Emend.* 149.
Diodorus Siculus. 84. 143. 173.
 175. 205. 225. 241. 251.
Diogenes Cynicus. 114.
Diogenes Laërtius. 30. 70. 83.
 143. 153. 195.
Diogenianus. 5. 31. 116. 137.
Diomedes. 180.
Dion. Cassius. 13. 71.
Dion Chrysostomus. 175.
Dion. Halicarnassens. 110. 111.
Dionysius Periegetes. 173.
Dioscorides. 158.
Diphilus. 4.
Donatus. 174.
- Ephippus.* 19.
Epicharmus. 280.
Erotianus. 248.
Erymologici Auctores. 10. 11. 15. 17.
 19. 23. 25. 34. 35. 36. 38. 41. 43
 45. 48. 49. 50. 60. 63. 69. 70. 83
 39. 94. 96. 98. 106. 107. 142.
 143. 147. 159. 178. 186. 204.
 212. 223. 228. 229. 233. 237.
 243. 244. 246. 253. 264.
 272. 275. *Emend.* 15. 36. 96.
Eubulides. 30.
Eubulus. 6.
Eunapius. 92.
Eupolis. 39. 282. *Emend.* 39.
Euripides. 21. 137. 233.
Eusebius. 78. 79.
Eustathius. 6. 11. 23. 26. 63. 85. 93
 96. 99. 101. 103. 106. 111. 112.
 117. 130. 158. 170. 173. 179. 201
 204. 207. 211. 217. 222. 225.
 226. 227. 237. 240. 242.
 243. 244. 245. 246. 257.
 260. 273. 275. 277. 279. 281.
Festus. 80. 208.
Firmicus. 53. 176. 251.
Fulgentius. 101.
Galenus. 158.
Georgius Pachymerius. 169. 237.
Glossæ Græcolatina. 56. 116. 141.
Glossæ Latinograeca. 80. 207.
Gregorius Nazianzenus. 87.
Harpocraton. 15. 19. 27. 31. 36.
 38. 40. 42. 49. 50. 63. 67. 144.

147. 150. 186. 202. 203.
 228. 233. 236. 237. 241.
 242. 248. 252. 253. 254.
 255. 275. 276. Emend. 38.
 39. 276.
Hedylus. 177.
Heliodorus. 110. 129. 208.
Helladius. 145.
Heniochus. 103.
Herodianus. 110. 259.
Herodotus. 33. 34. 44. 67. 87.
 152. 174. 186. 188. 202. 213.
 266.
Hesiodus. 99. 224.
Hesychius. 1. 2. 3. 4. 9. 10. 11. 16. 17.
 18. 19. 20. 21. 23. 24. 25. 27.
 31. 34. 37. 38. 39. 43. 44. 45.
 46. 50. 52. 54. 56. 57. 58. 60.
 61. 63. 64. 67. 68. 69. 72. 75.
 80. 81. 84. 95. 97. 98. 100.
 102. 106. 107. 108. 109. 111. 113.
 114. 116. 117. 119. 125. 126. 128.
 129. 130. 131. 135. 137. 138. 139.
 145. 146. 147. 149. 150. 151.
 153. 155. 157. 158. 159. 163. 166
 167. 168. 170. 172. 175. 176.
 180. 181. 182. 185. 188. 190. 195.
 196. 199. 202. 204. 207. 208.
 212. 213. 214. 216. 219. 220.
 221. 224. 227. 228. 229. 230.
 231. 233. 234. 237. 238. 240.
 241. 243. 245. 252. 253. 256.
 257. 258. 259. 260. 261. 262.
 263. 264. 265. 268. 272. 273
 278. 279. 281. 282. 283. 284.
Emend.. 11. 20. 40 45. 67. 75.
 95. 108. 109. 111. 117. 129. 164.
 170. 172. 180. 208. 212. 214.
 220. 230. 233. 240. 253. 264.
 281.
Hieronymus. 160.
Himerus. 108. 172. 237.
Horatius. 92.
Hyginus. 11. 87. 132. 134. 135.
Emend.. 132.
Iamblichus. 173. 204. *Emend.*
 173
Inscriptiones Antiquae. 13. 52.
 82. 93. 119. 126. 127. 128.
 134. 156. 185. 193. 194. 216.
 217. 225.
Interpres Vetus Horatii. 88.
Interpres Vetus Persii. 189.
Ioannes Chrysostomus. 218.
Ioannes Tzetzes. 17. 146. 147.
Isaacius Tetztes. 171.
Isaus. 21. 36. 40. 41. 42.
 148. 155. 156. 185. 236.
Emend.. 236.
Isocrates. 8. 102. 118. 201.
Iulianus. 69.
Iustinus Martyr. 71.
Lactantius. 140.
Lamprias. 79. *Emend. ibid.*
Lampridius. 169.
Libanius. 41. 188. 212. 213.
 233.
Liuius. 17. 50. 215.

- Longus.* 208.
Lucianus. 74. 86. 89. 91. 92.
 93. 111. 143. 159. 160. 212.
 213. 241. 259. 263. 271.
Lucretius. 189.
Lutatius. 85. 87. 92. 133. 152.
 181. 239. 245. 270. *Emend.*
 152. 181. 246.
Lycurgus. 235.
Lyfias. 50. 147. 236.
Macrobius. 7. 169. 174. 269.
 271.
Marcellinus. 164.
Marcus Euangelista. 71.
Marinus. 207. 210.
Martialis. 90.
Matthæus Euangelista. 71.
Maximus Monachus. 169. 237.
Emend. 169.
Maximus Tyrius. 33. 235.
Menander Comicus. 168.
Menander Rhetor. 79. 142. 252.
Emend. 79.
Michaël Ephesus. 66.
Mofchopulus. 69. 70. 262.
Mufeus. 3.
Nicephorus Gregoras. 268.
Nicetas. 89.
Nonnus. 62.
Olympiodorus. 240.
Onofander. 111.
Oppianus. 252.
Origines. 59.
Ovidius. 6. 270.
Palaephatus. 58. 131.
Parthenius. 47. 149. 153.
 277.
Pausanias. 2. 8. 13. 16. 18. 24.
 32. 33. 44. 45. 51. 55. 61.
 62. 64. 65. 66. 73. 75. 76.
 78. 81. 82. 87. 88. 90. 95.
 97. 101. 102. 103. 113. 115.
 116. 119. 120. 125. 130. 133.
 136. 139. 140. 153. 154. 167.
 168. 170. 171. 172. 180. 181.
 182. 187. 188. 191. 192. 193.
 194. 197. 198. 201. 205. 206.
 208. 216. 221. 222. 226.
 230. 239. 240. 248. 256.
 257. 264. 265. 269. 272.
 279. 281. *Emend.* 44. 113.
Persius. 189.
Petronius. 91.
Phalaris. 110.
Philemon. 204.
Philo. 119.
Philoftratus. 26. 61. 85. 89. 115.
 225. 236. 266. 268.
Photius. 145.
Phrynichus. 71. *Emend. ibid.*
Phurnutus. 52. 161. 207. 233.
 281. *Emend.* 281.
Pindarus. 8. 73. 107. 134. 216.
 217. 262.
Plato. 5. 18. 42. 52. 58. 59.
 61. 62. 89. 175. 186. 189. 258.
Plautus. 20. 92. 106.
Plinius. 158.

- Plutarchus.* 3. 4. 5. 8. 10. 25. 26.
 30. 32. 46. 47. 48. 50. 51. 56.
 62. 71. 78. 82. 84. 85. 87. 88.
 94. 96. 99. 104. 105. 108. 112.
 113. 118. 126. 133. 140. 141.
 143. 153. 154. 160. 161. 163.
 164. 166. 179. 182. 184. 187.
 197. 198. 199. 202. 203. 205.
 207. 209. 210. 211. 218. 220.
 221. 228. 229. 234. 235. 238.
 242. 252. 254. 259. 266.
 271. 274. 277.
Pollux. 11. 32. 34. 38. 39. 40. 41.
 67. 71. 83. 84. 114. 118. 120.
 138. 139. 149. 150. 190. 196.
 204. 205. 229. 238. 242. 256.
 265. 275. *Emend.* 32. 38.
 40. 138. 238.
Polyanus. 21. 22. 43. 110. 111. 118.
 135. 209. 254. 271.
Polybius. 24. 151. 201. 222. 259.
Porphyrius. 2. 64. 94. 144.
 193. 198.
Proclus. 17. 26. 37. 41. 42. 43.
 59. 60. 68. 71. 81. 99. 175. 176.
 207. 210. 219. 220. 224. 239.
Emend. 99. 220.
Procopius Gazæus. 7. 109.
Prudentius. 232. 283.
Pfellus. 91. 189.
Schol. Anthologicæ Epigramm.
 103.
Schol. Apollonij. 55. 173. 174.
 176. 191.
- Schol. Aristophanis.* 4. 21. 22.
 25. 27. 28. 29. 31. 34. 35. 38.
 39. 41. 42. 43. 52. 64. 174.
 183. 186. 187. 190. 195. 234.
 236. 242. 245. 247. 252.
 254. 255. 274. *Emend.* 28.
 35. 64. 234.
Schol. Callimachi. 280.
Schol. Euripidis. 137.
Schol. Homeri. 177. 210. 211.
Schol. Nicandri. 158. 159. 219.
Schol. Pindari. 8. 9. 13. 14. 16. 18.
 51. 54. 57. 72. 74. 82. 96. 100.
 103. 107. 112. 115. 130. 131. 134.
 135. 139. 143. 150. 166. 172.
 182. 197. 203. 216. 217. 225.
 238. 241. 262. 265. 270. 272.
Emend. 57. 112.
Schol. Sophoclis. 160.
Schol. Theocriti. 129. 157. 159.
 162. 218. 238. 253.
Schol. Thucydidis. 131. 216. 217.
 269.
Senatusconsultum Athenien-
sium. 127.
Seneca. 90.
Sextus. 87.
Sidonius. 97.
Simplicius. 5. 33. 59. 86. 161.
Emend. 86.
Sopater. 164. 165. 239. 264.
Sophocles. 281.
Stadius. 62. 91. 181. 222. 239.
Stephanus. 12. 73. 112. 153. 159.
 169.

- 169.173.196. 248. 254. 257. Theocritus. 4.
 280. Emend. 254. Theodoretus. 51. 83. 93. 114. 138.
 Stobaeus. 103. 276. 151. 162. 183. 223. 230. 232.
 Strabo. 17. 54. 57. 73. 103. 112. 268.
 199. 222. 247. 248. 254. Theon. 130. 158. 212.
 269. 270. Theophrastus. 5. 43. 84. 126. 127.
 Suetonius. 13. 211. Emend. 84.
 Suidas. 7. 15. 20. 21. 22. 23. 29. 34. Theophylactus. 232.
 35. 39. 43. 49. 50. 63. 64. 67. Thucydides. 66. 73. 83. 131. 203.
 69. 95. 99. 130. 132. 137. 143. 258. 266.
 145. 147. 148. 163. 166. 170. Varro. 65. 189.
 172. 175. 177. 186. 202. 204. Victorinus. 164.
 211. 212. 223. 228. 233. 235. Virgilius. 134. 143.
 237. 238. 242. 243. 245. Vitruvius. 117. 127.
 247. 255. 273. 275. Emend. Vlpianus Rhetor. 148.
 35. 132. 212. 233. Vopiscus. 169.
 Synesius. 150. Xenophon. 34. 53. 118. 141. 153.
 Tarrhaus. 21. 31. 116. 132. 186. 229. 236. 269. 270.
 Tertullianus. 35. 86. 90. 160. Xiphilinus. 69.
 Themistius. 86. 187. Zenobius. 5. 117. 133. 137.

F I N I S.

Lugduni Batauorum,
Typis ISAACI ELZEVIRI.

ANNO MDCCXIX.

